

റവ. ഫാ. ജി. ചേടിയത്ത്

പാലസ്തീനയിലെ സന്യാസികൾ

തിരുവനന്തപുരം

1994

റവ. ഫാ. ജി. ചേടിയത്ത്

പലസ്തീനയിലെ സന്യാസികൾ

സാബാസ്
യോഹന്നാൻ
കുറിയാക്കോസ്
തീയഡോഷ്യസ്
തെയോഗ്നിയുസ്
അബ്രാമിയുസ്

തിരുവനന്തപുരം

1994

G. CHEDIATH

**PALASTHINAYILE SANNYASIKAL
(TRANSLATION)**

A Publication of the St. Aloysius Seminary, Pattom
Thiruvananthapuram—695004.

First Edition 1994

Copyright: G. Chediath, 1994.

Price Rs. 20/-

Printed at: Bethany Press, Nedumangad.

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം	പേജ്
vi	
I വി. സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രം	1
ആമുഖം	1
1. ജനനവും ബാല്യകാലവും	2
2. ഫാ'ളാവിയാനേ ആശ്രമത്തിൽ	3
3. ആപ്പിളിന്റെ കഥ	4
4. താപസവൃത്തി	5
5. വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിവ്	5
6. ജറുസലേമിലേക്കുള്ള യാത്ര	6
7. എവുതീമിയസിന്റെ പക്കലേക്ക്	7
8. ആശ്രമത്തിലെ സൂകൃതങ്ങൾ	9
9. അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കുള്ള യാത്ര	9
10. ഏകാന്തവാസി ആയിത്തീരുന്നു	11
11. എവുതീമിയസുമൊത്തു മരുഭൂമിയിൽ	12
12. മരുഭൂമിയിലെ പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങൾ	13
13. നന്ദിയുള്ള അറബികൾ	14
14. അറബികളുടെ കടന്നാക്രമണം.	15
15. ശീലോവാമിനടുത്തുള്ള ഗുഹയിൽ	16
16. ആദ്യശിഷ്യന്മാർ	17
17. ഉറവ കണ്ടെത്തൽ	19
18. ദൈവം നിർമ്മിച്ച ദേവാലയം.	20
19. അദ്ദേഹം വൈദികനാകുന്നു	22
20. അർമേനിയർ ലത്തറയിൽ	24
21. മെത്രാനായ യോഹന്നാൻ	25
22. ദീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ട വിധം.	26
23. ശിഷ്യനും സി.ഹവും.	27
24. സാബാസും ഏകാന്തവാസിയും.	28
25. കടുംബസ്വത്തു്	29
26. മേഘത്തിന്റെ അഭ്യൂതം.	30
27. കസ്തൂലിയത്തെ സ്ഥാപനം.	30
28. നോവീസസിന്റെ പരിശീലനം.	34
29. സാബാസും തിയഡോഷ്യസും.	35
30. ആർക്കിമെൻഡൈറ്റാർ	36
31. വഴിയമ്പലങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു	37
32. പുതിയ പള്ളിയുടെ കൂദാശ	38
33. സി.ഹത്തിന്റെ ഗുഹ	40
34. വിപ്രവാസത്തിലെ ശിഷ്യന്മാർ	41

35.	രണ്ടാം വിപ്രവാസം.	42
36.	പുതിയ ലഠായുടെ സ്ഥാപനം.	45
37.	ഗുഹയിലെ ആശ്രമം.	49
38.	ഗോപുരത്തിലെ ആശ്രമം.	51
39.	യാക്കോബിന്റെ തന്നിഷ്ടവും സൗഖ്യവും.	53
40.	യാക്കോബും പയർത്തോരനും.	55
41.	യാക്കോബിന്റെ മരണം.	56
42.	സാന്നാസ് ആശ്രമസ്ഥാപനം.	58
43.	അന്തീമസിന്റെ മരണം.	58
44.	അഫ്രോദീസിയസ്	60
45.	ജറോൺസ്യൂസിന്റെ സൗഖ്യം.	62
46.	വീഞ്ഞിന്റെ അഭ്യുതം.	63
47.	കണ്ണടക്കം.	64
48.	ചുരുക്കായുടെ അഭ്യുതം.	65
49.	സിംഹവും ഫാളാവിനും കഴുതയും.	65
50.	കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കുള്ള ഭൗത്യം.	66
51.	അനസ്താസ്യസുമായുള്ള ആദ്യകൂടിക്കാഴ്ച.	69
52.	രണ്ടാം കൂടിക്കാഴ്ച.	71
53.	രാജസഭസ്സിലെ സ്രീകൾ.	73
54.	മൂന്നാം കൂടിക്കാഴ്ച.	73
55.	മടക്കയാത്ര.	76
56.	അസൈഫലോയർക്കെതിരെ.	77
57.	പത്രവർത്തിക്കുള്ള നിവേദനം.	82
58.	ക്ഷാമകാലത്തെ ആത്മധൈര്യം.	89
59.	ഗുഹയ്ക്കടുത്തുള്ള ഇടയന്മാർ.	91
60.	ഏലിയാസിന്റെ മരണം.	92
61.	കേസറിയായിലും ഷിതോപ്പൊളീസിലും.	94
62.	രക്തസ്രാവക്കാരി സ്രീ.	95
63.	പിശാചു ബാധിച്ച പെൺകുട്ടി.	96
64.	ഉപവാസവും വിരുന്നും.	97
65.	സാബാസും തിയഡോഷ്യസും.	98
66.	ഗുഹയിലെ മഴയുടെ അഭ്യുതം.	99
67.	വരൾച്ച അവസാനിക്കുന്നു.	100
68.	പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹോദരി.	102
69.	ഷണ്ഡന്മാരുടെ ആശ്രമം.	103
70.	സമറിയാക്കാരുടെ ലഹള.	104
71.	ജസ്സിനിയന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ.	106
72.	നിവേദനങ്ങൾ.	108
73.	ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു.	110
74.	തിരികെ പലസ്തീനയിലേക്കു്.	112
75.	ഷിതോപ്പൊളീസിൽ.	114
76.	സാബാസിന്റെ മരണം.	116
77.	ശവസംസ്കാരം.	117
78.	പെള്ളിപ്പണിക്കാരന്റെ സാക്ഷ്യം.	118
79.	ബൂറിറായ് സഹോദരന്മാർക്കു് ദർശനം.	120
80.	തയ്യൽക്കാർക്കു് ദർശനം.	120
81.	ഒട്ടകത്തിന്റെ അഭ്യുതം.	121

82.	ഔക്സെൻസ്യസ്	122
83.	വീണ്ടും ഒരിജനിസ്.	123
84.	ഒരിജനിസ് ത്വർ പുതിയ ലഘായിൽ	125
85.	അവർക്കെതിരെ രാജകീയ വിളംബരം	127
86.	വലിയ ലഘായുടെ മേലുള്ള ആക്രമണം	129
87.	ഒരിജനിസ് ത്വരുടെ വ്യർത്ഥവിജയം	131
88.	കാസസിയൻ	133
89.	ഒരിജനിസ് ത്വരുടെ ഇടയിലെ ശീശ്ശ	134
90.	കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സിനഡ്	136
II	വി. യോഹന്നാന്റെ ജീവചരിത്രം	139
1.	ജനനവും മാതാപിതാക്കളും	139
2.	ആശ്രമസ്ഥാപനം	140
3.	കൊളോണിയാ മെത്രാനാകുന്നത്	140
4.	കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കുള്ള യാത്ര	142
5.	വലിയ ലഘായിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു	143
6-7.	ആദ്യത്തെ സന്യാസജോലികൾ	144
8-10.	മെത്രാൻസ്ഥാനം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു	146
11.	റൂബാ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പിൻവാങ്ങുന്നു	148
12.	അദ്ഭുതകരമായ പരിപാലനം	149
13.	അറബികളുടെ കടന്നാക്രമണം.	151
14-15.	അവന്റെ നില വെളിപ്പെടുന്നു.	152
16-17.	സാബാസിന്റെ മരണം.	154
18-19.	ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞ കഥകൾ	155
20.	ഗ്രന്ഥകാരൻ യോഹന്നാന്റെ പക്കൽ	156
21-22.	പിശാചിനെ പുറത്താക്കൽ	158
23-24.	ബസിലീനായും അനന്തിരവനും	159
25-26.	അത്തിമരത്തിന്റെ അദ്ഭുതം.	161
27-28.	സമാപനം.	162
	അനുബന്ധം.	164
III	ആബാ കറിയോക്കോസിന്റെ ജീവചരിത്രം	165
IV	വി. തിയഡോഷ്യസിന്റെ ജീവചരിത്രം	183
V	തെയോഗനിയസ് മെത്രാന്റെ ജീവചരിത്രം	190
VI	അബ്രാമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രം	193

ആമുഖം

ഷിതോപ്പൊളീസിലെ സിറീഝ (+558) പലസ്തീനയിലെ സന്യാസികളുടെ ഏഴ് ജീവചരിത്രങ്ങൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ഒന്നാമത്തേത് വി. എവുതീമിയസിന്റെയും രണ്ടാമത്തേത് വി. സാബാസിന്റെതാണ്. സാമാന്യ വിശദമായ ജീവചരിത്രങ്ങളാണ് ഇവ രണ്ടും. പലസ്തീനിയൻ സന്യാസത്തിലെ ഉജ്ജ്വലതാരങ്ങളും വലിയ പിതാക്കന്മാരുമാണ് എവുതീമിയസും സാബാസും. അവർ വെട്ടിത്തുറന്ന പാതയിലൂടെ നടന്നവരാണ് മറ്റ് പലസ്തീനിയൻ സന്യാസ പിതാക്കന്മാരൊക്കെത്തന്നെ. വി. എവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രം ഇതിനോടകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (1994). ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഏറിയ പങ്കും വി. സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രമാണ് (പേജ് 1—138).

വി. യോഹന്നാൻ (പേജ് 139—164), ആബാ കറിയോക്കോസ് (165—182), വി. തിയഡോഷ്യസ് (183—189) തെയോഹനിയസ് മെത്രാൻ (190—192), അബ്രാമിയസ് മെത്രാൻ (193—200) എന്നിങ്ങനെ അഞ്ച് സന്യാസ പിതാക്കന്മാരുടെ ലഘു ജീവചരിത്രമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ തുടർന്നുള്ള പേജുകളിൽ കാണുക.

പലസ്തീനിയൻ സന്യാസത്തെപ്പറ്റിയും സിറിലിനെ പറ്റിയും ഒക്കെ എവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിലേക്ക് വായനക്കാരുടെ ശ്രദ്ധ തിരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ (പേജ് V—IX). ഒരു കേന്ദ്രഭവനവും പള്ളിയും അതിനുചുറ്റും പരിമിതമായ പരസ്പരബന്ധമുള്ള സന്യാസികളും ഉൾപ്പെടുന്ന താപസരീതിക്ക് ലൗ എന്ന പേര് പലസ്തീനയിൽ ഉടലെടുത്തു. ആഴ്ചയുടെ അവസാനം മാത്രം സന്യാസികൾ കേന്ദ്രഭവനത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. ആരാധനയ്ക്കും ഒന്നിച്ചുള്ള ഭക്ഷണത്തിനുമാണ് പ്രധാനമായി അവർ ഒന്നിച്ചുവന്നത്. സാബാസിന്റെ വലിയ ലൗറായും പുതിയ ലൗറായും പലസ്തീനയിലെ പ്രശസ്താശ്രമങ്ങളായിരുന്നു.

“പലസ്തീനയിലെ സന്നയാസികൾ” മലയാളത്തിൽ ആദ്യമായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്, ഇതിനാധാരമായി ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് “Cyril of Scythopolis, The Lives of the Monks of Palestine, by R. M. Price, (Cistercian Publications, Kalamazoo, Michigan, 1991, P. 93—280). മലയാള വിവർത്തനത്തിന്റെ കൈയെഴുത്തു പ്രതി സസൂക്ഷ്മമായിച്ച് തിരുത്തിത്തന്ന ബ. ബേഥേൽ ഫിലിപ്പ് സാറിന് (നാലാഞ്ചിറ) കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകൈ.

സന്നയാസ ചരിത്രം സംബന്ധിച്ച് പല്ലാഡിയസ് രചിച്ച ലൗസിയാക് ചരിത്രം, വി. അത്തനേഷ്യസ് രചിച്ച വി. ആൻറണിയുടെ ജീവചരിത്രം, തിയഡോറോസ് രചിച്ച സീറിയൻ സന്നയാസചരിത്രം എന്നിവ നേരത്തെ തന്നെ മലയാളത്തിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നല്ലോ. ഈ കൃതികളുടെ തുടർച്ചയാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന “പലസ്തീനയിലെ സന്നയാസികൾ.” ഈ കൃതി ബഹുജനസമക്ഷം ഭക്ത്യാദരപരസ്സരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം,
10—10—1994.

ഫാ. ജി. ചേടിയത്ത്

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

ജി. ചേടിയത്ത്

1. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ
(മൂന്നാം പതിപ്പ്) P. XVI + 464, Rs. 45/-
2. യഹോവാസാക്ഷികൾ
3. ശിശുസ്നാനം വേദാന്തസൂത്രം
4. ത്രിയേകദൈവം
(ബ്രഹ്മനി പ്രസിദ്ധീകരണം)
5. മാർത്തോമ്മാശുദ്ധീകാരയുടെ ഇൻഡ്യൻസഭ,
(രണ്ടാം പതിപ്പ്) 1992, P. 160. Rs. 15/-
6. ആദിമസഭാചിന്താക്കന്മാർ, 1993, P. 356, Rs. 30/-
(രണ്ടാം പതിപ്പ്)
7. ഹെർമാസിന്റെ ഇടയൻ
(രണ്ടാം പതിപ്പ്) 1992, P. 144, Rs. 15/-
8. മലങ്കരസഭാചരിത്രം, (ഒന്നാം ഭാഗം) 1994, 92, Rs. 10/-
9. ആദിമസഭയുടെ സന്ദേശം
(മൂന്നാം പതിപ്പ്), 1994, P. 24 + 326, Rs. 30/-
10. വിശുദ്ധ ഏവതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രം, P.10 + 90
1994, Rs. 10/-
11. പലസ്തീനയിലെ സന്യാസികൾ, P. 8 + 200,
1994, Rs. 20/-

കോപ്പികൾക്ക്:

- 1 പൗരസ്ത്യ വിദ്യാപീഠം പി. ബി. 1, വടവാതൂർ,
കോട്ടയം. 686010.
- 2 സെന്റ് അലോഷ്യസ് സെമിനരി, പട്ടം,
തിരുവനന്തപുരം, 695004.

നമ്മുടെ പിതാവായ വിശുദ്ധ സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രം

ആമുഖം

നമ്മുടെ കർത്താവേശുവിശിഷ്ടന്റെ പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. നമ്മുടെ വിശുദ്ധപിതാക്കന്മാരും മുൻ ഗാമികളുമായ എവതീമിയസിന്റെയും സാബാസിന്റെയും ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമായ ജീവചരിത്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി അങ്ങേയ്ക്കയയ്ക്കുവാൻ എന്റെ നിസ്സാരതയെ നിദ്ദേശിക്കാൻ അങ്ങയുടെ സുകൃതപരിപൂർണ്ണതയെ അവിടന്ന് പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതുപോലെ തന്റെ അവച്യകരുണയാൽ, അവരുടെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി, അത്തരം പ്രയോജനപ്രദമായ നിദ്ദേശങ്ങൾ പുത്തിയാക്കാനായി എന്റെ വായ്തുറക്കാൻ എന്റെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽ അല്പം വാഗ്‌വിലാസം എന്നിൽ ഉത്തേജിപ്പിച്ചു.

ബഹുമാന്യപിതാവായ എവതീമിയസിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഹൃദയത്തിന് അനന്തമായ രീതിയിൽ ഞാൻ കദേ നിസ്സാരസംഗതികൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടിട്ട് എൺപതു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനാൽ എനിക്ക് കൂടുതൽ ഒന്നും കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചില്ല; ഈ കദേ കാര്യങ്ങളാകട്ടെ ഞാൻ അവിടെയും ഇവിടെയും ഓടിനടന്ന് ശേഖരിച്ച് പ്രയാസപ്പെട്ട് കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള മാതൃകാപരമായ സംഭവകഥകൾ കാലപ്പഴക്കത്തിൽ മറഞ്ഞുപോകാതിരിക്കാൻ വിദൂര കാലത്തിന്റെയും വിസ്മൃതിയുടെയും ഏതോ ആഴത്തിൽ നിന്ന് അവയെ രക്ഷിച്ചെടുത്താൽ എന്നവണ്ണം ഞാൻ അവതരിപ്പിച്ചു. എന്നാലിപ്പോൾ അങ്ങയുടെ നിദ്ദേശങ്ങളുടെ ബാക്കിഭാഗം പുത്തിയാക്കാനും നമ്മുടെ വിഖ്യാത പിതാവായ സാബാസിനെപ്പറ്റി കദേ കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്താനും അനുയോജ്യമായ നാഴിക ഇതാ സമാഗതമായിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരും സഹപോരാളികളും ഇന്നു വരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ അനുകരിക്കുന്നവരും ദൈവത്തിലേയ്ക്കുള്ള നമ്മുടെ പാതയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവരും സത്യസന്ധരമായ ഭക്തജനങ്ങളിൽ നിന്ന്, ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പണിപ്പെട്ട് ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ളതാണിവ. എന്റെ മുൻകൃതിയിൽ തന്നെ ഇതു ചേർക്കുവാൻ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചതാണ്. എന്റെ അയോഗ്യതയെക്കുറിച്ചും വിദ്യാഭ്യാസക്കുറവിനെക്കുറിച്ചും ഞാൻ തികച്ചും ബോധവാനാണ്. എന്നാൽ അവയെല്ലാം അതിതരമായ കാര്യങ്ങളിലാണ് ഞാൻ കൈവെച്ചിരിക്കുന്നത്. മനസ്സിന്റെ അഹന്തകൊണ്ടല്ല, പിന്നെയോ, അനുസരണരാഹിത്യം എന്ന അപകടത്തെ ഭയക്കുന്നതുകൊണ്ടും “ദുഷ്ടനും മടിയനുമായ ഭൃത്യം, നീ എന്റെ താലന്ത് പണമിടപാടുകാരെ ഏല്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു” എന്ന ഭീകരമായ ന്യായവിധിയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണ്.

അതുകൊണ്ട് ബലഹീനനായ എന്റെ നികൃഷ്ടജീവിതത്തിനും നിരവധിയായ പാപങ്ങൾക്കും മാപ്പുതരുന്നതിനുവേണ്ടി നാഥനായ മിശിഹായോടു് അപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അതിശ്രേഷ്ഠപിതാവു മക്കളോടു് ഏറ്റവും വാത്സല്യം കാട്ടുന്നവനുമായ പരിശുദ്ധപിതാവു് ഗീവർഗീസിനോടു്. ഈ ക്ലേശകരമായ കൃതി വായിക്കുന്ന അനുവാചകരോടു് ഞാൻ ഒന്നാമതായി യാചിക്കുന്നു. രണ്ടാമതായി, ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവയെയും പറയാൻ പോകുന്നവയെയും അവിശ്വസിക്കരുതെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളുടെ നിജസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണം നടത്താനായി അതുകൊണ്ടാണ് സമയം, സ്ഥലം, ആളുകൾ, പേരുകൾ എന്നിവ സംബന്ധിച്ചു് ഞാൻ കൃത്യമായ വിശദാംശങ്ങൾ കുറിച്ചതു്. ദൈവത്തിന്റെ സഹായത്തിലും തുണയിലും തുടർന്നു് ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് സംബാസിനെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ വിവരണം ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നു.

1. ജനനവും ബാല്യകാലവും ¹

സ്വസ്തീയ പിതൃ നഗരത്തിലെ പൗരനായിത്തീർന്ന സാബാസ് കപ്പഡോഷ്യ രാജ്യത്തിലെ, കേസറിയാ മെത്രോപ്പോലീ

1. എവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിനു മാത്രമേ ഗ്രീക്കുകെ യെഴുത്തുപ്രതികളിൽ തലക്കെട്ടുള്ളൂ. ഇതും തുടർന്നുള്ള തലക്കെട്ടുകളും വിവർത്തനത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ്.

സീറ വിധേയമായി മുതലസ്താ ഗ്രാമവാസിയായിരുന്നു. വളരെ ചെറുതും അപ്രധാനവുമായ ഒരു ഗ്രാമം. അതിനാൽ മുമ്പ് ആരും കേട്ടിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഈ പുണ്യപുരുഷൻമൂലം അവിടം സുപ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. ആദ്യം അപ്രധാനവും ഗർഭിണിയായ വുമായ റാമാതെ, ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ശാമുവേലിനു ജനം നല്കിയതുമുതൽ വിഖ്യാതമായിത്തീർന്നതുപോലെയാണിത്. സാബാസിന്റെ ജീവിതകാലഘട്ടം വളരെ കൃത്യമായി നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. തിയഡോഷ്യസിന്റെ പതിനേഴാം കോൺസുളോറുകാലത്തു്, പ്രശസ്ത ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കളായ ജോണിൽനിന്നും സോഫിയായിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ജനിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ഇസൗറിയൻ രെജിമെന്റിൽ അലക്സാണ്ട്രിയയിൽ ജോലി ചെയ്യാനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവു് നിയമിതനായപ്പോൾ ഭാര്യയോടുകൂടി കപ്പഡോഷ്യയിൽ നിന്നു് അലക്സാണ്ട്രിയായിലേയ്ക്കു പോയി. ഏതാണ്ടു് അഞ്ചു വയസ്സുള്ള ഈ കുട്ടിയെ, ദൈവിക പരിപാലനയിൽ മുതലസ്താ ഗ്രാമത്തിലെ തങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ മാത്രസഹോദരനായ ഹെർമിയാസിന്റെകൂടെ വിട്ടു. അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ ഒഴുലും നിമിത്തം അസന്തുഷ്ടനായ കുട്ടി മൂന്നു മൈലകലെ സ്റ്റാൻഡസ് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ പാർത്തിരുന്ന പിത്രസഹോദരന്റെ പക്കലേക്കു് ഓടിപ്പോയി.

2. ഫാമിലിയായാണു ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശനം

അധികം താമസിയാതെ,² തന്റെ പിത്രസഹോദരനായ ഹെർമിയാസും, ഗ്രിഗറിയും തന്റെ പേരിലും തന്റെ പിതാവിന്റെ വസ്തുക്കളുടെ പേരിലും കലഹിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ വലിയ ജാമിയാ പ്രവാചകനെപ്പോലെ ജനനത്തിനു മുമ്പേ ദൈവത്താൽ അറിയപ്പെടുകയും ഗർഭപാത്രത്തിൽ വച്ചു തന്നെ വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന സാബാസാക്കട്ടെ ഈ ലോകവസ്തുക്കളെ ഒന്നൊഴിയാതെ നിന്ദിച്ചുകൊണ്ടു്, ഫാമിലിയായാണു ആശ്രമത്തിൽ അഭയംതേടി. അതു് മുതലസ്താ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നു് ഇരുപതു് സ്റ്റേഡിയാ ദൂരത്തിൽ ആയിരുന്നു. ആക്സിമൺഡ്റെററ അവരെ സ്വീകരിച്ചു് അവിടുത്തെ സമു

2. എട്ടാം വയസ്സിലാണ് ഇതു നടന്നതു്

ഹത്തിൽ പേരു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. സന്ന്യാസജീവിതത്തിൽ കൃത്യമായ ഒരു പരിശീലനം അവിടെ കിട്ടി. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ സങ്കീർ്തനവും സന്ന്യാസ നിയമങ്ങളും അഭ്യസിച്ചു. മേല്പറഞ്ഞ പിതൃസഹോദരൻ മറ്റൊരാളുമായി ധാരണയിലെത്തിയിട്ടു്, ആശ്രമം ഉപേക്ഷിക്കാൻ നിരന്തരമായി സാബാസിനെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്വത്തുക്കളുടെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കണം; വിവാഹം കഴിക്കണം. എന്നൊക്കെയായിരുന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്. എന്നാൽ ദൈവസംരക്ഷിതനായി, ഈ ലോകത്തിന്റെ ഇളകി മറിയലിനേക്കാൾ, ദൈവഭവനത്തിൽ പാവപ്പെട്ടവനായി കഴിയാനാണു് സാബാസു് ഇഷ്ടപ്പെട്ടതു്. തത്ഫലമായി, ഈ വിശുദ്ധ ജീവിതപഥമാവിൽ നിന്നു് വിട്ടുപോകാൻ അവൻ അല്പംപോലും മനസ്സു കാണിച്ചില്ല. കർത്താവു തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവൻ അനുസ്മരിച്ചു: “കലപ്പയിൽ തന്റെ കൈവച്ചിട്ടു് പിൻതിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നവൻ ദൈവരാജ്യത്തിനു് അഹ്നല്ല” (ലൂ. 9:62). അവൻ താഴെപ്പറയുംവിധം ചിന്തിച്ചു: “കർത്താപാത ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു് എന്നെ ഉപദേശിക്കുന്നവരിൽ നിന്നു്, സപ്പങ്ങളിൽ നിന്നെന്ന വണ്ണം ഞാൻ ഓടിയകലണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിരന്തരമായ സമ്മർദ്ദംകൊണ്ടു് ഞാൻ ബലഹീനനായിത്തീരുകയും “നിന്റെ കല്പനകളിൽ നിന്നു് വിട്ടകലുന്നവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകട്ടെ” എന്നു് പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ ശാപം (സങ്കീ. 118:21) ഏല്ക്കുകയും ചെയ്യുമോ എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു”. ശൈശവം മുതൽ ഈ രീതിയിൽ സാബാസു് ഭക്തിയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

3. ആപ്പിൾ വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുന്നു

ഒരിക്കൽ സാബാസു് ആശ്രമത്തിലെ ഉദ്യാനത്തിൽ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഫലകാലത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പാകമായ വിശേഷപ്പെട്ട ഒരാപ്പിൾ കണ്ടപ്പോൾ അതുതിന്നണമെന്ന തീവ്രമായ ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായി. വികാരതീവ്രതയാൽ മരത്തിൽനിന്നു് ആ ആപ്പിൾ അദ്ദേഹം പറിച്ച്. എന്നാൽ വിചിന്തനഫലമായി അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ കീഴടക്കി. താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ തനിക്കുതന്നെ ഒരു ഭക്തോപദേശം നൽകി: “ആത്മാവിലൂടെ എനിക്കു മരണം വരുത്തിവച്ച പഴം കാഴ്ചയ്ക്കു് മനോഹരവും ഭക്ഷിക്കാൻ പാകവു

4. മായിരുന്നു. ബൗദ്ധിക സൗന്ദര്യത്തേക്കാൾ ശാരീരികനയനങ്ങൾക്കകങ്കമായത് അവൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ആത്മിക സന്തോഷത്തേക്കാൾ വയറു നിറയ്ക്കുന്നത് അവൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അതിന്റെ ഫലമായി മരണം ലോകത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. എന്നാൽ ഞാൻ ആത്മികമന്ദതയാൽ കീഴ്മയ്ക്കപ്പെടാനും സ്വയം നിഗ്രഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാനും പാടില്ല. ഫലത്തിന് മുൻപ് പുഷ്പം എന്ന പോലെ എല്ലാ സൽഭൂതങ്ങളിലും മുൻപ് സ്വയംനിഗ്രഹം ഉണ്ട്." — ഈ വിചിന്തനശക്തിയാൽ അവൻ തന്റെ ആഗ്രഹത്തെ കീഴ്മയ്ക്കിയതോടൊപ്പം ആ ആപ്പിൾ താഴെയിട്ട് ചവിട്ടിയരച്ചു. മരണം വരെ ആപ്പിൾ തിന്നുകയില്ലെന്ന് ആ നിമിഷം അവൻ ദൃഢപ്രതിജ്ഞചെയ്തു.

4. താപസവൃത്തി

ഇതുമുതൽ, ഉന്നതത്തിൽ നിന്ന് ശക്തി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട്, അശുഭാവിചാരങ്ങളെ കീഴ്മയ്ക്കിക്കൊണ്ടും നിദ്രാഭാരത്തെ ജയിച്ചുകൊണ്ടും അവൻ സ്വയംനിഗ്രഹം അഭ്യസിച്ചു. "എന്റെ എളിമപ്പെടുത്തലും അധ്വാനവും കണ്ട് എന്റെ പാപങ്ങളെല്ലാം പൊറുക്കണമെ" എന്ന് ദാവീദ് പാടിയ സങ്കീർത്തനം ഓർത്തുകൊണ്ട് സ്വയംനിഗ്രഹത്തിന് പുറമെ അവൻ ശാരീരികാധ്വാനത്തിലും ഏർപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ, ഉപവാസത്തിലൂടെ ആത്മാവിനെ എളിമപ്പെടുത്തുന്നതിലും, കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെ ശരീരത്തെ മെരുക്കുന്നതിലും, പരിപൂർണ്ണമായ തീക്ഷ്ണതയും ശുഷ്ണാന്തിയും കാണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ അവിടെ ഫാളാവിയാനെ ആശ്രമത്തിൽ അരുപതോ ഏഴുപതോ സഹപോരാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും വിനയത്തിലും അനുസരണത്തിലും ഭക്തകൃത്യങ്ങളിലും അവൻ അവരെ യെല്ലാം പിന്നിലാക്കി.

5. അവന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ തെളിവ്

അവന്റെ ബാല്യകാലത്തെ താപസപോരാട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകളിൽ താഴെപ്പറയുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്നു. തന്നെപ്പകാലത്തു്, ആശ്രമത്തിലെ റൊട്ടിക്കാരൻ, സൂര്യപ്രകാശമില്ലാത്തതിനാൽ, തന്റെ നനഞ്ഞവസ്ത്രങ്ങൾ ഉണക്കാൻ റൊട്ടിച്ചുളയുടെ അകത്തു് വിരിച്ചിട്ടിരുന്നു. അവൻ അതേപ്പറ്റി പാടേ

മറന്നുപോയി. ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞു റൊട്ടി തീർന്നുപോയതിനാൽ ചില പിതാക്കന്മാർ റൊട്ടി ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങി. അക്കൂട്ടത്തിൽ സാബാസും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ചുറ്റും തീകൊടുത്തപ്പോഴാണ് തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി റൊട്ടിക്കാരൻ ഓർത്തത്. ആ റൊട്ടിച്ചുള വലുതായിരുന്നു. തീ വളരെ ശക്തിയായി കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പൂർണ്ണമായി തീ പിടിപ്പിച്ചതിനാൽ അതിനുള്ളിൽ കടക്കാൻ ആരും ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് റൊട്ടിക്കാരൻ വലിയ ദുഃഖമുണ്ടായി. സാബാസും അചഞ്ചല വിശ്വാസത്താൽ ശക്തിയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും കരിശടയാളത്താൽ തന്നെത്തന്നെ ആയുധം ധരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ചുറ്റുമ്പേക്കു കത്തിച്ചു; തൂണിയുമെടുത്തുകൊണ്ടും കേടുകൂടാതെ പുറത്തുവന്നു. ഈ അസാധാരണമായ അത്ഭുതംകണ്ട് പിതാക്കന്മാർ ആശ്ചര്യഭരിതരായി. “ബാല്യത്തിൽത്തന്നെ ഇത്തരം കൃപ ലഭിച്ച ഈ കുട്ടി ആരായിത്തീരും?” എന്ന് ദൈവത്തിന് കൃതജ്ഞതയർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവർ പറഞ്ഞു. അവന്റെ ബന്ധുവായ ഗ്രിഗറി എന്ന വൈദികനിൽ നിന്നാണ് ഞാൻ ഈ കഥ കേട്ടത്. ബാല്യം മുതലേ വിശ്വാസത്തിലും ധാരണാശക്തിയിലും ഉന്നത സുകൃതങ്ങളിലും ഈ കുട്ടി എത്രമാത്രം മികച്ചവനായിരുന്നു എന്നു വായനക്കാരെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാനാണ് ഞാനീ കഥ പറഞ്ഞത്.

6. അവൻ ജറുസലേമിലേക്കു പോകുന്നു

മഹത്തവത്തിൽ നിന്നു മഹത്തവത്തിലേക്കു പുരോഗമിക്കാനുള്ള താൽപര്യംകൊണ്ടും ഔന്നത്യത്തിനുള്ള പദ്ധതികൾ മനസ്സിൽ ആസൂത്രണം ചെയ്തുകൊണ്ടും, അക്രമത്തിൽ പത്തുവർഷം പൂർത്തിയാക്കിയിട്ട് അവൻ വിശുദ്ധ നഗരത്തിലേക്കു പോയി. അതിനടുത്തുള്ള മരുഭൂമിയിൽ ഏകാന്തവാസം നയിക്കാനും ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ഒരാശയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. കാരണം, അദ്ദേഹത്തിലൂടെ ഈ മരുഭൂമി ജനനിബിഡമാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു; അതുപോലെ വാചാലനായ ഏശായയുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടേണ്ടിയുമാകുന്നു (41:18-20; 51:3). സാബാസും ആക്രമാധ്യക്ഷന്റെ പക്കൽ ചെന്ന് ഒരനുഗ്രഹത്തോടെ തന്നെ അവിടേയ്ക്ക് അയയ്ക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ദൈവികദർശനം ഉണ്ടായി. “സാബാസും മരുഭൂമിയിൽ എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായി

അവനെ പോകാനനുവദിക്കുക" എന്ന് ഒരു സ്വരവും കേട്ടു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവനെ രഹസ്യമായി വിളിച്ച് അവനോടു പറഞ്ഞു: "എന്റെ കട്ടി, ദൈവികദർശനം എന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നിന്നെ ഞാൻ പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിൽ ആരും അറിയാതെ സമാധാനത്താലെ പോകുക. കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കും."

തദനുസരണം, ദൈവനിയുക്തനായി തന്റെ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ, മാർസ്യന്റെ സഭഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യത്തോടുത്ത കാലത്തു് അവൻ ജറുസലേമിൽ വന്നു. വി. പസ്സാരിയോന്റെ ആശ്രമത്തിലെ ഒരു കപ്പദോഷ്യക്കാരൻ താപസ്യ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. ആക്നമൺററററ എൽപീദിയുസായിരുന്നു അപ്പോൾ ആശ്രമം ഭരിച്ചിരുന്നതു്; ദൈവഭാസനായ സാബാസ് തണുപ്പുകാലം അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ആ സമൂഹത്തിൽ പേരെഴുതിക്കാൻ ശ്രേഷ്ഠൻ അവനെ നിർബന്ധിച്ചെങ്കിലും അവൻ നിരസിച്ചു. അതുപോലെ, വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലെ പല സമൂഹങ്ങളും അനുഭിനസന്ധാരണം ഉറപ്പു നൽകിയെങ്കിലും, ബാല്യം മുതൽ ഏകാന്തത ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ദൈവത്തിനു് സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ, അവരുടെയെല്ലാം വശീകരണങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി നിരസിച്ചു.

7. അവൻ എവുതീമിയസിന്റെ പക്കലേക്കു

പോകുന്നു

വിശുദ്ധ നഗരത്തിനു് കിഴക്കുള്ള മരുഭൂമിയിൽ അക്കാലത്തു് താപസകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എവുതീമിയസിനെപ്പറ്റി മിക്കവാറും എല്ലാവരിൽ നിന്നും അവൻ കേൾക്കാനിടയായി. തന്റെ അതുളതകിരണങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് നക്ഷത്രസമാനം അദ്ദേഹം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സാബാസ് ആത്മാവിൽ സന്തോഷിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു് കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ എൽപീദിയുസിന്റെ പക്കൽ പോയി തന്റെ

3. ജറുസലേമിലെ ഏതെങ്കിലും പള്ളിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞ സന്ന്യാസികളായിരുന്നു ഇവർ. ആരാധനയിൽ സഹായിക്കുക, തീർത്ഥാടകരെയും മറ്റു് ആചര്യക്കാരെയും സഹായിക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ അവർ ഇടപെട്ടിരുന്നു.

ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു. എൽപീദിയസ് അവനെ അനുഗ്രഹിച്ചു് ഒരു വഴികാട്ടിയെയും കൂട്ടി പറഞ്ഞയച്ചു.

വഴികാട്ടി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ അവൻ പിതാക്കന്മാരുടെ കൂടെ താമസം തുടങ്ങി. ശനിയാഴ്ച ദിവസം മഹാനായ എവുതീമിയസ് പള്ളിയിലേയ്ക്കു വരുന്ന വഴി അവൻ അദ്ദഹത്തെ കണ്ടു; തന്നെയും അവിടുത്തെ സന്നയാസികളുടെ കൂടെ ചേർക്കണം എന്ന് കണ്ണനീരോടുകൂടി അവൻ അപേക്ഷിച്ചു. മഹാനായ എവുതീമിയസ് അവൻ ഇപ്രകാരം ഉപദേശം നല്കി: “എന്റെ കുട്ടി, യുവാവായ നീ ലഠറായിൽ താമസിക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം, ഒരു യുവാവിനെക്കൊണ്ടു് ലഠറയ്ക്കു പ്രയോജനമില്ല; ഏകാന്തവാസികളുടെ ഇടയിൽ യുവാവു് താമസിക്കുന്നതും ഉചിതമല്ല. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ കുട്ടി, നീ താഴത്തെ ആശ്രമത്തിൽ, ആബാ തെയോക്രിസ്റ്റസിന്റെ അടുത്തേക്കു പോകുക, അവിടെ നിനക്കു വലിയ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും”. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ബഹുമാന്യപിതാവേ, എല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുകയും എന്റെ രക്ഷ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവം നിന്റെ കൈകളിൽ എന്നെ സമർപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ വഴിനടത്തിയിരിക്കുന്നു. നീ കല്പിക്കുന്നതെന്തും ഞാൻ ചെയ്യാം.” അപ്പോൾ മഹാനായ എവുതീമിയസ് അവനെ ഭാഗ്യവാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ സന്നയാസ ജീവിതത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപിക്കാനുള്ള ഒരാളാണെന്ന നിലയിൽ അവന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് തെയോക്രിസ്റ്റസിനു നിദ്ദേശവും നല്കി. മഹാനായ എവുതീമിയസ് ഈ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചതു് ലക്ഷ്യമില്ലാതെയല്ല എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. പിന്നെയോ, സാബാസ് പലസ്തീനായിലുള്ള എല്ലാ ഏകാന്തവാസികളുടെയും ആർക്കിമൻദ്രൈറ്റ് ആയിത്തീരും എന്ന്, അല്ല, പലസ്തീനയിലെ എല്ലാ സന്നയാസാശ്രമങ്ങളെയും അതിശയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയതും പ്രശസ്തവുമായ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുകയാണ് എന്നും, ഏകാന്തവാസം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും നേതാവും നിയമദാതാവുമായിരിക്കും എന്നും, രണ്ടാം ദർശനത്താൽ, എവുതീമിയസ് മുൻകൂട്ടി കണ്ടു.

അതുകൊണ്ടു്, ലഠറായിൽ യുവാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് തന്റെ കാര്യം മാതൃകയായി എടുത്തുകൊണ്ടും

മറ്റു ലൗകികളിലെ അധ്യക്ഷന്മാർക്ക് നിത്യനിയമമായും പൗരതന പിതാക്കന്മാരുടേതിനോടൊപ്പം നിലനില്ക്കുന്നതായുള്ള നിയമം കൈമാറിക്കൊടുക്കാനുമായി അവൻ ഒരു നിയമം നൽകി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പൗരാണികമായവയെല്ലാം ബഹുമാനാർഹമാണ്.

8. ആശ്രമത്തിലെ അവന്റെ സുകൃതങ്ങൾ

ഭാഗ്യവാനായ തെയോക്സിസ്റ്റസിന്റെ കീഴിൽ വന്ന ശേഷം നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. തന്റെ പിതൃസ്വത്തായി കിട്ടിയവ ആശ്രമാധ്യക്ഷനെ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ട് പോരാട്ടത്തിന് തന്നെത്തന്നെ സുസജ്ജനാക്കി. പകൽ ശാരീരികാധ്വാനങ്ങളിലും രാത്രി നിദ്രാരഹിതമായി ദൈവസ്തുതിപ്പുകളിലും ചെലവഴിച്ചു. അനുസരണവും എളിമയും തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും അസ്തിവാരവുമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. വിശുദ്ധ ആരാധനക്രമശുശ്രൂഷകളിൽ അതീവ താൽപര്യം തീക്ഷ്ണതയും പ്രദർശിപ്പിച്ചു. പള്ളിയിൽ ആദ്യമെത്തുന്നതും അവിടെ നിന്ന് അവസാനം പുറത്തുപോകുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഈ ആത്മീക സുകൃതങ്ങൾക്കു പുറമേ, അദ്ദേഹം ശാരീരികമായി ഉയരമുള്ളവനും കലീനനുമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ എല്ലാം ദിവസം ഓരോ കെട്ട് പുള്ളിക്കമ്പ് മരുഭൂമിയിൽ നിന്ന് വെട്ടി ആശ്രമത്തിലെത്തിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹം മൂന്നു കെട്ട് വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. കൂടാതെ, വെള്ളം കോരിയും, വിറകു കൊണ്ടുവന്നും, മറ്റ് ജോലികൾ ചെയ്തും ആശ്രമത്തിലെ ജോലിക്കാരെ താൽപര്യപൂർവ്വം അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിരുന്നു. ഏറെക്കുറെ അദ്ദേഹം കഴുതയോട്ടക്കാരനുമായിരുന്നു. കുററും കൂടാതെയും ആരോപണവിധേയനാകാതെയും തന്നെ ഏല്പിച്ച വിവിധ ജോലികൾ നിർവ്വഹിച്ചു. യുവായായ ഒരുവനിൽ ഇത്തരം സുകൃതവും അഭിരുചിയും കണ്ട് ആശ്രമത്തിലെ പിതാക്കന്മാർ അദ്ഭുത പരതരരായി.

9. അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കുള്ള യാത്ര

ജോൺ എന്നപേരുള്ള ഒരു അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരൻ ആശ്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ മാതാപിതാക്കൾ മരിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ പോയി - തന്റെ കുടുംബം

സ്വത്തു് ശരിയായി ക്രമീകരിക്കാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്ന് അയാൾ കേര നാളായി വിശുദ്ധ തെയോക്രിസ്റ്റസിനെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ അതിന് അനുവാദം ലഭിച്ചപ്പോൾ, പ്രയാസങ്ങൾ സഹിക്കാൻ കഴിവുള്ളവനും വിശ്വസ്തസ്സേഹിതനും എന്ന നിലയിൽ ആബാ സാബാസിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ അവൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു; ഭാഗ്യവാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസ് അതനുവദിച്ചുകൊണ്ടു് ആബാ സാബാസിനെ അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കയച്ചു. അവർ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെത്തി ജോണിന്റെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുത്ത് ക്രമപ്പെടുത്താം എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഭാഗ്യവാനായ സബാസ് തന്റെ അമ്മ സോഫിയായെയും തന്റെ പിതാവ് ജോണിനെയും തിരിച്ചറിഞ്ഞു. കോനോൻ എന്നു് ജേൺ പേരുമാറിയിരുന്നു; ഇസൗറിയൻ റജിമെന്ററിന്റെ കമാൻഡറുമായിരുന്നു. അവിടെ താമസിക്കാൻ അവർ അവനെ നിർബന്ധിച്ചു. പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്ന് സൈന്യത്തിന്റെ സെനറ്ററാകാം എന്ന് പറഞ്ഞെങ്കിലും അവനതു നിരസിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “എല്ലാവരുടെയും രാജാവായ ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യത്തിൽ ഒരിക്കൽ പേരെഴുതിയിട്ടു്, അതു് റദ്ദ്ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല. അതിൽ നിന്നെന്നെ അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരെ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾ എന്ന് എനിക്കു വിളിക്കാനാവില്ല. എന്റെ അന്ത്യശ്വാസംവരെ ദൈവത്തോടുള്ള ഉടമ്പടിയിൽ ഞാൻ നിലനില്ക്കും; സന്നദ്ധതയോടെ പരിശുദ്ധ ജീവിതത്തിൽ മരിക്കാമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു; അവരുടെ ഉപായങ്ങൾ കൊണ്ടൊന്നും അവന്റെ നിശ്ചയ ദാർശ്യത്തെ ഇളക്കാനോ, തങ്ങളുടെ കൂടെ അവനെ താമസിപ്പിക്കാനോ സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ട മാതാപിതാക്കൾ, അവന്റെ ചെലവിനായി ഇരുപതു് നാണയങ്ങൾ കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; ഈ സമ്മാനം അവൻ സ്വീകരിച്ചില്ല. അതിൽ അവർക്കുള്ള അഗാധദുഃഖം മനസ്സിലാക്കി അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു.

4. റോമൻ പട്ടാളത്തിലെ സെനറ്റർ (senator) എന്ന സ്ഥാനം tribune എന്ന സ്ഥാനത്തേക്കാൾ രണ്ടുപടി താഴെയാണ്. സാബാസിന്റെ പിതാവ് നയിച്ചിരുന്ന സൈന്യം അപരിഷ്കൃതരൂടെ ഒരു റെജിമെന്റായിരുന്നു (numerus). അദ്ദേഹം അവരുടെ ദേശീയ വസ്ത്രവും യുദ്ധരീതികളും നിലനിർത്തി.

5. Solidi

ക്കാനായി വെറും മൂന്നെണ്ണം എടുത്തു. ഉടൻതന്നെ അന്റെ സ്നേഹിതനായ ജോണമൊത്തു് അദ്ദേഹം അലക്സാണ്ട്രിയയിലു വിട്ടു; ആശ്രമത്തിലെത്തിയ ഉടനെ മൂന്നു നാണയങ്ങൾ മഹാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസിന്റെ കൈയിൽ കൊടുത്തു.

10. അദ്ദേഹം ഏകാന്തവാസി ആയിത്തീരുന്നു

അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തിൽ ഏതാണ്ടു് പത്തുവർഷം പുതിയ യാക്കിയപ്പോൾ, നാലാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ സെപ്റ്റംബർ 3-നു് (ക്രി. വ. 466) ഏറ്റവും പരിശുദ്ധനായ തെയോക്രിസ്റ്റസ് മരിച്ചു. മഹാനായ എവുതീമിയസ് ആ സ്ഥലത്തു് ഇറങ്ങി വരികയും ആ വിജയശ്രീലാളിതശരീരത്തെ സംസ്കരിക്കയും ബഹുമാന്യനായ ഒരു മാരിസിനെ പിൻഗാമിയായി നിയമിക്കയും ചെയ്തു. മാരിസ് രണ്ടുവർഷം അധ്യക്ഷനായിരുന്നശേഷം ദൈവത്തിന്നു പ്രീതികരമായ രീതിയിൽ കടന്നുപോയി. അപ്പോൾ മഹാനായ എവുതീമിയസ് വീണ്ടും താഴേക്കുവന്നു് ഭാഗ്യവാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസിന്റെ കല്ലറയിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിച്ചു. സുകൃതവാനായ ഒരു ലൊൻഗീനസിനെ ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതല ഭരമേല്പിച്ചു.

തദവസരം നമ്മുടെ പിതാവു് സാബാസിനു് മുപ്പതു വയസ്സു് പൂർത്തിയായിരുന്നു. ഉപവാസത്തിലും ജാഗരണത്തിലും വിനയത്തിലും അനുസരണയിലും ആശ്രമത്തിലെ എല്ലാപ്രായമുള്ള സന്യാസികളെയും അദ്ദേഹം അതിശയിച്ചിരുന്നു. ആശ്രമത്തിന്നു പുറത്തു് തെക്കുള്ള പാറയിടുക്കിലുള്ള ഒരു ഗുഹയിൽ ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്നു് ആബാ ലൊൻഗീനസിനോടു് അദ്ദേഹം അപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാധാരണ സുകൃതവും, സ്വഭാവദൃഢതയും, ജീവിതവിശുദ്ധിയും, തീക്ഷ്ണതയും, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള ഏകാഗ്രതയും കണ്ടു് ഈ കാര്യം മഹാനായ എവുതീമിയസിനോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം മറുപടി പറഞ്ഞു: “തനിക്കിഷ്ടമുള്ളവിധം പേരോട്ടം നടത്തുന്നതിൽ നിന്നു് അവനെ തടയേണ്ട.”

അതുകൊണ്ടു് ആഴ്ചയിൽ അഞ്ചുദിവസം മേല്പറഞ്ഞ ഗുഹയിൽ ഏകാന്തവാസം നയിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹം അവനു് അനുവാദം നൽകി. താൻ തീവ്രമായി ആഗ്രഹിച്ചിരുന്ന കാര്യത്തിനുള്ള അനുവാദം ലഭിച്ചപ്പോൾ അഞ്ചുവർഷത്തോളം നമ്മുടെ

പിതാവായ സാബാസ് താഴെപ്പറയുന്ന ജീവിതക്രമം അനുവർത്തിച്ചു. ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ട് ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന്, തനിക്ക് ആഴ്ചയിൽ ജോലി ചെയ്യാനുള്ള പനയോല എടുത്തുകൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടുപോകും. ഒരാഹാരവും കഴിക്കാതെ അഞ്ചു ദിവസം ചെലവഴിക്കും; ശനിയാഴ്ച രാവിലെ അഞ്ചുദിവസത്തെ അധ്വാനഫലമായ അൻപതു കൂടകൾ എടുത്തുകൊണ്ട് ആശ്രമത്തിൽ തിരികെയെത്തും.

11. എവുതീമിയസുമൊത്തു മരുഭൂമിയിൽ

അവന്റെ ഈ ജീവിതക്രമം ഗ്രഹിച്ച മഹാനായ എവുതീമിയസ് ജാൻവരി മാസം 14-ാം തീയതി അദ്ദേഹത്തെ, ഭാഗ്യവാനായ ഡൊമീഷ്യനോടുകൂടി ഉൾമരുഭൂമിയായ റൂബായിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുക പതിവായിരുന്നു. സാബാസിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നു; “കുട്ടിയായ മൂപ്പൻ”⁶ എന്ന് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചിരുന്നു. ഒരു നല്ല പരിശീലകൻ എന്ന നിലയിൽ അവനെ ഉന്നതസൂത്രങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പരിശീലിപ്പിക്കുകയും പുരോഗമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാ മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് ഓശാന ഞായറാഴ്ചവരെ അവർ അവിടെ പാർത്തിരുന്നു.

റൂബാ മുതൽ ചാവുകടലിനപ്പുറത്തു് തെക്കോട്ട് നീണ്ടു കിടക്കുന്ന മരുഭൂമി കടക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ച മഹാനായ എവുതീമിയസ്, ഒരിക്കൽ സഹയാത്രികരായ ഡൊമീഷ്യനേയും സാബാസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ട് ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. അവർ വെള്ളമില്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലത്തെത്തി അവിടെ കറേസമയം ചെലവഴിച്ചു. അപ്പോൾ ഉഷ്ണത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് ദാഹാർത്തനായിത്തീർന്നു; മുന്നോട്ട് ഒട്ടും നടക്കാൻ സാധിക്കാതെ അദ്ദേഹം ബോധം കെട്ടുവീണു. ചൂടിന്റെ ആധിക്യത്താൽ വയറിന്റെ നനവുകൂടി ഇല്ലാതായിപ്പോയെന്ന് എനിക്ക് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അവനിൽ അനുകമ്പ തോന്നിയ മൂപ്പൻ ഒരു കല്ലേറു ഭൂരേക്ക് മാറി സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ദൈവമായ കർത്താവേ, എന്റെ ശിഷ്യന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കാനായി, ദാഹാർത്തയായ ഈ ഭൂമിക്ക് ജലം നൽകണമെ.” ഈ പ്രാർത്ഥന

6. Paidarogeron (boy elder); Laus. His, 42. 15.

യ്ക്ക് ശേഷം അദ്ദേഹം സാബാസിനെ വിളിച്ച്, ഒരു കരണ്ടി കൊണ്ട് മൂന്നാം പ്രാവശ്യം കഴിച്ച സ്ഥലത്തു് ഒഴുകുന്ന വെള്ളം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. വെള്ളം കടിച്ച് സാബാസിനു് ബോധം തെളിഞ്ഞു; മരുഭൂമിയിലെ ജീവിത ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കാനുള്ള കഴിവു് ഈ വെള്ളത്തിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തിനുകിട്ടി.

അധികം വൈകാതെ, നമ്മുടെ മഹാനായ പിതാവും എവ തീമിയസു് നിദ്ര പ്രാപിച്ചു് സമാധാനത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു. ജറുസലേമിലെ അനസ്താസ്യൂസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ പതി നഞ്ചാം വഷമാണു് കത്താവു് അവനെ പ്രത്യാശയിൽ ഇപ്ര കാരം മററി പാപ്പിച്ചതു്.

12. മരുഭൂമിയിലെ പൈശാചിക പ്രലോഭനങ്ങൾ

ഭാഗ്യവാനായ സാബാസു് മൂപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സു് പൂർത്തിയാക്കിയ ഈയവസരം (ക്രി. വ. 474) വിശുദ്ധ ജോസഫിന്റെ കിഴക്കൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു് പിൻവാങ്ങി. ആശ്രമപിതാക്കന്മാർ മരിച്ചതിനാൽ ആശ്രമ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ മാറ്റമുണ്ടായതായി കാണുകയാലത്രെ അപ്രകാരം ചെയ്തതു്. ജോസഫിനു് അക്കാലത്തു് നക്ഷത്രസമാനം പ്രശോഭിതനായിരുന്നു. യോദ്ദാൻ മരുഭൂമിയിൽ ഭക്തിയുടെ വിത്തു വിതച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസു് കുതിലായിലേയും, റൂബായിലേയും മരുഭൂമിയിൽ ഇപ്പോൾ താമസിക്കുകയും "ഇതാ ഞാൻ വിദൂരത്തിൽ അലയുകയും മരുഭൂമിയിൽ പാക്കുകയും ചെയ്തു" എന്ന ദാവീദിന്റെ വാക്യം തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പാടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. "നിശ്ശബ്ദനായിരുന്നു" ഞാൻ ദൈവമാണെന്നറിയുക" എന്ന പ്രബോധനമനുസരിച്ചു് തന്റെ മനസ്സിനെ ദൈവത്തിനും ദൈവികകാര്യങ്ങൾക്കുമുള്ള കറയില്ലാത്ത കണ്ണാടിയാക്കിക്കൊണ്ടു്, ഏകാന്തതയ്ക്കും ഉപവാസത്തിനും നിരന്തരപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമായി അവൻ സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. ഇതിൽ അസുയാലുവായ പിശാചു്, ഈ ജീവിതരീതിയിൽ നിന്നു് അദ്ദേഹത്തെ പിൻതിരിപ്പിക്കാനായി അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി പല പരീക്ഷകളും സംഘടിപ്പിച്ചു. ഒരിക്കൽ അദ്ധ്വാനത്തിൽ അദ്ദേഹം മണൽപ്പറത്തു കിടക്കുമ്പോൾ, പാവുകൾക്കും രേളകൾക്കും രൂപമെടുത്തു് അദ്ദേഹത്തെ യെപ്പെടുത്താൻ പിശാചു് പരിശ്രമിച്ചു. പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഞെട്ടലിൽ നിന്നു്

ണൻ അദ്ദേഹം പിശാചിന്റെ ദൃഷ്ടത മനസ്സിലാക്കി. കുരിശുടയാളം വരച്ചുകൊണ്ട് യേശു ദൂരെയകറ്റി. ധൈര്യപൂർവ്വം ചാടിയെഴുന്നേറ്റു ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "എന്നെ യേശുപ്പുത്താൻ നിനക്കു കഴിയുമ്പോൾ പോലും നീ പരാജിതനാകും." കാരണം, എന്നോടുകൂടിയുള്ളത് ദൈവമായ കർത്താവാണ്. "സപ്പുങ്ങളെയും തേളുകളെയും ശത്രുവിന്റെ എല്ലാ ശക്തിയേയും കാൽക്കീഴിലമത്തുവാനുള്ള അധികാരം ഇതാ ഞാൻ നിനക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു" എന്ന വാക്കുകളിലൂടെ അവിടുന്ന് ഞങ്ങൾക്കു നിന്റെ മേൽ അധികാരം നൽകിയിരിക്കുന്നു". അവൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ വിഷജന്തുക്കൾ അപ്രത്യക്ഷരായി.

മറ്റൊരു വസരം പിശാചു്, ഒരു ഭീകര സിംഹത്തിന്റെ രൂപമെടുത്തു് അവനെതിരെ ചാടി അവനെ ആക്രമിക്കാനുടക്കുന്നതായി അവൻ കാണപ്പെട്ടു. ദൃഷ്ടമൃഗത്തിന്റെ ഈ ഭീകര ദൃശ്യം കണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "നിനക്കു ദൈവത്തിൽനിന്നു് അധികാരമുണ്ടെങ്കിൽ, വൈകേണ്ട. ഇല്ലെങ്കിൽ, എന്തിനു വൃഥാ അധ്വാനിക്കുന്നു"? ദൈവത്തിൽനിന്നു് എന്നെ അകറ്റാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടാവില്ല. "കാരണം സപ്പുത്തെയും അണലിയെയും നീ ചവിട്ടും; സിംഹത്തെയും പെരുമ്പാമ്പിനെയും നീ ചവിട്ടിമെതിക്കും" എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവൻതന്നെ എനിക്ക് ആത്മധൈര്യം പകർത്തുന്നിട്ടുണ്ടു്. ഈ വാക്കു കേട്ടു് ദൃഷ്ടമൃഗം വേഗം മറഞ്ഞുപോയി. അപ്പോൾ മുതൽ എല്ലാ വിഷജന്തുക്കളെയും മാംസഭോജികളായ മൃഗങ്ങളെയും ദൈവം അവൻ കീഴു്പ്പെടുത്തി; മരുഭൂമിയിൽ അവയോടൊപ്പം ജീവിച്ചിട്ടു് അവനു് ഒരുപ്രഭുവു ഉണ്ടായില്ല.

13. നന്ദിയുള്ള അറബികൾ

ഈ സമയത്തു് തന്നെ വിശന്നു വലയുന്ന നാലു് അറബികളെ അവൻ കണ്ടുമുട്ടി. താഴെയിരിക്കാൻ അവരോടു് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടു് തന്റെ ആട്ടിൻതോൽ സഞ്ചി അവരുടെ മുമ്പിൽ കടത്തിട്ടു. മെലാഗ്രിയാകിഴങ്ങും മുളനാമ്പുകളുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ തിന്നു വയറുനിറച്ചപ്പോൾ, റൂബായിലെ ഏതു ഗുഹയിലാണു് പാർക്കുന്നതെന്നു് അദ്ദേഹത്തോടുവർ ചോദിച്ചു; കുറേ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം, അവർക്കു് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വീണ്ടും ലഭിച്ചപ്പോൾ, അവർ കുറേ അപ്പവും പാൽക്കുട്ടിയും പഴങ്ങളും കൊണ്ടുവന്നു. ഈ കിരാന

രുടെ കൃതജ്ഞതയിൽ അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. സഹതാപപൂർവ്വം കണ്ണുനീരോടുകൂടി നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവരോട പറഞ്ഞു: "ഇതാ, എന്റെ ആത്മാവേ, ഒന്നു മല്ലാത്ത ഒരു സേവനത്തിന് കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഈ കിരാതന്മാർ എന്തു പാടുപെട്ടു! എന്നാൽ അനുദിന ദൈവികകൃപകളും കാരണ്യവും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് സ്വീകരിക്കണമെങ്കിലും നിരന്തരവാദപരമായും ധിക്കാരപരമായും ജീവിച്ച് ജീവിതം പാഴാക്കുന്ന നന്ദിയില്ലാത്ത നികൃഷ്ടരായ നാം എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? തന്റെ കല്പനകളനുസരിച്ചുകൊണ്ടും "അവിടുത്തെ നാമത്തെ ഏറ്റുപറയുന്ന അധരഫലം ഇടതടവില്ലാതെ അപ്പിച്ചുകൊണ്ടും" ഭാതാവായ ദൈവത്തിന് കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കാൻ നാം കൂട്ടാക്കുന്നില്ല." രാപകലുകൾ മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥനയർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഈ സഹതാപാവസ്ഥയിൽ കേറ നാം അദ്ദേഹം അങ്ങനെ അങ്ങ് ഇരുന്നുപോയി.

14. അറബികളുടെ ഒരു കടന്നാക്രമണം

ഈ ദുഃഖാമരുഭൂമിയിൽ സ്മരണീയനായ അൻതുസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു സന്യാസി വന്ന് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം താമസിച്ചു. അയാൾ കറേക്കാലം കാതിസ്സാ പള്ളിയിൽ 7 അതിപരിശുദ്ധനായ ആബാതിയഡോഷ്യസിനോടുകൂടി താമസിച്ച ആളായിരുന്നു. അവർ ഈ മരുഭൂമിയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ആറുപേരുള്ള അറബികളുടെ ഒരു കൂട്ടം അവരെ ആക്രമിക്കാൻ പദ്ധതിയിട്ടു. അവർ കാടന്മാരും ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുമായിരുന്നു. ദുഷ്പ്രേരണയാൽ, ഈ ഭാഗ്യവാന്മാരെ ആക്രമിക്കാനും അയാളെ എതിർത്താൽ ഇരുവരെയും തടവുകാരാക്കാനും ഏതാണ്ട് തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടു പരിശോധിച്ചുനോക്കാൻ അവരിലൊരുവനെ അവരയച്ചു. അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കിയ ഭാഗ്യവാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർ ഭയചകിതരാകാതെ, ആത്മാവിന്റെ നയനങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ പക്കലേക്കു യർത്തിക്കൊണ്ടു, ദുഷ്ടരായ ഈ കിരാതരുടെ പദ്ധതിയിൽ നിന്ന് തങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഉടനെതന്നെ ഭൂമിപിളർന്ന്, അവരെ പരിശോ

7. ജറുസലേമിൽ നിന്ന് രണ്ടാമെൽ തെക്കായി ബേത ലഹേമിലേക്കുള്ള വഴിയിലാണ് ഈ പള്ളി. ഇന്നത് 'റാമാത് റാഹേൽ' എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ധിക്കാൻ വന്ന കാട്ടാളനെ വിഴുങ്ങി. ബാക്കിയുള്ളവർ ഭീകരമായ ഈ അഭ്യുതം കണ്ടതോടെ യേചകിതരായി പലായനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ മുതൽ കിരാതരുടെ ഗുഡാലോചനകളെപ്പറ്റി യേമീലായ്ക എന്ന കൃപ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനു ലഭിച്ചു. തന്റെ വിശുദ്ധവും സുപ്രസിദ്ധവുമായ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുൻപ്, ഭാഗ്യവാനായ അത്തൂസിനോടുകൂടി ജീവിക്കുന്നതുവഴി, ഭാഗ്യവാനായ ആബാതിയഡോഷ്യസ് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനെ ആദ്യമായി അറിയാൻ ഇടയായത് ഇങ്ങനെയാണ്.

15. ശീലോവാമിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗൃഹയിൽ

നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് ഈ മരുഭൂമിയിൽ നാലുവർഷം പൂർത്തിയാക്കുകയും കൂടുതൽ വിജനമായ സ്ഥലങ്ങൾ തേടിപ്പോകുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് ഒരിക്കൽ ഒരുയന്ത് കന്നി ലെത്തി. ഭാഗ്യവതിയായ എവുഡോക്സ്യ മഹാനായ എവതീമിയസിന്റെ പ്രബോധനം ശ്രവിച്ചത് അവിടെ വെച്ചാണ്. അവിടെ അവൻ രാത്രി മുഴുവൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ പ്രകാശിക്കുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച ഒരു മാലാഖയുടെ രൂപം കാണപ്പെട്ടു. ശീലോവാമിൽ നിന്നാരംഭിച്ച് ഈ മലയുടെ തെക്കുഭാഗത്തേക്ക് ചരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു മലയിടുക്ക് കാണിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് ഭൂതൻ പറഞ്ഞു: “ഈ മരുഭൂമി മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ നീ യഥാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഇവിടെ താമസിക്കുകയും ആ മലയിടുക്കിന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തുകൂടികയറുകയും ചെയ്യുക. അവിടെ നല്ലൊരു ഗൃഹ നേരേ കാണാം. അതു തന്റെ ഭവനമാക്കുക. “മൃഗങ്ങൾക്കും കരയുന്ന കാക്കകളെത്തുടങ്ങിയവർക്കും തങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം നൽകുന്നവൻ” നീന്റെ കാര്യം നോക്കിക്കൊള്ളൂ!”

അങ്ങനെ പോയി ഒഴുനും. അദ്ദേഹം ഒഴുനത്തിൽ നിന്നു ണ്ൻ, ഒഴുനം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തെക്കുഭാഗത്തെ മലയിടുക്കുകളെ. സന്തോഷത്തോടുകൂടി മലയിറങ്ങി; ഒഴുനത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെ, ദൈവപരിപാലനയാൽ ഗൃഹ കണ്ടെത്തി. അദ്ദേഹം അവിടെ കയറി, തന്റെ നാല്പതാം വയസ്സിൽ (ക്രി. വ. 478) അതു തന്റെ ഭവനമാക്കി. ആ വർഷമാണ് പത്തൊൻപതു വർഷം പാത്രീയക്കീസായിരുന്നശേഷം, ജൂലൈ ആരംഭത്തിൽ

ജറുസലേം ആർച്ചുബിഷപ്പായിരുന്ന അനസ്താസ്യസ് മരിച്ചത്. മർതീരിയസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി. ആ വഷം തന്നെയാണ് റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ സേനോ, നഴ്ത്തുകയറാക്കാരനായ ബസിലിസ്കസിനെ കൊന്ന് തന്റെ സിംഹാസനം തിരിച്ചുപിടിച്ചത്. ഇരുപതു മാസത്തോളം ബസിലിസ്കസ് അധികാരം കൈയടക്കിയിരുന്നു.

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് മേല്പറഞ്ഞ ഗുഹയെ തന്റെ താമസസ്ഥലമാക്കിയ അവസരത്തിൽ, കയറാനുള്ള പ്രയാസംകൊണ്ട് കയറാനും ഇറങ്ങാനുമായി ഗുഹയുടെ വാതിൽക്കൽ ഒരു കയർ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. പതിനഞ്ചു സ്റ്റേഡിയ അകലെയുള്ള ഹെപ്തസ്തൊമസ് എന്ന ജലസംഭരണിയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ജലം ലഭിച്ചിരുന്നു. കുറച്ചുകാലത്തിനുശേഷം നാല് അറബികൾ അവിടെ വന്നു; എന്നാൽ ഗുഹയിലേക്കു കയറുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ഗുഹയിൽനിന്ന് അവരെ കണ്ട വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട സാബാസ് കയർ താഴേക്കിട്ടുകൊണ്ട് കയറിവരാൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. അവർ കയറിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നമില്ലെന്നു കണ്ട ആ കിരാതന്മാർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുകൃതത്തെയും സ്വമേധയാ ഉള്ള ഭാരിദ്യത്തെയും കുറിച്ച് മതിപ്പുണ്ടായി; അവർ അവിടെ നിന്ന് പോയശേഷം അവിടെ കൂടെക്കൂടെ വരികയും ഉണക്കൊട്ടിയും പാൽക്കട്ടിയും പഴങ്ങളും തങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതൊക്കെയും അദ്ദേഹത്തിന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

16. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാർ

ഈ മലയിടുക്കിൽ, ദൈവവുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ ചിന്താനയനത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം തനിയെ അഞ്ചുവഷം ചെലവഴിച്ചു. കർത്താവിന്റെ മഹത്വം കണ്ണാടിയിലെന്നവണ്ണം, മൂടാത്ത മുഖത്തോടുകൂടി കാണാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടും ദൈവസാമീപ്യം കൊണ്ടും ഭൂഷാത്മാക്കളെ അദ്ദേഹം ജയിച്ചിരുന്നു. തദ്ഫലമായി, തന്റെ 45-ാം വയസ്സിൽ (ക്രി. വ. 483) ആത്മാക്കളുടെ സംരക്ഷണം ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിച്ചു; പരാജിതരാക്കപ്പെട്ട ശത്രുക്കൾക്കെതിരെ ഒരു

കാര്യവുമില്ലാതെ സമയം ചെലവഴിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും പോരാളിയുടെ രീതിയിൽനിന്നും തന്റെ ആത്മീകശക്തികൾ ദൃഢിപ്പത്തോടെ മെല്ലെക്കുറയുന്നവരെ സഹായിക്കാനായി “നിങ്ങളുടെ വാളുകൾ കലപ്പുകളായും നിങ്ങളുടെ കയ്ക്കുങ്ങൾ വാക്കുത്തിയായും തീർക്കുവിൻ” എന്ന പ്രവാചകവചനാനുസൃതം (ഏശാ 2:4) ആത്മനിയന്ത്രാവ് എന്ന നിലയിൽ അനേകരുടെ ഉന്നമനത്തിനായി വിനിയോഗിക്കണം എന്നും ദൈവവചനം അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി.

അതുകൊണ്ട്, തന്റെ പക്കൽ വന്നവരെല്ലാം അദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങി. ചിതറിപ്പാത്തിരുന്ന അനേകം ഏകാന്തവാസികളും കാടുകളിൽ പാത്തിരുന്നവരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേത്തി. അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ, പിലാലത്തു് പുതിയ ലത്തായുടെ അധ്യക്ഷനായ വിശുദ്ധ ജോൺ, യോർദ്ദാൻതീരത്തു് ‘ഗോപുരലത’ സ്ഥാപിച്ച ഭാഗ്യവാനായ യാക്കോബു്, താപസനേട്ടങ്ങൾ നിമിത്തം ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും പിന്നീടു് കപ്പർബറിക്കാ ആശ്രമം പണിയുകയും ചെയ്ത സെവെറിയായനുസു്, മക്മാസു് പ്രദേശത്തു് ലത്താ സ്ഥാപിച്ച മഹാനായ ഫിർമീനസു്, യോർദ്ദാൻ തീരത്തു് നേൽകൊമ്പാ എന്നുവിളിക്കപ്പെടുന്ന ലത്താ സ്ഥാപിച്ച, കർതുസു് എന്നു മറ്റൊരുമുളള ജൂലിയൻ എന്നിവരും, ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള മറ്റനേകരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഓരോരുത്തർക്കും തന്റെ പക്കൽ വന്നതനുസരിച്ചു് ചെറിയൊരു മുറിയും ഒരു ഗൃഹവും വീതം അദ്ദേഹം നല്കി. ദൈവകൃപയാൽ, ദൈവപ്രചോദിതരായി, ക്രിസ്തുവിനെ വഹിക്കുന്ന എഴുപതുപേരുള്ള സമൂഹമായി അതു വളർന്നു. മാലാഖമാരുടെ ഗായകസംഘമെന്നോ, എഴുപതുശ്രീഹാന്മാരുടെ ഗണമെന്നോ, അവരെ വിളിച്ചാൽ അതിൽ അതിശയോക്തി ഒന്നുമില്ല. അവൻ അവരുടെ അധ്യക്ഷനും നിയന്താവും ഇടയനുമായിരുന്നു.

ആരും സ്വന്തമാക്കുന്നതിനുമുൻപു് ആ സ്ഥലം കൈവശപ്പെടുത്താനായി, വളവു കഴിഞ്ഞു് മലയിടുക്കിന്റെ വടക്കെ

8. Boskos (Gracers): കാടുകളിൽ പാടുന്ന കടുത്തതാപസ്സർ കാടുകീഴ്ത്തുകയും കോട്ടകളിലെ വെള്ളം കുടിച്ചു ജീവിച്ചു. യൂദായരുമായി ഇത്തരക്കാർ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു.

അറഞ്ഞായി കുന്നിൽ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം ഒരു ഗോപുരം പണിതു. പിന്നീട്, തന്നെ നയിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ സഹായത്താലും കൃപയാലും ലഘു സ്ഥാപിക്കാനാരംഭിച്ചു. മലയിടുക്കിന്റെ മധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനാലയവും കൂടാതെ ചെറിയ ബലിപീഠവും സ്ഥാപിച്ചു. വൈദികപട്ടം ഉള്ള സന്ദേശകർ വരുമ്പോൾ അവിടെ വിശുദ്ധ കർബാൻ അർപ്പിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പട്ടം ഏറ്റിട്ടു, കാരണം അദ്ദേഹം ഏറ്റവും വിനയവും അഗാധമായ താഴ്മയും ഉള്ളവനും, “ഞാൻ ശാന്തശീലനും വിനീത ഹൃദയനാകയാൽ എന്നിൽ നിന്നു പഠിക്കുവിൻ” എന്നു പറഞ്ഞു തന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്തവനും സത്യവൈദ്യമായ മിശിഹായെ ഈ കാര്യത്തിൽ അനുകരിക്കുന്നവനായിരുന്നു. ഈ മാതൃക നോക്കി അവൻ സ്വയം വിനീതനാക്കി; തന്റെ കീഴിലുള്ളവരുടെ ദാസനും എല്ലാവരിലും അവസാനത്തവനുമായി സ്വയം ആക്കിത്തീർത്തു.

എല്ലാം അനുഭവിച്ച അദ്ദേഹം, പിശാചിന്റെ പരീക്ഷണങ്ങളെ ധൈര്യപൂർവ്വം എതിർക്കണമെന്നും ഒരിക്കലും കീഴടങ്ങരുതെന്നും പിശാചിന്റെ ബഹുവിധമായ ദുഷ്ടതയുടെ ഫലമായി നിരാശരാകരുതെന്നും ഓരോരുത്തരെയും ഉപദേശിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ദൈവത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവർ വരാതിരിക്കുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയിൽ ശക്തിസംഭരിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു് അവൻ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. കാരണം പൗരഷം ഇല്ലാത്ത ആത്മാവ് നിരാശയ്ക്കുടിപ്പെടുക സ്വാഭാവികം മാത്രമാണ്. ഇതും ഈ രീതിയിലുള്ളതുമായ വാക്കുകളാൽ അവൻ അവരുടെ ആത്മാക്കളെ പോഷിപ്പിച്ചു. അവരെ നന്നച്ചു വളർത്തുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ വിരമിച്ചില്ല. അവൻ അവർക്കു ചിറകു കൊടുത്തുകൊണ്ട് പറക്കാനും സ്വർഗത്തെ അളക്കാനും അവരെ പഠിപ്പിച്ചു.

17. ഒരുവ കണ്ടെത്തൽ

ജലദൗലഭ്യത്താൽ അവർ തെരുങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു രാത്രിയിൽ അവൻ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ വിശുദ്ധ നാമത്തിന്റെ മഹത്വത്തി

നായി ഈ സ്ഥലം സന്നാസികളെക്കൊണ്ട് നിറയുന്നത് നിന്റെ തിരുമിതമാണെങ്കിൽ, ഞങ്ങൾക്ക് അല്പം വെള്ളം കല്പിച്ചു തരണമെ". ചെറിയ പ്രാത്ഥനാലയത്തിൽ അവൻ ഈ പ്രാത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ താഴെ മലയിടുക്കിൽ കാട്ടുകുഴുതയുടെ കളമ്പടിശബ്ദം കേട്ടു. അന്ന് പൂർണ്ണ ചന്ദ്രനുദിച്ചുനിന്നിരുന്നു. അവൻ താഴേക്ക് ഒളിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ ഒരു കാട്ടുകുഴുത തന്റെ കളമ്പുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽ ആഴത്തിൽ മാന്തുന്നതായി കണ്ടു. അത് വിശാലമായി കഴിയുണ്ടാക്കിയിട്ട് തന്റെ തല കടത്തി അതിൽനിന്ന് വെള്ളം കുടിക്കുന്നത് അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. ദൈവം തങ്ങളെ സന്ദർശിച്ച് തന്റെ ദാസർക്ക് വെള്ളം തരുകയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. അവൻ താഴേക്കിറങ്ങിവന്ന് ആ സ്ഥലം കഴിച്ചപ്പോൾ വലിയൊരു നീരുറവ അവിടെ കണ്ടെത്തി. പിതാക്കന്മാർക്ക് വലിയ സമാശ്വാസം പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട്, ഇതാ, ലത്തായുടെ മധ്യത്തിൽ ഇപ്പോഴും ആ ഉറവ വററാതെ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു; തണുപ്പുകാലത്തു് അതിൽ കൂടുന്നില്ല; എല്ലാവരും കോരിയെടുക്കുന്നെങ്കിലും ചൂടുകാലത്തു് ഇതു് വററിപ്പോകുന്ന മില്ല.

18. ദൈവം നിർമ്മിച്ച ദേവാലയം

മറ്റൊരു രാത്രിയിൽ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് തന്റെ മുറിവിട്ട് ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങളാലലപിച്ചുകൊണ്ട് മലയിടുക്കിലൂടെ തനിയെ നടക്കുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് മലയിടുക്കിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ ചരുവിൽ, തായിൽനിന്ന് ആകാശം മുട്ടിനില്ക്കുന്ന ഒരുഗിസ്സും അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള രണ്ടു പള്ളികൾക്കിടയ്ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അമൂല്യ തിരുശേഷിപ്പ് അടക്കം ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥലത്തായിരുന്നു അതു്. ഈ ഭീതിജനകമായ കാഴ്ച കണ്ടു് ഒരേസമയം അദ്ദേഹത്തിനു് സംഭ്രമവും സന്തോഷവും ഉണ്ടായി. പിതാവായ യാക്കോബിനു് കാണപ്പെട്ട ഗോവണിയുടെ ബൈബിൾ വിവരണത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് "ഈ സ്ഥലം എത്ര ഭീതികരം, ഇതു് ദൈവഭവനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല" എന്നു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന (ഉല്പ. 28:17). നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ അദ്ദേഹം അവിടെ പ്രാത്ഥനാനിരതനായിനിന്നു; അഗ്നിസ്തംഭം കാണപ്പെട്ട സ്ഥലം

കാണുവാനായി യേത്തോടും വലിയ സന്തോഷത്തോടും കൂടി അദ്ദേഹം നടന്നു. അവിടെ ദൈവവേനത്തിന്റെ ആകൃതിയുള്ള വലുതും മനോഹരവുമായ ഒരു ഗുഹ കണ്ടെത്തി. കിഴക്കു ഭാഗത്തു ദൈവം നിർമ്മിച്ച ഒരു വളച്ചുവാതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; വടക്കു ഭാഗത്തു് ഒരു സാക്രിസ്റ്റി പോലെ തോന്നിക്കുന്ന ഒരു വിശാലമായ മുറി അവൻ കണ്ടു; സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ നിന്നു് ആവശ്യത്തിനു് വെളിച്ചം കടന്നിരുന്ന വിശാലമായ പ്രവേശനഭാഗം തെക്കു് ഭാഗത്തു്. ദൈവസ്ഥായത്താൽ വേണ്ട ക്രമീകരണം വരുത്തിയിട്ടു്, ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയുമുള്ള യാമനമസ്സാരങ്ങൾ അവിടെ വച്ചുനടത്താൻ അവൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

ദൈവസ്ഥായത്താൽ കറേക്കുകറേക്കു ഇതു വളർന്നു് 150 പിതാക്കന്മാരുടെ സമൂഹമായിത്തീർന്നു. സമൂഹം വളരുകയും മലയിടുക്കിൽ അവിടെയും ഇവിടെയും അറകളും മുറികളും വലിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ ലത്തറയും അതിൽ വസിക്കുന്നവർക്കു മായി വാഹനമൃഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം സമ്മാനിച്ചു. അവിടെ പാർക്കുന്നവർക്കുവശ്യമായവയൊക്കെ അവിടെ ലഭിക്കാൻ വേണ്ടിയാണിപ്രകാരം ചെയ്തതു്. അങ്ങനെ ബാഹ്യലോകത്തിലെ ബഹുളങ്ങളിൽ നിന്നൊഴുത്തു് സ്വസ്ഥമായി ജീവിക്കാനുഗ്രഹിക്കുന്നവർ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കായി ലോകത്തിലേക്കു് വീണ്ടും പോകേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വവും നിയന്ത്രണവും അവർ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും തങ്ങളുടെ വിളിക്കുന്നസുതമായ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ഭാവിയിലെ വ്യതിയാനാതീതാവസ്ഥയ്ക്കു് മുൻപുതന്നെ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ആത്മീയമാക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളി, അതായതു്, മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗുഹ, കൂടാതെ ചെയ്യുന്നതു് അദ്ദേഹം നീട്ടിവച്ചു; കാരണം, ഒരു വൈദികനാകാനോ, ഏതെങ്കിലും വൈദികസ്ഥാനിയായി നിയമിതനാകാനോ അദ്ദേഹം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. വൈദിക സ്ഥാനിയാകാനുള്ള ആഗ്രഹമാണു് അധികാരമോഹ ചിന്തകളുടെ ഉത്ഭവവും വേരും 9.

9. വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കാൻ പല താപസ്സരും വിസമ്മതിച്ചു. തങ്ങളെ മെത്രാന്മാരാക്കാതിരിക്കാൻ നിശ്ചിതൻ മരുഭൂമിയിലെ മൂന്നു താപസ്സർ തങ്ങളുടെ ചെവി മുറിച്ചുകളഞ്ഞു.

ദൈവം നിർമ്മിച്ച ഗുഹയ്ക്കു മുകളിലായി നേരേ കിഴക്കോ-
 ത്തുകായി വളരെ ഉയന്ന ഒരു പാറയുണ്ട്. അതിന്റെ മുകളിൽ
 നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് ഒരു സ്തംഭം നിർമ്മിച്ചു. വട്ട-
 ത്തിൽ ചുറ്റിയുള്ള ഗോവണിപ്പടിപോലെ, ഗുഹയിൽനിന്ന്
 ഒരു രഹസ്യവഴി അദ്ദേഹം കണ്ടെത്തി. അത് സാക്രിസ്റ്റിയിൽ
 നിന്നാരംഭിച്ച് സ്തംഭത്തിൽ എത്തിയിരുന്നു. യാമനമസ്കാര-
 ത്തിനും മറ്റും ഭരണനടപടികൾക്കും അദ്ദേഹം അവിടെ പാതു.
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തി എങ്ങും പരന്നതിനാൽ പ്രത്യേകി-
 ച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാലാഖാസദൃശ്യമായ ജീവിതവും പദാത്മ-
 വിമുക്തമായ അസ്തിത്വവും കണ്ട് നേർച്ചകാഴ്ചകളുമായി അനേ-
 കർ അവിടെയെത്തി. നേർച്ചകാഴ്ചകളിൽ കൂടിയ പങ്കും കെട്ടിട-
 നിർമ്മാണത്തിനും സ്ഥലത്തിന്റെ അറകുറുപ്പണികൾക്കും
 മായി ആ ഭാഗ്യവാൻ ചെലവാക്കി. ദൈവത്തിനു പ്രീതികര-
 മെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയവയെല്ലാം അദ്ദേഹം ചെയ്തു.
 ഒരു കാര്യത്തിലും തന്റെ കീഴിലുള്ളവരാരും അദ്ദേഹത്തെ
 എതിർത്തില്ല. ഇക്കാലത്താണ് മർത്രിരിയസ് മെത്രാനായത്.
 മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ കാലം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്
 സാബാസിനെ അറിയാമായിരുന്നു; അദ്ദേഹത്തോട് വലിയ
 സ്നേഹവുമായിരുന്നു.

19. അദ്ദേഹം വൈദികനാകുന്നു.

വിശുദ്ധനായ മർത്രിരിയസ് തന്റെ ഭരണത്തിന്റെ
 എട്ടാം വർഷം പുത്തിയാക്കാരായപ്പോൾ ഒൻപതാം ഇൻഡിക്ഷ-
 നിലെ ഏപ്രിൽ 13 ന് കത്താവിലേയ്ക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തു.
 സല്ലസ്കിയസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി. അത്
 നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ നാല്പ്പത്തിയെട്ടാം വയ-
 സ്സിലായിരുന്നു (ക്രി. വ. 486). ചിന്തയിൽ ജഡികതും
 ബൈബിൾ ശൈലിയിൽ പറഞ്ഞാൽ “ആത്മാവില്ലാത്ത
 വരും” ആയ ചിലർ ലൂറായിൽ ഉണ്ടായി. കറേക്കാല-
 ത്തേക്ക് അവർ പതുരപായങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുകയും അദ്ദേഹ-
 ത്തിന് എല്ലാത്തരം പ്രയാസങ്ങളും വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.
 ശൈശ്വഹിത സമൂഹത്തിൽ ജീവിക്കാൻ യുദ്ധം. ഏലീശാ
 യോടൊപ്പം കറേക്കാലത്തേക്ക് ഗേഹാസിക്കും ഇസഹാക്കിൻ

നിന്നു ജനിക്കാൻ ഏശാവിനും ഹാബേലിന്റെ സഹോദരനായിരിക്കാൻ കാര്യം കഴിഞ്ഞല്ലോ.

ഞാൻ പറഞ്ഞ മേല്പറഞ്ഞ ശല്യക്കാർ ഒന്നിച്ചാലോചിച്ച് ജറുസലേമിൽ ചെന്നു തങ്ങൾക്കൊരുധ്യക്ഷനെ തരണമെന്ന് ആർച്ചബിഷപ്പ് സല്ലസ്സിയസിനോടപേക്ഷിച്ചു.

ആർച്ചബിഷപ്പ് അവരോടു ചോദിച്ചു: "നിങ്ങൾ എവിടെനിന്നു വരുന്നു?"

അവർ മറുപടിപറഞ്ഞു: "മരുഭൂമിയിലെ ഒരു മലയിടുക്കിൽ ഞങ്ങൾ പാർക്കുന്നു".

നിർബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ പറഞ്ഞു: "സാബാസിനേർത്ത് എന്ന് ചിലർ പറയുന്നിടത്തു".

ആർച്ചബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു: "അപ്പോൾ സാബാസ് എവിടെ"?

അവർ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: "അയാളുടെ തികഞ്ഞ ഗ്രാമ്യരീതി നിമിത്തം അവിടം ഭരിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ അയാൾക്കു കഴിവില്ല; മറ്റൊന്നുകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നുണ്ട്. അയാൾ പട്ടം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല; മറ്റൊരാൾ വൈദികനാകാൻ അനുവദിക്കുന്നുമില്ല. പിന്നെങ്ങനെ 150 പേരുടെ സമൂഹത്തെ അയാൾ നയിക്കും?" തദ്വസരം അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ഭാഗ്യസുരണാർ ഹനും പുരോഹിതനും തിരുവൃത്ഥാനഭേവാലയാധ്യക്ഷനും തിരുക്കരിശിന്റെ സംരക്ഷകനുമായ ഒരു കുരിയാക്കോസ് ഇതു കേട്ടു അവരോടു ചോദിച്ചു: "ഈ സ്ഥലത്തു നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നോ അതോ, അദ്ദേഹം നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നോ"? അവർ പറഞ്ഞു: "യഥാർത്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹമാണ് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത്"; എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാകൃതരീതി നിമിത്തം ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിവില്ല. ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ വളരെ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു". അതിഭാഗ്യവാനായ കുരിയാക്കോസ് വീണ്ടും ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെ, അദ്ദേഹമാണ് ഈ സ്ഥലത്തു നിങ്ങളെ കണ്ടിച്ചുകൂട്ടി ഈ മരുഭൂമിയെ മനുഷ്യവാസം ഉള്ളതാക്കിത്തീർത്തതെങ്കിൽ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ട് നിറച്ച ഈ സ്ഥലവും ഐക്യത്തിൽ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന നിങ്ങളെയും ഭരിക്കാൻ എത്ര കൂടുതലായി അദ്ദേഹത്തിനു സാധിക്കുകയില്ല! നിങ്ങളെ

ഒന്നിച്ചു ചേർത്തു ഈ സ്ഥലം ആശ്രമമാക്കാൻ സഹായിച്ചു ദൈവം. ഇതിനെ ഭരിക്കാൻ കൂടുതലായി അവനെ സഹായിക്കും. അപ്പോൾ ആർച്ചുബിഷപ്പ് താഴെപ്പറയുന്ന വാക്കുകൾകൊണ്ട് അവരെ പറഞ്ഞു: "തല്ലാലും നിങ്ങൾ പേയി, ചിന്തിച്ചിട്ട് നാളെ തിരികെ വരിക".

മറേതോ കാര്യം പറഞ്ഞു അദ്ദേഹം ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനെയും അതുപോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ആരോ പണം ഉന്നയിച്ചവരെയും വരുത്തി. അവരുടെ മുമ്പിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം സാബാസിനെ വൈദികനാക്കിയിട്ട് അവരോടു പറഞ്ഞു: "ഇതാ നിങ്ങളുടെ പിതാവും ലൗറയിലെ അധ്യക്ഷനും. മനുഷ്യനല്ല, മുകളിൽ നിന്ന് ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തതാണിത്. കൈവെച്ചപ്പോൾ ഞാൻ ഈ ദൈവിക തെരഞ്ഞെടുപ്പ് അംഗീകരിച്ചെന്നു മാത്രം. ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം സാബാസിനെയും ഈ മനുഷ്യരെയും വിശുദ്ധ കരിശിന്റെ സംരക്ഷകനായ മുകളിൽ പറഞ്ഞ കറിയായ്ക്കോസിനെയും കൂട്ടി ലൗറയിലെത്തി ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളി കൂടാൾ ചെയ്തു. ദൈവം നിർമ്മിച്ച വളച്ചവാതിലിങ്കൽ ഒരു ബലിപീഠം സ്ഥാപിച്ചു. ബലിപീഠത്തിന്റെ താഴെ വിശുദ്ധരും വിജയശ്രീലാളിതരായ നിരവധി രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുശേഷിപ്പ് വെച്ചു. അത് പതിനാലാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ ഡിസംബർ 12നായിരുന്നു. അതായത് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ അമ്പത്തിമൂന്നാം വയസ്സിൽ; സേനോ ചക്രവർത്തി മരിക്കുകയും അനസ്താസ്യോസ് സിംഹാസനാരോഹണവും ചെയ്ത വർഷം (ക്രി. വ. 491).

20. അർമേനിയർ ലൗറയിൽ

ആ വഷം തന്നെ ദൈവപ്രേരിതനും ദിവ്യവരങ്ങളാൽ അലംകൃതനും അർമേനിയക്കാരുമായ ഒരു ജറമിയാസിനെ സാബാസ് ലൗറയിൽ സ്വീകരിച്ചു. അയാളുടെ പോരാട്ടങ്ങളിലും ജീവിത രീതികളിലും പങ്കാളികളായ പത്രോസ്, പൗലോസ് എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുപേരേകൂടി അയാൾ കൊണ്ടുവന്നിരുന്നു.

അവരുടെ ഭക്തി നിമിത്തം അവരുടെ വരവിൽ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് സന്തുഷ്ടനായി. ആ മലയിടുക്കിൽ

അദ്ദേഹം തനിയെ ആയിരുന്നപ്പോൾ ആദ്യം താമസിച്ചിരുന്ന ഗുഹയുടെ വടക്കായി ഒരു ഗുഹയും ചെറിയൊരു മുറിയും അവർക്കു കൊടുത്തു. ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും ചെറിയ പ്രാർത്ഥനാലയത്തിൽ, അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ സങ്കീർത്തനാലാപം നടത്താൻ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു. തദ്ഫലമായി ലഠറയിൽ അർമേനിയരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചു വന്നു. ഭാഗ്യവാനായ ജറമിയാസിന്റെ ശിഷ്യനും ദൈവപ്രേരിതനും വലിയ ലഠറയിൽ ഇന്നുവരെ ദൈവിക സൂക്തങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനുമായ പൗലോസ്, സാബാസിനെപ്പറ്റി വിസ്മയകരമായ നിരവധി കഥകൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വിവരണത്തിലെ അനേകം കഥകൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

21. മെത്രാനും ഏകാന്തവാസിയുമായ യോഹന്നാൻ

ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളി കൂടാശ്ചെയ്തു വഷം തന്നെ നമ്മുടെ പിതാവും ദൈവ പ്രചോദിതനും മെത്രാനും ഏകാന്തവാസിയുമായ യോഹന്നാനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ലഠറായി ലേക്ക് ആനയിച്ചു. എവുതീമിയസിനെയും സാബാസിനെയും പറ്റിയുള്ള പ്രയോജനകരമായ പലകഥകളും എന്നോടു പറയുകയും അവ എഴുതിവയ്ക്കാൻ എന്നെ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു അദ്ദേഹമാണ്. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് അദ്ദേഹത്തെ സമൂഹത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 38 വയസ്സ് പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു; അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ആലയമായിത്തീർന്നു. ദൈവികവരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞവനും പ്രകാശവാഹിയുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. മാലാഖസമാനം ജീവിച്ചുകൊണ്ടും ദൈവത്തിലേക്കുള്ള നമ്മുടെ പാതയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഇപ്പോഴും ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു¹⁰. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്തങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും ഇപ്പോൾ വെറുതെ പരാമർശിച്ച് വിട്ടുകളഞ്ഞാൽ പോരാ. ദൈവേഷ്ടമാണെങ്കിൽ, ഈ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ട്, മിക്കവാറും എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്നവയും അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നോടു പറഞ്ഞി

10. ജോൺ മരിച്ചത് 559 ലാണ്. സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രം സിറിലെഴുതിയത് 555നും 557നും ഇടയ്ക്കാണ്.

ടുള്ളവയുമായ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള കരകാര്യങ്ങൾ മറെറാരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. അവ നിരവധിയാണ്; സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവയുമാണ്. അവ ഒരുതരത്തിലും വിസ്തൃതിയിലാണുപാകാൻ പാടില്ല. കാരണം തന്റെ ജീവിതവും സൂത്രങ്ങളും നിമിത്തം നമ്മുടെ നാടുമുഴുവൻ അദ്ദേഹം വിഖ്യാതനും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവനാണ്.

22. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീക്ഷ നഷ്ടപ്പെട്ടവിധം

മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ജീവിതരീതികൾ എല്ലാം അനുകരിക്കാൻ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് തൽപരനായിരുന്നു എന്ന് ഏകാന്തവാസിയും മെത്രാനും വലിയ സൂത്രവാദനുമായ യോഹന്നാൻ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. എവുതീമിയസ്, ജനുവരി മാസത്തിലെ നിശ്ചിത തീയതിയിൽ ഉരമരുഭ്രമിയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങി നോമ്പുകാലം അവിടെ ചെലവഴിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അതു പോലെ, ആ പതിവ് അല്പം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് വിശുദ്ധ അന്തോണിയോസിന്റെ അനുസ്മരണയുഗേഷം സാബാസും പുറപ്പെട്ടിരുന്നു. ജനുവരി 20 ന് മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ഓമ് കൊണ്ടാടിയാലുടൻതന്നെ, ഓശാന ഞായറാഴ്ചവരെ, എല്ലാ മാനുഷിക സമൂഹങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് ഉരമരുഭ്രമിയിലേക്കു അദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങുമായിരുന്നു. മിക്കവാറും എല്ലാവർഷവും അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു.

ഒരിക്കൽ ഇപ്രകാരം പുറപ്പെട്ട് ചാവുകടലിനടുത്തുകൂടെ സോവാറാ മരുഭൂമി കടക്കവെ കടലിൽ വളരെ ചെറിയ ഒരു ദ്വീപ് അദ്ദേഹം കണ്ടു. അവിടെ പോയി ഉപവാസം ദിവസങ്ങൾ തനിയെ അവിടെ ചെലവഴിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനാഗ്രഹം ഉണ്ടായി. യാത്രാമധ്യേ, പിശാചുന്റെ കെണിയുടെ ഫലമായി, കടലിന്റെ താണുപോകുന്ന ഒരു ഭാഗത്തു് (Porous) അദ്ദേഹം ചവിട്ടുവാനിടയായി. അതിൽ നിന്ന് ചുടുള്ള വായു ഉയർന്നുവന്നു. മീശയുൾപ്പെടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖവും മറു് ശരീരഭാഗങ്ങളും വെന്തുപൊള്ളി. അശുഭാത്മാക്കൾക്കെതിരായി ദിവ്യശക്തി വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച സുഖപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ നിരവധി ദിവസത്തേക്കു് അദ്ദേഹം സംസാര

ശേഷികൂടി നഷ്ടപ്പെട്ട് ഒറ്റക്കിടപ്പ് അവിടെ കിടന്നു. അതിന് ഒറ്റ അനന്തരഫലമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ: കത്തിക്കരിഞ്ഞുപോയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദീക്ഷ പിന്നെ മുളച്ചു വരാത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം ദീക്ഷാരഹിതനായിത്തീർന്നു. നോമ്പുകാലം കഴിഞ്ഞു ലഘായിൽ തിരിച്ചെത്തിയ അദ്ദേഹത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം കൊണ്ടും രീതികൾ കൊണ്ടും അല്ലാതെ തിരിച്ചറിയാൻ പിതാക്കന്മാർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തെ വിനീതനാക്കാനും തന്റെ ദീക്ഷയിൽ ഒട്ടും അഭിമാനിക്കാതിരിക്കാനും ദൈവ പരിപാലനയാൽ സംഭവിച്ചു എന്നു കരുതി തന്റെ ദീക്ഷ കരിച്ചുകളഞ്ഞതിന് അവൻ ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു.

23. ശിഷ്യനും സിംഹവും

തനിക്കു പതിവായിരുന്നതുപോലെ, പീറ്ററു വർഷം, അഗാപേററസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യനോടുകൂടി അദ്ദേഹം ഉൾമരുഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. കുറേ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു രാത്രിയിൽ ക്ഷീണവും ഭക്ഷണക്കുറവും കൊണ്ട് അഗാപേററസ് കമിഴ്ന്നുകിടന്നുറങ്ങിപ്പോയി. അവൻ ഗാഢ നിദ്രയിലമർന്നപ്പോഴും ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് പ്രാർത്ഥന നിരതനായിരിക്കുകയായിരുന്നു. തദവസരം ഒരു വലിയ സിംഹം കടന്നുവന്ന് അഗാപേററസിനെ തല മുതൽ പാദം വരെ മണപ്പിച്ചു.

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവനുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ചാട്ടയടി കൊണ്ടാലെന്നവണ്ണം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ, ഓടിക്കപ്പെട്ട സിംഹം വാൽകൊണ്ട് ശാന്തമായി അഗാപേററസിനെ സ്പർശിച്ചു ഉണർത്തിയിട്ട്, കടന്നുകളഞ്ഞു. കണ്ണുതുറന്ന അഗാപേററസ് ഭീകരസിംഹത്തെ കണ്ട് ഭയന്നുവിറച്ചു ഗുരുവിന്റെ പക്കലേക്കു ഓടിക്കയറി. എന്നാൽ താഴെപ്പറയുന്ന ഉപദേശം നൽകിക്കൊണ്ട് ആ പൂലൻ അവനെ സ്വീകരിച്ചു: കെണിയിൽനിന്ന് കലമാനെന്നപോലെയും കടക്കിൽനിന്ന് പക്ഷിയെന്നപോലെയും നിന്നെത്തന്നെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് “നിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്നു നിദ്രയും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് കരുതലില്ലായ്മയും ദൂരെയകറ്റുക”.

24. സാബാസും ഏകാന്തവാസിയും

ദൈവപ്രചോദിതനായ ഏകാന്തവാസി താഴെപ്പറയുന്ന കഥയും എന്നോട് പറഞ്ഞു: മറൊരവസരം, ഉറക്കത്തോടെയിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് ഏതാണ്ട് പത്തുണ്ടുസം തൂക്കമുള്ള പത്തു ഉണക്ക റൊട്ടിക്കുണ്ടു. ഒരു ആട്ടിൻതോൽ സഞ്ചിയിലാക്കി അഗാപേറസിനു കൊടുത്തു. അവർ യോർദ്ദാൻ തീരത്തേക്കു യാത്രപുറപ്പെട്ടു. വടക്കോട്ടു യാത്ര ചെയ്യാനായി യോർദ്ദാന്റെ പടിഞ്ഞാറെ കരയിൽക്കൂടി നടക്കുമ്പോൾ ഒരു നന്നായ കണ്ടു. അതിന്റെ മുകളിൽ ഒരു ഗുഹയുണ്ടായിരുന്നു. ദൈവിക വെളിപാടിനാലാകാം ഉറപ്പേറുന്ന തോന്നിയ അദ്ദേഹം അഗാപേറസിനെയുംകൂടി പ്രയാസപ്പെട്ട് അതിന്റെ മുകളിൽ കയറി. ഗുഹയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ, രണ്ടാം ദർശനമുള്ള ഒരു ഏകാന്തവാസിയെ അതിനുള്ളിൽ കണ്ടെത്തി. അവരിരുവരും പ്രാർത്ഥിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഏകാന്തവാസി ഇപ്രകാരം പറയാൻ തുടങ്ങി: “ദൈവദാസനായ സാബാസ” നിന്നെ ആരു ഈ സ്ഥലം കാണിച്ചു? ദൈവസഹായത്താൽ, ഒരു മനുഷ്യജീവിയെയും കാണാതെ ഞാൻ മുപ്പത്തു വർഷം ഈ ഗുഹയിൽ ചെലവഴിച്ചു. നീ എങ്ങനെ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു?” ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ അവനോടു മറുപടി പറഞ്ഞു: “എന്റെ നാമം നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയവൻ തന്നെ ഈ സ്ഥലം എനിക്കു കാണിച്ചതനു”.

അവരിരുവരും പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തശേഷം സാബാസും കൂടെയുള്ളയാളും അവരുടെ വഴിക്കുപോയി. തിബേരിയാസ് കടലിനും യോർദ്ദാനും ഇടയ്ക്കുള്ള സ്ഥലത്തു കൂടി ബഹുദൂരം നടന്നു; ക്രോസിയ, ഹെപ്പാപ്പെറ്റസ് തുടങ്ങി പാത്രയാസ് വരെയുള്ള വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ട് തിരിച്ചുനടന്നു.¹¹ അവർ ആ ഏകാന്തവാസിയുടെ ഗുഹയ്ക്കടുത്തു വന്നപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ പറഞ്ഞു: “സഹോദരാ, നമുക്കു കയറി ദൈവദാസനെ അഭിസംബോധന ചെയ്യാം.” അവർ കയറിയപ്പോൾ, കിഴക്കോട്ട്

11. ഗലീലാക്കടലിന്റെ തീരങ്ങളിലുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ. ഹെപ്പാപ്പെറ്റസിൽ വച്ചാണ് ആയിരം പേരെ തീറ്റിതൃപ്പിച്ചെടുത്തിയത്.

തിരിഞ്ഞ അദ്ദേഹം മുട്ടുകുത്തി നിൽക്കുന്നതായി അവർ കണ്ടു. അയാൾ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെന്നുകരുതി മൂപ്പൻ ഏറെനേരം കാത്തുനിന്നു. അദ്ദേഹം അനങ്ങാതെ ദിവസം കടന്നുപോയി. അപ്പോൾ ഭാഗ്യവാൻ പറഞ്ഞു, “പിതാവേ, ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനോടപേക്ഷിച്ചാലും..” മറുപടി ഒന്നും ലഭിക്കായ്കയാൽ അവൻ അടുത്തുചെന്ന് അവനെ തൊട്ടു. അപ്പോഴാണ് അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായത്. അപ്പോൾ സാബാസ് പറഞ്ഞു: ‘എന്റെ കട്ടിവരൂ; നമുക്ക് ഇദ്ദേഹത്തെ സംസ്കരിക്കാം. ഇതിനായിട്ടാണ് ദൈവം നമ്മെ അയച്ചത്.’ ശരീരത്തെ ബഹുമാനിച്ച്, പതിവുപ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തി ആ ഗുഹയിൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം വച്ചു. വലിയ കല്ലുകൾകൊണ്ട് അവർ അതിന്റെ വാതിലടച്ചു. തുടന്ന് അവർ തങ്ങളുടെ യാത്ര പുത്തിയാക്കി.

ഓശാന ഞായറാഴ്ചയുടെ തലേനാൾ അവർ ലൂറായിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നോമ്പുദിവസം മുഴുവൻ സാബാസ് ഭക്ഷണം കൂടാതെ പെലവഴിച്ചു. ശനിയാഴ്ചകളിലും ഞായറാഴ്ചകളിലും കർബാന സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. അവരെടുത്ത പത്തു് റൊട്ടിക്കു ഷണങ്ങൾ അഗാപേറസിന്റെ ആവശ്യത്തിന് മതിയായിരുന്നു.

25. കുടുംബസ്വപത്ത്

ദൈവം നിർമ്മിച്ച മേല്പറഞ്ഞ പള്ളി കൂദാശ ചെയ്ത വർഷം തന്നെ ആബാ സാബാസിന്റെ പിതാവും കോനോൻ എന്ന കൂടി പേരുള്ളവനുമായ യോഹന്നാൻ അലക്സാണ്ട്രിയായിൽ വച്ചു മരിച്ചു. ഇസശറിയൻ റെജിമെന്റിൽ വലിയ സ്ഥാനവും അധികാരവും ലഭിച്ചയാളായിരുന്നു അദ്ദേഹം. തന്റെ മകനായ സാബാസ് സന്നയാസ ജീവിതത്തിൽ വിഖ്യാതനായിത്തീർന്നിരിക്കെ ഭാഗ്യവതിയായ സോഫിയ, അപ്പോഴേയ്ക്കും പ്രായാധിക്യത്തിലെത്തിയിരുന്നു. അവൾ തനിക്കുള്ള വസ്തുവകകളെല്ലാം വിറ്റു വലിയൊരു തുകയുമായി ജറുസലേമിൽ വന്നു. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് അവളെ സ്വീകരിച്ചു. ഈ ലോകത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും ഉപേക്ഷിക്കാൻ അവൻ അവളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ അവൾ

മരിച്ചു. അവൻ അവളുടെ ശവസംസ്കാരം നടത്തി. അവിടെയുള്ള ഒരു വിശുദ്ധ കല്ലറയിൽ അവളെ സംസ്കരിച്ചു. അവളുടെ സമ്പത്തു് അവൻ തന്റെ ലഘുജ്ഞായി എടുത്തു. ഈ പണം കൊണ്ടാണു് ജറീക്കോയിൽ ഉദ്യോഗത്തോടു കൂടിയ അതിഥിമന്ദിരം 12 വാങ്ങിയതു്. അവർക്കു് ഒരു ജലസംഭരണി വാങ്ങിയതു്. പിതാക്കന്മാർക്കു വേണ്ടി ലഘുജ്ഞയിൽ അതിഥിമന്ദിരം പണിയിച്ചതു് മറ്റു പല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തതു്.

26. മോലത്തിന്റെ അഭ്യുത്ഥം

ലഘുജ്ഞയിൽ അതിഥിമന്ദിരം പണിതുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജോലിക്കാക്കാവശ്യമുള്ള ഭക്ഷണം കൊണ്ടുവരുവാനായി വാഹനമുൾക്കൊണ്ടു് ഒരു സഹോദരനെ ജറീക്കോയിലേക്കു യച്ചു. അവൻ അവിടെച്ചെന്നു് ഭക്ഷണ സാധനങ്ങൾ കയറ്റി ലഘുജ്ഞയിലേക്കു് മരുഭൂമിയിലൂടെ തിരികെ വരികയായിരുന്നു. പകലിന്റെ ചൂടു വളരെ കഠിനമായിത്തീർന്നതിനാൽ, ദാഹാർത്തനായിത്തീർന്ന സഹോദരൻ തല കറങ്ങി റോഡിന്റെ നടുക്കു വീണു. ശ്രേഷ്ഠനെ ഓത്തുകൊണ്ടു് അവൻ ഈ പ്രശ്നം ചെയ്തപ്പോൾ: “കർത്താവേ, എന്റെ ആബാ സാബാസിന്റെ ദൈവമേ, എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കല്ല”. പെട്ടെന്നു്, മോലത്തുണിയിൽ ഇസ്രായേലിനെ വഴി നടത്തിയ ദൈവം അവനെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരു മോലത്തെ വിരിച്ചു. അതു് അവനു നവജീവൻ പകരുന്ന മഞ്ഞു പൊഴിക്കുകയും അവനു ശക്തി പകരുകയും ചെയ്തു. ആ മോലം അവനെ ലഘുജ്ഞയെ അനുധാവനം ചെയ്തു അങ്ങനെ അവൻ ലഘുജ്ഞയിലെത്തി.

27 കസ്യോപ്പിയത്തെ സ്ഥാപനം

മഹാനായ സാബാസിന്റെ അൻപത്തിനാലാം വയസ്സിൽ ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളിയുടെ കൂദാശയുടെയും യോഹന്നാന്റെ വരവിന്റെയും രണ്ടാം വർഷം, പതിനഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷനിയിലെ ജനുവരി 29നു് (ക്രി.വ. 492) നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസു് കസ്യോപ്പിയം മലയിലേയ്ക്കുപോയി. ലഘുജ്ഞയിൽ

12. തീർത്ഥാടകർക്കുവേണ്ടിയുള്ള മന്ദിരങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചിരുന്നതു് സന്യാസികളാണു്. തീർത്ഥാടകർ അവിടെ നേർച്ചകാഴ്ചകൾ സമർപ്പിച്ചിരുന്നു.

നിന്നു 20 സ്വേഡിയ വടക്കുകിഴക്കായിരുന്നു അതു്. അതൊരു ഭയങ്കര മലയായിരുന്നു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന അസംഖ്യം പിശാചുക്കൾ നിമിത്തം അവിടം ആരും സന്ദർശിച്ചിരുന്നില്ല. അതിനടുത്തുപോകാൻ ഇടയന്മാരും തുനിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ അത്യുന്നതനെ തന്റെ ആശ്രയമാക്കിക്കൊണ്ടും വിശുദ്ധ കരിശിൽ നിന്നുള്ള തൈലം തെളിച്ചുകൊണ്ടും നോമ്പുകാലം മുഴുവൻ അവിടെ താമസിച്ചു; തന്റെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന കൊണ്ടും ദൈവികസ്തുതിപ്പുകൾ കൊണ്ടും അദ്ദേഹം ആ സ്ഥലത്തെ മെരുക്കിയെടുത്തു. ഈ മലയിൽ വെച്ച് പിശാചുക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ പലരീതിയിൽ പരീക്ഷിച്ചു. ഭയപകിതനായി അവിടെ നിന്നു പിന്മാറാൻ മനുഷ്യനെന്ന നിലയ്ക്കു് അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; എന്നാൽ മുമ്പു് മഹാനായ ആബാ അന്തോണിയോസിനു് കാണപ്പെട്ടവൻ അദ്ദേഹത്തിനും കാണപ്പെട്ടു് കരിശിന്റെ ശക്തിയിൽ ധൈര്യമവലംബിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു; അങ്ങനെ ധൈര്യപ്പെട്ടു്, പിശാചിന്റെ ധിക്കാരത്തെ വിശ്വാസത്താലും സ്ഥിരതയാലും എതിരിട്ടു ജയിച്ചു.

അവൻ അവിടെ ഇടതടവില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും മുഴുകി. നോമ്പിന്റെ അപസാനത്തോടടുത്തപ്പോൾ, ഒരുദിവസം അദ്ദേഹം നിശാജാഗരണം നടത്തുകയായിരുന്നു. അവിടെ തമ്പടിച്ചിരുന്ന അശുദ്ധാരൂപികളിൽ നിന്നു് ആ സ്ഥലത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കണമെന്നു് ദൈവത്തോടു് യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പെട്ടെന്നു് പിശാചുകൾ കൊട്ടുന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയും പാമ്പിന്റെയും വന്യമൃഗങ്ങളുടെയും കാക്കകളുടെയും രൂപമെടുത്തു്, അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെടുത്താനായി കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥന അവരെ തകിടം മറിച്ചു. മാനുഷിക വാക്കുകളിൽ ഇപ്രകാരം തട്ടിവിട്ടുകൊണ്ടു് അവർ ആ സ്ഥലത്തുനിന്നോടിപ്പോയി: “സാബാസേ, ഇതെന്തു് ബലാല്ക്കാരമാണു്! നീ പാർക്കുന്ന മലയിടുക്കു് നിനക്കു മതിയായില്ലേ! ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തേക്കും നീ കടന്നു വന്നിരിക്കുകയാണോ? നിന്നെ സംരക്ഷിക്കുന്നതു് ദൈവമാകയാൽ നിന്നെ എതിർക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയില്ല.” ഇതും ഇതുപോലുള്ളതുമായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പാതിരാത്രി

തന്നെ തമ്പേറടിക്കുന്ന ശബ്ദം പോലെയും കാക്കകൂട്ടത്തിന്റെ കലപില ശബ്ദം പോലെയും ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു് അവരൊന്നടങ്കം ആ മലയിൽ നിന്നു പിൻമാറി;

ആ മലയ്ക്കുപുറം വയലുകളിൽ തങ്ങളുടെ ആടുകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ഇടയന്മാരുണ്ടായിരുന്നു; കാക്കകളുടെ കലപിലശബ്ദവും കൂട്ടക്കരച്ചിലും കേട്ടു് അവർ ഭയപകിതരായി പരസ്പരം പറഞ്ഞു; “കണ്യേല്ലിയത്തു് ഏതോവിശുദ്ധൻ പാക്കുന്നുണ്ടു്; അവിടെ തമ്പിടിച്ചിരുന്ന ചെങ്കുത്താനാരെ അവിടെ നിന്നോടിച്ചതു് അദ്ദേഹമാണു്. നമുക്കു് മലയിൽ പോയി സംഭവിച്ചതു് എന്താണെന്നു് കാണാം. അവിടെ വിശുദ്ധനെ കണ്ടാൽ നമുക്കു് ബഹുമാനാദരവുകൾ അർപ്പിക്കാം.” അതിരാവിലെ അവർ കണ്യേല്ലിയത്തു് കയറിച്ചെന്നു. അവിടെ വന്ദ്യവയോവൃദ്ധനെ തനിയെകണ്ടപ്പോൾ രാത്രിയിൽ തങ്ങൾ കണ്ടതും കേട്ടതുമെല്ലാം അദ്ദേഹത്തെ അറിയിച്ചു. വിശുദ്ധൻ അവരോടുപറഞ്ഞു; “എന്റെ കുട്ടികളേ, സമാധാനത്തോടെ പോകവിൻ; അവരെ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടേണ്ട.” ഇതുവെക്കു് ധൈര്യം പകർന്നുകൊടുത്തു; സമാധാനത്തിൽ അവൻ അവരെ അവരുടെ വഴിക്കു് പറഞ്ഞുവിട്ടു.

ഉപവാസ ദിവസങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലൗറയിലേക്കു മടങ്ങി. ഉയർപ്പു തിരുന്നാളാഘോഷാനന്തരം പില പിതാക്കന്മാരെയുംകൂട്ടി അദ്ദേഹം കണ്യേല്ലിയത്തു മടങ്ങി വന്നു. ആ സ്ഥലം തെളിച്ചു് അവിടെക്കുണ്ടു സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു് മുറികൾ നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവിടം തെളിച്ചപ്പോൾ നഷ്ടകൂമ്പാരത്തിനടിയിൽ വിശാലവും മേലു്ത്തട്ടുള്ളതും പാർക്കാൻ കൊള്ളാവുന്നതും വിശേഷപ്പെട്ട കല്ലുകൾ കൊണ്ടു പണിതതുമായ ഒരു മുറി കണ്ടുപിടിച്ചു മണ്ണും കല്ലും എല്ലാം മാറി വൃത്തിയാക്കിയെടുത്തു് അദ്ദേഹം അന്താര പള്ളിയാക്കി മാറി. അപ്പോൾ മുതൽ അതു് ഒരു ശ്രമമാക്കാൻ അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചു. അതു് അങ്ങനെ തന്നെ നടക്കുകയും ചെയ്തു.

ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൂടാതെ, സഹോദരന്മാരുമൊത്തു് കണ്യേല്ലിയത്തു് അദ്ദേഹം പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, ബേത്ലഹേമിനടുത്തുള്ള ഒരാശ്രമം

ഭരിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധ മാർചിയാൻസിന് ഈ വന്ദ്യവയോധി കനെപ്പറ്റി ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു മാലാഖയുടെ രൂപത്തെ രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം കണ്ടു; രൂപം അവനോടു പറഞ്ഞു: “മാർചിയൻ, ദൈവദാസനായ സാബാസ്, ഭക്ഷണസാധനങ്ങളില്ലാതെ വിശന്നു വലഞ്ഞു കസ്തൂലിയത്തു് ദൈവസ്നേഹത്തെപ്രതി അത്യധ്വാനം ചെയ്യുമ്പോൾ, ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നീ ഇവിടെ സുഖമായിരിക്കുന്നു. അയാൾ നഷ്ടയെരുന്നാകാതിരിക്കാൻ, അദ്ദേഹത്തിനു ഭക്ഷണം അയച്ചു കൊടുക്കാൻ ഉടൻതന്നെ തീരുമാനിക്കുക.”

മഹാനായ മാർചിയൻ ഉടൻതന്നെ എഴുന്നേറ്റു ആശ്രമത്തിലെ വാഹനമൃഗങ്ങളെ ഒരുക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അവയുടെ പുറത്തു് വിവിധ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കയറ്റി ചില സഹോദരന്മാരെ കൂട്ടി കസ്തൂലിയത്തേക്കയച്ചു. ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുമായി ഈ സഹോദരങ്ങളെ സ്വീകരിച്ച വന്ദ്യവയോധികൻ, ദൈവപരിപാലനം ഓർത്തു് ദാവീദിന്റെയും ദാനിയേലിന്റെയും കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം ആലപിക്കുകയും ആശ്രമം പണിയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുവാകുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത ദർശനാനന്തരം നാലു മാസംകൂടിയേ വിശുദ്ധനായ മാർചിയൻ ജീവിച്ചുള്ള വാൽകൃമോ രോഗമോ കൂടാതെ ഒന്നാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ നവംബർ 23 നു് അദ്ദേഹം മരിച്ചു (ക്രി.വ. 492). കസ്തൂലിയം സ്ഥാപനത്തിന്റെയും ദിവ്യനായ മാർചിയന്റെ മരണത്തിന്റെയും കൃത്യവർഷം ഇതാണ്.

ദൈവം തന്റെ അധ്വാനത്തിൽ സംപ്രീതനായെന്നു കണ്ട നമ്മുടെ വലിയ പിതാവായ സാബാസ് വലിയ തീക്ഷ്ണതയോടും താല്പര്യത്തോടുംകൂടെ ആശ്രമം പണി പൂർത്തിയാക്കി. അവിടെ ഒരു വലിയ സമൂഹം ഉണ്ടായി. ഒരു വന്ദ്യ ഏകാന്തവാസിയായ പൗലോസിനെ അദ്ധ്യക്ഷനായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ തിയഡോറിനെ സ്ഥലത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരനായും സാബാസ് നിയമിച്ചു. പൗലോസ് മരിച്ചപ്പോൾ തിയഡോർ അദ്ധ്യക്ഷനായി. തന്റെ സഹായികളായി തന്റെ സഹോദരൻ സേർജിയൂസിനെയും മാത്യുസഹോദരനായ പൗലോസിനെയും നിയമിച്ചു. അവരെല്ലാം മിലിറീൻകാരായിരുന്നു. കസ്തൂലിയത്തെ ഉത്തമരായ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായിരുന്ന

ശേഷം അവർ അമാതുസ്, ഐലാ എന്നിവടങ്ങളിലെ മെത്രാനാര്യേ. കണ്ണെല്ലിയത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും.

28. നോവീസസിന്റെ പരിശീലനം

കണ്ണെല്ലിയം ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചശേഷം, സന്നയാസ ജീവിതത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠമായ രീതിയിൽ പുരോഗമിച്ചവരെ അതിലേക്കു മാറ്റാനായി നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അത്യധ്വാനം ചെയ്തു. ലോകം ഉപേക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിച്ച കൊണ്ട് വന്നവരെ വന്നപാടെ അദ്ദേഹം കണ്ണെല്ലിയത്തോലായിലെ മുറിയിലോ പാർപ്പിച്ചിരുന്നു. ലത്തറു വടക്കായി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ചെറിയ ആശ്രമത്തിൽ താപസരും വിവേകികളുമായ ആളുകളെ അദ്ദേഹം പാർപ്പിച്ചിരുന്നു. ലോകം ഉപേക്ഷിച്ച വരുന്നവർ, സങ്കീർത്തനങ്ങളും സങ്കീർത്തനാലാപനവും പഠിച്ച്, കൃത്യമായ സന്നയാസപരിശീലനം ലഭിക്കുന്നതുവരെ, അവിടെ താമസിക്കാൻ അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം സഭാ ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ടായിരുന്നു: "മുറിയിൽ അടച്ചിരിക്കുന്ന സന്നയാസിക്ക് വിവേചനം എന്ന ദാനമുണ്ടായിരിക്കണം; അവൻ തീക്ഷ്ണനും, പോരാളിയും, അക്ഷോഭ്യനും സ്വയം നിഗ്രഹമുള്ളവനും ശിക്ഷണമുള്ളവനും, ആർദ്രകിലും പഠിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്ത ഗുരുവും, എല്ലാ ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും മേൽ നിയന്ത്രണം ഉള്ളവനും തന്റെ മനസ്സിന്മേൽ കരുതലോടെ ജാഗ്രതയുള്ളവനുമായിരിക്കണം. "അവിഭക്തമാനസൻ പാക്കാൻ കർത്താവ് ഒരു ഭവനം നൽകുന്നു" എന്ന തിരുലിഖിത വചനമനുസരിച്ച് അത്തരക്കാർ "അവിഭക്തമാനസർ" എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം. ലോകം ഉപേക്ഷിച്ച വന്നവർ കൃത്യമായി സങ്കീർത്തനാലാപനം അഭ്യസിച്ചെന്നും, തങ്ങളുടെ മനസിന്മേൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരായി ലൗകിക ചിന്തകളിൽ നിന്നു മനസ്സിനെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും അന്യവിചാരങ്ങളെ എതിർക്കാനും കഴിവുള്ളവരായിത്തീർന്നെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യമാകുമ്പോൾ മാത്രമേ ലത്തറയിൽ അദ്ദേഹം അവർക്ക് മുറി അനുവദിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നുള്ളൂ. "ഈ സ്ഥലത്തു" ഒരു മുറി പണിയുകയോ പുതുക്കിപ്പണിയുകയോ ചെയ്യുന്നവർ ദൈവാലയം പണിയുന്നതായി പരിഗണിക്ക

പ്പെട്ടത് എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, പണക്കാരായിരുന്ന താപസരോട് സ്വന്തമായി ഒന്നുണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു.

29. സാബാസും തിയഡോഷ്യസും

ഈ നിയമങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുകയും നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, ദീക്ഷ വയ്ക്കാത്ത യുവാക്കൾ ഭൃഷ്ടന്റെ കെണികൾ നിമിത്തം തന്റെ സമൂഹത്തിൽ താമസിക്കാൻ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ വരാത്ത യുവാക്കൾ ലോകം ഉപേക്ഷിക്കാനാഗ്രഹിച്ചു വന്നാൽ, അദ്ദേഹം അവരെ സ്വാഗതം ചെയ്തു സ്വീകരിച്ചിട്ട് അതിഭാഗ്യവാനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പക്കലേക്ക് അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. കത്തിന്റാ പള്ളിയിൽനിന്ന് മുസ് വിരമിച്ചിട്ട് വിശുദ്ധ എവുതീമിയസിൽ നിന്ന് പരിശീലനം ലഭിച്ച മരീനസിന്റെയും മെതോപായിലെ ലൂക്കോസിന്റെയും കീഴിൽ സന്യാസ പരിപൂർണ്ണതയിൽ പുരോഗമിച്ചയാളായിരുന്നു ആബാ തിയഡോഷ്യസ്. ഫൊതീനൂസിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചയാളാണ് മരീനസ്. ആബാ തിയഡോഷ്യസ്, ലഠറയിൽനിന്ന് 35 സ്റ്റേഡിയ പടിഞ്ഞാറായി താമസമാക്കി; ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായത്താൽ വളരെ കീർത്തിക്കേട്ട ഒരാശ്രമം അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ്, നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഒരു സഹോദരനെ മഹാനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പക്കലയയ്ക്കുമ്പോൾ അയാളെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു “എന്റെ കുട്ടി, ഇത്തരം ലഠറയിൽ യുവാക്കൾ ഉണ്ടായിരിക്കുക അനുയോജ്യമല്ല, യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉപദ്രവകരമാണ്. ഷേതിലെ പുരാതന പിതാക്കന്മാർ ഉണ്ടാക്കിയ നിയമമാണിത്; നമ്മുടെ മഹാനായ പിതാവ് എവുതീമിയസ് ഇതെന്നിരിക്കു പകർന്നു. കാരണം യുവാവായിരുന്ന ഞാൻ ലഠറയിൽ പാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും, യുവാവ് ലഠറയിൽ താമസിക്കുന്നത് അനുചിതവു. ഉപദ്രവകരവുമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എന്നെ ഭാഗ്യവാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. നീ ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പക്കലേക്കു പോകുക; അതു നിനക്കു പ്രയോജനകരമായിരിക്കും”. മഹാനായ ആബാ തിയഡോ

ഷ്യസാകട്ടെ, സാബാസ് അയച്ചയാളെ, അയച്ചവനെപ്രതി, വളരെ താൽപര്യത്തോടെ എല്ലാ രീതിയിലും പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാരണം, അവർക്ക് ഏകമനസ്സും ഏകയാത്മാവും ആയിരുന്നു; വായുവിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പരസ്പരം ശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ദൈവികമായ ഹൃദയൈക്യവും യോജിപ്പും കണ്ട ജറുസലേം നിവാസികൾ അവരെ പുതിയ ശ്ലൈഹിക ജോഡികളായ പത്രോസ് എന്നും യോഹന്നാൻ എന്നും വിളിച്ചു.

30. സാബാസും തിയയോഷ്യസും

ആർക്കിമെൻറൈറ്റുമായി തീരുന്നു.

സന്നയാസികളുടെയെല്ലാം അപേക്ഷപ്രകാരം, വിശുദ്ധ ആർച്ചബിഷപ്പ് സല്യസ്കിയൂസ് തന്റെ മരണത്തിന് മുൻപ് അവരിൽവരെയും ആർക്കിമെൻറൈറ്റുമായും സന്നയാസികളുടെ എക്സാക്സ്മാരായും വാഴിച്ചു. അവരെ ഇപ്രകാരം ഉയർത്തിയതിന്റെ കാരണം ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ ഞാൻ വിവരിക്കാം. വിശുദ്ധ പസ്സാരിയോന്റെ പിൻഗാമികളായ എൽപീദിയൂസിന്റെയും ഏലിയാസിന്റെയും മരണശേഷം അവരെല്ലാം ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി ആർക്കിമെൻറൈറ്റുമായിരുന്നു ഒരു ലാസർ അവരുടെ പിൻഗാമിയായി. അതുപോലെ ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയായുടെ പിൻഗാമിയും കാതോലിക കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് വേർപെട്ടവനായ ജറോൺസ്യൂസിന്റെ മരണശേഷം ഒരു അനസ്താസ്യൂസ് പിൻഗാമിയായി. ഒരതരം അരാജകത്വം ഉടലെടുത്തു: സന്നയാസികളുടെ ഇടയിൽ നിരവധി അധ്യക്ഷന്മാരുണ്ടായി. അത് ക്രൂരാഹിത്യത്തിനും മത്സരത്തിനും വഴിതെളിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി, സന്നയാസ പ്രസ്ഥാനം കത്തഴിഞ്ഞ മട്ടായി. ലാസറും അതിനു ശേഷം അനസ്താസ്യൂസും ആർക്കിമെൻറൈറ്റുമായി. സന്നയാസ ജീവിതത്തിൽ ശിക്ഷണരാഹിത്യവും വളർന്നുവന്നു; അവർ ഭൗമിക കാര്യങ്ങളിലും ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രത്യേകിച്ചും, സേനോയുടെ പിൻഗാമിയായി അനസ്താസ്യൂസ് രാജഭരണമോറപ്പോൾ മുതൽ അയാൾ അപ്പോസ്തലിസ്കിക്ക് പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു. തദവസരം വിശുദ്ധ

സല്യസ്കിയസ് കർമ്മോൽസുകനായി മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആബാ മാർചിയനെ ആക്ടിമൺറൈറാക്കി. അധികം താമസിയാതെ മാർചിയൻ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു പ്രാപിച്ചപ്പോൾ, മരുഭൂമിയിലെ താപസരെല്ലാം രോഗിയായ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ചുറ്റും അരമനയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി; ഏകയോഗമായി തിയഡോഷ്യസിനെയും സാബാസിനെയും യഥാർത്ഥ ഏകാന്തവാസികളും, സമ്പാദ്യമൊന്നുമില്ലാത്തവരും, ജീവിതത്തിലും പ്രസംഗത്തിലും അലംകൃതരും, ദൈവികവരങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞവരും എന്ന നിലയിൽ വിശുദ്ധ നഗരത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും എക്ലാക്സ്മാരായും ആക്ടിമൺറൈറാമായും നിയമിച്ചു. അപ്പോൾമുതൽ കൂട്ടജീവിതക്കാരുടെ തലവനും ആക്ടിമൺറൈറാമായി ആബാതിയഡോഷ്യസ് പ്രവർത്തിച്ചുവന്നു. ഭാഗ്യവാനായ മാരിയൂസിന്റെ ആശ്രമത്തിലെ അധ്യക്ഷനായ വിശുദ്ധ ആബാ പൗലോസ്, ആശ്രമസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുണച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് എല്ലാ ഏകാന്തവാസികളുടേയും, ഗൃഹകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടേയും നിയമദാതാവും ഭരണകർത്താവുമായി.

31. സാബാസ് ജറുസലേമിൽ വഴിയമ്പലങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു

ജറുസലേം സിംഹാസനത്തിൽ എട്ടുവർഷവും മൂന്നുമാസവും ഭരിച്ചശേഷം, രണ്ടാം ഇൻഡിക്ഷനിയിലെ ജൂലൈ 23 ന് ആക്യൂബിഷപ്പ് സല്യസ്കിയസ് ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നുപ്രാപിച്ചു. വിശുദ്ധ എവതീമിയസിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏലിയാസ് പിൻഗാമിയായി, അന്ന് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന് 56 വയസ്സായിരുന്നു. (ക്രി.വ.494). മെത്രാന്റെ വസതിക്കടുത്ത് ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസ് ഒരാശ്രമം പണിതു. ദാവീദിന്റെ ഗോപുരത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശത്തു് ചിതാപ്പാർത്തിരുന്നവരും തിരുവുമ്മാനദേവാലയത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരുമായ താപസരെ അവിടെ വരുത്തി അവരോരോരുത്തർക്കും ഒരോ മുറിയും അതിൽ വേണ്ട ശാരീരിക സൗകര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ, അവരിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ

സാബാസ് വിവിധ മുറികൾ വിലയ്ക്കു വാങ്ങി, ലഘുവേണ്ടി അവയെ ഒരു അതിഥി മന്ദിരമാക്കി.

ഈ മുറികളുടെ വടക്കു ഭാഗത്തായി വേറേ മുറികളും ഉണ്ടായിരുന്നു. പരദേശസന്യാസികൾക്കായി അവകൂടി വാങ്ങാൻ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനാവശ്യമായ പണം സ്വരൂപിക്കാൻ നോക്കിയെങ്കിലും പകുതിയെ ലഭിച്ചുള്ളൂ. ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ഡിപ്പോസിറ്ററായി അതുകൊടുത്തിട്ടു പറഞ്ഞു : “നാളെ ഞാൻ അതു മുഴുവനും തന്നെ തിരിച്ചു നീക്കിയിട്ടു, എന്നിങ്ങനെ ഡിപ്പോസിറ്റർ നഷ്ടപ്പെടും”. ആദിവാസം സൂര്യോദയത്തിനു മുൻപ്, ഇതേപ്പറ്റി ചിന്തിച്ച് മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, തികച്ചും അപരിചിതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ കടന്നുവന്ന് 150 നാണ്യം നൽകിയിട്ട്, തന്റെ പേരുപറയാതെ, ഉടൻ തന്നെ കടന്നുകളഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ ഈ പെട്ടെന്നുള്ള സഹായത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഭാഗ്യവാൻ മുറികളുടെ വില നല്ലീ, രണ്ടാമതൊരു മന്ദിരം പരദേശസന്യാസികൾക്കായി സ്ഥാപിച്ചു. കണ്ണെല്ലിയത്തിനുവേണ്ടിയും രണ്ടെണ്ണം വാങ്ങി; ഒന്ന്, ഓവീദിന്റെ ഗോപുരത്തിൽ നിന്ന് അകലെയല്ലാതെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിലും, മറ്റൊന്ന് ജറീക്കോയിൽ താൻ വാങ്ങിയ ഉദ്യാനങ്ങളിലൊന്നിലും.

32. പുതിയ പള്ളിയുടെ കൂദാശ

അതേ സമയത്തു് തെയോഡുളസ്, ജലാസിയുസ് എന്നീ പേരുകളുള്ള ഇസ്രായീൽക്കാരായ രണ്ട് സഹോദരന്മാരെ ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. സാക്ഷ്യപേടകത്തിന്റെ നിർമ്മാതാക്കളായ ബസാലേൽ, ഹോളിയാബ് എന്നിവരുടെ പേരുകൾ ഇവർക്ക് അനന്തരമാണെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. (പുറ.31:1-7). അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ പുതിയ മോശ തന്റെ പ്രശസ്ത ലഘുവേണ്ടി നടുത്തുള്ള ആശ്രമത്തിനും വേണ്ടിയിരുന്നതെല്ലാം പണിയിച്ചു. ആദ്യമായി ലഘുവേണ്ടി ഒരു ബോർഡും ഒരു ചികിത്സാലയവും പണിതു; അവയ്ക്കു മുകളിലായി നിത്യകന്യകയും ദൈവമാതാവും എല്ലാവരും സ്തുതിക്കുന്നവളുമായ മറിയത്തിന്റെ

വലിയ ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചു. വളർന്നുവരുന്ന സമൂഹത്തിന് ദൈവം നിർമ്മിച്ച ദേവാലയം ഇടുങ്ങിയതായിവന്നു; അതു പോലെ അർമേനിയർ വളർച്ചവരുന്നതിനാൽ അവരുടെ ചെറിയ പ്രാർത്ഥനാലയവും ഇടുങ്ങിയതായി തോന്നി; രണ്ടു പള്ളികൾക്കുമിടയ്ക്കുള്ള സ്ഥലം അദ്ദേഹം ഒരു അങ്കണമായിട്ടിട്ടു; അദ്ദേഹം മുമ്പ് അഗ്നിസ്കന്ദം ഒഴിച്ചത് അവിടെയായിരുന്നു. മലയിടുക്കിൽ അദ്ദേഹം വിശാലമായ ജലസംഭരണികൾ നിർമ്മിച്ചു. വലിയ പള്ളി പണിത് ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം ക്രമീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, വിശുദ്ധ ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസ് ലഘുയിൽ വന്ന് അതിന്റെ കൂടാൾ നടത്തി; കൂടാൾ ചെയ്ത ഒരു ബലിപീഠം അതിൽ സ്ഥാപിച്ചു. അത് ഒൻപതാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജൂലൈ ഒന്നിന്, അതായത് മഹാനായ സാബാസിന്റെ 63-ാം വയസ്സിലായിരുന്നു (ക്രി. വ. 501). പിന്നീട് അദ്ദേഹം അർമേനിയരെ അർമേനിയൻഭാഷയിൽ സങ്കീർത്തിക്കുക ആലപിക്കാൻ ചെറിയ പ്രാർത്ഥനമുറിയിൽനിന്ന് ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളിയിലേക്കു മാറ്റി. സുവിശേഷവും യാഥപ്രാർത്ഥനകളിലെ ബാക്കിയുള്ള ഭാഗങ്ങളും അർമേനിയൻ ഭാഷയിൽ നടത്താം. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാനായി വിശുദ്ധ ബലിയുടെ സമയത്ത് ഗ്രീക്കു സംസാരിക്കുന്നവരുടെ കൂടെ കൂടാനും അദ്ദേഹം നിദ്ദേശിച്ചു.

എന്നാൽ അവരിൽ ചിലർ പീറ്റർ ഫുളളറിന്റെ കൂട്ടിച്ചേർക്കലായ “ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ശ്രീകൈപ്പട്ടവന്” കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം പാടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ ദൈവിക വ്യക്തിക്ക് നീരസമുണ്ടായി. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പുരാതന പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ ഇതാലപിക്കാൻ അദ്ദേഹം കല്പിച്ചു; അല്ലാതെ എവുതീക്കൂസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച പീറ്ററിന്റെ നവീകരണം അനുസരിച്ചല്ല. പീറ്റർ ബലപ്രയോഗത്താൽ രണ്ടു പ്രാവശ്യം അന്ത്യോക്യൻ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കി; എന്നാൽ സഭാനിയമങ്ങളനുസരിച്ച് അയാൾ നിഷ്കാസിതനായി. സേനോയുടെ ഭരണകാലത്തു്, ഇല്ലസ് ഇസ്മരിയായിൽ നടുത്തുകയറും, നടത്തിയശേഷം നിയമവിരുദ്ധമായി ഇമ്പീരിയൽ അധികാരമുപയോഗിച്ചു് അയാൾ മൂന്നാമതും സിംഹാ

സനം കവന്നെടുത്തു. അയാൾക്കെതിരെയുള്ള ശാപങ്ങൾ നീക്കിയിരുന്നില്ല. അയാൾ പരസ്യദേശം മുഴുവൻ കലാപത്തിലാഴ്ത്തി. അവസാനം അയാളുടെ പാഷണ്ഡത നിമിത്തവും മേലുറഞ്ഞ കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ നിമിത്തവും റോമൻപാപ്പായായ ഫേലിക്സ് അയാളെ മഹറോൻ ചൊല്ലി. അതുകൊണ്ട് പീറർ കൂട്ടിച്ചേർത്തവ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് തള്ളിക്കളഞ്ഞതും സഭാപാരമ്പര്യം പിൻചെന്നതും ശരിയായും ഭക്തിപൂർവ്വവും ആയിരുന്നു. ശനിയാഴ്ച ദിവസങ്ങളിലെ യാമനമസ്താരങ്ങൾ ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളിയിലും ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു നമസ്കാര ശുശ്രൂഷകൾ ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിയിലും നടത്തപ്പെടണമെന്നും ഞായറാഴ്ചകളിലും നമ്മുടെ കുന്താവിന്റെ തിരുന്നാളുകളിലും തലേനാൾ സന്ധ്യമുതൽ പിറേദിവസം പ്രഭാതം വരെ ഇടമുറിയാതെ രണ്ടു പള്ളികളിലും ജാഗരണം അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹം നിദ്ദേശിച്ചു.

33. സിംഹത്തിന്റെ ഗുഹയിലേയ്ക്കുള്ള പിൻമാറ്റം

ദൈവ കൃപയാൽ അദ്ദേഹം ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് ലത്താ വികസിപ്പിച്ചു; സമൃദ്ധം വളർന്നു; കസ്തൂലിയം ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു; എല്ലാ ലത്താകളുടേയും ഏകാന്തവാസികളുടേയും എക്സാർക്കായി. അപ്പോൾ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരും ആരോപകരുമായവർ, കസ്തൂലിയം സ്ഥാപിച്ചതിൽ കൂടുതൽ അസുയാലുക്കളായിത്തീർന്നു. അവർ സമൂഹത്തിലെ മറ്റുള്ളവരെ കള്ളസാക്ഷി പറയാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നാൽപ്പതോളം പേർ ഏതോപൈശാചിക പ്രേരണയാൽ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായി കലഹം ഇളക്കിവിട്ടു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് പിശാചിനെതിരെയുള്ള പോരാളിയായിരുന്നെങ്കിലും മനുഷ്യരോട് ശാന്തമായി പെരുമാറിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവർക്കു കീഴടങ്ങി. ഷിരോപ്പൊളിസ് പ്രദേശത്തേക്കു പിൻവാങ്ങി; ഗദാരോൻ നദിക്കടുത്തുള്ള മരുഭൂപ്രദേശത്തു പാർത്തു. അവിടെ ഒരു വലിയ സിംഹം കിടന്നിരുന്ന ഒരു ഗുഹയിൽ കറേനാൾ അദ്ദേഹം പാർത്തു. പാതിരാത്രിയിൽ സിംഹം തിരിച്ചുവന്ന് ഉറങ്ങിക്കിടന്ന ഭാഗ്യവാനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുന്നിക്കുട്ടിയ വസ്ത്രം കടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഗുഹയിൽ നിന്നിറക്കാനായി അത് അദ്ദേഹത്തെ ഉത്താൻ തുട

ങ്ങി. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റു നിശ്ചയിച്ചതെന്തെങ്കിലും ആലപിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ സിംഹം ഗുഹയ്ക്കു പുറത്തുപോയി കാത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ യാമപ്രാർത്ഥന പൂർത്തിയാക്കി സിംഹം സാധാരണ കിടക്കാറുള്ളിടത്തു കിടന്നു. അപ്പോൾ അത് വീണ്ടും കടന്നുവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തുന്നിക്കൂട്ടിയ വസ്ത്രം കടിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടു്, അദ്ദേഹത്തെ ഗുഹയിൽ നിന്നിറക്കാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഉത്താൻ തുടങ്ങി. ഗുഹ വിട്ടുപോകാൻ സിംഹം അദ്ദേഹത്തെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആത്മബലം സമ്പാദിച്ചു് വൃദ്ധൻ പറഞ്ഞു: “നമുക്കു രണ്ടുപേർക്കും കൂടി താമസിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഈ ഗുഹ വിശാലമാണ്; കാരണം, നമുക്കിരുവർക്കും ഒരു സ്രഷ്ടാവേയുള്ളു. നിനക്കു വേണമെങ്കിൽ ഇവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളുക. ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നുപോവുക. ദൈവകരങ്ങളാണ് എന്നെ മനഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതു്; അവന്റെ ഹായത്താൻ വഹിക്കുന്നു.” ഇതു കേട്ട സിംഹം ലജ്ജിച്ചു് ഗുഹ വിട്ടിറങ്ങിപ്പോയി.

34. വിപ്രവാസത്തിലെ ശിഷ്യൻമാർ

ചുരുങ്ങിയ ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അദ്ദേഹം അവിടെയും പ്രസിദ്ധനായി. ഷിതോപൊളീസിലും ഗദാരായിലും ഉള്ള ചിലയാളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാനെത്തി. അക്കൂട്ടത്തിൽ സ്ഥലത്തെ പ്രമാണികളായ സെവേത്രസിന്റെയും സൊഫ്രോണിയസിന്റെയും ബന്ധുവായ ബേസിൽ എന്നുപേരുള്ള ഷിതോപൊളീസുകാരനായ ഒരു യുവാവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവിക പ്രേരണയാൽ അവൻ സാബാസിന്റെ അടുത്തു വന്നു്, ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു്, കഠിന തപശ്ചര്യയിൽ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചു. ബേസിലിനെപ്പറ്റി കേട്ട ചില കള്ളന്മാർ, അവന്റെ പക്കൽ പണമുണ്ടായിരിക്കും എന്നു കരുതി പാതിരാത്രീയിൽ അവരുടെ മേൽ കടന്നാക്രമണം നടത്തി. എന്നാൽ അവിടെ ലൗകികസമ്പത്തൊന്നും കണ്ടില്ല. അവരുടെ ദരിദ്രജീവിതം കണ്ടു് അവർക്ക് മനുപ്രബുദ്ധത കൈവന്നു. അവർ ഇറങ്ങിപ്പോയപ്പോൾ രണ്ടു വലിയ സിംഹങ്ങൾ അവർക്കെതിരെ വന്നു. ഭയചകിതരായി അവർ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു, “ഞങ്ങൾ ആരുടെ സൂക്തങ്ങളെ ആലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ ആ ആബാ സാബാസിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ,

ഞങ്ങൾക്കു കടന്നുപോകുവാൻ വഴിമാറിത്തരണം.” ആബാ സാബാസിന്റെ നാമശ്രവണത്തിൽ ചാട്ടയടിയേറ്റവണ്ണം മൃഗങ്ങൾ ഓടിമറഞ്ഞു. കള്ളൻമാർ അത്ഭുതപരതരൂരായി ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഭാരയിരുന്നുപോലും അദ്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയുന്നെങ്കിൽ ഈ മൂപ്പൻ സത്യമായും ദൈവദാസനാണ്.” അവർ ഒന്നിച്ചു തിരിച്ചുചെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ വീണ് നടന്ന അദ്ഭുതം വിവരിച്ചു. ആരെയും മേലിൽ ഉപദ്രവിക്കുകയില്ലെന്നു ദൈവത്തോടു പ്രതീജ്ഞ ചെയ്തുകൊണ്ടു എല്ലാ നിയമരാഹിത്യവും അവസാനിപ്പിച്ചു. ആ സമയംമുതൽ അവർ അധ്വാനനിരതരായി മാറി.

ഈ കഥ ചുറ്റും പ്രചരിച്ചപ്പോഴേക്കും ധാരാളമാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഓടിക്കൂടി. ചുരുങ്ങിയ ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു മുറിയുണ്ടാക്കി രണ്ടു സഹോദരന്മാരേക്കൂടി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ലോകത്തിലെ മനുഷ്യരുടെ ശല്യം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, സഹോദരന്മാരെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം രഹസ്യമായി പിൻവാങ്ങി. ആ സഹോദരന്മാർ മരിച്ചപ്പോൾ ഇസ്രാഈയക്കാരുടെ ഒരു എവുതീമിയസ് അവരുടെ മുറിക്കവകാശിയായി. അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരാശ്രമം പണിതു് അവിടെ ഒരു സമൂഹത്തെ രൂപീകരിച്ചു. അതിൽപ്പെട്ടയാളായിരുന്നു വന്ദ്യനായ ആബാ തരാസിയസ്. സുകൃതത്തിലും അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തും എവുമാതിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അദ്ദേഹവും ഇസ്രാഈയക്കാരനും സന്ന്യാസ പരിപൂർണ്ണതയിൽ ജീവിച്ചവനുമായിരുന്നു.

35. രണ്ടാം വിപ്രവാസം

ദുഷ്ടതയിലേക്കു് ചാഞ്ഞിരിക്കുന്ന മുകളിൽ പറഞ്ഞ നാല്പതു പേർ കറേപ്പേരേക്കൂടി പ്രേരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ സംഖ്യ അറുപതായി എന്ന് തന്നെ സ്വന്തം ലത്തറയിൽ തിരിച്ചെത്തിയ വിശുദ്ധ സാബാസ് മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹം അതീവ ദുഃഖിതനായി; തന്റെ സമൂഹത്തിനുമായ നാശമോത്തു് അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു. അലസരെ ശ്രമാഹിതമായി തന്നിലേക്കു് പ്പിക്കുന്നതിൽ ദുഷ്ടത എത്രമാത്രം കർമ്മനിരതമാണു് എന്നതിൽ അദ്ദേഹം അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആദ്യമായും അദ്ദേഹം അവരുടെ

കോപത്തെ ക്ഷമകൊണ്ടും വിദ്വേഷത്തെ സ്നേഹം കൊണ്ടും എതിരിട്ടു. ആത്മീയജ്ഞാനം കൊണ്ടും ആർജ്ജവം കൊണ്ടും അദ്ദേഹം തന്റെ നാവിനെ നിയന്ത്രിച്ചു. എന്നാൽ അവരുടെ ദുഷ്ടത വർദ്ധിക്കുന്നതായും അവർ ലജ്ജാകര കർമ്മങ്ങളിലേക്കു തിരിയുന്നതായും, ക്രിസ്തുവിന്റെ വിനീതപാതയിൽ കൂടി നടക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾക്കു ന്യായീകരണവും തങ്ങളുടെ ദുരാശകളെ ന്യായീകരിക്കാൻ കാരണങ്ങളും കണ്ടു പിടിക്കുന്നതായും മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ അവൻ എല്ലാം ദൈവകോപത്തിനു വിട്ടിട്ട് നിക്കോപ്പൊളീസ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. അവിടെ ഒരേയൊരു അമരി മരത്തണലിൽ, അമരിപ്പഴം തിന്നുകൊണ്ട് അനേക ദിവസം ഏകാന്ത വാസിയായി ജീവിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ സ്ഥലത്തെ ഒരു പ്രധാനോദ്യോഗസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച് അവിടെത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിനൊരു മുറി പണിതുകൊടുത്തു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലും സഹായത്താലും ഈ മുറി അധികം താമസിയാതെ ഒരാശ്രമം ആയിത്തീർന്നു.

അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചുവരവെ, ലത്തറയിലെ എതിരാളികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നീണ്ട അസാന്നിധ്യം മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് ലത്തറയ്ക്കു പുറം ഇപ്രകാരം പ്രചരിപ്പിച്ചു: “ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷൻ മരുഭൂമിയിൽ കൂടി അലഞ്ഞു നടക്കുമ്പോൾ വന്യമൃഗങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചുതിന്നും.” മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവർ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ചെന്നു വിശുദ്ധ ആച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനോടു പറഞ്ഞു: ചാവുകൾ വഴി മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻമാറവേ, ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷനെ സിംഹം പിടിച്ചു തിന്നും. ഞങ്ങൾക്കു മറ്റൊരാധ്യക്ഷനെ തരാൻ നിർദ്ദേശം നൽകണമെ.” എന്നാൽ വിശുദ്ധ എവുതീമിയസിന്റെ കാലം മുതൽ, യൗവനം തൊട്ടേ ദിവ്യനായ സാബാസിന്റെ ജീവിത രീതികൾ അറിയുവുന്ന ഏലിയാസ്, ദൈവത്തിന്റെ സത്യപ്രധാന പുരോഹിതൻ എന്ന നിലയിൽ അവരോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; കാരണം, തന്റെ ദാസൻ വന്യമൃഗങ്ങൾക്കിരയാകുന്നതിന് കൈവിട്ടുകളയാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം നീതിരഹിതനല്ല. മറിച്ച്, പോയി നിങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷനെ തേടിപ്പിടിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം അവനെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കുവിൻ”.

ദേവാലയ കൂടാശപ്പെടുന്നതും¹⁴ സമാഗതമായപ്പോൾ, ആശ്രമായക്ഷന്മാരുടെ പതിവനുസരിച്ച്, നിക്കോപ്പൊളീസിനടുത്തുള്ള ആശ്രമത്തിലെ ചില സഹോദരങ്ങളുമൊത്ത് അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ നഗരത്തിലേയ്ക്കുപോയി.—നേരത്തേ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ച് സഹോദരന്മാരെ അവിടേക്കുകൊണ്ടിച്ചിരുന്നു. എല്ലായിടത്തും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എല്ലാക്കാര്യത്തും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നു.—മറ്റുചില അധ്യക്ഷന്മാരുമൊത്ത് ആച്ചുബിഷപ്പിനെ കാണാൻ അദ്ദേഹവും പോയി. ഈ വൃദ്ധനെ കണ്ട് പാത്രിയർക്കീസ് അതീവ നന്ദിച്ചുനായി; അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വശത്തേക്കു മാറിനിർത്തിയിട്ട് തന്റെ ലത്തറയിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുവാൻ നിദ്ദേശിച്ചു. തന്നോടു ക്ഷമിക്കണമെന്നും രണ്ടെക്കൊണ്ടിതു പററില്ലെന്നും സാബാസ് തീർത്തുപറഞ്ഞപ്പോൾ ആച്ചുബിഷപ്പിനത് അസഹ്യമായിത്തോന്നി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ഇതു വിശ്വസിക്കുക: എന്റെ ഉപദേശവും നിദ്ദേശവും സീ സ്വീകരിക്കാതിരുന്നാൽ, മേലിൽ നീയെന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല. നിന്റെ അധ്വാനഫലം അന്യർ നിയന്ത്രിക്കുന്നതു കാണാൻ എന്നിങ്ങനെയല്ല. ആച്ചുബിഷപ്പ് ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കാമെന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് സമ്മതിച്ചു; എന്നാൽ അദ്ദേഹത് ഗുഡാലോചകരുടെ മത്സരത്തെപ്പറ്റിയും പ്രശ്നം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള അവരുടെ താല്പര്യത്തേപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന് പറയേണ്ടിവന്നു. തദവസരം പാത്രിയർക്കീസ് കമ്മുനിരതനായി, ലത്തറയിലുള്ളവക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന കത്തെഴുതി:

“വത്സല സഹോദരങ്ങളേ, നിങ്ങളുടെ പിതാവ് ജീവനോടറിയിക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തെ സിംഹങ്ങൾ തിന്നിയില്ലെന്നും നിങ്ങളറിയുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പെരുന്നാളിന് ഇവിടെവന്നു. ദൈവസഹായത്താൽ അദ്ദേഹം അത്യധ്വാനംചെയ്തു സ്ഥാപിച്ച ലത്തറ വിട്ടുപോകുകയല്ലാത്തതിൽ

14. കോൺസ്റ്റന്റൈൻ ജറുസലേമിൽ പണികഴിപ്പിച്ച തിരുവത്ഥന ദൈവാലയ കൂടാശയുടെ (335) വാർഷികപ്പെരുന്നാൾ സെപ്റ്റംബർ 13ന് ആരംഭിച്ച് ഒരാഴ്ച നീണ്ടുനിൽക്കുന്നതായിരുന്നു പ്രസ്തുത ആഘോഷം; എറജിയോ ഇതേപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുന്നു (The Travels of Egeria, 48-49).

നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഇവിടെ തടഞ്ഞുവെച്ചു. അതുകൊണ്ട് വേണ്ടത്ര ബഹുമാനത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുകയും എല്ലാ രീതികളിലും അദ്ദേഹത്തിനു വിധേയമായിരിക്കുകയും വേണം. കാരണം, നിങ്ങളദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. പിന്നെയോ, അദ്ദേഹമാണ് നിങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു വിധേയരായിരിക്കേണ്ടത്. വിനീതരാകാൻ കൂട്ടാക്കാതെ പീടലികടുത്തവരും അഹങ്കാരികളും അനുസരണയില്ലാത്തവരുമായി ആരെങ്കിലും നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽ, അവർക്കവിടെ നിന്നുപോകാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ആശ്രമം അദ്ദേഹത്തിന് തിരികെ കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നത് അനുവദിച്ചുകൊടുക്കാൻ പററില്ല”.

അനുസരണക്കേട് കാണിക്കാൻ അറിവില്ലാതിരുന്ന നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ്, നിക്കോപ്പൊളീസുകാരനും സെവേരൂസ് എന്നു പേരുള്ളവനുമായ തന്റെ ഒരു ശിഷ്യനെ, നിക്കോപ്പൊളീസിനടുത്തുള്ള ആശ്രമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനാക്കി. അയാൾ ഈ ആശ്രമത്തെ അനേകവർഷം ഭരിച്ചു. അയാൾ മരിച്ചപ്പോൾ ദോമ്നസ് പിൻഗാമിയായി. ദീർഘകാലത്തിനുശേഷം ദോമ്നസ് മരിച്ചപ്പോൾ സബറോൻ പിൻഗാമിയായി. ഈ സബറോൻ വൃദ്ധനായി ഇപ്പോഴും ആ ആശ്രമം ഭരിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങളറിഞ്ഞു.

36. പുതിയ ലൗറായുടെ സ്ഥാപനം

പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കത്തുമായി വിശുദ്ധനായ സബാസ് തന്റെ ലൗറായിലേക്കു തിരിച്ചു. കത്തു് പള്ളിയിൽ വായിച്ചപ്പോൾ, എതിർത്ത ആ അറുപതുപേർ ഭയങ്കരമായി രോഷാകുലരായി. തങ്ങളുടെ ഭൃഷ്ടതയാൽ അന്ധരായിത്തീർന്ന അവർ പരസ്പരം ആലോചിച്ച് ഏകയോഗമായി യുദ്ധത്തിനെന്നവണ്ണം വിശുദ്ധ പിതാവിനെതിരായി അന്നിതിരുന്നു. അവരിൽ ചിലർ, ഗ്രൂപ്പിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളും പെട്ടികളും സാധന സാമഗ്രികളും സജ്ജമാക്കി. ബാക്കിയുള്ളവർ കോടാലിയും കൂന്താലിയും മൺവെട്ടിയും കരണ്ടിയും മറ്റും എടുത്തു് സ്കൂന്തരിൽ കയറിരോഷാകുലരായി അതു് തറനിരപ്പു്

വരെ ഇടിച്ചതകത്തു അതിന്റെ കല്ലും തടിയുമെല്ലാം മലയിടുക്കിലെറിഞ്ഞു. എന്നിട്ട് അവരുടെ ഭാണ്ഡക്കെടുമെടുത്തു ഇറങ്ങിനടന്നു. സൂക്ഷാലഘുവായിലെത്തി അവിടെ പാർക്കാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. അവരെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ സൂക്ഷായിലെ അധ്യക്ഷനായ അക്വിലീനസ് അഭ്യർത്ഥന നിരസിച്ചു; അവരെ അവിടെ എടുത്തില്ല. അപ്പോൾ അവർ തെക്കോവായ്ക്കു തെക്കുള്ള മലയിടുക്കിലേക്കു നടന്നു. അവിടെ അവർ ജലവും ഒരിക്കൽ അപ്പോസ്കിസ്കർ നിർമ്മിച്ച മുറികളും കണ്ടു. അവർ അവിടെ താമസിച്ചു; മുറികൾ പണിതു് പുതിയ ലഘു എന്നു് അതിനു പേരുമിട്ടു. ആ വൃദ്ധന്റെ ലഘുവായിൽനിന്നു് ഈ രീതിയിൽ അവർ പുറപ്പെട്ടുപോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, കളകൾ നീക്കപ്പെട്ട ഗോതമ്പുവളരുന്നതുപോലെ, ബാക്കിയുള്ളവർക്കു്, തടസ്സം കൂടാതെ തങ്ങളുടെ നിർമ്മലഹൃദയം കാഴ്ചയായി ദൈവത്തിനു് അർപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

കുറേ നാളുകൾക്കുശേഷം, തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ താമസിക്കുന്നതെവിടെയാണെന്നറിഞ്ഞു വിശുദ്ധ സാബാസു്, ലഘുവായിലെയും കസ്സെല്ലിയത്തിലെയും വാഹന മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തു ക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ കയറ്റി അവരെ സന്ദർശിക്കാൻ അവിടേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വരുന്നതു കണ്ടു അവരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞു: “കോങ്കണ്ണൻ ഇവിടേക്കു വരുന്നതു കാണവിൻ”. അവർക്കു പള്ളിയുമില്ല, തലവനു മില്ലാതെ വലിയ തെരുക്കത്തിലാണെന്നും തെക്കോവായിലെ വിശുദ്ധ ആമോസിന്റെ പ്രവാചക തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രത്തിലാണു് ഞായറാഴ്ച വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും അവർ ക്രമരാഹിത്യത്തിലും അരാജകത്വത്തിലുമാണെന്നും പരസ്പരം തർക്കത്തിലും കലഹത്തിലുമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ വന്ദ്യവയോധികൻ അവരിൽ കരുണതോന്നി, അവർക്കു സഹായം കൊടുക്കണം എന്നു പറഞ്ഞു് അവരുടെ കാര്യം പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിച്ചു. പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ ഒരു പൗണ്ട് സ്വർണ്ണനാണയം കൊടുത്തു. തന്റെ സ്വന്തം സമൂഹം എന്നപോലെ ആ സ്ഥലത്തിനേലും അവിടെ വസിക്കുന്നവരുടെ മേലും പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തിനു് അധികാരം നൽകി. ആ വന്ദ്യവയോവൃദ്ധൻ വിദഗ്ദ്ധ ശില്പികളെയും കൂട്ടി അവശ്യസാധന സാമഗ്രികളും

മായി തിരിച്ചുചെന്ന് അവരുടെയുടെ അഞ്ചുമാസം താമസിച്ചു. അദ്ദേഹം അവർക്കൊരു ബോർഡും ഒരു പള്ളിയും പണിതു കൊടുത്തു. പള്ളി വേണ്ടവണ്ണം മോടിപിടിപ്പിച്ചശേഷം തന്റെ 69-ാം വയസ്സിൽ (ക്രി.വ. 507) അത് കൂദാശ ചെയ്തു.

തന്റെ സ്വന്തം ലഘായിലെ ഏകാന്തവാസിയായ യോഹന്നാനെ വിളിച്ചു വരുത്തി പുതിയ ലഘായുടെ അധ്യക്ഷനാക്കി. ഈ യോഹന്നാൻ ഗ്രീക്കുകാരനും പ്രവചനവരമുള്ളവനുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ കാലത്തു പുതിയ ലഘായ്ക്ക് സംഭവിക്കുന്നവ പ്രവചിക്കാൻ ഈ യോഹന്നാനെ ദൈവം പ്രചോദിപ്പിച്ചു; അവൻ കർത്താവിൽ നിദ്രപ്രാപിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, സമൂഹത്തിലെ തലവന്മാരെല്ലാം ചുറ്റുംകൂടി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ഈ ഭവനത്തിലെ അന്തേവാസികൾ വളരെ അഹങ്കാരികളായിത്തീർന്ന് സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നകലുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരുന്നു; എന്നാൽ അവർ വിനീതരാക്കപ്പെടും; അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന് അവർ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും". ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ വിശ്രമത്തുറമുഖം പ്രാപിച്ചു. ഈ ലഘായെ ദൈവഹിതപ്രകാരം ഏഴുവർഷം ഭരിച്ചുകൊണ്ടു അത്ഭുത ശക്തികൾ കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം അവിടെയുള്ള പിതാക്കന്മാർ പൗലോസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു റോമാക്കാരനെ അധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. അയാൾ ഋജുമാനസനും ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് അകന്നവനും ദൈവികസൂക്തങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതനുമായിരുന്നു.

തന്റെ ഹിതത്തിനെതിരായി ആറുദിവസം ഈ ലഘായെ ഭരിച്ചശേഷം ആബാപൗലോസ് അറേബ്യയിലേക്കും പിന്നീട് കപർബറിക്കായിലേക്കും ഓടിപ്പോയി അവിടെ വച്ചു മരിച്ചു. മുകളിൽ പറഞ്ഞ സെവെറിയായ്ക്കന്ത് അവിടെയായിരുന്നു ആശ്രമം പണിതുകൊണ്ടിരുന്നതു്. പൗലോസിന്റെ ഒളിച്ചോട്ടത്തെപ്പറ്റി പുതിയ ലഘായിലെ പിതാക്കന്മാർ വന്ദ്യവന്മയോടെ അറിയിച്ചു. അവരുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനയുടെ ഫലമായി, മുകളിൽ പറഞ്ഞ തന്റെ ശിഷ്യനായ അഗാപേറസിനെ അധ്യക്ഷനായി അവർക്കു ലഭിച്ചു.

അഗാപേറാസ് പുതിയ ലഘുയിലെ അധ്യക്ഷനായപ്പോൾ, ഋജുമാനസനായ പൗലോസ് സമൂഹത്തിൽ സ്വീകരിച്ച നാല് സന്യാസികളെ കണ്ടു. അവർ രഹസ്യമായി ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ മന്ത്രിച്ചിരുന്നു. ഈ കാര്യം പൗലോസിന് അറിവില്ലായിരുന്നു. അവരുടെ തലവൻ, പലസ്തീനാക്കാരനായ ഒരു നോണ്ണസായിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനിയും ഭക്തനുമായി അയാൾ നടിച്ചിരുന്നെങ്കിലും നിരീശ്വരരായ ഗ്രീക്കുകാരുടെയും, യൂദരുടെയും മാനിക്കേയരുടെയും പ്രബോധനങ്ങൾ, അതായത്, ഒരിജനും എവാഗ്രിയസും ദിദിമസും പഠിപ്പിച്ച ‘പ്രിസ്ഥിതിതത്വം’ എന്ന മിത്തും, വെച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നു.

ഈ പാഠശാലയുടെ ഭക്ഷിപ്പിക്കൽ മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്കു വ്യാപിക്കും എന്നു കണ്ട അഗാപേറാസ്, വിശുദ്ധ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന്റെ കല്പനയാലെയും സമ്മതത്തോടുകൂടിയും പുതിയ ലഘുയിൽ നിന്ന് അവരെ പുറംതള്ളി. പുറത്താക്കപ്പെട്ട അവർ തങ്ങളുടെ ഭക്ഷിച്ച കളകൾ വിതയ്ക്കാനായി സമതലത്തിലേയ്ക്കു പോയി. കരേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഒരു ഗുഡാലോചനയുടെ ഇരയായിത്തീർന്നു. അതേപ്പറ്റി പിന്നാലെ ചെല്ല ചെല്ലാം. നോണ്ണസും അയാളുടെ സ്നേഹിതനും വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ചെന്നു ഏലിയാസിന്റെ പിൻഗാമിയോടു പുതിയ ലഘുയിൽ തിരിച്ചു പോകാൻ തങ്ങളെ അനുവദിക്കണം എന്നപേക്ഷിച്ചു.

ദൈവിക വിവേകത്താൽ അലംകൃതനായിരുന്ന അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ സാബാസിനെയും ഭാഗ്യവാനായ അഗാപേറാസിനെയും വിളിച്ചുവരുത്തി, അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നാരാഞ്ഞു. അപ്പോൾ അഗാപേറാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു, “ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതുവഴി അവർ സമൂഹത്തെ ഭക്ഷിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ ചുമതലയ്ക്കേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമൂഹത്തോടുകൂടെ ഈ മനുഷ്യൻ ഇടപഴകുന്നതിനേക്കാൾ ആ സ്ഥലത്തുനിന്ന് മാറിപ്പോകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു”. അപ്പോൾ ആർച്ചുബിഷപ്പ് പറഞ്ഞു, “അങ്ങയുടെ തീരുമാനം വളരെ നല്ലതും ദൈവത്തിന് സ്വീകാര്യവും ആണ്”.

ആർച്ചുബിഷപ്പ് അനുവാദം കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ട ഈ മനുഷ്യർ സമതലത്തിലേക്കു പോയി. ഭാഗ്യവാനായ അഗാപേററസ് അഞ്ചു വർഷം പുതിയ ലഠറായെ നന്നായി ഭരിച്ച ശേഷം മരിച്ചു; പുതിയ ലഠറായിലെ സന്നയാസികൾ ഒരു മാമാസിനെ അധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. അഗാപേററസിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റിയും മാമാസിന്റെ കീഴ്മനത്തെപ്പറ്റിയും അറിഞ്ഞ നോണ്ണസ് അവിന്റെ സ്നേഹിതരും മാമാസിന്റെ പക്കൽ വന്നു. അദ്ദേഹം അവരെ പുതിയ ലഠറായിൽ രഹസ്യമായി സ്വീകരിച്ചു. അവർ അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഭുഷ്ടകൾ വച്ചുപുലർത്തിയെങ്കിലും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിനെ ഭയന്നു സന്നയാസികൾ കേൾക്കെ പരസ്യമായി പറയാതെ അതിരഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു. കാരണം, അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നിടത്തോളംകാലം മരുഭൂമിയിലെ സന്നയാസികൾക്കെല്ലാം ഒരേ ഒരു വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം മാത്രമേയുള്ളൂ. പുതിയ ലഠറായിലെ സന്നയാസികളെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ ആവശ്യത്തിനു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ആ വന്ദ്യവയോധികന്റെ നേട്ടങ്ങൾ ഒന്നിനു പിറകെ ഒന്നായി വിവരിക്കുന്നതിലേക്കു ഞാൻ തിരിയുന്നു.

37. “ഗുഹയിലെ” ആശ്രമസ്ഥാപനം

നമ്മുടെ ദൈവപ്രചോദിത പിതാവായ സാബാസിന്റെ ദിവ്യവരങ്ങൾ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി മഹനീയവും പെരുമാറ്റം സൂക്തപൂർണ്ണവും വിശ്വാസം ഓർത്തഡോക്സും ആയിരുന്നു. മേല്പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു് അതു ഭാഗികമായി കാണിച്ചിട്ടുണ്ടു്; ദൈവവചനം എന്റെ വാക്കുകളെ നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇനിയും പറയാൻ പോകുന്നതുവഴി അതു് കൂടുതൽ പൂർണ്ണമായി കാണിക്കാം.

കസ്സെല്ലിയത്തുവെച്ചു് ഭുഷ്ടാത്മാക്കളുടെമേൽ വിജയിയായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവനും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവനുമായ സാബാസ്, മരുഭൂമിയെ ഒരു നഗരമാക്കി മാറ്റുന്നതിലുള്ള തന്റെ താൽപര്യത്താൽ, തന്നിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സഹായത്താൽ മറ്റൊരു ഭക്തവാസസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കി. മേൽ പറഞ്ഞ മത്സരക്കാർ പിന്മാറി പുതിയ ലഠറ സ്ഥാപിച്ചു

കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സാബാസിന്റെ ശിഷ്യരെ കെണിയിൽ പെടുത്താൻ പിശാച് ആഗ്രഹിച്ചെങ്കിലും അവനെ സാബാസ് കെണിയിലാക്കി. സാബാസ് പിന്നീട് അവനെതിരായി മറ്റൊരു വിജയസ്കന്ദം ഉയർത്തി.

പുതിയ ലഠറായിൽ നിന്ന് തിരിയെവന്ന് ചെറിയൊരേ കാന്തതയ്ക്കുശേഷം നോമ്പുകാലത്തു് അനേകം നേട്ടങ്ങളാൽ എണ്ണപ്പെട്ട ഒരു മൂപ്പനായിരുന്ന ഒരു പൗലോസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം വലിയ ലഠറായിൽ നിന്ന് പതിനഞ്ചു് സ്റ്റേഡിയാ അകലെ, കസ്സെല്ലിയുമിനടുത്തു്, പടിഞ്ഞാറായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു മലയിടുക്കിലേക്കു പോയി. അതിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തു് വിശാലവും കേടപാടകൾ ഇല്ലാത്തതുമായ ഒരു ഗുഹകാണപ്പെട്ടു. ഒശാനന്തായരാഴ്ചയെ പൗലോസുംമാത്തു് അദ്ദേഹം അവിടെ താമസിച്ചു. ഉയിർപ്പു്തിരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞു് തെയോഡുളുസ്, ജലാസിയുസ്, പൗലോസ് എന്നിവരെയും മറ്റുചിലരെയും കൂട്ടി അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നു. ഒറ്റ വാക്കിൽ, ആ ഗുഹയെ ദൈവസഹായത്താൽ അദ്ദേഹം ഒരു പള്ളിയാക്കിമാറ്റി; സാവധാനം, പ്രശസ്തമായ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. 'ഗുഹയിലെ' ആശ്രമം എന്ന് അതിന് പേരു മിട്ടു. ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസിനെ സ്ഥലത്തിന്റെ ഭരണ മേല്പിച്ചു. ഗീവർഗീസ്, കറിയാക്കോസ്, എവുസ്താത്യോസ് എന്നീ സഹോദരന്മാരെയും ലഠറായിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് വിട്ടുകൊടുത്തു്. ദൈവതിരുവിഷ്ണുത്താൽ അതു വളരെ വളരെ വലുതായി. ഞാൻ എന്തിനാണ് കൂടുതൽ പറയുന്നത്? നമ്മുടെ പിതാവായ വിശുദ്ധ സാബാസ് കഠിനാധ്വാനംചെയ്ത സ്ഥാപിച്ച 'ഗുഹയിലെ ആശ്രമം' ഇതാ നമ്മുടെ കൺസുവീൽ കിടക്കുന്നു.

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസ് ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചപ്പോൾ കറിയാക്കോസും പിന്നെ എവുസ്താത്യോസും അവരുടെ മരണ ശേഷം സേർജിയുസും അധ്യക്ഷന്മാരായി. ഗീവർഗീസ് അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടു; അവിടെവെച്ചു് ആർച്ച്ബിഷപ്പ് സൊയിലുസ് അദ്ദേഹത്തെ പെലൂസിയത്തിലെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.—'ഗുഹയിലെ' ആശ്രമത്തെപ്പറ്റി ഇത്രയും മതി.

തിരുവുതമാന ദേവാലയത്തിലെ ഒരു വൈദികനും വിശുദ്ധ സീയോനിലെ അധ്യക്ഷനുമായ ഒരു മാർസ്യൻ നിരവധി നേർച്ചകാഴ്ചകളുമായി നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിനെ കൂടെക്കൂടെ സന്ദർശിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. വിശ്വാസത്താൽ പ്രേരിതനായി, ഞാനിപ്പോൾ സൂചിപ്പിച്ച വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ കെട്ടിടത്തിൽ അധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്റെ മക്കളായ അന്തോണിയോടും യോഹന്നാനോടും കൂടെ, അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അധ്വാനിച്ച് സഹായിച്ചിരുന്നു; അത്ര വലുതായിരുന്നു അയാളുടെ വിശ്വാസം. ആച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസ് അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും സെബസ്ത്യയുടെ മെത്രാനായി വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു; അന്തോണിയെ അസ്കെലോൺസയുടെ മെത്രാനായും യോഹന്നാനെ¹⁵ തിരുവുതമാന ദേവാലയത്തിലെ ഡീക്കനായും വാഴിച്ചു. എന്നാൽ വന്ദ്യ വയോധികന്റെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള എന്റെ വിവരണത്തിലേക്ക് ഞാൻ തിരിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

38. ഗോപുരത്തിലെ ആശ്രമത്തിന്റെ സ്ഥാപനം

എവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, കിഴക്കൻ മരുഭൂമിയിലെ ഏററവും ഉയന്ന മലയിൽ ഭാഗ്യവതിയായ എവുഡോഷ്യാ നിർമ്മിച്ച ഗോപുരം, ദിയസ്സോറോസിന്റെയും എവുതീക്കെസിന്റെയും വിഭ്രാന്തിയെ പിൻതുണച്ച സന്ന്യാസികളുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായി. രണ്ടാമത്തെ ഐക്യത്തിൽ, ജറോൺസ്യൂസിന്റെയും റൊമാനുസിന്റെയും പുറംതള്ളലിൽ അവർ ഭാഗഭാക്കായി. തുടന്ന് അഭക്തനായ നെസ്തോറിയൂസിന്റെ പാഷണ്ഡതയുടെ വക്താക്കളായ മറ്റു രണ്ടു സന്ന്യാസികൾ അവിടെ പാർക്കാൻ തുടങ്ങി. വി. കന്യകമറിയം കൃത്യമായും സത്യമായും ദൈവമാതാവാണ് എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാത്തവരായിരുന്നു അവർ. അതുപോലെ ക്രിസ്തു വിശുദ്ധവും സമസത്തയുമായ ത്രിത്വത്തിലൊരുവനാണെന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്നുമില്ല.¹⁶ തന്റെ മൂന്ന്

15. പിന്നീട് ജറുസലേം പാത്രീയർക്കീസായി.
16. ജസ്റ്റീനിയന്റെ Confessio Fidei, 92ൽ നിന്ന് എടുത്തിട്ടുള്ള ആശയങ്ങളാണിവ.

ആശ്രമങ്ങൾക്കും മുകളിലായി സ്തംഭത്തിന് മുകളിൽ ഈ മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്നത് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനെ വളരെ ദുഃഖിതനാക്കി. അദ്ദേഹത്തെ അത് വളരെ അസഹ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഈ അവസരം അദ്ദേഹം താഴെപ്പറയുന്ന ഒരു ദർശനം കണ്ടു. തിരുവുത്ഥാന ദേവലേയത്തിൽ വി. കുർബ്ബാനാവസരം അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ ദർശിച്ചു. ഏതോ മർദ്ദകർ വന്ന് ഭീഷണിമുഴക്കികൊണ്ട് ഈ സ്തംഭങ്ങളെ പുറത്താക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അപ്പോൾ, വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കാൻ അവരെ അനുവദിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞ് താൻ ഭണ്ഡകരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ഉറച്ച ശബ്ദത്തിൽ അവർ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “അവർക്കു കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, കാരണം, ക്രിസ്തു ദൈവമാണെന്നും വിശുദ്ധ മറിയം ദൈവമാതാവെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കാത്തതിനാൽ അവർ യഹൂദരാണ്”.

ആ നിമിഷം മുതൽ വൃദ്ധന് അവരുടെ മേൽ അലിവു തോന്നി. അവർ സത്യം തിരിച്ചറിയുന്നതിനും നെസ്തോറിയസിന്റെ പാഷണ്ഡതയിൽ നിന്നു മോചനം പ്രാപിക്കുന്നതിനും അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടും നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടും സത്യവിശ്വാസ പ്രബോധനങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടും കറേക്കാലത്തേക്കു തുടരെത്തുടരെ അവരെ സന്ദർശിച്ചു. തന്റെ നിരവധിയായ പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപദേശത്താലും കഠിനാധ്വാനം ചെയ്ത്, ദൈവകൃപയാൽ നെസ്തോറിയസിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ ശപിക്കുന്നതിനും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

അവരെ ഇപ്രകാരം നേടിയശേഷം, ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന് അവരെ അദ്ദേഹം ഭരമേല്പിച്ച അവന്റെ ശിഷ്യരിലൊരുവനും ബഹുമാന്യനും ബിസന്റീൻകാരനും സ്കോളാരികളുടെ ഒന്നും സ്കോളാ 17 ഏകാന്തജീവിതത്തെ പ്രതി ഉപേക്ഷിച്ചു വലിയ ലൗറായിൽ വിജയപ്രദമായി സന്യാസ

17. ചക്രവർത്തിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലുള്ള ഏഴുഗണം കാവൽക്കന്മാരാണ് സ്കോളാരിയി (scholarii).

ജീവിതം നയിച്ചവനുമായ യോഹന്നാൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട നയാളെ ഈ ഗോപുരത്തിന്റെ ഭരണകർത്താവും അധ്യക്ഷനുമായി അദ്ദേഹം നിയമിച്ചു. അദ്ദേഹം ദൈവിക വിവേകത്താൽ അലംകൃതനും സ്ഥലത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കാൻ കഴിവുറവനുമായിരുന്നു. ലത്തറയിൽ നിന്നുള്ള സഹോദരന്മാരെയും ആപശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളും അദ്ദേഹം അവൻ കൊടുത്തു എന്നിട്ട് അദ്ദേഹം അവിടെച്ചെന്നു്, ദൈവസഹായത്താൽ ഗോപുരത്തെ ഒരാശ്രമമാക്കിത്തീർക്കുന്നതുവരെ അധ്വാനിക്കുകയും ശുദ്ധചെലുത്തുകയും ചെയ്തു. സ്ക്വാളാരിയസ് ഒരു വലിയ സമൂഹത്തെ ഇതിലേക്കു് ആകർഷിച്ചു. ക്രാതെയാ മെത്രാനായ വന്ദ്യനായ അബ്രാമിയസ് ഈ സമൂഹത്തിൽപ്പെട്ട ആളായിരുന്നു. സ്ക്വാളാരിയസ് മുപ്പത്തഞ്ചുവർഷം അവിടെ പൂർത്തിയാക്കി. താപനകർമ്മങ്ങളിലും സത്യവിശ്വാസത്തിലും അദ്ദേഹം മികച്ചവനായിരുന്നു. ഈ ആശ്രമം പണിയുന്നതിനും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു. മരണം വരെ ഇവിടം സന്ദർശിക്കുകയും ഇതിൽ അനുഗ്രഹവർഷം ചൊരിയുകയും ചെയ്തു.

39. യാക്കോബിന്റെ തന്നിഷ്ടവും സൗഖ്യവും

ജഗസലേംകാരനും യാക്കോബെന്നു പേരുള്ളവനുമായ, വലിയ ലത്തറയിലെ ഒരു സന്ന്യാസി തന്നിഷ്ടം തോന്നി മഹാനായ മാർ സാബാസ് വലിയ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയ തക്കത്തിനു്, ലത്തറയിലെ ചില സന്ന്യാസികളെക്കൂടി ഹെപ്തസ് തോമസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ജലസംഭരണിയുടെ മുകളിൽ മുറികൾ പണിതു് അവിടൊരു ലത്തറസ്ഥാപിക്കാൻ പദ്ധതിയിട്ടു. ലത്തറയിലെ പിതാക്കന്മാർ ഇതിൽ നീരസപ്പെട്ടു് പണി തടയാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും വിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ കല്പനയാണെന്നു് പച്ചക്കള്ളം തട്ടിവിട്ടു; ഇതുകേട്ട പിതാക്കന്മാർ വളരെ ഓടിപ്പോയി. പിന്നെ അവർ പണി തടഞ്ഞില്ല. പെരുന്നാളിനു് വലിയ പിതാവ് തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ഈ പണികണ്ടു. അദ്ദേഹം യാക്കോബിനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “എന്റെ കട്ടി, ദൈവം നിന്റെ ജോലിയിൽ സംപ്രീതനല്ല; ലത്തറയുടെ അതേ ജില്ലയിൽ പ്രത്യേകിച്ചു് ലത്തറയിലെ പിതാക്കന്മാർ അംഗീകരിക്കാത്തപ്പോൾ, മറ്റൊന്നു സ്ഥാപിക്ക

നന്മ നന്നല്ല. അത് റോഡിലും നമ്മുടെ ജലസംഭരണി ക്കടുത്തും ആണെന്നതിൽ അവർക്ക് വളരെ ആശങ്കയുണ്ട്. കെട്ടിടം ലഘുയുടെ കീഴിലായിരിക്കും എന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, ലഘു അത്രയും വിസ്തീർണ്ണമാക്കാൻ ഞാനാഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പരിചയക്കുറവിനാലോ തെറ്റുകൊണ്ടോ തങ്ങളുടെ ശക്തിക്കും വിലയ്ക്കും അതീതമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ തുനിയുന്നവരോടു പ്രവാചകൻ ഉപദേശിക്കുന്നത് കേൾക്കുക: “നിങ്ങളുടെ കലപ്പകൾ വാളുകളായും നിങ്ങളുടെ വാക്കത്തികൾ കന്തങ്ങളായും രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുവിൻ” (യോവേൽ 3:10) നാടു യുദ്ധഭീഷണിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ കൃഷി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടെന്തു പ്രയോജനം? ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ദുർവികാരങ്ങളെ ഇപ്പോഴും ജയിക്കാതെയും, ഇപ്പോഴും സുഖാസ്വാദനത്തിലും വ്യത്യാസഭീമാനത്തിലും കഴിയുകയും ചെയ്യുന്ന നിങ്ങളെങ്ങനെയാണു് മറ്റുള്ളവരുടെ രൂപീകരണം ഏറ്റെടുക്കുന്നത്? യാക്കോബ് ഇതിനു വഴങ്ങാതെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന്പ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ കുട്ടീ, നിനക്കു പ്രയോജനകരം എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്ന ഉപദേശമാണു് ഞാൻ നിനക്കു നൽകുന്നത്. എന്നാൽ നീ അനുസരണക്കേടിൽ നിലനില്ക്കുന്നതിനാൽ, “ദുഷ്ടമനുഷ്യർ കലഹം ഇളക്കി വിടുന്നു; കർത്താവ് അവനെതിരെ ഭയയില്ലാത്ത ഒരാളാവിനെ അയയ്ക്കുന്നു” എന്ന തിരുലിഖിതം. (സുഭാ. 17:11) സത്യമാണെന്ന് അനുഭവം കൊണ്ടു നീ പഠിച്ചുകൊള്ളും. വിശുദ്ധൻ ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് ചെറിയൊരു സ്കൂളത്തിലേക്കു് പിൽവാങ്ങി. ഉടനെ യാക്കോബിനു് ഭയങ്കരമായ പനിയും വിറയലും അനുഭവപ്പെട്ടു. ഏഴുമാസത്തോളം അവൻ ഇതിനടിപ്പെട്ടു. നിരാശനായ അവൻ, നവംബർ മാസത്തിൽ, തന്നെ എടുത്തു് ലഘുയിലെ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുചെന്നു്, മരിക്കുന്നതിനു മുൻപ് മാപ്പ് ലഭിക്കുന്നതിനായി, വിശുദ്ധന്റെ പാദത്തിൽ വയ്ക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു. അവർ അപ്രകാരം ചെയ്തപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു: “തന്നിഷ്ടത്തിന്റെയും കലഹത്തിന്റെയും ഫലം എന്താണെന്ന് നിനക്കു മനസ്സിലായോ? നിന്റെ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്നു നീ പാഠം പഠിച്ചോ?” അവൻ വളരെ വിഷമിച്ചു് തന്റെ വായ്തുറന്നു പറഞ്ഞു: “പിതാവേ,

എന്നോട ക്ഷമിക്കണമേ". "ദൈവം നിന്നോട ക്ഷമിക്കും." എന്നു വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു. കൈകൊടുത്തു അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചിരുത്തിയിട്ട് കളങ്കരഹിതമായ ദിവ്യരഹസ്യം അവനു നകൽ. അതുകഴിഞ്ഞ ഉടൻ തന്നെ അവൻ ഭക്ഷണം കഴിച്ച് ശക്തി വീണ്ടെടുത്തു. യാക്കോബിൽ പെട്ടെന്നുണ്ടായ മാറ്റത്തിൽ എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അതിൽ പിന്നെ അവൻ ആ കെട്ടിടത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയിട്ടേ ഇല്ല.

ഇതറിഞ്ഞ ആച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസ്, യാക്കോബിന്റെ കെട്ടിടം പൊളിച്ചുകളയാൻ ചിലരെ അയച്ചു നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ്, ലഠറയിലെ ചില കഴുവുള്ള സന്യാസികളെയും കൂട്ടി, പൊളിച്ചുകളയുന്ന കെട്ടിടത്തിന്റെ വടക്കായി അഞ്ച് സ്റ്റേഡിയം അകലെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയവും മുറികളും പണികഴിപ്പിച്ചു. അവിടെ പൗലോസ് എന്നും അത്രയോസ് എന്നും പേരുള്ള വലിയ ലഠറയിൽപ്പെട്ട ഗ്രീക്കുകാരായ രണ്ടു സഹോദരന്മാരെ ചുമതലക്കാരായി നിയമിച്ചു. മറ്റു സഹോദരന്മാരെയും അവിടെയെത്തി "ഹെപ്താസ്തോമസ്" എന്ന ലഠറ അവിടെ സ്ഥാപിച്ചു. ബെതാബുദിസ്സേക്കാരനായ സനഗോണാണു് ആ സ്ഥലം അദ്ദേഹത്തിനു നല്കിയതു്. അദ്ദേഹം ആ ആശ്രമത്തെ പ്രത്യേകം പരിലാളിച്ചു. ആശ്രമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും പെരുനാളാഘോഷം വന്നാൽ, ആ ആശ്രമത്തോടുള്ള സ്നേഹം നിമിത്തം, ഭക്ഷണത്തിൽ ഒരു പങ്ക് അവിടെയുള്ള സന്യാസികൾക്കു് അയച്ചുകൊടുക്കുമായിരുന്നു.

40. യാക്കോബും പയർത്തോരനും

കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു് മേൽപ്പറഞ്ഞ യാക്കോബിനു് വലിയ ലഠറയിലുള്ള നന്ദർശന ഭവനത്തിലെ പാചകത്തിന്റെ ചുമതല കിട്ടി. 'ഫഗറ' ശേഖരിക്കാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കുപോയവർക്കുള്ള ഭക്ഷണം അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവൻ കുറെയേറെ പയർ വേവിച്ചു. നാം അതിനെ 'പിസാരിയോൻ' എന്നാണു വിളിക്കുക. അയാൾ രണ്ടുദിവസം അടുപ്പിച്ച് അല്പം കൂടുതൽ അതുതന്നെ പാചകം

ചെയ്തു. അധികം വന്നത് ജനലിലൂടെ അവൻ മലയിടുക്കിലേക്കെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. സ്കൂളത്തിൽ നിന്ന് ഇതു കണ്ട ശ്രേഷ്ഠൻ രഹസ്യമായി ഇറങ്ങിവന്ന്, ദൂരെയെറിഞ്ഞ പിസാരിയോൻ പെറുക്കിയെടുത്ത് നിരത്തി ഉണക്കി. കരേനാരം കഴിഞ്ഞു യാക്കോബിന്റെ ആ സേവനം തീരാനായപ്പോൾ തന്റെ ഒരു ഭക്ഷണത്തിനായി ശ്രേഷ്ഠൻ അവനെ തന്റെ പക്കലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ ഉണക്കപിസാരിയോൻ രുചികരമായി പാകം ചെയ്ത് യാക്കോബിനു വിളമ്പി. അവൻ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ മൂപ്പൻ പറഞ്ഞു: “സഹോദരം, ക്ഷമിക്കണം നന്നായി ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യാൻ എനിക്കറിയില്ല ഒരു പക്ഷേ നിനക്കിത് ഇഷ്ടപ്പെടുകാണില്ല”. അവൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “വന്ദ്യപിതാവേ, എനിക്കിതു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. വളരെക്കാലമായി ഇത്ര രുചികരമായ ഭക്ഷണം ഞാൻ കഴിച്ചിട്ടില്ല”.

അപ്പോൾ ആ വൃദ്ധൻ¹⁸ പറഞ്ഞു: “എന്റെ കട്ടി, എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. നീ സന്ദർശകഭവനത്തിൽ നിന്ന് മലയിടുക്കിലേക്കെറിഞ്ഞ പിസാരിയോൻ ആണിത്. ഇത് അറിഞ്ഞിരിക്കുക. സന്ധ്യപദാർത്ഥങ്ങളൊന്നും ഒരിക്കലും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. തന്റെ ചുമതലയിലുള്ളവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കാൻവേണ്ടി ഒരു പാത്രം സന്ധ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവൻ, ഒരു സമൂഹത്തെ ഭരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. “തന്റെ സ്വന്തം ഭവനം ഭരിക്കാൻ അറിവില്ലാത്തവൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ ഭരിക്കാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും.” എന്ന് ശ്രീഹാ പറയുന്നതുപോലെ (1 തിമോ. 3:5) ആണിത്. ഇതുകേൾവിനിന്ന് വളരെ പ്രയത്നം ലഭിച്ചവനായി യാക്കോബ് തന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി.

41. യാക്കോബിന്റെ മരണം

ഈ യാക്കോബ് തന്റെ മുറിയിൽ ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കുമ്പോൾ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ പിശാച് അവനെ കഠിനമായി

18. ‘വൃദ്ധൻ’ എന്ന് സാബായെ ചിളിക്കാൻ സിറിൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. സുറിയാനിയിൽ സാബാ എന്നാൽ വൃദ്ധനെന്നർത്ഥം. പശ്ചിമേഷ്യയിൽ സന്യാസിയെക്കുറിക്കാൻ ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു.

പ്രലോഭിപ്പിച്ചു. വളരെക്കാലത്തെ പോരാട്ടത്തിനുശേഷം, പൈശാചികപ്രലോഭനങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ പോരാട്ടത്തിൽ മനസ്സു മടുത്തു് അജ്ഞതകൊണ്ടോ ദൈവികവും സഭാപരവുമായ കാനോനുകൾ മറന്നുപോയതുകൊണ്ടോ ഒരു കത്തിയെടുത്തു് സാഹസികമായി സ്വയം ഷണ്ഡനാക്കി. നിലയ്ക്കാത്ത രക്തമൊഴുക്കും വേദനയും നിമിത്തം അവൻ തന്റെ അയല്പാരെ വിളിച്ചുകൂട്ടി. അവർ വന്നു് മുറിവു കണ്ടു. ലഘുയിലെ ഭീഷഗ്വരനെ വിളിച്ചു. അയാൾ അവനെ പരിചരിച്ചു. ഇതുകേട്ട വിശുദ്ധ സാബാസ് അവൻ സുഖമായപ്പോൾ, ആത്മഹത്യ എന്ന കുറ്റത്താൽ, യാക്കോബിനെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. മഹാനായ തിയഡോഷ്യസ് അവനെ തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ സ്വീകരിച്ചു; സംഗതികളെല്ലാം തിരക്കിയിട്ടു് അവനെ ലഘുയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. തക്ക പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യിട്ടു് അവനെ തിരികെ എടുക്കണമെന്നു് ശ്രേഷ്ഠനോടു് അപേക്ഷിച്ചു. തന്റെ മുറിയിൽ ഏകാന്തമായി കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്നും, അതിൽ നിന്നൊരിക്കലും പുറത്തുപോകരുതെന്നും, അയാളെ ശുശ്രൂഷിക്കാഞ്ഞെന്ന സഹോദരനല്ലാതാരെയും മുറിയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതെന്നും കർശനമായി കല്പിച്ചു. യാക്കോബു് ശ്രേഷ്ഠന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അംഗീകരിച്ചു; ദീർഘകാലം കണ്ണനീരോടുകൂടി ദൈവത്തോടപേക്ഷിച്ചു. യാക്കോബിന്റെ അനുതാപം ദൈവം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു് ദൈവം ശ്രേഷ്ഠനു് അപ്പോൾ വെളിപ്പെടുത്തിക്കാട്ടത്തു. പ്രകാശം ബഹിർഗമിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യനെ അവൻ ദർശിച്ചു. യാക്കോബിന്റെ മുഖിൽ നിണ്ടുനിവർന്നിരിക്കുന്ന ഒരു ജഡം. അയാൾ അവനെ കാണിച്ചു. യാക്കോബാകളെ പ്രാർത്ഥനാനിരതനായി നില്ക്കുകയായിരുന്നു. “യാക്കോബേ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെ കൈ നീട്ടി ഈ നിവർന്നിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കുക” എന്നു് യാക്കോബിനോടു് പറയപ്പെട്ടു. അവൻ മരിച്ചവനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചപ്പോൾ, പ്രകാശിക്കുന്ന രൂപം ശ്രേഷ്ഠനോടുപറഞ്ഞു: “ഈ ജഡം ഇന്നു് എഴുന്നേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചവനെ ഭാരപ്പെടുത്തുന്ന പാപങ്ങൾ നീയും അഴിച്ചുകളയണം.” സുബോധം വന്നപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠൻ ഈ

ദർശനം വ്യാഖ്യാനിച്ചു; യാക്കോബിനെ പള്ളിയിൽ കയറാൻ അനുവദിച്ചു. അവൻ പള്ളിയിൽ കയറി സാബാസിനെയും പിതാക്കന്മാരെയും ആശ്ശൂഷിച്ചു. പിന്നീട് ഭാഗ്യവാനായ തീയ ഡാഷ്യസിനെയും സന്ദർശിച്ച് ആശ്ശൂഷിച്ചു. ദർശനത്തിന്റെ ഏഴാംദിവസം സന്തോഷത്തോടുകൂടെ യാക്കോബ് മരിച്ചു.

42. സാന്നുസ് ആശ്രമസ്ഥാപനം

ഹെബ്രോൻ പ്രദേശത്തു നിന്ന് സാന്നുസ് എന്നും ബെന്യാമിൻ എന്നും പേരുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാർ വലിയ ലുറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദൈവത്തോടുള്ള തങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടിരുന്നവരും ദൈവിക സൂക്തങ്ങളിൽ സമൃദ്ധരായിരുന്നു അവർ. ലുറായുടെ തെക്കുപടിഞ്ഞാറായി ഏതാണ്ട് പതിനഞ്ചു സ്റ്റേഡിയം അകലെ, വിശുദ്ധ സാബാസ് തനിക്കായി നിർമ്മിച്ച ഏകാന്തവാസിയുടെ അറ അവർക്കു കൊടുക്കണമെന്ന് ഏകസ്വരത്തിൽ അവർ അപേക്ഷിച്ചു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ജോലിക്കാരാണ് എന്നു മനസ്സിലാക്കി മഹാനായ വൃദ്ധൻ അവരുടെ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് അറയ്ക്ക് ആ അറ കൊടുത്തു. അവർ ഏകാന്തവാസിയുടെ അറയും ലുറായിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള മുറിയും മാറി മാറി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഈ ഏകാന്തവാസിയുടെ മുറിയിൽ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തും പാടുപെട്ടും അവർ അതിനെ ദൈവശ്രദ്ധയോടെ പകർത്തി. വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് അവർക്കുവേണ്ട സഹായങ്ങളെല്ലാം നൽകി; ആഹാരവും മറ്റു സാധനങ്ങളും കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ സഹോദരന്മാർ വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ, അവനൊരു പള്ളി പണിയിച്ച്, കൂദാശ ചെയ്തു. തന്റെ മറ്റു ആശ്രമങ്ങൾക്കുള്ള നിയമങ്ങൾ അവൻ ഇതിനും നൽകി. ദൈവകൃപയാൽ ഇന്നുവരെ, ഭാഗ്യവാനായ സാന്നുസിന്റെ നാമത്തിൽ ഉള്ള ഈ ആശ്രമം നിലനില്ക്കുന്നു.

43. അന്തിമുസിന്റെ മരണം

നിരവധി സന്യാസ നേട്ടങ്ങളോടുകൂടെ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു കടന്നുപോയ ഒരു ശ്രേഷ്ഠൻ ഈ ലുറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

ബിഥീനിയക്കാരനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം അന്തീമുസ് എന്നായിരുന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ ഗോപുരത്തിന്റെ എതിർ വശത്തായി മലയിടുക്കിന്റെ മറ്റേ വശത്തു കിടക്കായി തനിക്കുവേണ്ടി ഒരു മുറി പണിതു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം തന്റെ സന്നാസജീവിതം ആരംഭിച്ചതു്. അവിടെ അദ്ദേഹം മുപ്പതു വർഷത്തോളം ജീവിച്ചു. അദ്ദേഹം വൃദ്ധനായപ്പോൾ വളരെ ബലഹീനനായി കിടപ്പിലായി. ശാരീരികമായി വളരെ ബലഹീനനായി അദ്ദേഹത്തെ കണ്ട ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് പള്ളിക്കടുത്തുള്ള ഒരു മുറിയിലേക്കു മാറാൻ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹത്തെ എളുപ്പത്തിൽ ശുശ്രൂഷിക്കാനാവും. എന്നാൽ അദ്ദേഹം വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ഈ മുറിയിൽ ആരും മുതൽ ജീവിക്കാൻ എനിക്കവസരം തന്ന ദൈവം. ഈ മുറിയിൽനിന്നുതന്നെ എന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കും എന്ന് ദൈവത്തിൽ എനിക്ക് ആത്മവിശ്വാസമുണ്ട്."

കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞു് ഒരു രാത്രിയിൽ മണിയടിക്കുന്ന തിനുമുഖുള്ള മണിക്കൂറിൽ വിശുദ്ധൻ എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ വലിയ ഒരു സമൂഹം സങ്കീർത്തനമാലപിക്കുന്നതുപോലുള്ള ശബ്ദം കേട്ടു. പള്ളിയിൽ സമയം തെറ്റി യാഥപ്രാർത്ഥന ആരംഭിച്ചതാകാം എന്ന് കരുതി. തന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ പതിവിനു വിപരീതമായതു് സംഭവിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം വേഗം നടന്നുചെന്നപ്പോൾ പള്ളി അടച്ചിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു. അപ്പോൾ തിരികെ തന്റെ ഗോപുരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന വാക്യം മാത്രം മാധുര്യമേറിയ ഗീതമായി ഒരു കൂട്ടം പാടുന്നതായി കേട്ടു: "ആറ്റാഭാരവത്തോടും കൃതജ്ഞതാഗീതങ്ങളോടും കൂടെ, അതുതകരമായ കൂട്ടാരത്തിന്റെ സ്ഥലത്തുകൂടെ ദൈവഭവനത്തിലേക്കു ഞാൻ കടന്നുപോകും." (സങ്കീ. 42:4). ആ കീർത്തനം വന്ന സ്ഥലം മനസ്സിലാക്കി, മണിയടിക്കുന്നയാളെ വിളിച്ചുണർത്തി എല്ലാവരെയും വിളിച്ചു കൂട്ടാനുള്ള മണികൊട്ടിച്ചു. ധൂപകലശവും തിരികളുമായി ആ ശ്രേഷ്ഠന്റെ മുറിയിലേക്കു് അവർ നടന്നുത്തപ്പോൾ, മരിച്ച ശ്രേഷ്ഠനെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും അവിടെ കണ്ടില്ല. അധ്യക്ഷന്റെ കൂടെവന്ന സകലരെയും ഇതു് അദ്ഭുതപരതന്ത്ര

രാക്കി. അവർ ആ ശരീരത്തെ ഒരുക്കി; പള്ളിയിലേക്ക് ആ അമൂല്യ തിരുശേഷിപ്പ് കൊണ്ടുവന്നു. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പതിവ് ശുശ്രൂഷകൾ നടത്തിയശേഷം, തന്റെ വിശുദ്ധരെ മഹത്തപപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവത്തെ മഹത്തപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഒരു വിശുദ്ധ കല്ലായിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം സംസ്കരിച്ചു.

44. സഹോദരൻ അഫ്രാദീസിയൂസ്

ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ അഫ്രാദീസിയൂസ് എന്നപേരുള്ള ഒരു ഏഷ്യാക്കാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. കഴുതയോട്ടമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു ജോലി. ഒരു കഴുതപ്പുറത്തുകയറാവുന്ന പന്ത്രണ്ടുവ് ഗോതമ്പ് പരസഹായം കൂടാതെ ഉയർത്തി അദ്ദേഹം തന്റെ തോളിൽ വയ്ക്കുമായിരുന്നു. അശ്രമത്തിലുള്ള പുല്ലാവരേക്കാളും ശാരീരിക കാര്യത്തിൽ അദ്ദേഹം മികച്ചിരുന്നു. ഒരിക്കൽ റോഡിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമനില തെറ്റി; ഒരു വാഹനമുഗത്തിന്റെ തലയ്ക്കുകൈകൊണ്ട് ഒരടി കൊടുത്തു അതിന്റെ തലപൊട്ടിച്ചു. അത് ഉടനെ താഴെവീണുപതു. അഫ്രാദീസിയൂസ് അതിനെ അതിന്റെ പുറത്തുള്ള ചുമടോടുകൂടി പൊക്കിയെടുത്തു ആശ്രമത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. ആ മൃഗത്തെ കൊന്നതിന് മഹാനായ തിയഡോഷ്യസ് അയാളെ ആശ്രമത്തിന് പുറത്താക്കി. അയാൾ യോർദ്ദാനിലേക്ക് ചെന്നു, ഈജിപ്തുകാരൻ യോഹന്നാന്റെ പക്കൽ തന്റെ കുറം ഏറ്റു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം സൂക്തങ്ങളാൽ കൊസീബായിൽ പരിലസിച്ചിരുന്ന കാലമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിനക്ക് രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ അടുത്തുപോയി അദ്ദേഹം പറയുന്നതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുക.” യൂലിപ്പെട്ട് സാബാസിന്റെ പക്കലെത്തി കുറം ഏറ്റു പറഞ്ഞു. രക്ഷാകരവചനം കേൾക്കാനിടയാകണം എന്നപേക്ഷിച്ചു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവൻ ഒരു മുറി നൽകിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു: “നിന്റെ മുറികൊണ്ടു തൃപ്തനാകുക. മറ്റൊരു മുറി സന്ദർശിക്കുകയോ ലത്തു പുറത്തുപോകുകയോ അതത്. നിന്റെ നാവിനെയും വയറിനെയും നിയന്ത്രിക്കുക, നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും”. ഈ കല്പന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും ഇതിൽ നിന്ന് അണുവിട പിൻമാറാതെയും മുപ്പതുവർഷത്തേക്ക് അഫ്രാദീ

സിയസ് ലത്തു പുറത്തുപോകുകയോ മറ്റൊരു മുറിയിൽ കയറുകയോ ചെയ്തില്ല. അയാൾക്ക് മൺപാത്രങ്ങളോ ചെമ്പു പാത്രങ്ങളോ, അടുപ്പോ പായോ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. വീഞ്ഞോ, കലർത്തിയ പാനീയങ്ങളോ കുടിച്ചിരുന്നില്ല, രണ്ടുപ്പുകൾ ഇല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വൈക്കോൽപുറത്തു പുല്ലുകൊണ്ടുള്ള പായിൽ തുന്നിത്തെച്ച തുണിവിരിച്ചാണ് കിട്ടുന്നറങ്ങിയിരുന്നത്. കാര്യസ്ഥന്റെ പക്കൽ നിന്ന് പനയോല വാങ്ങി ഓരോമാസവും തൊണ്ണൂറു കൂടകൾ നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. പാചകം ചെയ്ത ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ അധികം വരുന്നത്, പയർവ്വൃത്തങ്ങളാകട്ടെ, മറ്റിനങ്ങളാകട്ടെ ഒരുപാത്രത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടിയിട്ട് ദിവസവും അതിൽ നിന്ന് അല്പം ഭക്ഷിച്ചു തൃപ്തിപ്പെട്ടിരുന്നു. പാത്രത്തിലെ ഭക്ഷണം വളിക്കുകയോ പഴക്കുകയോചെയ്യാലും അത് ദൂരെ കളയാതെ പിന്നെയും കിട്ടുന്ന അവശിഷ്ടങ്ങളും അതോടുകൂടി ചേർത്തിരുന്നു. രാത്രിമുഴുവനുള്ള അയാളുടെ നിലവിളി അയൽക്കാർക്ക് അസഹനീയമായിരുന്നു.

നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ രീതിയിൽ മൂപ്പതു വർഷം ജീവിച്ചിട്ടും അയാൾ രോഗബാധിതനായില്ല, മനസ്സു മടുത്തില്ല, വയറിനു കഴുപ്പും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. മറിച്ചു രണ്ടാം ദർശനം എന്ന വരും സ്വപ്നമില്ല. തന്റെ മരണത്തിനൊരാഴ്ച മുൻപ് അതേപ്പറ്റിയുള്ള മുന്നറിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പള്ളിയിൽചെന്നു, ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ അശ്രുതം സന്ദർശിക്കുന്നതിനു് ഒരു ദിവസത്തെ ലീവ് തരണമെന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനോടപേക്ഷിച്ചു. അയാളുടെ അന്ത്യമടുത്തു എന്നു ഗ്രഹിച്ച ശ്രേഷ്ഠൻ കൂട്ടായിട്ട്, വൈദികനും ജലാസിയസിന്റെ സഹോദരനുമായ തിയോഡുളസിനെ താഴെപ്പറയുന്ന സന്ദേശവുമായി ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു: “ഇതാ, ഞാൻ നേരത്തെ ഒരു മനുഷ്യനെന്നനിലയിൽ അഫ്രാദീസിയസിനെ സ്വീകരിച്ചു; ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ഒരു മാലാഖയായി അവനെ നിന്റെ പക്കലേക്ക് ഞാൻ അയക്കുന്നു”.

ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസ് സന്തോഷപൂർവ്വം അവനെ സ്വീകരിച്ചു ആശ്വേഷിച്ചു. പൊതുഭക്ഷണത്തിനു്

സ്നേഹപൂർവ്വം അവനെ ക്ഷണിച്ചു. പിന്നീട് അവനെ സമാധാനപൂർവ്വം യത്രയാക്കി. ലഘായിൽ തിരിച്ചെത്തിയിട്ട്, ചെറിയൊരുസുഖത്തിനുശേഷം അബ്രാദീസിയസ് സന്തോഷപൂർവ്വം മരിച്ചു. പിതാക്കന്മാർ അവന്റെ ശരീരം ഒരുക്കി, പുരോഹിതരോടുകൂടി അവനെ സംസ്കരിച്ചു. ശവക്കോട്ടയിൽ പോകുന്ന പിതാക്കന്മാർ ദീർഘകാലത്തേക്ക് അവന്റെ അമൃതമായ തിരുശേഷിപ്പ് തിരിച്ചറിഞ്ഞ് വന്ദിക്കാനായി അതിനെ കരിശാകൃതിയിൽ വയ്ക്കാൻ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് കല്പിച്ചു.

45. ജറോൺസ്യൂസിന്റെ സൗഖ്യം

യോർദ്ദാന്റെ കിഴക്കുഭാഗത്തു്, അറേബ്യയ്ക്കു കീഴിലുള്ള ഒരു നഗരമാണ് മെടാബാ. അവിടെ വസിക്കുന്നവർ ആത്മീയാനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനും ലൗകികവും ആശു മന്ദിരവും ധാന്യങ്ങളും പയറുവർഗ്ഗങ്ങളും നൽകുന്നതിനുമായി നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവിനെ സന്ദർശിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അവരുടെകൂട്ടത്തിൽ ജറോൺസ്യൂസ് എന്ന മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. ശാരീരികരോഗം നിമിത്തം വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ തങ്ങിയ അയാൾ സ്വർഗാരോഹണ ദേവാലയത്തിൽ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു മൃഗത്തിന്റെ പുറത്തുകയറി, ജോലിക്കാരാൽ അനുഗതനായി അയാൾ യാത്രപുറപ്പെട്ടു. മലകയററത്തിനിടയിൽ വാഹനമുഗം ഏന്തോ കാരണത്താൽ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ജറോൺസ്യൂസ് താഴെ വീണു. അയാൾ വളരെ മുറിവേറ്റു. സൗഖ്യംതന്നെ അസാധ്യമെന്ന് കൂടെവന്ന ഭിഷഗ്വരൻ കരുതി. എന്നാൽ ആരോടും ഒന്നും ഉരിയാടാതെ, അയാളുടെ ഇളയസുഹാദരനായ പൊർഫീരി ലഘായിൽവന്ന് വിശുദ്ധ സാബാസിനെകണ്ട് ജറോൺസ്യൂസിനെ സന്ദർശിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. ജറോൺസ്യൂസിനു് സംഭവിച്ചതിനെപ്പറ്റി കേട്ടു വൃദ്ധൻ വളരെ ദുഃഖമുണ്ടായി. അയാൾ ഉടനെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ പോയി ജറോൺസ്യൂസിനെ സന്ദർശിച്ചു. അവനുവേണ്ടി തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും കരിശിൽനിന്നുള്ള തൈലത്തിൽ അവനെ പുശുക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റത്തിലും അസാധാരണ സൗഖ്യത്തിലും എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

46. വീഞ്ഞിന്റെ അഭ്യുതം

വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം ഈ ജറോൺസ്യൂസിന്റെ മകനായ തോമസ് ഒരു ക്ഷാമകാലത്തു് സന്ധ്യ വളരെ വൈകി വലിയ ലഘുയുടെ ജറീക്കോയിലെ അതിഥിമന്ദിരിത്തിലെത്തി. അവിടെ വിശുദ്ധ സാബാസിനെയും 'കസ്'തെല്ലിയോൺ', 'ഗുഹയിലെ' എന്നീ ആശ്രമങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന തിയഡോറിനെയും പൗലോസിനെയും കണ്ടു മുട്ടി. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് അതീവ സന്തുഷ്ടനായി; ആ ഭവനത്തിലെ കാര്യസ്ഥനോട് "ഞങ്ങൾക്ക് വിരുന്നൊരുക്കുക" എന്നു പറഞ്ഞു. 'വീഞ്ഞുണ്ടോ' എന്നു് ആഹാരസമയത്തു് ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഇല്ല' എന്നു കാര്യസ്ഥൻ മറുപടിപറഞ്ഞു എന്നാൽ പയർ തയ്യാറാക്കാൻ ഒരു ചൊരക്കുടക്കു വിനാഗിരിയുണ്ടു് എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞു: "ആ ചൊരക്കുടക്കു ഇവിടെ എന്റെ പക്കൽ കൊണ്ടുവരിക. അവിടുത്തെ പ്രതി സന്തോഷിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിനാൽ കർത്താവു് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വെള്ളത്തെ വീഞ്ഞാക്കിയ നമ്മുടെ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിനു് ഈ വിനാഗിരിയെയും വീഞ്ഞാക്കാൻ കഴിയും". വിശുദ്ധൻ ഈ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ചൊരക്കുടക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അതിലുള്ള വിനാഗിരി ഉത്തമ വീഞ്ഞായി മാറിയിരുന്നു. ഈ അനുധാരണമായ അഭ്യുതം കണ്ടു് തോമസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് കാര്യസ്ഥനോടു പറഞ്ഞു: "കത്തിച്ചുവന്ന കരിക്കട്ടെ ഉടനെ കൊണ്ടുവന്നു് അതിൽ കുത്തിരിക്കും ഇടക. കാരണം ഈ നാഴികയിൽ ദൈവം നമ്മെ നന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നു ദിവസത്തേക്കു് എല്ലാവരും കുടിച്ചിട്ടും ചൊരക്കുടക്കയിലെ വീഞ്ഞു് തീർന്നുപോയില്ല. ഇതു കണ്ടു് തോമസ് അഭ്യുതപരതനായി. ആ കുടക്കു തന്റെ ഭവനത്തിലേക്കു് കൊണ്ടു പോകുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു് ശ്രേഷ്ഠനോടപേക്ഷിച്ചു. വിശുദ്ധൻ അവനു് അതു് കൊടുത്തു. തോമസ് അവിടെ നിന്നു പോയപ്പോൾ അതു് കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. മെദോബായിലേക്കുള്ള വഴി മുഴുവൻ അവനും അവന്റെ കൂട്ടുകാരും മതി വരുവോളം വീണ്ടും അതിൽനിന്നു കുടിച്ചു.

ജറോൺസ്യൂസിന്റെ പൗത്രനും തോമസിന്റെ മകനും ഇപ്പോൾ വിശുദ്ധ എവുതീമിയൂസിന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ കാര്യസ്ഥനുമായ ആബാ ജറോൺസ്യൂസാണ് ഇത് എന്നോട് പറഞ്ഞത്. താഴെപ്പറയുന്നതും അവൻ ഈ കഥയോടുകൂടി ചേർത്തു; അനേകം വർഷം ഈ കടക്ക അയാളുടെ ഭവനത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. ആരെങ്കിലും രോഗിയായാൽ വീട്ടിലുള്ളവർ വെള്ളം നിറച്ച് രോഗിയുടെമേൽ തളിച്ചിരുന്നു. വെറും തളിക്കൽ കൊണ്ട് രോഗിയുടെ ശാരീരികരോഗങ്ങളെല്ലാം മാറിയിരുന്നു.

47. കണ്ണടക്കം കാക്കുന്നതിന് ഒരു പാഠം

ഒരിക്കൽ ജറീക്കോയിൽ നിന്ന് യോർദാനിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈ ഭക്ത സന്യാസി അൽമായരായ കുറേ ആളുകളുടെ കൂടെ കൂടേണ്ടിവന്നു. അവരുടെ കൂടെ സുന്ദരിയായ ഒരു പെൺകുട്ടിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, തന്റെ ശിഷ്യനെ പരീക്ഷിക്കാനായി ശ്രേഷ്ഠൻ ചോദിച്ചു: “ആ പോയ ഒരാളെക്കൂടെ പെണ്ണിനെപ്പറ്റി എന്തു പറയുന്നു?” സഹോദരന്റെ മറുപടി: “ഇല്ല, പിതാവേ, അവൾക്ക് രണ്ട് കണ്ണുകളുമുണ്ട്.” ശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞു: “എന്റെ കുട്ടി, നിനക്ക് തെറ്റുപറ്റി. അവൾക്ക് ഒരു കണ്ണേയുള്ളൂ.” അവൾ ഒരാളെക്കൂടെയല്ലെന്നും വളരെ മനോഹരമായ നയനങ്ങളാണ് അവൾക്കുള്ളതെന്നും തനിക്കറിയാമെന്ന് മറ്റൊരാൾ തീർത്തുപറഞ്ഞു. മൂപ്പൻ ചോദിച്ചു: “ഇത്രവ്യക്തമായി നിനക്കെങ്ങനെ അറിയാം?” അവൻ പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, ഞാൻ അവളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവൾക്ക് രണ്ടുകണ്ണുകളും ഉണ്ടെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി.” അപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠൻപറഞ്ഞു: “നിന്റെ നയനങ്ങൾ അവളിൽ ഉറപ്പിക്കരുത്; അവളുടെ പുരികംകണ്ട് നീ ഭ്രമിച്ചുപോകരുത്.” എന്നു പറയുന്ന കല്പന നീ എവിടെ കൊണ്ടുവച്ചിരിക്കുന്നു? താല്പര്യപൂർവകമായ നോട്ടങ്ങളിൽ നിന്നുയരുന്ന വികാരം ജാലസമാനമാണ്. ഇതു മനസ്സിലാക്കുക; വേണ്ടതുപോലെ നീ നിന്റെ കണ്ണുകളെ നിയന്ത്രിക്കാത്തതിനാൽ ഇന്നുമുതൽ നീ എന്റെ കൂടെ മുറിയിൽ പാക്കേണ്ട.” അയാളെ കണ്ണുലിയമിലേക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ ആവശ്യത്തിനുള്ള കാലം ചെലവഴിച്ച് തന്റെ നയനങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും നിയന്ത്രി-

ക്കാൻ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരേകാൽവാസി എന്ന നിലയിൽ അയാളെ ലൗറയിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു.

48. ചുരുക്കായുടെ അർത്ഥം

ജോലിക്കാർക്കുവേണ്ടി ലൗറയിലെ പാചകക്കാരൻ ഒരിക്കൽ ചുരുക്കായെത്തി. ഭക്ഷണസമയത്തു് തുറന്നുവെച്ചുപോയ കൈയുപുറത്തിന്നി. അവിടെ മറ്റൊരാൾ ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ പാചകക്കാരൻ വിചിത്രമായി. അവർ ഓടി ശ്രേഷ്ഠന്റെ പാദത്തിൽ വീണു് നടന്ന സദാഗതി അറിയിച്ചു. വിശുദ്ധൻ വന്നു് കലത്തിന്മീതെ കുരിശടയാളം വരച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “എടുത്തുകൊള്ളൂ. കർത്താവു് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെ, വിളമ്പിക്കൊള്ളുക”. ഉടൻതന്നെ ചുരുക്കായ മധുരമുള്ളതായി മാറി. എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി ദൈവത്തിനു് മഹത്വം കരേറി.

49. സിംഹവും ഫുളവിയുസും കഴുതയും

ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ ഒരിക്കൽ റൂബായിൽ നിന്നു് യോർദ്ദാനിലുള്ള കലമോൻ ആശ്രമത്തിലേക്കു്¹⁹ യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ മുടന്തി നടന്ന ഒരു വലിയ സിംഹത്തെ അദ്ദേഹം കണ്ടു. അതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽവീണു് സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതുപോലെ അതിന്റെ പാദം കാണിച്ചു. സിംഹത്തിന്റെ വേദന മനസ്സിലാക്കി നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് താണിരുന്നു അതിന്റെ പാദത്തിൽ കുത്തിക്കയറിയിരുന്ന ഒരു മുളയ്ക്ക് വലിച്ചുരി എടുത്തു. വേദന കുറഞ്ഞപ്പോൾ സിംഹം എഴുന്നേറ്റു് അതിന്റെ വഴിക്കു പോയി. അന്നുമുതൽ നോമ്പുകാലത്തു് അതു് അദ്ദേഹത്തെ അനുധാവനം ചെയ്യുകയും സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു് ഈ വന്ദ്യവയോധികനു് ഫുളവിയുസ് എന്നപേരുള്ള ഒരു സിറിയൻ ശിഷ്യനുണ്ടായിരുന്നു. താഴെ റൂബായിൽ അവനൊരു കഴുതയുണ്ടായിരുന്നു. സാബാസ്

19. കലമോണിയ (നല്ല വാസസ്ഥലം): ഈജിപ്തിലേയ്ക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കിടയിൽ യൗസേപ്പും അമ്മയും കണ്ടു. ഈ സ്ഥലത്തു തങ്ങിയതായി പാരമ്പര്യം. ജറീക്കോവിൽനിന്നു് അഞ്ചുമൈൽ തെക്കുകിഴക്കു്, ദയർ ഹജ്ജിലായിരു്.

അവനെ എവിടെങ്കിലും അയയ്ക്കുമ്പോൾ കഴുതയെ നോക്കാൻ സിംഹത്തെ അദ്ദേഹം ചുമതലപ്പെടുത്തിവന്നു. രാവിലെ സിംഹം കഴുതയുടെ കയറിൻറെ കടിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ടു പോകും. കഴുത ദിവസം മുഴുവൻ പുല്ലുതിന്നും, പിന്നെ വെള്ളത്തിനരികിലേക്കു കൊണ്ടുപോകും; അതിനുശേഷം തിരികെ കൊണ്ടുവരും. കരേക്കാലത്തിനുശേഷം, സിംഹം ഈ ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ, ഫ്ളാവിയസിനെ ഏതോ കാര്യത്തിന് മൂപ്പനയ്ക്കു. ഫ്ളാവിയസ് തന്റെ രക്ഷയെപ്പറ്റി അനുസ്മരിക്കാതെ അഹങ്കാരത്തിന് അടിപ്പെട്ടു; തുടർന്നുള്ള തിരസ്കൃതാവസ്ഥയിൽ അവൻ വേശ്യാവൃത്തിക്കു വിധേയനായി. ആ ദിവസം തന്നെ സിംഹം കഴുതയെ കൊന്നുതിന്നു. ഇതറിഞ്ഞ ഫ്ളാവിയൻ, തന്റെ പാപമാണ് കഴുതയുടെ മരണത്തിനു കാരണമെന്നു മനസ്സിലാക്കി മൂപ്പന്റെ മുൻപാകെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. അവൻ നിരാശയിൽ ഒറ്ററായി നിപതിച്ചു. അവൻ അവിടെ നിന്നുപോയി തന്റെ പാപത്തെപ്പറ്റി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ സ്വന്തം പറമ്പിൽ പാർത്തു. എന്നാലാവന്ദ്യവയോധികൻ തന്റെ യജമാനന്റെ കാരുണ്യത്തെ അനുഭവിക്കുകയും, അവനെ നിന്ദിക്കാതെ അവനെ എല്ലായിടത്തും തേടിയിറങ്ങി. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ അവനെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ ഗുണഭോഷിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും വീഴ്ചയിൽ നിന്നുയർത്തുകയും രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഫ്ളാവിയസ് ഏകാന്തവാസിയായിത്തീർന്നു; ആത്മാവിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്ന് അനുഭവിക്കുകയും ദൈവത്തിനേറും പ്രിയങ്കരനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

50. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കുള്ള ദൗത്യം

ചില ആശ്രമാധ്യക്ഷന്മാരെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കയയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസ്, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനെ വിളിച്ചു, അവരോടൊത്തു പോകുവാനും കലക്കത്തിൽ നിന്ന് സഭകളുടെ മാതാവിനെ സംരക്ഷിക്കാൻ തന്റെ കഴിവിൽപെട്ടതെല്ലാം ചെയ്യുവാനും ആവശ്യപ്പെട്ടു. അത് മഹാനായ സാബാസിന്റെ 63-ാം വയസ്സിലായിരുന്നു. അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി കടുത്ത കോപാവേശത്താൽ പലസ്തീൻ സഭാസംഗതികളെല്ലാം

തകിടം മറിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ആർച്ച ബിഷപ്പിനോട് പത്രവർത്തിക്കുള്ള കോപത്തിന്റെയും കാലുഷ്യത്തിന്റെയും കാരണം ആരംഭംമുതൽ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചുതരാം.

അനസ്താസ്യസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ മൂന്നാംവർഷം, ഭാഗ്യവാനായ ഏലിയാസ് ജറുസലേം മെത്രാനായപ്പോൾ മൂന്നുതരം വിഭജനംവഴി ദൈവത്തിന്റെ സഭ വലിയ കഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. റോമാക്കാർ ബിസാൻത്യത്തിലുള്ളവരോട് പിണക്കത്തിലായിരുന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായിരുന്ന അകാചിയൂസിന്റെ പേര് ബിസന്റയിൻകാർ അനുസ്മരണപട്ടികയിൽ ചേർത്തതായിരുന്നു കാരണം. അദ്ദേഹം റോമാക്കാരുടെ കാർക്കശ്യം സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല എന്നായിരുന്നു ആരോപണം. ബിസന്റയിൻകാർ അലക്സാണ്ട്രിയാക്കാരുോട് പിണക്കത്തിലായിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയാക്കാർ കാൽസിഡൺ കൗൺസിലിനെ ശപിച്ചതിനാലും, ആ കൗൺസിൽ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയ ദിയസ്കോറോസിനോട് കൂട്ടായു പുലർത്തിയതിനാലും ആയിരുന്നത്. ബിസാൻത്യത്തിലെ എവുമേമിയസുമായി മാത്രമേ ഏലിയാസ് കൂട്ടായു പുലർത്തിയിരുന്നുള്ളൂ. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ പാശ്ചാത്യർ പിരിഞ്ഞുപോയിരുന്നു. രാജാവിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്താൻ അന്ത്യോക്യയിലെ പല്ലാഡിയസ് കാൽസിഡന്റെ ഡോഗ്മാറ്റിക് ഡിക്രിയെ ശപിക്കുകയും അലക്സാണ്ട്രിയാക്കാരുടെ കൂട്ടായു അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈയവസരം, ഒരു ദൂരാഭിപ്രായത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ എവുമേമിയസ് സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു നിഷ്ഠാസിതനായി. അദ്ദേഹം കാൽസിഡന്റെ സിനഡിക്കൽ ഡിക്രിക്ക് സിനഡിക്കൽ അംഗീകാരം നൽകിയിരുന്നു. അലക്സാണ്ട്രിയയിലെയും അന്ത്യോക്യയിലെയും മെത്രാന്മാർ എവുമേമിയസിന്റെ നിഷ്ഠാസനം അംഗീകരിച്ചു. മെത്രാനായി രണ്ടു വർഷം പൂർത്തിയാക്കാത്ത ഏലിയാസിന് അംഗീകാരം നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ പട്ടമേററ മാസിഡോണിയസ് സത്യവിശ്വാസിയാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സിനഡിക്കൽ കത്തുകളിൽനിന്ന് കാണുകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടായുയിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു. ഇത് ആരംഭത്തിൽ പത്രവർത്തിയെ വളരെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ മാസി

ഡോണിയസും ഏലിയാസും തമ്മിൽ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നു. പല്ലാഡിയസിന്റെ മരണശേഷം ഫ്ലാവിയൻ അന്ത്യോക്യ സിംഹാസനം കിട്ടിയപ്പോൾ അവരുമായി രമ്യതയിലായി. അവരുടെ ഈ ഐക്യമത്വം, ഭക്തിക്കെതിരെ നിലകൊണ്ട ചക്രവർത്തിക്കിഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അവരെ നാടുകടത്താൻ ഫ്രാന്തുപിടിച്ചു താൽപര്യംകാട്ടി. ആദ്യമായി മാസിഡോണിയസിനെതിരെ പല ഭാരോപണങ്ങൾ നടത്തി. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു പുറംതള്ളിയിട്ട് തിമോതിയെ അവിടെ നിയമിച്ചു. അയാൾ ഫ്ലാവിയന്റെയും ഏലിയാസിന്റെയും സ്ഥൂതം ചോദിച്ചു. മാസിഡോണിയസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയത് അംഗീകരിക്കാതെ, തിമോതിയുടെ സിനഡിക്കൽ കത്തുകൾ അംഗീകരിച്ചു. ചക്രവർത്തി അവർക്കിരുവർക്കും എതിരായി കപിതനായ ഈ അവസരം ഇരുസഭകളുടേയും മുകളിൽ ഭയങ്കര കൊടുങ്കാറ്റിന് രൂപംകൊണ്ടു.

ഇക്കാരണത്താലാണ് ഭാഗ്യവാനായ ഏലിയാസ്, നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനെയും മറ്റ് ആശ്രമശ്രേഷ്ഠരെയും ചക്രവർത്തിക്കുള്ള ഒരു കത്തുമായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് അയച്ചത്: “ഉത്തമരും വിശ്വസ്തരും മരുഭൂമിയിലെ നേതാക്കന്മാരും ആയ ദൈവഭാസരിൽ പ്രമുഖരെ, പലസ്തീനാ മുഴുവൻ ഊജ്വലതാരവും നമ്മുടെ മരുഭൂമിയുടെ സരക്ഷകനും അവിടെ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു നിറുപ്പവനുമായ നമ്മുടെ നാഥൻ സാബാസിനോടുകൂടെ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ അയയ്ക്കുന്നു.” അങ്ങനെ പോകുന്ന ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന്റെ കത്തും അക്കാലത്തും കൊടുങ്കാറ്റിൽ ആടിയുലഞ്ഞ അപകടത്തില്ലെട്ട കാതലിക് ഭാരത ഡോക്സ് വിശ്വാസത്തെ, കഴിയുമെങ്കിൽ, സഹായിക്കാനുള്ള താല്പര്യത്താലാണ് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ്, മെത്രാനെ അനുസരിച്ചത്. അദ്ദേഹം യാത്രയായി, ഏതാണ്ട് യാത്ര പൂർത്തിയാക്കാനായപ്പോൾ, അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി പാത്രിയർക്കീസുമാരായ ഫ്ലാവിയനും ഏലിയാസിനും എതിരെ അനിയന്ത്രിതകോപം കൊണ്ട് ജ്വലിച്ചു. പൗരസ്ത്യരും പലസ്തീനിയരുമായ മെത്രാന്മാരുടെ ഒരു സിനഡ് സീദോനിൽ സമ്മേളിക്കണമെന്ന് കല്പിച്ചു. കപ്പഡോഷ്യയിലെ കേസറിയ

മെത്രാൻ സൊതെരികസും ഹിയെരാപ്പൊളീസിലെ ഫീലൊക്ലേനോസും സിനഡിന്റെ അധ്യക്ഷന്മാരായിരിക്കണമെന്നും തീരുമാനിച്ചു. കാൽസിലന്റെ ഡോക്മാറ്റിക് ഡിക്രികളെ ശപിക്കുന്നതിനും എവുതീക്കെസിനെയും ദിയോസ്കോറോസിനെയും അവരുടെ പാഷണ്ഡതയെയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനും ഹേതുവായിത്തീർന്നത് ഫീലൊക്സേനോസായിരുന്നു.

51. അനസ്താസ്യസുമായുള്ള സാബാസിന്റെ ആദ്യകൂടിക്കാഴ്ച

നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് തന്റെ കൂടെയുള്ള മറ്റ് പിതാക്കന്മാരുമൊത്ത് രാജകീയ നഗരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയെ വിവരം അറിയിച്ചു; ഉടനെ അവർക്കു രാജസന്നിധിയിൽ പ്രവേശനം ലഭിച്ചു. തന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്ന ദൈവം, തന്റെ ദാസനായ സാബാസിനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന കൃപ വെളിപ്പെടുത്താനായി, താഴെപ്പറയുന്നത് സംഭവിക്കാൻ ഇടയാക്കി. അവർ കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു, സിലെൻസിയാരിയോൻ²⁰ എന്നു പറയപ്പെടുന്നിടത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ വാതിൽക്കൽ ഉള്ള ക്രമപാലകർ മറ്റുള്ളവരെ കടത്തിവിട്ടിട്ട് ഈ ഉജ്ജ്വല താരത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തി. തന്റെ വിനയത്താൽ അദ്ദേഹം എല്ലാവരിലും അവസാനത്തവനായി സ്വയംകരുതി. മുഷിഞ്ഞതും വളരെ കീറിപ്പറിഞ്ഞതുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നിമിത്തം അദ്ദേഹം ഒരു യാചകനെപ്പോലെയും ഏറ്റം നിന്ദ്യനെപ്പോലെയും അവർക്കു കാണപ്പെട്ടു. അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി അവരെ വളരെ സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. സ്തുതിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ സാബാസിനെ അദ്ദേഹം തിരക്കി. സാബാസ് തങ്ങളിൽ നിന്ന് എങ്ങനെ വേർപെട്ടു എന്നറിയാതിരുന്ന പിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരത്തേക്കും തിരഞ്ഞു നോക്കി. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അന്വേഷിക്കാൻ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു. കാവൽക്കാർക്ക് അങ്കലാപ്പായി. ക്രമപാലകർ ഇറങ്ങിനോക്കിയപ്പോൾ സന്ദർശകമുറി എന്നു വിളി

20. Silentiaron ചക്രവർത്തി സന്ദർശകരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്ന മുറി.

കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതായി കണ്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പിടിച്ച് അകത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം വിരിയുടെ മറവിൽ നിന്നു കടന്നുവന്നപ്പോൾ ഒരു മാലാഖ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വരുന്നതായി ചക്രവർത്തിക്കുതോന്നി. ഏഴുനേരം നിന്നു് ഉപചാരപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചിട്ട് എല്ലാവരോടും ഇരിക്കാൻ കല്പിച്ചു. സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരെ പോരാടാൻ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചെങ്കിലും സന്നയാസികളോടു സ്നേഹമുള്ള ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

പല വിഷയങ്ങളും ഉന്നയിച്ചതിനിടയ്ക്കു് ഓരോ സന്നയാസിയും തന്റെ ആശ്രമകാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യം കാണിച്ചു. ഒരാരം തന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ പുറമുള്ള സ്ഥലം വേണമെന്നു് അപേക്ഷിച്ചു; മറ്റൊരാൾ മറ്റൊന്നോ ഇമ്പീരിയൽ കല്പനകിട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു. ഓരോരുത്തരുടെയും ആഗ്രഹം സാധിച്ചുകൊടുത്തിട്ട് ചക്രവർത്തി വിശുദ്ധ സാബാസിനോടു് ചോദിച്ചു: “വന്ദ്യപിതാവേ, അങ്ങേയ്ക്കു് ഒരുഭൃത്ഥനയുമില്ലെങ്കിൽ അങ്ങു് എന്തിനാണു് ക്ലേശകരമായ ഈ യാത്രചെയ്തതു്?” ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഞാൻ ശരീരത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അങ്ങയുടെ പാദം മുത്തുവാനാണു് പ്രധാനമായി ഞാനിവിടെ വന്നതു്; രണ്ടാമതു് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരമായ ജറുസലേമിന്നും അതിന്റെ അതിഭക്തനായ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്നും വേണ്ടി അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കാനാണു്. ഞങ്ങളുടെ വിശുദ്ധ പള്ളികൾക്കു് സമാധാനം വർഷിക്കണം; അവയിലെ വൈദികർക്കു് ശല്യം കൂടാതെ അവിടെ പാർക്കാൻ സാധിക്കണം. അങ്ങനെ സഭകളിലെ സമാധാനം നിമിത്തം ഞങ്ങൾക്കു് സ്വച്ഛതയിൽ കഴിയാൻ സാധിച്ചാൽ സുകൃതത്തിലുള്ള വളർച്ച ഉണ്ടാകും; ഞങ്ങൾ അങ്ങയുടെ ഭക്തി നിറഞ്ഞ നിയമങ്ങളിലാശ്രയിച്ചുകൊണ്ടു് രാപകൽ അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരായിരം നാണയം കൊണ്ടുവരാൻ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു. എന്നിട്ടുപറഞ്ഞു: “പിതാവേ, ഇതു സ്വീകരിച്ചിട്ടു് എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും; അങ്ങേയ്ക്കു് മരുഭൂമിയിലെ നിരവധി

ആശ്രമങ്ങളുടെ ചുമതലയുണ്ടെന്നു ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു." മഹാനായ സാബാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു; "തണുപ്പുകാലം ഇവിടെ ചെലവഴിച്ച് അങ്ങയെ വന്ദിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കണം. എന്ന് എനിക്കാഗ്രഹമുണ്ട്." തദവസരം ചക്രവർത്തി മറ്റു അധ്യക്ഷന്മാരെ പലസ്തീനയിലേക്ക് തിരികെ അയച്ചു; തണുപ്പുകാലം അവിടെ ചെലവഴിക്കാനും മുന്നറിയിപ്പുകൂടാതെ സ്വതന്ത്രമായി കൊട്ടാരത്തിൽ കയറാനും അനുവദിച്ചു.

52. അനസ്താസ്യൂസുമായുള്ള രണ്ടാം കൂടിക്കാഴ്ച

കരേ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ ആർച്ച ബിഷപ്പ്, നെസ്തോറിയസിന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ അംഗീകരിച്ച കാൽസിഡന്റെ വക്താവായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു". അതിനുപുറമേ, അദ്ദേഹം അന്ത്യോക്യയിലെ ഫ്ലാവിയനെ അസ്ഥിരനാക്കി, തന്റെ കൂടെ കൂട്ടി. തദ്ഫലമായി, സീറോനിൽ വെച്ച് അടുത്തകാലത്തു കൂടിയ സിനഡിൽ വെച്ച് കാൽസിഡന്റെ ഡോഗ്മാറ്റിക് ഡിക്രിയെ കാനോനികമായി ഏതാണ്ട് ശപിക്കാൻ തുടങ്ങിയതു് അന്ത്യോക്യയിലെ ഫ്ലാവിയനോടു ചേർന്ന് അയാൾ ഒരാളാണു് കലക്കിക്കളഞ്ഞതു്. കൂടാതെ, അയാളുടെ വീക്ഷണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്, നമുക്കുഴുതിയ കത്തിൽ അയാൾ നമ്മെ കബളിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അയാളുടെ തന്നെ വാക്കുകൾ ഇപ്രകാരമാണ്: "സത്യവിശ്വാസിനെതിരായി എന്തെങ്കിലും നവീനതപം അവതരിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാ പാഷണ്ഡതകളെയും നാം തള്ളിക്കളയുന്നു. കാൽസിഡനിൽ നിന്നുടലെടുത്ത ഇടർച്ച നിമിത്തം അവിടെ ചെയ്തവനാം അംഗീകരിക്കുന്നതേയില്ല". കൗൺസിൽ ഫലരഹിതമായി പിരിച്ചുവിടണമെന്നു് നാം തീർപ്പു കല്പിച്ചപ്പോൾ ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് തന്റെ വീക്ഷണം സംബന്ധിച്ച് അയാൾ നമ്മെ വഞ്ചിച്ചു. എവുമേമിയസ്, മാസിഡോണിയസ് എന്നീ നെസ്തോറിയന്മാരെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരാക്കുന്ന ഡിക്രി അംഗീകരിക്കാൻ അയാൾ വിസമ്മതിച്ചപ്പോൾ, അയാൾ കാൽസിഡൺ കൗൺസിലിന്റെയും നെസ്തോറിയൻ പാഷണ്ഡതയുടെയും വക്താവാണ് എന്ന് മുഖിലത്തെപ്പോലെ ഇപ്പോഴും നമുക്കറിവുള്ളതാണ്. തദ്ഫലമായി, ഭയപ്പെടുന്നവൻ എന്ന

നിലയിൽ അയാളെ നാം നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നു; അതിനുപകരം സത്യവിശ്വാസിയും ആ വിശുദ്ധ അപ്പസ്തോലിക സിംഹാസനത്തിന് അർഹനുമായ ഒരാളെ നാം നിയമിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ദൈവത്തിന് ആതിഥ്യം അരുളിയ ആ ബഹുമാന്യ പ്രദേശം നെസ്തോറിയസിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളാൽ മലിനമാകാതിരിക്കട്ടെ.

ചക്രവർത്തി ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “മന്ത്രമിയിലെ പുരാതന പ്രകാശനങ്ങളും അതുതപ്രവർത്തകരായ പിതാക്കന്മാരും അന്ന് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിലെ ആർച്ച ബിഷപ്പിനെ മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലിപ്പിച്ചത് എന്ന് അങ്ങ് ഉറപ്പായി ഗ്രഹിച്ചാലും. അദ്ദേഹം നെസ്തോറിയസിന്റെ വിഭജനവും എവുത്തീക്കിയസിന്റെ കൂട്ടിക്കഴിച്ചിലും ഒരുപോലെ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ട് ഓർത്തഡോക്സസഭയുടെ മധ്യമാർഗ്ഗം പിൻചെല്ലുന്നു. തിരുലിഖിത ശൈലിയിൽ ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ വ്യതിചലിക്കാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അലക്സന്ദ്രിയായിലെ ആർച്ചബിഷപ്പായ സിറീലിന്റെ ദൈവിക പ്രബോധനങ്ങളാണ് പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ എതിർത്തവരെയും എതിർക്കുന്നവരെയും ശപിക്കുന്നു എന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ ഹയരാർക്കിക്ക് ശല്യമുണ്ടാക്കാതെ, നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ മഹാരഹസ്യം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ജറുസലേം നഗരത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തലിൽ നിന്ന് സംരക്ഷിക്കണമെന്ന് അങ്ങയോട് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു.” ഈ വൃദ്ധന്റെ വിശുദ്ധിയും ആർജ്ജവത്വവും ആത്മീയ ധാരണയും കണ്ട് ചക്രവർത്തി പറഞ്ഞു: “വന്ദ്യപിതാവേ, ആർജ്ജവത്വത്തിൽ നടക്കുന്നവൻ ആത്മധൈര്യത്തോടെ നടക്കുന്നു എന്ന് ദിവ്യഗ്രന്ഥത്തിൽ സത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആകാംക്ഷാരഹിതനായി വ്യാപരിച്ച് ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും. അങ്ങയെ പ്രതി നിങ്ങളുടെ ആർച്ച ബിഷപ്പിനെതിരായി ഞാൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. അങ്ങയെ അങ്ങയുടെ പാതയിൽ തിരിച്ചയയ്ക്കുമ്പോൾ അങ്ങയ്ക്കുവശ്യമുള്ള സേവനങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാം.

53. രാജസദസ്സിലെ സ്ത്രീകളെ കാണുന്നു

ആ വൃദ്ധൻ രാജസന്നിധിയിൽ നിന്ന് അഗസ്തം അരിയാട്നെയെ²¹ കാണാൻ പോയി. അവളെ ആശീർവദിച്ചിട്ട്, അവളുടെ പിതാവും മഹാനായ ചക്രവർത്തിയുമായ വിശുദ്ധ ലെയോയുടെ വിശ്വാസം മുറുകെപിടിക്കാൻ അവളെ ഉപദേശിച്ചു. അവൾ അവനോടു് മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: 'വന്ദ്യപിതാവേ, നമ്മെ ശ്രവിക്കുന്ന ആൾ ഉള്ളതുപോലെ, അങ്ങനെ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നു.' അവളുടെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് പോയിട്ട് അദ്ദേഹം പട്ടണം വിട്ടു; നഗരത്തിന്റെ ആര വാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓടിയകന്ന് ദൈമോസ്ത്രാത്തൂസിന്റെ കൈവശമിരുന്ന റുഫീനൂസിന്റെ പ്രാന്തപ്രദേശത്തു് പോയി താമസിച്ചു.

വലൻറീനിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പൗത്രിയും പടീഷ്യൻ മായ ജൂലിയാനായും, പെംപെയസ്, എന്ന പടീഷ്യന്റെ ഭാര്യയും സന്യാസനേട്ടങ്ങളിൽ ഒലിവുമലയിൽ ഇപ്പോൾ ഗണനീയയുമായ അനസ്താസ്യയും അദ്ദേഹം താമസിച്ചിരുന്നിടത്തു് വന്ന് തങ്ങളുടെ സ്നേഹാദരവുകൾ അർപ്പിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവികപ്രബോധനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമായി അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. കാരണം സത്യവിശ്വാസത്തിനും മറ്റു സുകൃതങ്ങൾക്കും ഈ സ്ത്രീകൾ മികച്ചവരും വലിയ വിശ്വാസം ഉള്ളവരുമായിരുന്നു.

54. അനസ്താസ്യസുമായുള്ള മൂന്നാം

കൂടിക്കാഴ്ച

അധികം കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ പക്കലേക്കു വിളിച്ചു. വിശുദ്ധ നഗരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചവന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം താഴെപ്പറയുന്ന അഭ്യർത്ഥന നടത്തി: ഈ കഴിഞ്ഞ പതിമൂന്നുവർഷം 'കൊള്ളാസ്യോല സ്ത്രാലിസ്'²² എന്ന പരമദുഷ്ടനികുതി റോമൻസാമ്രാജ്യം

21. ലെയോചക്രവർത്തിയുടെ (487-474) മകൾ; ആദ്യം സേനോയുടെയും പിന്നെ അനസ്താസ്യസിന്റെയും ഭാര്യ (+ 515).
22. കോൺസ്റ്റാൻടൈൻ ചക്രവർത്തി കച്ചവടക്കാരുടെമേലും കൊത്തുപണിക്കാരുടെമേലും വേശ്യകളുടെമേലും ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നികുതി.

മുഴുവനിലും നിന്ന് നീക്കിക്കളഞ്ഞതിന് എല്ലാവരും അങ്ങയോടു് നന്ദിയുള്ളവരാണ്. ദരിദ്രരോടും നിസ്വരോടും ബന്ധപ്പെടുത്തി തിരുവുത്ഥാനദേവാലയത്തിന്മേലും വിശുദ്ധ നഗരത്തിലെ ഭൂവുടമകളുടെമേലും ചുമത്തിയിരിക്കുന്ന *Superflua discriptio*²³ എന്ന നികുതിയും നീക്കിത്തരണമെന്ന് നാം അങ്ങയോടു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അക്കാലത്തെ പലസ്തീനയിലെ നികുതി ചുമതലയുള്ള *tractores* ഉം *vindices* ഉം ദരിദ്രരും പാപ്പരുമായ ആളുകളുടെ മേൽ ചുമത്തിയിരുന്ന നൂറു പൗണ്ടു് സ്വർണം കിട്ടാതെവന്നപ്പോൾ, ജറുസലേമിലെ നികുതിദായകരുടെ സിൻഡിക്കേറ്റിലേക്കു് ഓരോ അംഗത്തിന്റെയും കഴിവനുസരിച്ച്, ഈ നികുതി കൈമാറ്റം ചെയ്തു. മേല്പറഞ്ഞ രീതിയിൽ നൂറുപൗണ്ടു് സ്വർണം പങ്കിട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ, തിരുവുത്ഥാന ദേവാലയവും മറ്റു് വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളും സ്ഥലയുടമകളും *superflua discripta* എന്ന നികുതിക്കുവേണ്ടി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ നികുതി നീക്കിത്തരണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ഈ വന്ദ്യവയോധികന്റെ വിശുദ്ധി പരിഗണിച്ച് ചക്രവർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ചു. പ്രെതോറിയൻ പ്രീഫെക്ട് സോതി കൂടിനെ വിളിച്ച്, പലസ്തീനയിലെ നികുതി രജിസ്റ്ററിൽ നിന്ന് മേല്പറഞ്ഞ നികുതി ഏഴുതിങ്ങുളാൻ. ഈ ആനുകൂല്യം വിശുദ്ധനഗരത്തിന് നൽകാൻ നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു.

ഇതംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഏറ്റവും നീതിക്കുട്ടവനും രാജ്യകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവനും തന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം എളുപ്പം വളയ്ക്കാവുന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നവനുമായ ഒരു മരീനസ്²⁴ ഈ ആനുകൂല്യം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചക്രവർത്തിയുടെ തീരുമാനം അറിഞ്ഞു. അയാൾ പെട്ടെന്ന് കടന്നുവന്ന് ഈ ആനുകൂല്യം നടപ്പാക്കുന്നതു തടഞ്ഞു. വിശുദ്ധ

23. കൊടുത്ത തീർക്കാനുള്ള നികുതികളുടെ പുനർവിതരണം. ഇവിടെ, കൊടുത്ത തീർക്കാനുള്ളതെല്ലാം കൂടി തിരുവുത്ഥാന ദേവാലയം കൊടുക്കണം എന്നു നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

24. ഏകസ്വഭാവ ചായ്വുള്ള ധനകാര്യമന്ത്രി. ജസ്റ്റിന്റെ കീഴിൽ (518-527) പ്രെതോറിയൻ പ്രീഫെക്ടായി.

നഗരത്തിലുള്ളവരെ അവൻ നെസ്തോറിയർ എന്നും യൂദർ എന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ ആനുകൂല്യത്തിന് അനർഹരെന്നും വിളിച്ചു. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ വിശുദ്ധ സാബാസ് മരീനസിനോടു പറഞ്ഞു: "ചക്രവർത്തിയുടെ സന്മനസ്സിനെ തടയുന്നതു നിർത്തു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ സഭകൾക്കെതിരെ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു നിർത്തു. നിന്റെ ദ്രവ്യതയും പണക്കൊതിയും നിർത്തു. നിന്നെത്തന്നെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക. നീ എന്നെ അവഗണിച്ചാൽ പുരുഷിയ സമയം കൊണ്ട് നിനക്കു ഭയങ്കരമായ ദാർഭാഗ്യമുണ്ടാകും; ചക്രവർത്തിക്കും വിശുദ്ധ നഗരത്തിനും നീ വരുത്തിക്കടുത്തുകൊടിയ വിപത്തായിരിക്കും. ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് നിനക്കുള്ളതെല്ലാം നിന്നിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെടും. നിന്റെ വീടിന് തീ പിടിക്കും." ഗ്രഹണശക്തിയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടെ രാജസഭസ്സിൽ വെച്ച് മരീനസിനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞ ശേഷം പലസ്തീനയിലേക്കു തിരികെ പോകാൻ തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്ന് വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠൻ അപേക്ഷിച്ചു. ചക്രവർത്തി ആയിരം നാണയംകൂടി നേരിട്ട് നൽകി; അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ മെയ് മാസത്തിൽ (ക്രി.വ.512) പലസ്തീനയിലേക്കു കപ്പൽ കയറി.

പാപ്പരായവരുടെ നികുതി ഈ രീതിയിലാണ് അനസ്താസ്യസിന്റെ കാലത്തു് ഏഴുതിത്തള്ളിയതു്. എന്നാൽ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെയും മരുഭൂമിയിലെ മറ്റു് അധ്യക്ഷന്മാരുടെയും അഭ്യർത്ഥനയാൽ, അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം ജസ്സിന്റെ ഭക്തഭരണകാലത്താണ് നീക്കിയതു്. ബാക്കിയുള്ളതു് മുഴുവനായി ഏഴുതിത്തള്ളിയതു് നമ്മുടെ പിതാവായ എവസേബിയസിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി ജസ്സിനിയന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ ദൈവസംരക്ഷിതഭരണകാലത്താണ്; ഇതേപ്പറ്റി പിന്നീട് വിവരിക്കാം.

മരീനസിനോടു് ആ വന്ദ്യവയോധികൻ പറഞ്ഞ പ്രവചനം തെറ്റിയില്ല. കുറേ മാസങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒരു ജനമുന്നേറ്റത്തിന്റെ ഫലമായി25 മരീനസിന്റെ ഭവനം അഗ്നിക്കിര

25. പീറ്റർ ഫുള്ളർ ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനത്തിൽ "ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനെ, ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ" എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണ് ജനമുന്നേറ്റത്തിനു കാരണം.. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വലിയ പള്ളിയിൽ 412 നവംബർ 4 ഞായറാഴ്ചയാണ് കൂട്ടിച്ചേർക്കൽ നടന്നതു്.

യായി; വിശുദ്ധന്റെ പ്രവചനം അക്ഷരശ്ശനീവേറി. അന്നു സ്വാസ്ഥ്യം എന്ന താപസിയാണ് എന്ന് അറിഞ്ഞത്. ഒലിവുമലയിൽ താപസജീവിതം നയിച്ചുകൊണ്ട് ദിവ്യവരങ്ങളാൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന അവരും ഇതറിഞ്ഞത്, ചക്രവർത്തിയുടെ അനന്തിരവനം അവളുടെ ഭർത്താവുമായ പോംപെയിൽ നിന്നാണ്.

55. അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ നിന്നു മടങ്ങുന്നു.

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ്, തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ വേദന. വിശുദ്ധ കോസ്താസിന്റെയും ദമിയാന്റെയും പള്ളിയാക്കാനായി ബിസാന്ത്യത്തിൽനിന്ന് വളരെയധികം പണം തന്റെ ജന്മനാടായ മുതലസ്കാരികളിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു; പണി പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു.

എലെവതെരോപ്പൊളീസിനടുത്തുള്ള അപ്പോസ്ക്രിസ്റ്റ് സന്നയാസിക്ളുടെ ആർക്കിമൺദൈറായ ഒരു മാമാസും അസൈഫലോയരുടെ 26 തലവനായ സേവേരൂസും കൂടി സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരെ പോരാട്ടം നടത്താനായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പോയി. അവിടെ സാബാസ് രാജസന്നിധിയിൽ ധൈര്യപൂർവ്വം സംസാരിക്കുകയും സേവേരൂസുമായി ശക്തമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അയാളെ തന്റെ കൂടെ ജറുസലേമിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരികയും അസൈഫലോയരുടെ പാഷണ്ഡത ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു പ്രവേശിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിനായി തുടരെ തുടരെ അയാളെ ഉപദേശിച്ചിട്ട് അയാളെ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ വെച്ച് അയാൾ കാൽസിഡൺ കൗൺസിൽ അംഗീകരിക്കുകയും

26. അസൈഫലോയ് (acephaloi) എന്ന സംജ്ഞ ആദ്യമാദ്യം ഈജിപ്തിലെ ഏകസ്വഭാവവാദികളെ കുറിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച പദമാണ്. അവർ പീറ്റർ മോൺഗ്നസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ (482-490) അധികാരം അംഗീകരിക്കാൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. പിന്നീട് എല്ലാ കാൽ ഡിസൺ വിരുദ്ധരുടെയും പേരായി.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് വരികയും ചെയ്തു. അയാൾ എവുതീക്കെസിനെയും ദിയസ്കോറോസിനെയും ശപിച്ചു. തന്റെ മാതൃകകൊണ്ട് അനേകരെ സഭയിലേക്കു നയിച്ചു. ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിനോടു് അനന്യ സ്യസ് ചക്രവർത്തിക്ക് നീരസം വർദ്ധിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രധാന കാരണം ഇതായിരുന്നു.

ഈ വന്ദ്യവയോധികൻ ബിസാൻത്യത്തുനിന്നുകൊണ്ടു വന്ന പണം തന്റെ കീഴിലുള്ള ആശ്രമങ്ങൾക്ക് വിതരണം ചെയ്തു. ബിസാൻത്യത്തു് തന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ശിഷ്യർ പണം വിതരണം സംബന്ധിച്ചു് വളരെ കണ്ഠിതരായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു: നമ്മുടേതു് ശാരീരികാധാരമായിരുന്നു; അവനാകട്ടെ ആധ്യാത്മികമായി പരിശുദ്ധിച്ചു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ദൈവം നമ്മെ വിടുവിച്ചു. ദാവീദിന്റെ മാതൃകയനുസരിച്ചാണു് അദ്ദേഹം ഇതു ചെയ്തതു് എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. യുദ്ധം ചെയ്തവർക്കും ക്യാമ്പിൽ കാവൽ നിന്നവർക്കും ദാവീദു് തുല്യമായി കൊള്ള പങ്കിട്ടു (1 ശമു. 30:24).

56. അസഹലോയർക്കെതിരെ ജറുസലേമിലെ

മത്സരം

ഈ വന്ദ്യവയോധികനും മരുഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഗണനീയരായിത്തീർന്ന വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരും വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി നടത്തിയിട്ടുള്ള പരസ്യ പോരോട്ടങ്ങളെ, അവരുടെ രഹസ്യ നേട്ടങ്ങളോടും പോരാട്ടങ്ങളോടുംകൂടി ചേർക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ സമയമായി എന്ന് എനിക്കു് തോന്നുന്നു. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ പാത്രിയർക്കീസുമാരായ ഫുളാവിയനും ഏലിയാസും സീദോനിലായിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസത്തിനെതിരായി അവിടെ കൂടിയ സിനഡു്, ചക്രവർത്തിയെ പുകഴ്ത്തിയും സ്വാധീനിക്കത്തക്ക കത്തുകളെഴുതിയും, ചക്രവർത്തിയെ കൊണ്ടു് പിരിച്ചുവിടിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. അതിനുശേഷം അവർ തങ്ങളുടെ രൂപതകളിലേക്കു മടങ്ങി. പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെ ചതിപ്രയോഗത്താൽ താൻ വഞ്ചിത

നായിരിക്കുകയാണ് എന്ന് രാജാവിനെ ധരിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അനിയന്ത്രിതമാംവിധം രോഷാകലനാക്കാൻ, നിരാശരായ സൊത്തേരികളുടേയും ഫിലോക്സിനോസിനും അവരുടെ ഗ്രൂപ്പിനും സാധിച്ചു. ആഗ്രഹിച്ചത്ര അധികാര പത്രങ്ങളോടുകൂടി അന്ത്യോക്യയിൽ വന്ന് അവിടുത്തുകാർക്ക് ധാരാളം പണം വാരിക്കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു. കാൽസിഡൺ കൗൺസിലിനെ ശപിക്കാൻ, ഏതാണ്ട് തൊണ്ടയ്ക്കു ഞെക്കിപ്പിടിച്ച് കൊണ്ട് എന്നവണ്ണം, ഫ്ലാവിയനെ നിർബന്ധിച്ചു. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി നാടുകടത്തി. ഇതു കേട്ട് വളരെ സന്തോഷിച്ച ചക്രവർത്തി, അസെഫലോയരുടെ നേതാവായ സെവേരൂസിനെ അന്ത്യോക്യയിൽ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. പാത്രിയർക്കാസിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കിയശേഷം, തന്നോടു കൂട്ടായ് മയില്ലാത്ത വരോട് അയാൾ വളരെ ശ്രദ്ധയായി പെരുമാറി. അദ്ദേഹം തന്റെ സിനഡിക്കൽ കത്തുകൾ ആച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന് അയച്ചുകൊടുത്തു. അവ അംഗീകരിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ അയാൾ ഏലിയാസിനെതിരായി ചക്രവർത്തിയെ രോഷാകലനാക്കി. ആറാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ മെയ് മാസത്തിൽ (ക്രി.വ.513) അതേ സിനഡിക്കൽ കത്തുകൾ, ഒരു പരറം വൈദികരോടും രാജകീയ പട്ടാളക്കാരോടുംകൂടെ വിണ്ടും ജറുസലേമിലേക്ക് കൊടുത്തയച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവ് സാബാസ് മരുഭൂമിയിലെ മറ്റു അധ്യക്ഷന്മാരോടൊപ്പം ജറുസലേമിലേക്ക് പോയി. സെവേരൂസിന്റെ സിനഡിക്കൽ കത്തുകളോടൊപ്പം വന്നവരെ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ നിന്ന് ആട്ടിപുറത്താക്കി. എല്ലായിടത്തുനിന്നും സന്യാസികളുടെ കൂട്ടങ്ങളെ ജറുസലേമിൽ വരുത്തി. കാൽവരിയിലെ വിശുദ്ധ ദൈവാലയത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ജറുസലേം നിവാസികളോടൊപ്പം തടിച്ചുകൂടി ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു: “സെവേരൂസിനും അയാളോട് കൂട്ടായ് മയുള്ളവർക്കും ശാപം.” കത്തുകൊണ്ടുവന്ന ഇമ്പീരിയൽ പടയാളികളും ചക്രവർത്തിയായ ന്യായാധിപന്മാരും മറ്റു പടയാളികളും എല്ലാം നോക്കി കണ്ടുനിന്നതേയുള്ളൂ.

കടുത്ത ധാർഷ്ട്യം നിറഞ്ഞ ഈ സെവേരൂസ്, രാജകീയ അധികാരത്തിൽ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് കാൽസിഡൺ കൗൺ

സിലിനെതിരെ നിരവധി ശാപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. എവുതീക്കെസിന്റെ പാഷണ്ഡത പ്രചരിപ്പിക്കാനായി, 'ദൈവ പുത്രനും ഗുരുവുമായ ക്രിസ്തുവിന് കന്യകയിൽ നിന്ന് ജഡം ധരിച്ച് മനുഷ്യനായ ശേഷം അഴിവീന് വിധേയമായ ഏക സ്വഭാവമാണ്' എന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. ജനമുന്നേറത്താൽ പ്രലോഭിതനായി, സഭയുടെ ശരിയായ ഡോഗ്മാകൾക്കും ഡിക്രികൾക്കും വിരുദ്ധമായി പല പുതിയ കാര്യങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു. എഫേസോസിലെ രണ്ടാം സിനഡ്, അതായത് അഭക്തമായ തസ്തൂരസിനഡ്, അയാൾ അംഗീകരിച്ചു. എഫേസോസിൽ ആദ്യം കൂടിയ സിനഡിന് തുല്യമാണിതെന്ന് പഠിപ്പിച്ചു. മഹാനും ദൈവപ്രചോദിതനും അലക്സാണ്ട്രിയ ആർച്ചുബിഷപ്പുമായ സിറിലും ദിയസ്തോറോസും പ്രബോധകർ എന്ന നിലയിൽ ഒരുപോലെയാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. ഇമ്പീരിയൽ നഗരത്തിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പും സത്യവിശ്വാസിയും അതിപരിശുദ്ധനായ ഫ്ലാവിയാനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി കൊല്ലുകയും പാഷണ്ഡിയായ എവുതീക്കെസിനെ അതേ മനസ്ഥിതി ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തത് ദിയസ്തോറോസ് ആയിരുന്നു. അങ്ങനെ ആർത്തിയിൽ മുന്നിട്ടുനിന്നുകൊണ്ട്, ദൈവഭൂഷണത്തിനായി തന്റെ നാവിനെ അവൻ സുസജ്ജമാക്കി. ത്രിത്വത്തിൽ ഏറ്റവും അവിഭാജ്യവുമായ ദൈവത്വത്തെ തന്റെ വാക്കുകളിൽ അയാൾ വിഭജിച്ചു; ആൾ സ്വഭാവമാണെന്നും സ്വഭാവം ആൾ ആണെന്നും സങ്കല്പിച്ചുകൊണ്ടും പറഞ്ഞുകൊണ്ടും, ഈ പദങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസവും അംഗീകരിക്കാതെയും, ദൈവിക ആളുകളുടെ വിശുദ്ധവും ആരാധ്യവും സമസത്തയുമായ ത്രിത്വം സ്വഭാവങ്ങളുടെയും ദൈവത്വങ്ങളുടെയും ദൈവങ്ങളുടെയും ത്രിത്വമാണ്" എന്നു പറയാൻ തക്ക ഒരു ഭൗതികം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ആത്മാക്കൾക്ക് കൊടിയനാശം വരുത്തുന്ന ഇയാളെ തന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു തരത്തിലും അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ട് ചക്രവർത്തി രോഷാ

കലനായി; ഏതുവിധേനയായാലും ശരി ഏലിയാസിനെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്യുൻ, കാൽസിഡനെ നിരാകരിക്കുന്നതും സീതോനിൽവെച്ച് എഴുതിയതുമായ കത്തുകളുമായി പലസ്തീനയിലെ സൈന്യാധിപനായ, കേസറിയായിലെ ഒളിംപൂസിനെ, ജറുസലേമിലേക്കയച്ചു. അയാൾ ഒരു രാജകീയ സൈന്യത്തോടുകൂടിവന്ന്, കൊണ്ടുവന്ന കത്തുകാണിച്ചും ചതുരപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചും ഏലിയാസിനെ തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് ഐലായിലേക്കു നാടുകടത്തി. പത്താം ഇൻഡിക്ഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ, സെപ്റ്റംബർ ഒന്നിന് മാർസിയന്റെ മകനായ ജോണിനെ ജറുസലേം മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. കാൽസിഡൻ കൗൺസിലിനെ ശപിക്കാമെന്നും സെവേരൂസിനെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു സ്വീകരിക്കാമെന്നും അയാൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. ഇതറിഞ്ഞ വിശുദ്ധ സാബാസും മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടി, സെവേരൂസിനെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു സ്വീകരിക്കരുതെന്നും തന്റെ സ്നേഹിതരായ അവരെല്ലാവരോടും കൂടെ കാൽസിഡൻ കൗൺസിലിനു വേണ്ടി പോരാട്ടത്തിന്റെ ആലാതം ഏകുണമെന്നും അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അതുകൊണ്ട് പിതാക്കന്മാരോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം ജോൺ സൈന്യാധിപനോടു²⁷ ചെയ്ത ഉടമ്പടി ലംഘിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ് കലിപ്പൂണ്ട ചക്രവർത്തി, ജോണിനെ കൊണ്ട് കാൽസിഡൻ കൗൺസിലിനെ ശപിപ്പിക്കാനും സെവേരൂസിനെ കൂട്ടായ്മയിൽ സ്വീകരിക്കാനും, അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനും ആയി പംഫീലൂസിന്റെ പുത്രനും പലസ്തീനയിലെ സൈന്യാധിപനുമായ അനസ്താസ്യൂസിനെ അയച്ചു. ഒളിംപൂസിന്റെ കാലാവധി അപ്പോഴേക്കും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ജറുസലേമിൽ വന്നയുടൻ അനസ്താസ്യൂസ് ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ അടുത്തുചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ച് പൊതു കാരാഗൃഹത്തിലിട്ടു. അയാൾ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനെതിരായി ഗൂഢാലോചന നടത്തി അദ്ദേഹത്തെ ഒറ്റിക്കൊടുത്തതിനാൽ, ഇതു വിശുദ്ധ നഗരത്തിലുള്ള സർവമനുഷ്യർക്കും ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

27. Dux: മൂന്ന് പലസ്തീനിയൻ പ്രദേശങ്ങളിലും അധികാരമുള്ള സൈന്യാധിപൻ.

കേസറിയായിലെ ഗവർണറായ ഒരു സക്കറിയായ് രഹസ്യമായി ജയിലിൽക്കയറി ജോണിനെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു: “നന്നായിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുകയും നിന്റെ സിംഹാസനം നിനക്കു നഷ്ടമാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെങ്കിൽ, സെവേരൂസിനെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു സ്വീകരിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് നീ ആരുടേയും സ്വാധീനം സ്വീകരിക്കേണ്ട. സൈന്യാധിപനുമായി ഒരു ധാരണ ഉണ്ടാക്കുന്നതായി നടിച്ചു ഇപ്രകാരം പറയുക: ഞാൻ ചെയ്തു വാശാൻ നിറവേറാൻ ഇനി താമസിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ബലപ്രയോഗത്താൽ ഇപ്രകാരം ചെയ്തു എന്ന് ആരു പറയാതിരിക്കാൻ, എന്നെ ഇചീടെനിന്നും മോചിപ്പിക്കുക; രണ്ടു ദിവസത്തിനകം അടുത്ത ഞായറാഴ്ച ഞാൻ സ്വമേധയാ നിന്റെ കല്പനകൾ നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊള്ളാം”. ഈ വാക്കിൽ വിശ്വസിച്ചു സൈന്യാധിപൻ അയാൾക്കു തന്റെ സിംഹാസനം തിരികെ കൊടുത്തു.

ജയിൽ വിമുക്തനായ ജോൺ പട്ടണത്തിലെ സന്യാസികളെ രാത്രിയിൽതന്നെ എല്ലായിടത്തുനിന്നും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി. അവരുടെ സംഖ്യ പതിനായിരം വരുമെന്നാണ് കണക്കെടുത്തവർ പറയുന്നത്. ഇത്രവലിയ സമൂഹത്തെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ തക്ക വലിപ്പം ഒരു പള്ളിക്കും ഇല്ലാതിരുന്നു. അതിനാൽ ഇത്രയും പേരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിവുള്ള, ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷിയായ വിശുദ്ധ സ്റ്റേഫാനോസിന്റെ പള്ളിയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടാൻ തീരുമാനിച്ചു. കൂടാതെ ചക്രവർത്തിയുടെ അനന്തിരവനായ ഹിപാസ്യൂസിനെ കാണാനും കൂടിയാണ് അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടിയത്. വിതാലിയന്റെ ബന്ധനത്തിൽനിന്നു വിമുക്തനായി നേച്ചിനിറവേറാൻ ജറുസലേമിൽ വന്നതായിരുന്നു അയാൾ.²⁸ മേല്പറഞ്ഞ ബഹുമാന്യാശ്രമത്തിൽ എല്ലാ സന്യാസികളും ജറുസലേംനിവാസികളും തടിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ സൈന്യാധിപനായ അനസ്താസ്യസും കോൺസ്റ്റായ സക്കറിയായും അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. ഹിപാസ്യൂസ് ആദ്യരക്ത

28. കരിങ്കൽ തീരത്തുള്ള ഒഡെസ്സയിൽ വച്ച് 514-ൽ ഹിപ്പാസ്യൂസിനെ വിതാലിയൻ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി ആ വർഷം തന്നെ അയാളെ മോചിപ്പിച്ചു.

സാക്ഷിയുടെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് ജനക്കൂട്ടത്തോടുകൂടെ പോയി. ചക്രവർത്തിയുടെ ഇംഗിതം നടപ്പാക്കാൻ സൈന്യാധിപൻ യൂതിപ്പൂഷ്. തദവസരം സന്യാസാധ്യക്ഷന്മാരും നേതാക്കന്മാരായ തിയഡോഷ്യസിനാലും സാബാസിനാലും അനുഗതനായി, ജോൺ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറിനിന്നു. സമൂഹം മുഴുവൻ ഇപ്രകാരം വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു: “പാഷണ്ഡികളെ ശപിക്കുക; കൗൺസിലിനെ ഉറപ്പിക്കുക”. ഈ മുവരും താമസിയാതെ, നെസ്തോറിയസിനെയും ഏവുതീക്കെസിനെയും സെവേരൂസിനെയും കപ്പഡോഷ്യയിലെ കേസറിയാമെത്രാൻ സൊതേരിയ്ക്കുസിനെയും, കാൽസിഡൺ അംഗീകരിക്കാത്ത മറ്റൊരാളാവരെയും ശപിച്ചു. ഈ മുവരും ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ താഴെയിറങ്ങി. എന്നാൽ ആബാ തിയഡോഷ്യസ് വീണ്ടും കയറി സമൂഹത്തോട് താഴെപ്പറയുന്നത് അറിയിച്ചു: “നാലു സുവിശേഷങ്ങളെപ്പോലെ നാലു കൗൺസിലുകൾ അംഗീകരിക്കാത്തവർ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകട്ടെ”.

ഇത്രയുമായപ്പോഴേക്കും സന്യാസസമൂഹത്തെ ഭയന്ന് സൈന്യാധിപൻ കേസറിയായിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. ഹിപാസ്ത്യൂസ് പിതാക്കന്മാർക്ക് ഇപ്രകാരം ഉറപ്പുനല്കി: “സെവേരൂസുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിലല്ല ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്, പിന്നെയോ, നീങ്ങളുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയെ ബഹുമാനിക്കാനുള്ള താല്പര്യത്താലാണ്”. അവൻ നൂറുപൗണ്ട് സ്വർണനാണയം വീതം തിരുവുത്ഥാനദേവാലയത്തിനും കാൽവരിക്കും വന്ദ്യകരിശിനും നൽകി. ആ പ്രദേശത്തെ സന്യാസികൾക്കു വിതരണം ചെയ്താനായി നൂറുപൗണ്ട് സ്വർണനാണയം തിയഡോഷ്യസിനെയും സാബാസിനെയും ഏല്പിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞ അനസ്താസ്ത്യൂസ് ചക്രവർത്തി ആർച്ചബിഷപ്പ് ജോണിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പ്രസംഗപീഠത്തിൽ കയറിയ തിയഡോഷ്യസിനെയും സാബാസിനെയും ബലപ്രയോഗത്താൽ നാടുകടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു.

57. ചക്രവർത്തിക്കുള്ള നിവേദനം

ഈ പദ്ധതി ജറുസലേമിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ, സന്യാസികളുടെ തലവന്മാരും കേരിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പോരാളികളും

സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ജനനമാകും നേതാക്കന്മാരുമായ തിയഡോഷ്യസും സാബാസുംകൂടി മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസികളെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി; അവർ ഏകയോഗമായി ചക്രവർത്തിക്ക് താഴെപ്പറയുന്ന അപേക്ഷ അഥവാ അഭ്യർത്ഥന എഴുതി അയച്ചു:

ദൈവത്തിനേററും ഇഷ്ടമുള്ളവനും അതിഭക്തനും ദൈവേഷ്യത്താൽ അഗസ്തസും ചക്രവർത്തിയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹിതനും ആയ ഫ്ലാവിയസും അനസ്താസ്യസിനും: ആർക്കിമൻദ്രൈറ്റൊറായ തിയഡോഷ്യസും സാബാസും, മററ് അധ്യക്ഷന്മാരും, ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അതിന് പുറമുള്ള മരുഭൂമിയിലും യോർദ്ദാനിലും പാർക്കുന്ന സന്യാസികളും അയയ്ക്കുന്ന അപേക്ഷയും അഭ്യർത്ഥനയും:

സകലരുടെയും സാർവത്രികരാജാവും, ദൈവവും ഗുരുവും, ഏകജാതനായ ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തു, തനിക്കുശേഷം സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ ദൈവത്തിനിഷ്ടപ്പെട്ട അങ്ങയെ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ എല്ലാവിശുദ്ധ പള്ളികളിനേലും, പ്രത്യേകിച്ചു, സഭകളുടെ മാതാവായ സീയോന്മേലും മഹാഭാനമായ സമാധാനം ചൊരിയപ്പെടണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്താലാണിപ്രകാരം ചെയ്തത്. ലോകരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഭക്തിയുടെ മഹാരഹസ്യം വെളിപ്പെട്ടതും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടതും അവിടെയാണ്. പിന്നീട്, ജറുസലേമിൽ ആരംഭിച്ചു; ദൈവികമായ സുവിശേഷപ്രഘോഷണത്താൽ ഭൂമിയുടെ അതിർത്തികൾ വരെയും സത്യപ്രകാശം ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വന്ദ്യവും അസാധാരണവുമായ ക്രിസ്തുരഹസ്യം സംബന്ധിച്ചു വിജയശ്രീലാളിതവും വന്ദ്യവുമായ സ്തീബായാലും ജീവദായകമായ ഉന്മാനത്താലും വിശുദ്ധവും ബഹുമാന്യവുമായ എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളാലും, ഭാഗ്യവാന്മാരും വിശുദ്ധരുമായ ശ്രീഹന്മാർവഴി ആരംഭമുതലേ ഈ വിശുദ്ധ നാട്ടിലെ നിവാസികളായ ഞങ്ങൾ സാക്ഷികമായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ സത്യവിശ്വാസവും സത്യവിശുദ്ധ പ്രഖ്യാപനവും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിൽ ഇതു ഞങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിച്ചു. തെറ്റുകടാതെയും മാറിമറിക്കൽ കൂടാതെയും ശ്ലൈഹികോപദേശം അനുസരിച്ചു, ഒരു കാര്യത്തിലും എതിരാളികളെ യേശുടാതെയും,

തങ്ങളുടെ കൗശലത്താലും ദുഷ്ടതനിറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്താലും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ സ്വച്ഛന്ദപ്രവാഹത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും സാധാരണക്കാർക്ക് ആത്മനാശം വരുത്തുന്ന കരുക്കൾ കൊണ്ട് ചതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യരുടെ ദുഷ്ടപ്രബോധനങ്ങളുടെ കാരനിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിയുലയാതെയും ദൈവകൃപയിൽ എപ്പോഴും അതു കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതാണ്.

ഈ വിശുദ്ധവും കററമററുമായ വിശ്വാസത്തിലാണല്ലോ ക്രിസ്തുസ്നേഹിതനായ അങ്ങ് ജനിച്ചുവളർന്നത്. ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ, സൂര്യനുകീഴിലുള്ള മിക്കവാറും എല്ലാ നാടുകളുടെ മേലുമുള്ള അധികാരം ദൈവത്തിൽനിന്ന് അങ്ങ് പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമായ അങ്ങയുടെ ഭരണകാലത്തു് ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരമായ ജറുസലേമിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള കലഹവും ശല്യവും വർദ്ധിച്ചതിൽ ഞങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. എല്ലാസഭകളുടെയും മാതാവായ സീയോൻ രക്ഷയാവശ്യമുള്ളവരും പാപികളുമായി ലോകം മുഴുവനിലും നിന്നുള്ളവരുടെ അയ്യേകേന്ദ്രവും വിശ്രമസ്ഥലവുമായ നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിന്റെ തിരുവുത്ഥാനസ്ഥലവും ഒരു പെരുപ്പത്തസ്ഥലവും അശുദ്ധസ്ഥലവും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും സാദൃശ്യത്തിലും ആധ്യക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന പ്രധാനാചാര്യനും അദ്ദേഹത്തിനുപുറം ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകരും ഏകാന്തജീവിതത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവർ പോലും യുദ്ധങ്ങളും പുറജാതികളുടെയും ശത്രുക്കളുടെയും കണ്മുൻപാകെ, പരസ്യമായും ബലപ്രയോഗത്താലും വിശുദ്ധസീയോനിൽനിന്നും വന്ദ്യമായ തിരുവുത്ഥാനദേവാലയത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുള്ളപ്പോൾ, അശുദ്ധവും നിന്ദ്യവുമായ സ്ഥലത്തേക്ക് നഗരത്തിലൂടെ വലിച്ചിഴയ്ക്കപ്പെട്ടു. വിശ്വാസത്തിന് ഉപദ്രവകരമായവ ചെയ്യാൻ അവർ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. തദ്ഫലമായി, അതിനുശേഷം അവിടെ പ്രാരംഭനയ്ക്കായി സന്നിഹിതരായവരോ സന്നിഹിതരായിരിക്കുന്നവരോ അനുഗ്രഹവും സന്താനകളും സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ നാടുകളിലേക്ക് പോകുന്നതിനുപകരം ഇടർച്ചയുമായിട്ടാണ് പോകുന്നത്.

പ്രവാചക വചനമനുസരിച്ച്, "സീയോനിൽ നിന്ന് നിയമം പുറപ്പെടും; ജറുസലേമിൽ നിന്ന് കർത്താവിന്റെ

വചനവും. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരമായ ജറുസലേം ലോകം മുഴുവന്റെയും നയനവും ജ്യോതിസ്സും സുവിശേഷ വചനം സ്വീകരിച്ചുവളമാണ്. അവിടെയുള്ള നിവാസികൾ തങ്ങളുടെ കൈകൾ കൊണ്ടെന്നവണ്ണം ഓരോ ദിവസവും ഈ വന്ദ്യസ്ഥലങ്ങളിലൂടെ സത്യത്തെ സ്പർശിക്കുന്നവരാണ്. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ മഹാദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യാവതാര രഹസ്യം നടന്നത് ഇവിടെയാണല്ലോ. കർത്താവിന്റെ വര വിനുശേഷം അന്ത്യദിവസം വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞല്ലോ. ഈ ബഹളമെല്ലാം ഈ നഗരത്തിനെതിരായി ഇളക്കിവിട്ടത് വിശ്വാസത്തെ പ്രതിയാണെങ്കിൽ, ജറുസലേം നിവാസികളായ ഞങ്ങൾ വിശ്വാസം എന്താണെന്ന് പഠിക്കണമോ?

തദ്ഫലമായി ക്രിസ്തുവിലുള്ള മുൻവിശ്വാസത്തിന് ഇപ്പോൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന തിരുത്തൽ സത്യമായും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനമല്ല; എതിർക്രിസ്തുവിന്റേതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സഭകളുടെ സമാധാനവും ഐക്യവും തകർക്കാനും എല്ലാവരെയും കലക്കവും അരാജകത്വവുംകൊണ്ട് നിറയ്ക്കാനുമാണ് അവൻ നോക്കുന്നത്. ഇതിന്റെ ഹേതുഭൂതനും വ്യാപകനും അസൈഫലോസായ സെവേത്രസാണ്. ആരംഭംമുതൽ അയാൾ അപ്പോസ്തലിനാണ്. അയാൾ തന്റെ ആത്മനാശത്തിനും മറ്റുള്ളവരുടെ നാശത്തിനുമായി, നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്രതി ദൈവം അനുവദിച്ചതിനാൽ, അന്ത്യോക്യൻ മെത്രാനായി നിയമിതനായിരിക്കുന്നു. നിഖ്യായിൽ സമ്മേളിച്ച പിതാക്കന്മാർ നിർവചിച്ച കൈമാറിത്തന്നതും നാമെല്ലാം സ്നാനപ്പെട്ടതുമായ ശ്ലൈഹിക വിശ്വാസത്തെ എല്ലാതീതികളിലും ഉറപ്പിച്ച നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെ അയാൾ ശപിച്ചു. ഈ അസൈഫലോസമായുള്ള കൂട്ടായ്മയും ഐക്യവും പൂർണ്ണമായും നിർസിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാസഭകളുടെയും മാതാവും ദൈവത്തിന് പ്രിയംകരനായ അങ്ങയുടെ ഭരണത്തിന്റെ സംരക്ഷകയും ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും കൊള്ളയടിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുവളമായ സീയോനോട് കരുണ കാണിക്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിനുമുകളിൽ ഉരുണ്ടുകൂടിയ

കൊടുങ്കാറ്റിനെ പൂർണ്ണമായി തടയാൻവേണ്ട ഡിക്രി പുറപ്പെടുവിച്ചാലും.

ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസ വിവരണമനുസരിച്ചാണ് ജീവനും മരണവുമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ മരണം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സഭയുടെ ശത്രുക്കളായും അവരുടെ അത്മശൂന്യമായ ശാപങ്ങളായും ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും ഒരു തരത്തിലും ഒരു കാരണത്താലും കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കയില്ല; മറിച്ച്, ദൈവസഹായത്താൽ, ഞങ്ങൾ ശ്ലൈഹികവിശ്വാസം കാത്തുസൂക്ഷിക്കും. “അതിൽ ഞങ്ങൾ ഉറച്ചുനില്ക്കും; ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ അതിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു”. (റോമ. 5:2). ദൈവകൃപയാൽ, ഈ വിശുദ്ധനാട്ടിലെ നിവാസികളായ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഏകമനസ്സും ഏകവിശ്വാസവും ഉള്ളവരാണ്. തുല്യബഹുമാനമുള്ളതും സുവിശേഷങ്ങളുടെ വന്യമുദ്ര വഹിക്കുന്നതുമായ നാലു വിശുദ്ധ സുന്നഹദോസുകളും ഒരേ ആത്മാവോടും ഒരേ മനസ്സോടുംകൂടെ സന്തോഷപൂർവ്വം ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. പാപ്പണ്ഡതകളുടെ ബഹുമുഖമായ തെറ്റുകൾക്കെതിരായി ദൈവിക പ്രചോദനത്താൽ വിവിധ കാലങ്ങളിലും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലും വെച്ച് കൂടിയെങ്കിലും, ദൈവം രചിച്ച സുവിശേഷങ്ങളുടെ രൂപവും അർത്ഥവുംപോലെ അർത്ഥത്തിലല്ല പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ അവ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുള്ളൂ. ഈ വിശുദ്ധ കൗൺസിലുകളിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത്, നിരീശ്വരനായ ആരിയസിനെതിരായി നിഖ്യായിൽ സംബന്ധിച്ച 318 വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ സിനഡാണ്. മറ്റ് മൂന്നു സിനഡുകളും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ഇതിനെ പിൻപെടുന്നു. അതായത്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശത്രുവായ മാസിഡോണിയസിനെതിരായി കൂടിയ 150 പേരുടേത്. മനുഷ്യാരാധകനായ നെസ്തോറിയസനെതിരായി എഫേസോസിൽ കൂടിയത്; അഭേതനായ നെസ്തോറിയസിനെതിരെയുള്ള ശാപങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കാനും നാസ്തികനായ എവുതീക്കെസിനെ പുറംതള്ളി ശപിക്കാനുമായി കാൽസീഡൺ നഗരത്തിൽ കൂടിയത്.

ഞങ്ങൾ തുടരെത്തുടരെ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ വിശുദ്ധനാട്ടിൽ പാർക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് ഈ നാലു വിശുദ്ധ കൗൺസി

ലുകളിലൂടെ അതുല്യമായ അപ്പസ്തോലിക വിശ്വാസം കൈവന്നു. ദൈവകൃപയാൽ അതിൽ ഞങ്ങൾ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. നിരവധിയാളുകൾ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും വ്യത്യസ്ത മനുഷ്യാഭിപ്രായങ്ങളുവരായി ഈ കൗൺസിലുകൾ അംഗീകരിക്കാത്ത വരോട് ഞങ്ങളെ ഐക്യപ്പെടുത്താൻ ആർക്കും ഒരു തരത്തിലും സാധ്യമല്ല.

അങ്ങയുടെ ഉറപ്പിനുവേണ്ടി മുകളിൽ പറഞ്ഞതിനോടു കൂടി താഴെപ്പറയുന്നതു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു: നമ്മുടെ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിനെതിരായിട്ടുള്ള എല്ലാ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പേരെല്ലാം നെസ്തോറിയസും അയാളുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവരും ദൈവപുത്രനും, ഏകജാതനും നമുക്കുവേണ്ടി മരിച്ചവനുമായ യേശുക്രിസ്തു രണ്ടു പുത്രന്മാരാണെന്നു് കരുതുകയോ, ദൈവികവും അഗ്രാഗ്യവുമായ ഐക്യത്തെ രണ്ടു് വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സ്വഭാവങ്ങളായി വേർപെടുത്തുകയോ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കാരണത്താൽ അത്തരം വിഭാജനങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നവരും ശപിക്കപ്പെട്ടെ. അയോളോടു കൂടി എവരായിരുന്നെങ്കിലും ശപിക്കപ്പെട്ടെ. ദൈവിക മനുഷ്യാവതാരം മായയാണെന്നോ, വ്യതിയാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണെന്നോ അയാൾ കരുതി.

വിജേനമോ കൂട്ടിക്കഴിച്ചിലോ കൂടാതെ, ഹ്യൂപ്പൊക്സാറികു് ഐക്യത്തിൽ, സത്യദൈവമായ ഏക കർത്താവേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസം അയാൾ പൂർണ്ണമായി നിഷേധിക്കുകയും ശപിക്കുകയും ചെയ്തു. മേൽപറഞ്ഞ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ ദൈവനിഷേധിയായ നെസ്തോറിയസിനോടുകൂടെ അയാളെയും ശപിച്ചു.

എളിയവരായ ഞങ്ങളുടെ ലിഖിത ഉറപ്പോടുകൂടിയുള്ള ഈ അപേക്ഷ അനുഭാവപൂർവ്വം അങ്ങു് സ്വീകരിക്കുന്ന അവസരം മുതൽ, ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിനും അതിക്കേതനായ ഞങ്ങളുടെ ആർച്ചബിഷപ്പു് ജോണിനും എതിരായി, അങ്ങയുടെ നാമത്തിൽ സത്യവിരോധികൾ ഓരോദിവസം കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന സാഹസികമായ വിക്രിയകളും തുടരുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ലഹളകളും അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഉത്തരവു് പുറപ്പെടുവിക്കണം. നൈയാമികവും കാനോനികവുമായ തീരുമാനംകൂടാതെ മേൽ

റഞ്ഞ അപ്പോസ്കിസ്കരമായുള്ള ഐക്യം ഒരു രീതിയിലും ഒരു കാരണത്താലും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും യാതൊരു കാരണത്താലും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചുള്ള നവീനത്വത്തിന് ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുകയില്ലെന്നും അസഹനീയമായ രീതിയിൽ ഒരുവന്റെ ബലാഘാതമുള്ള പട്ടം എപ്പോഴുള്ളതായാലും ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും ദൈവത്തിന്റെയും തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാലാഖമാരുടെയും മുൻപാകെ അങ്ങേയ്ക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാലും. ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾനിമിത്തം അത്തരം ദുർഭാഗ്യം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയായാൽ, ഞങ്ങളെല്ലാവരുടെയും രക്തം സ്വമേധയാ ചിന്തപ്പെട്ടെ എന്നും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ അങ്ങനെയൊന്ന് സംഭവിക്കുന്നതിന് മുൻപ് എല്ലാ വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളും വെന്തെറിഞ്ഞുപോകട്ടെ എന്നും വിശുദ്ധവും സമസത്തയുള്ളതുമായ ത്രിത്വത്തിന്റെ മുൻപാകെ ഞങ്ങൾ അങ്ങയോട് തറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. കാരണം, വിശുദ്ധസ്ഥലങ്ങൾ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ട് അപമാനിക്കപ്പെട്ടിട്ട്, വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്ന വെറും നാമം കൊണ്ടെന്തുപ്രയോജനം? എല്ലാ അറിവിനെയും അതിശയിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ സമാധാനം തന്റെ വിശുദ്ധ സഭയെ സംരക്ഷിക്കുകയും അങ്ങയുടെ കല്പനയാൽ തന്റെ മഹത്വത്തിനും ദൈവത്തിന് പ്രിയങ്കരമായ അങ്ങയുടെ ഭരണത്തിന്റെ വിജയത്തിനും അതിന്മേലുള്ള ഇടർച്ച നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യട്ടെ.

തിമോതിയുടെ മരണശേഷം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ മെത്രാനായി അഭിഷിക്തനായ ജോണിന് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ അപേക്ഷയുടെ ഒരു കോപ്പി അയച്ചുകൊടുത്തു. അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി വിതാലിയന്റെ കീഴാതന്മാരുടെ ആക്രമണത്തെ നേരിടുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അപേക്ഷ കിട്ടിയിട്ട് തൽക്കാലത്തേക്ക് ജറുസലേമിലുള്ളവരെ സമാധാനത്തിൽ വിട്ടു; അങ്ങനെ ജോണിനെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു നീക്കിയില്ല.

നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ഒന്നിച്ചുള്ള പോരാട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെമാത്രം ജീവചരിത്രത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞ്, ദൈവകൃപയാൽ അദ്ദേഹം

ത്തിന്റെ എടുത്തുപറയത്തക്ക വ്യക്തിപരമായ നേട്ടങ്ങൾ വിവരിക്കാം.

58. ക്ഷാമകാലത്തെ ആത്മധൈര്യം

പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്താലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രേരണയാലും ഭൂമിയിലെ മാലാഖയും സ്വർഗീയ മനുഷ്യനുമായ ഈ സാബാസ് സന്യാസികളുടെ വലിയ കൂട്ടങ്ങളെക്കൊണ്ട് മരുഭൂമി മുഴുവൻ നിറച്ചു; മേൽവിവരിച്ച പ്രകാരം അവിടെ ഏഴ് വിഖ്യാതമായ ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം ജ്ഞാനവും അറിവുമുള്ള ഗുരുവായിരുന്നു; സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വക്താവും പാഷണ്ഡതയുടെ ശത്രുവുമായിരുന്നു. വിശ്വസ്തനും വിവേകിയുമായ കലവറക്കാരനായി അദ്ദേഹം സ്വയം തെളിയിച്ചു. ദൈവം നൽകിയ താലന്തുകൾ അദ്ദേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉന്നതത്തിൽനിന്നുള്ള ശക്തി ധരിച്ചിരുന്നു. താഴെപ്പറയുന്നവയാണ് അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമങ്ങൾ: ലത്താകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ ലത്താ. പലസ്തീനയിലെ ലത്താകളിൽ ഒന്നാമത്തേതാണിത്. രണ്ടാമത്തേത് പുതിയ ലത്താ. ഹെപ്തസ്തോമസ് എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ഒന്ന്. ആശ്രമങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കണ്യെല്ലിയും, ഗുഹയിലേത്, സ്നോളാരിയൂസിന്റെയും സന്യാസിന്റെയും ചേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവ. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരായ എവതീമിയസിന്റെയും തെയോക്ടിസ്സിന്റെയും രണ്ട് പുരാതന ആശ്രമങ്ങൾക്കും അദ്ദേഹം വലിയ സഹായം ചെയ്തു.

ഈ ഏഴ് ആശ്രമങ്ങൾ പരിപാലിക്കുകയും അവയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്തുകിലും അവയ്ക്ക് ഒരു വരുമാനമാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒന്നും ചെയ്തില്ല. കൂടാതെ ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും ആത്മധൈര്യത്തിലും ഉറച്ചു നിന്നതിനാൽ ഉത്ക്കണ്ഠനിമിത്തമുള്ള നൈരാശ്യത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് ക്ഷാമകാലത്തും അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും നിപതിച്ചില്ല. അതേസമയം ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനോടുകൂടി അഞ്ചുവർഷത്തോളം ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്യാതെ ആകാശം അടഞ്ഞുകിടന്നു; വരൾച്ചയ്ക്കുപുറമേ, ധാരാളം വെട്ടുക്കിളികളും

ടെയും ഏണ്ണമററ പെരുച്ചാഴികളുടെയും കഠിനമായ കടന്നാക്രമണം ഉണ്ടായി. നാടുമുഴുവൻ അവകൊണ്ട് നിറഞ്ഞു. വെട്ടുകിളിവന്ന വർഷത്തിനുശേഷം വെട്ടുകിളികളുടെ മറ്റൊരാക്രമണം കൂടി ഉണ്ടായി. അവ ആകാശം മുടി; വയലിലെ വൃക്ഷങ്ങളെല്ലാം തിന്നുതീർത്തു. കഠിനമായ ക്ഷാമവും മരണവും ഉണ്ടായി. ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനെതിരായി പാപം ചെയ്തതിനാലാണ് ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചതെന്ന് ജറുസലേം നിറവാസികൾ പറയുന്തുടങ്ങി. ശാരീരിക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒട്ടും ഉത്കണ്ഠാകലരാകേണ്ടതില്ല എന്ന് തദവസരം നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് ആശ്രമാദ്ധ്യക്ഷന്മാരെ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. കർതൃവചനങ്ങൾ അവൻ അവരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. “ഏതു തിന്നമെന്നോ എന്തു കുടിക്കുമെന്നോ എന്തു ധരിക്കുമെന്നോ ഓർത്ത് ഉത്കണ്ഠാകലരാകേണ്ട. കാരണം നിങ്ങൾക്കിതെല്ലാം ആവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന് അറിയാം. നിങ്ങൾ ആദ്യമേ അവന്റെ രാജ്യവും അവന്റെ നീതിയും അന്വേഷിക്കുക; ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും” (മത്താ. 6:35—33). ഈ വന്ദ്യവയോധികന്റെ ചിന്തകളും പ്രബോധനങ്ങളും ഇത്തരത്തിലുള്ളവയായിരുന്നു. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ കുറവു കൂടാതെ സാധിച്ചുകൊടുത്തു. തന്റെ കീഴിലുള്ള ആശ്രമങ്ങളല്ല, വസ്തുവകകളും സമ്പാദ്യങ്ങളും ഉള്ളവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിഷമിച്ചത്.

ഈ ക്ഷാമത്തിന്റെ അവസരം വലിയ ലതറയിലെ കാര്യസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു വന്നുപറഞ്ഞു: “പിതാവേ, ഈ ശനിയാഴ്ചയോ, ഞായറാഴ്ചയോ നമുക്ക് മണിയടിക്കാൻ സാധ്യമല്ല, കാരണം നമുക്കൊന്നുമില്ല; ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന പിതാക്കന്മാർക്ക് വായ് കഴുകാൻ വേണ്ട വെള്ളം പോലുമില്ല.” മൂപ്പൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: ദൈവാരാധന ഞാൻ തടയില്ല. അവശ്യ വസ്തുക്കളില്ലെങ്കിൽ, നേർച്ചകാഴ്ചകളുടെ ചുമതലയുള്ള സന്യാസിനെയെ ഒരമൂല്യ പാത്രമോ, വസ്രമോ കൊടുത്ത് പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് പള്ളിയിലെ ചുമതലക്കാരൻ അയക്കണം. നമുക്ക് ദൈവാരാധന നടത്താനായി, അവനതു വിററ് അവശ്യസാധനം വാങ്ങട്ടെ.” എന്നാൽ ‘നാളയെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ ആകലരാകേണ്ട’ എന്നുപറഞ്ഞവൻ വിശ്വസ്തനാകുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ച

ദിവസം ഷേഷന്റെ മക്കൾ എന്നുവിളിക്കപ്പെടുന്ന ഭക്ഷണസാധനക്രയവിക്രയക്കാർ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നിന്ന് മുപ്പതു വാഹന മൃഗങ്ങളുടെ പുറത്തായി വീഞ്ഞും, അപ്പം, ധാന്യം, എണ്ണ, തേൻ, പാല്ല്യം ആദിയായവയുമായി അവുടെ വന്നു. എല്ലാത്തരം നല്ല പദാർത്ഥങ്ങളും കൊണ്ടു് അവർ റസ്സാർമുറി നിറയ്ക്കുകയും പിതാക്കന്മാർക്കു് ഒരു വലിയ വിരുന്നൊരുക്കുകയും ചെയ്തു.

മുപ്പൻ കാര്യസ്ഥനെ ഇപ്രകാരം കുറപ്പെടുത്തി: “പ്രിയ കാര്യസ്ഥാ, നിനക്കെന്തു പറയാനുണ്ടു്? വായു കഴുകാൻ വെള്ള മില്ലാത്തതിനാൽ നാം മണികൊട്ടേണ്ടേ?”

അപ്പോൾ കാര്യസ്ഥൻ സുബോധം വന്നു. അയാൾ മുപ്പന്റെ പാദത്തിൽ വീണു് മാപ്പിരന്നു. മുപ്പൻ അവനെ അന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു് അവനോടു് പറഞ്ഞു: “ഒരിക്കലും സംശയിക്കരുതു്; വിശ്വാസം കൊണ്ടു് ശക്തിസംഭരിക്കുക. നിന്റെ ആകലതയെല്ലാം കർത്താവിൽ ഭാരമേൽപ്പിക്കുക; അവൻ നിന്നെ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളും.”

59. ഗുഹയ്ക്കടുത്തുള്ള ഇടയന്മാർ

ഗുഹയിലെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാർ ഒരിക്കൽ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠന്റെ അടുത്തുവന്നു് ചില ഇടയന്മാരുടെ ശല്യത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു പരാതിപറഞ്ഞു. ആശ്രമപറമ്പിൽ കയറി ആടു് മേയ്ക്കുക അവർക്കു് പതിവായിരുന്നു. ധിക്കാരപൂർവ്വം ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ‘തദംഫലമായി അവർ ഞങ്ങളുടെ സ്വൈരം കെടുത്തുന്നു.’ ഇതറിഞ്ഞ മുപ്പൻ അവരെ കുറപ്പെടുത്തുകയും മേലിൽ ആശ്രമത്തിന്റെ സമീപത്തു് പോകരുതെന്നു് താക്കീതു് നൽകുകയും ചെയ്തു. അവരതു് കൂട്ടാക്കാതെ പോയപ്പോൾ ആടുകളുടെ അകിടിൽ പാൽ വറുകയും ആട്ടിൻകുട്ടികൾ വീണ്ടു മരിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴാണ് ഇടയന്മാർക്കു് സുബോധം വന്നതു്. തങ്ങളുടെ അനുസരണക്കേടാണ് മൃഗങ്ങൾ ചാകാൻ കാരണം എന്നു് അവർ മനസ്സിലാക്കി. അവർ ഓടിക്കിട്ടു് മുപ്പന്റെ പക്കലെത്തി പാദത്തിൽ വീണു്, മേലിൽ ആശ്രമപരിസരത്തു് പോകില്ലെന്നുറപ്പുനൽകി. ഈ ഉറപ്പിൻ

മേൽ ശ്രേഷ്ഠൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു അനുഗ്രഹം കൊടുത്തു അവരെ പറഞ്ഞുവിട്ടു. ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ച നിമിഷം മുതൽ അകിട്ടിൽ നിന്ന് തടസ്സം കൂടാതെ പാൽ ഔകാൻ തുടങ്ങി എന്ന് തിരിച്ചെത്തിയവർ ഗ്രഹിച്ചു. അവർ അതുതസ്സബ്ധരായി ദൈവത്തിന് നൃത്തി അർപ്പിച്ചു.

60. ഏലിയാസിന്റെയും അനസ്താസ്യസിന്റെയും മരണം

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് തന്റെ എൻപതാം വയസ്സിൽ പതിനൊന്നാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ കർക്കിടക നം. ൫ ന്നിയോടുകൂടി (ക്രി. വ. 518 ജൂൺ 21). ദൈവപരിപാലനയാൽ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസിനെ കാണാൻ ഐലായിലേക്കു പോയി. മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിലെ അധ്യക്ഷനായ സ്പീഫനെയും ജറീക്കോയിൽ, ഭാഗ്യവാനായ ഏലിയാസിന്റെ തന്നെ ആശ്രമത്തിലെ അധ്യക്ഷനായ എവുതാലിയസിനെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഏലിയാസ് അവരെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും കരേദിവസം തന്റെ കൂടെ താമസപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കാലത്തു സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം മുതൽ പിറേദിവസം ഒൻപതാം മണിവരെ അവൻ അവരുമായി ഇടപെട്ടിരുന്നില്ല. ഒൻപതാം മണിക്കു അദ്ദേഹം പുറത്തുവന്ന്, അവരുമായി സംഭാഷിക്കുകയും ഭക്ഷിക്കുകയും സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. ജൂലൈ 7-ന് അദ്ദേഹം പതിവുപോലെ പുറത്തുവന്നില്ല. ഒന്നും സംസാരിക്കാതെയും ഭക്ഷിക്കാതെയും മൂന്നു പിതാക്കന്മാരും കാത്തുനിന്നു. രാത്രി ആറാം യാമത്തിൽ അദ്ദേഹം പുറത്തുവന്നുപറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുവിൻ. എനിക്കു ഭക്ഷിക്കുവാൻ സമയമില്ല." വിശുദ്ധ സാബാസ് അദ്ദേഹത്തെ തടഞ്ഞുനിർത്തി കാര്യമെന്തെന്നു പറയാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ഇപ്പോൾ ഈ മണിക്കൂറിൽ അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തി മരിച്ചു. ഞാനും മരിക്കാതെ പത്തു ദിവസം

കഴിഞ്ഞു പോയി അവന്റെ കൂടെ വിസ്മരിക്കപ്പെടണം. തന്റെ ആശ്രമങ്ങളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. എവുതാലിയൂസിന്റെ മരണശേഷം നെസ്താബുസും പിന്നീടു സക്കറിയായും അദ്ധ്യക്ഷന്മാരാകണം. ആരും ഈ ആശ്രമങ്ങളെ വേർപെടുത്തരുത്. ഈ ക്രമീകരണങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ട് ദർശനാനന്തരം എട്ടുദിവസങ്ങൾ കർബാന സ്വീകരണവും കലത്തിയ പാനിയവും മാത്രം²⁹ കഴിച്ച് അദ്ദേഹം ചെറുതായി രോഗഗ്രസ്തനായി. തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ മൂന്നു ദിവസം കിടക്കത്തുപുറം നിന്നു. എൺപത്തെട്ട് വർഷം ജീവിച്ചിട്ട് അവസാനം ജൂലൈ 20ന് കർബാനസ്വീകരണവും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞു ആമ്മീൻ പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം ഗാഢനിദ്രയിലമരുകയും സമാധാനത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ്യ് ആ ദിവസം ഓർത്തിരുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ ഏലിയാസിനു ദർശനമുണ്ടായ രാത്രി, ജൂലൈ 10 ന്, രാജകൊട്ടാരത്തിന്മേൽ ഇടിയും മിന്നലും പൊതിഞ്ഞു. അത് അനന്ത്യാസ്യൂസിനെ, അയാളെ മാത്രം, വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു എന്ന് ജറുസലേമിൽ തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ സാബാസ്യ് മനസ്സിലാക്കി. ചക്രവർത്തിയേന്നുവിറച്ച് മുറികൾ തോറം ഓടി നടന്നു. ഒരു കിടക്കമുറിയിൽ വെച്ച് ദൈവ കോപം അവനെ പിടികൂടി, മരിച്ചിട്ട് കൊന്നുകളഞ്ഞു; അങ്ങനെ അയാൾ പെട്ടെന്നു മരിച്ചു. അനന്ത്യാസ്യൂസ് ഇങ്ങനെ മരിച്ചപ്പോൾ ജസ്സിൻ പിൻഗാമിയായി. അനന്ത്യാസ്യൂസ് നാടുകടത്തിയവരെയെല്ലാം അയാൾ തിരികെ വിളിക്കാനും കാൽഡിസൺ കൗൺസിൽ അനുസ്മരണപ്പട്ടികയിൽ ചേർക്കാനും കല്പിച്ചു.

ജസ്സിൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഡിക്രികൾ ജറുസലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ സന്നയാസികളുടെയും അൽമായരുടെയും ഒരു വലിയകൂട്ടം ഒന്നിച്ചുകൂടി; വിശുദ്ധ സാബാസ്യം മെത്രാന്മാരുടെ സിനഡും ഗൃതിയിൽ സമ്മേളിച്ചു. ആഗസ്റ്റ് ആറിനുള്ള ഒരു തിരുന്നാളിൽവെച്ച് രാജകീയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി.

29. Eucraton-കലർത്തിയ പാനിയം: കരുമുളക്, cumin, aniseed എന്നിവ ചേർത്തുള്ള പാനിയം. ആശ്രമങ്ങളിൽ സാധാരണമായിരുന്നു.

വിശുദ്ധ അനസ്മരണയിൽ നാലു കൗൺസിലുകളും ഉൾപ്പെട്ട
ത്തുകയും ചെയ്തു.

61. സാബാസ് കേസറിയായിലും ഷിതോപ്പൊളീസിലും

ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും രണ്ടു
നഗരങ്ങളിലും വിശുദ്ധ അനസ്മരണയിൽ നാലു കൗൺസിലു
കൾ ചേർക്കുന്നതിനുമായി മരുഭൂമിയിലെ ചില അധ്യക്ഷന്മാരു
മൊത്തു് കേസറിയായിലേക്കും ഷിതോപ്പൊളീസിലേക്കും
പോകാൻ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിനെ
ജറുസലേമിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ജോൺ ഹുയവസരം നിർബ
ന്ധിച്ചു. കേസറിയായിലെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ മെത്രാ
നായി നിയമിക്കപ്പെട്ട കൊസീബായിലെ ജോൺ അവരെ
സ്വീകരിച്ചു. അവിടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കിയശേഷം
അവർ ഷിതോപ്പൊളീസിലേക്കു പോയി. അവിടെ വിശുദ്ധ
തോമായുടെ ശ്ലൈഹിക തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രത്തിൽ വച്ച് അവരെ
സ്വീകരിക്കാൻ ജനങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധ മെത്രാ
പ്പോലിത്താ ആയ തിയഡോഷ്യസിനോടുകൂടി ഒന്നിച്ചുകൂടി.
സങ്കീർത്തനങ്ങളോടുകൂടി അവർ പ്രവേശിച്ചു; പഴയ പള്ളി
യിൽ വിശുദ്ധ കുർബാന അർപ്പിച്ചു; ചക്രവർത്തിയുടെ കത്തു
വായിക്കുകയും നാലു കൗൺസിലുകൾ അനസ്മരണപ്പട്ടികയിൽ
ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

കരക്കുടിശ്ശിക പിരിക്കുന്ന ഒരാളുടെ മകനായി ജോൺ
എന്നു പേരുള്ള ഒരു വക്കീൽ ഷിതോപ്പൊളീസിൽ ഉണ്ടായി
രുന്നു. അയാൾ ബുദ്ധിമാന്ദ്യം ദൈവപ്രചോദിതനായിരുന്നു.
അയാൾ വിശുദ്ധ സാബാസിനെ കാണാൻ മെത്രാന്റെ വസ
തിയിൽ വന്നു. സമറിയാക്കാരനായ ഒരു സിൽവാനസിനെ
പ്പറ്റി ദീർഘനേരം സംസാരിച്ചു. ഒരു സർക്കാർ ഉദ്യോഗ
സ്ഥൻ എന്ന നിലയിൽ അയാൾക്ക് കറേ അധികാരം ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. അയാൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ ഗുഡാലോചന
നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാളുടെ ഭൃഷ്ടതയും ദൈവത്തിനെ
തിരെയുള്ള യുദ്ധവും വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. ഇതുകേട്ട് നമ്മുടെ
വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ

നിറഞ്ഞ മെത്രാനോടും സന്നിഹിതരായവരോടും പറഞ്ഞു: നഗരമധ്യത്തിൽ വെച്ച് സിൽവാനസ് അഗ്നിക്കിരയാകും. അൻപത്തിരണ്ടാം സങ്കീർത്തനം അയാളെ സംബന്ധിച്ചു നിറവേറ്റുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരുന്നു എന്ന് കർത്താവ് അരുചെയ്യുന്നു (52:1-7). ഇതാണ് സിൽവാനസിനെപ്പറ്റി അവൻ നടത്തിയ പ്രവചനം.

62. രക്തസ്രാവക്കാരി സ്ത്രീ

വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ പള്ളിയുടെ ചുറ്റുമുള്ള ജില്ലയിൽ എന്തെന്തെന്ന് എന്ന് പേരുള്ള ഒരാളും ഉണ്ട്. അവിടെ യോഹന്നാൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയ ഒരു ഏകാന്തവാസി ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ ആത്മാവിൽ പ്രചോദിതനും രണ്ടാംദർശനം എന്ന വരത്താൽ നിറഞ്ഞവനുമായിരുന്നു. തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിശ്ശാശ്വഗതനായതും നിറഞ്ഞ കണ്ണനീരും പ്രായാധിക്യത്താലും അയാളുടെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന് വയസ്സ് നൂറുകഴിഞ്ഞെന്നും എൺപതുവർഷം ആശ്രമത്തിൽ ചെലവഴിച്ചെന്നും അതിലൻപതുവർഷം ഒരിക്കലും ആശ്രമത്തിനു പുറത്തു പോയിട്ടില്ലെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. വന്യവയോധികനായ സാബാസ് ഈ വിശുദ്ധനെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ 'വളച്ചുപാതിൽ' എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്ന നഗരമധ്യത്തിലൂടെ അദ്ദേഹം കടന്നുപോയി. തെരുവിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ സ്തൂപികകൾക്കിടയിൽ രക്തസ്രാവക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ വളരെ നാളുകളായി കഷ്ടപ്പെടുന്നു; രോഗം കൊണ്ടുള്ള ദുർഗന്ധം നിമിത്തം ആർക്കും അവളുടെ സമീപത്തുപോകാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൾ നമ്മുടെ വിശുദ്ധപിതാവായ സാബാസിനെപ്പറ്റി കേട്ടിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തോടൊപ്പം അദ്ദേഹം കടന്നുപോയപ്പോൾ അവൾ ഇപ്രകാരം നിലവിളിച്ചു; "ദൈവദാസനായ സാബാസേ, എന്റെമേൽ കനിവുണ്ടായി, എന്ന അലട്ടുന്ന രോഗത്തിൽ നിന്ന് എന്നെ വിടുവിക്കേണമെ." അവളുടെ നിലവിളി കേട്ട് അദ്ദേഹത്തിന് അവളിൽ ദയ തോന്നി. സ്തൂപങ്ങൾക്കിടയിൽ അവളുടെ അടുത്തേയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: "നിനക്കു് തരാൻ എനിക്കൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ എനിക്കുള്ളതു നിനക്കു തരുന്നു. എന്റെ ഈ കൈ നിനക്കു ഞാൻ

കടം തരുന്നു. നിന്റെ വേദനയുള്ള ഭാഗത്ത് ഇതു വയ്ക്കുക. നിനക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടുമെന്ന്, ഞാൻ ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു.”

അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈപിടിച്ച് തന്റെ ഗൃഹ്യ ഭാഗത്തു വെച്ചു; ഉടൻ തന്നെ അവളുടെ രക്തസ്രാവം നിലച്ചു; ആ നിമിഷം മുതൽ അവൾ സൗഖ്യമുള്ളവളായിത്തീർന്നു. വന്ദ്യ പിതാവേ, നിനക്കറിയാവുന്നതുപോലെ ഇന്നും ഈ അത്ഭുതം ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അനൗസ്മരിക്കുന്നു.

63. പിശാചു ബാധിച്ച പെൺകുട്ടി

പിശാചു ബാധിച്ച മകളുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ ഈ മെത്രോ പ്ലൊളീസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. പൂർണ്ണവിശ്വാസത്തോടുകൂടി അവളെയും കൂട്ടി അയാൾ ഈ എന്തെമനെയ്ത് ആശ്രമത്തിൽ വന്നു ദൃഷ്ടപിശാചു അവളോടു കാട്ടുന്ന ക്രൂരതകളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചു. അദ്ഭുതപ്രവർത്തനമായ വൃദ്ധൻ അയാളിൽ അനൗസ്മര്യം തോന്നി. വിശുദ്ധ കരിശിൽ നിന്നുള്ള തൈലം കൊണ്ടുവരുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ആ കുട്ടിയേയും പിതാവിനെയും തനിച്ചു ഒരുദ്യാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവളുടെ വസ്രമെല്ലാം നീക്കി. അവളുടെ ശരീരം തലമുതൽ പാദംവരെയും മുൻപിലും പിൻപിലും എണ്ണ പുരട്ടി. ഉടൻ തന്നെ അശുദ്ധാത്മാവ് അവളെ വിട്ടുപോയി; ആ നിമിഷം മുതൽ ആ പെൺകുട്ടി സൗഖ്യമുള്ളവളായി. ജോൺ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ പിതാവ് ഈ അദ്ഭുതത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷിയും സഹായിയുമായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹം ആ മൂപ്പൻ അവിടെ താമസിച്ചുകാലത്തോളം അയാളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം ഇക്കാലത്തു ഞങ്ങളുടെ ഭവനം സന്ദർശിച്ചു ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ട്; എന്റെ അമ്മയെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

നിനക്കു കൃത്യമായി അറിയാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ, നിനക്കെഴുതുന്ന ഈ വിവരണത്തിൽ ഞാൻ ചേർത്തതിൽ നീ അദ്ഭുതപ്പെടുകയില്ലെന്നു കരുതുന്നു. ഞാനിവ അറിഞ്ഞതുതന്നെ അങ്ങിൽ നിന്നാണ്. വന്ദ്യപിതാവേ, എന്റെ വായനക്കാരുടെ പ്രയോജനം എന്ന ഒറ്റ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രതിയാണ് ഞാനിപ്രകാരം ചെയ്തത്.

64. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപവാസവും വിരുന്നും

അദ്ദേഹം ഷിതോഷ്ണാജീവിതം നിന്നു തിരികെ വന്നപ്പോൾ ആർച്ചബിഷപ്പ് യോഹന്നാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഊണിന് ക്ഷണിച്ചു. മരുഭൂമിയിലെ മറ്റു അധ്യക്ഷന്മാരെയും തന്റെ സഹോദരനും അസക്ലോൻ മെത്രാനുമായ അന്തോണിയേയും അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധ സാബാസിന് മറ്റു വരങ്ങൾ കൂടാതെ ഈ വരവും ഉണ്ടായിരുന്നു; നോമ്പുകാലം മുഴുവൻ ഭക്ഷണമില്ലാതെ ജീവിക്കത്തക്കരീതിയിൽ അദ്ദേഹം ഉപവസിച്ചിരുന്നു, തദവസരം മിക്കപ്പോഴും കഠിനമായ ചൂടിൽ പണിയെടുത്തിട്ടും അദ്ദേഹം ക്ഷണിച്ചിരുന്നില്ല. തന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഇടഭിവസം മുഴുവൻ ഉപവസിക്കാൻ അദ്ദേഹം പഠിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ അദ്ദേഹം ആരെയെങ്കിലും സൽക്കരിക്കുകയോ, ഒരു വിരുന്നിനു പോവുകയോ ചെയ്താൽ ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും, വയറു കേടുകൂടാതെ മതിവരുവോളം ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിയുമായിരുന്നു.

അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ അരികിൽ പിടിച്ചിരുത്തിയിട്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ആർച്ചബിഷപ്പ് ചുരുക്കുകയും മറ്റു സാധനങ്ങളും നിറത്തി. അസക്ലോൻ മെത്രാൻ അന്തോണിയാകട്ടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലത്തുവശത്തും അദ്ദേഹത്തോടു ചേർന്നിരുന്നു. തന്റെ മുമ്പിൽ കിട്ടിയതെല്ലാം ആ വന്ദ്യവയോധികൻ നേരേയ്ക്കു ഭക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടു വശത്തും ഇരുന്ന സഹോദരന്മാർ പിന്നെയും പിന്നെയും അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിച്ചു. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു ഞാൻ കൃത്യമായി ഓർക്കുന്നെങ്കിൽ, ഇപ്രകാരമാണ്: “പിതാക്കന്മാരേ, എന്നെ വിടുവിൻ, എന്നിക്കു വശ്യമുള്ളതു ഞാൻ ഭക്ഷിച്ചോളാം.”

തദവസരം സന്നിഹിതനായിരുന്ന ആബാതിയ ഡോഷ്യസ് സന്തോഷപൂർവ്വം പറഞ്ഞു: “നാഥനായ സാബാസ് വളരെ വിശന്നുപോയി. ഈ ക്ഷാമകാലത്തും പ്രത്യേകമായി പാലസ്തീനായെ തീറ്റിപ്പോറ്റുന്ന നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും അദ്ദേഹത്തിനു ഭക്ഷണം നൽകാൻ മത്സരിക്കുകയാണ്.” ആർച്ചബിഷപ്പ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “പിതാക്ക

നാരേ, ഇതനുവദിക്കുവിൻ. നമുക്ക് ഉപവസിക്കാനും കഴിയില്ല, തൃപ്തരാകാനും കഴിവില്ല. എന്നാൽ ഈ ദൈവമനുഷ്യൻ ദാരിദ്ര്യത്തിലിരിക്കാനും സമൃദ്ധിയിൽ കഴിയാനും, ഏതു സാഹചര്യത്തിലും എല്ലാജ്യേഷും ആഘോഷിക്കാനും വിശന്നിരിക്കാനും, സമൃദ്ധിയിലിരിക്കാനും ദാരിദ്ര്യത്തിലിരിക്കാനും അറിയാം. തന്നെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാറ്റിനും അദ്ദേഹം ശക്തനാണ്'' (ഫിലി 4:12-13).

65. സാബാസും തിയഡോഷ്യസും

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസും ആത്മാവിൽ വിനീതനും പെരുമാറ്റത്തിൽ ശാന്തനും സ്വഭാവത്തിൽ ഏറ്റവും സരളനും ആത്മീയവിവേകത്തിലും വിവേചനത്തിലും പൂർണ്ണമായി നിറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ ആബാ തിയഡോഷ്യസിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് ഏറ്റവും നിഷ്പ്പടവും ആത്മാർത്ഥവുമായ സ്നേഹം ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹവും അതുപോലെ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചിരുന്നു.

സത്യമായും അവരിരുവരും 'പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളും ദിവസത്തിന്റെ മക്കളും' (ഫിലി. 4:12-13), ദൈവത്തിന്റെ മക്കളും, വിശ്വസ്തദാസരും, ലോകത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന താരങ്ങളും, ജീവന്റെ വചനത്തിനായി സമർപ്പിതരും (ഫിലി. 2:15-16), സത്യത്തിന്റെ തൂണുകളും അടിസ്ഥാനവും (1 തിമോ. 3:15), ഉന്നതാഗ്രഹങ്ങളുള്ള നേഷ്യരും ആയിരുന്നു. അവർ എല്ലാ സന്ന്യാസികളെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, വിശുദ്ധ തിയഡോഷ്യസ്, വിശുദ്ധ നഗരത്തിനകീഴിലുള്ള എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളുടെയും അധ്യക്ഷനും ആർക്കിമെൻദൈററുമായിരുന്നു. വിശുദ്ധ സാബാസാകട്ടെ, എല്ലാ ഏകാന്തവാസികളുടെയും അറകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെയും ഭരണകർത്താവും നിയമഭാരതാപുമായിരുന്നു. യഥാർത്ഥ സന്ന്യാസികളും ലൗകികാസക്തികളിൽ നിന്ന് വിമുക്തരും, ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ കൃത്യമായി പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും, സന്ന്യാസനിഷ്ഠയിലേക്കുവരുന്നവരും ദൈവികമായ അറിവിലേക്ക് അനേകരെ ആനീതരാക്കിയവരും എന്ന നിലയിൽ സന്ന്യാസസമൂഹം മുഴുവന്റെയും

അദ്യർത്ഥനയാൽ ഈ രണ്ട് ആർക്കിമെൻറൈറുമാരെയും നിയമിച്ചത് വിശുദ്ധ സല്യസ്കിയുസാൺ. ആത്മാർത്ഥമായി, ആത്മീയ സ്നേഹത്തോടുകൂടെ അവർ പരസ്പരം സന്ദർശിക്കുന്നതും സംസാരിക്കുന്നതും കാണാമായിരുന്നു. ഈ സംഭാഷണങ്ങളിൽ വിശുദ്ധ സാബാസ് വിശുദ്ധ തിയഡോഷ്യസിനോടു കൂടെയുണ്ടായ താഴെപ്പറയുന്ന റിമാർക്ക് പറയുമായിരുന്നു: “എന്റെ നാഥനായ ആബാ, അങ്ങ് കട്ടികളുടെ സുപ്പീരിയറാണ്. എന്നാൽ ഞാനാകട്ടെ സുപ്പീരിയർമാരുടെ സുപ്പീരിയറാണ്. കാരണം, എന്റെ കീഴിലുള്ള ഓരോരുത്തരും സ്വതന്ത്രമായി, തന്റെ അറയിലെ സുപ്പീരിയറാണ്.” തിയഡോഷ്യസ് ഇപ്രകാരം മറുപടി പറയും: “അങ്ങയുടെ റിമാർക്ക് കഠിനമായി ഞാൻ പരിഗണിക്കുന്നില്ല. പിന്നെയോ, അത് തികച്ചും രസകരമാണ്. കാരണം, കേൾക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതുമെല്ലാം സവിത്വം സഹിക്കുന്നു.”—ഇവരെപ്പറ്റി ഇത്രയും.

66. ഗുഹയിലെ മഴയുടെ അത്ഭുതം

വരച്ചയുടെ നാലാം വർഷം ഏതാണ്ട് തിരാനായപ്പോൾ (ക്രി.വ. 520) വിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ, ഗുഹയിലെ ശിഷ്യൻ മാർ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വലിയ ലഗ്നായിലേക്കു ചെന്നു പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾക്കു വെള്ളമില്ലാത്തതിനാൽ അങ്ങയുടെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ല. അതു പേക്ഷിച്ചു പോകാൻ ഞങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തരണം; മെയ് മാസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; മഴക്കാലവും തീർന്നു.”

ഭാഗികമായി അവരെ കറുപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും ഭാഗികമായി അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടും വരുന്നതെല്ലാം നന്ദി പൂർവ്വം സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ ജലസംഭരണികളെല്ലാം മൂന്നുദിവസത്തിനകം നിറയുമെന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പോയി അവയെല്ലാം ശരിപ്പെടുത്തുക. നിങ്ങളെത്തന്നെ സജ്ജരാക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും വേഗത്തിലുള്ള സന്ദർശനവും ദർശിക്കും.” മൂന്നാം ദിവസം ആശ്രമത്തിനു മുകളിൽ ഒരു മേഘം കാണപ്പെട്ടു; മഴ തകർത്തു പെയ്തു. വിശുദ്ധന്റെ പ്രവചനമനുസരിച്ച് അവിടുത്തെ സംഭരണികളെല്ലാം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പി.

ഗുഹയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലുമുള്ള ആശ്രമങ്ങളിൽ, കിഴക്കു കസ്തേലിയം, വെറും അഞ്ച് സ്റ്റേഡിയ പടിഞ്ഞാറുള്ള സ്ക്വാളം രിയുസിന്റെതും, തെക്കുപടിഞ്ഞാറുള്ള വലിയ ലത്തീനിയ എന്നിവയ്ക്കുള്ളിൽ ഒരുത്തളി മഴയും പെയ്യില്ല. ഈ ആശ്രമങ്ങളിലെ പ്രസിദ്ധരായ അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലെത്തി പറഞ്ഞു: “വന്ധുപിതാവേ, നിന്റെ മററു ആശ്രമങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നീ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ ഈ രീതിയിൽ നീ ഞങ്ങളെ നിരസിക്കാൻ തക്കവണ്ണം ഞങ്ങളെത്തു തെറ്റിച്ചെയ്യൂ.” വിശുദ്ധൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “ആവശ്യക്കാർക്കാണ് ദൈവം തന്റെ അനുഗ്രഹം അയച്ചുകൊടുത്തത്. നിങ്ങൾ വിഷമിക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. കർത്താവ് ഭൂമിയിൽ മഴ അയയ്ക്കുന്നതുവരെ നിങ്ങൾക്കു് വെള്ളം ഇല്ലാതെ വരികയില്ല.”

67. വരൾച്ച അദ്ഭുതകരമായി അവസാനിക്കുന്നു

ക്ഷാമത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ 30 ജലദൗർലഭ്യം വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ കൊടുമ്പിരിയെക്കൊണ്ടു. ദരിദ്രർ ദാഹജലത്തിനായി കേണപേക്ഷിച്ചു് മരിച്ചു വീണ്ടു കൊണ്ടിരുന്നു. നീണ്ട വരൾച്ചയും മഴയില്ലായ്മയും നിമിത്തം ശീലോഹമിലും ലൂസില്ലിയാനേയിലും 31 വെള്ളം ഒട്ടും ഇല്ലാതായി. കൊളോണിയായുടെയും നെഹ്തൂസിന്റെയും ഉറവകളും അപ്രത്യക്ഷമായി. ഒരു ജനകീയ വിപ്ലവത്തെ ഭയന്നു്, ആർച്ചുബിഷപ്പ് കൂടുതൽ തണുപ്പുതോന്നുന്നിടം തേടിപ്പോയി, വെള്ളം കണ്ടെത്താമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ, ധാരാളം ജോലിക്കാരെ ഉപയോഗിച്ചു കഴിച്ചുനോക്കിയെങ്കിലും ഫലമൊന്നുമുണ്ടായില്ല. വലിയ ലത്തീനിയലേക്കുള്ള റോഡുകിൽ, വിശുദ്ധ കോമാസിന്റെ ഗുഹയ്ക്കടുത്തു് ശീലോം മലയിടുക്കിലൂടെയിറങ്ങി, ഒരു എൻജിനിയറേയും ധാരാളം ജോലിക്കാരെയും കൂട്ടി ഇരുനൂറ് മീറ്റർ കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. ദേവാലയ സമർപ്പണപ്പരനാൾ സമീപിച്ചിരുന്നു. വെള്ളം കാണായ്കയാൽ അദ്ദേഹം വളരെ ദുഃഖിതനായി. അദ്ദേഹത്തിനു്

30. ആഗസ്റ്റ് 520

31. ബേത്സെയ്ദാക്കളും ആയിരിക്കാം (യോഹ. 5:2) രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഹെംപെയ്യാ ലൂച്ചില്ലാ അതു് പതുക്കെ മനോഹരമാക്കി,

സുമ്മസ് എന്ന്നൊരുപദേശകനുണ്ടായിരുന്നു. വളരെയധികം പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു. പല നഗരങ്ങളിലും ന്യായാധിപനായിരുന്നിട്ടുണ്ട് തന്റെ വിഷയം അയാളോട് തുറന്നു പറഞ്ഞു: “നാമെന്താണു ചെയ്യുക? സെപ്തംബർ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. നഗരത്തിൽ ഇപ്പോഴും വെള്ളമില്ല”. സുമ്മസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഞാൻ ആബാ സാബാസിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുണ്ട്”. കുറച്ചനാൾ മുൻപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരാശ്രമത്തിൽ വെള്ളം ഇല്ലാതെ വന്നപ്പോൾ, ദാഹാർത്തരായ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തോടപേക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലമായി വിഷമത്തിലകപ്പെട്ട ആശ്രമത്തിനപ്പുറം മാത്രം തകർത്തു മഴപെയ്ത് അവരുടെ ജലസംഭരണികളെല്ലാം നിറഞ്ഞു. അതിലെ അന്തോവാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവകോപം നീക്കാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാകുവാൻ ഞാനാരാണ്.” ഇതുകേട്ട ആർച്ചബിഷപ്പ് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനെ മറ്റേതോ കാര്യത്തിനാണെന്നും പറഞ്ഞു തന്റെ വസതിയിലേക്കു വരുത്തി. അദ്ദേഹത്തെ തനിയെ മാറ്റിക്കൊണ്ടുപോയി. ദൈവം തന്റെ ജനത്തോടു രമ്യപ്പെട്ടു വാനും വിശപ്പാലും ദാഹത്താലും നശിക്കുന്ന ജനത്തോടു കരുണ കാണിക്കാനുമായി ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കാൻ അവനെ ഉപദേശിച്ചു. അവനീതും കൂട്ടിച്ചേർത്തു: “ഞാൻ പാപം ചെയ്തെങ്കിൽ, നശിക്കുന്ന ഈ ജനം എന്തു തെറ്റുചെയ്തു?”

സാബാസ് പ്രത്യുത്തരിച്ചു! “ഞാൻ ബലഹീനനും പാപിയുമാണ്. ദൈവകോപം നീക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടാകുവാൻ ഞാനാരാണ്? പ്രത്യേകിച്ചു, “അവൻ ആകാശം അടച്ചാൽ ആരു തുറക്കും?” എന്ന് തിരുലിഖിതം പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ. ആർച്ചബിഷപ്പ് തുടർന്നും അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. തദ്ഫലമായി ദൈവപ്രചോദിതനായ സാബാസ് വഴങ്ങി. “നോക്കൂ ഞാൻ എന്റെ മുറിയിലേക്കു പോയി, അങ്ങയോടുള്ള അനുസരണയുടെ പേരിൽ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കാം. അവൻ കരുണയുള്ളവനും ദയയുള്ളവനുമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. അവിടുത്തെ കാര്യവും തന്റെ എല്ലാ കരവേലുകളിന്മേലുമുണ്ട്.” എങ്കിലും ഇതൊരുടയാളമായിരിക്കട്ടെ: ഈ മൂന്നു ദിവസം മഴകൂടാതെ കടന്നു പോയാൽ ദൈവം എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടിട്ടില്ല എന്നു കരുതിക്കൊള്ളണം.

ദൈവം എന്ന ശ്രവിക്കാൻ നിങ്ങളും പ്രാർത്ഥിക്കണം..
“ഇതു പറഞ്ഞിട്ട്”, സെപ്റ്റംബർ മൂന്നിന് അദ്ദേഹം അവിടെ
നിന്നുപോയി.

പിറേദിവസം അത്യുഗ്രമായ ചൂടിൽ മേല്പറഞ്ഞ കഴി
യിൽ ജോലക്കാർ ജോലി ചെയ്തു. വൈകിട്ട് അവർ മടങ്ങി.
അടുത്ത ദിവസവും വന്നു ജോലി ചെയ്യുമെന്നു കരുതി പണി
യായുധങ്ങളും കൊട്ടകളുമെല്ലാം അവിടെ ഇട്ടിട്ടുപോയി.

രാത്രിയുടെ ഒന്നാം യാമത്തിൽ ഒരു തെക്കൻകാറ്റുവീശി.
ഇടിയും മിന്നലും ഉണ്ടായി. മഴയും പെയ്യാൻ തുടങ്ങി. നേരം
വെളുക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പാത്തികളെല്ലാം വക്കവരെ നിറഞ്ഞു.
എല്ലായിടത്തുനിന്നും ജലം ഒഴുകിവന്നു. കഴി കഴിച്ചിടത്തേക്ക്
ജലം പാഞ്ഞുവന്ന്, വളരെ അധ്വാനവും പണവും സമയവും
കൊണ്ട് കഴിച്ച് കരയ്ക്കുകയറിയിട്ടിരുന്ന മണ്ണെല്ലാം കൂടി ഒരു
നിമിഷം കൊണ്ട് കഴിക്കുകയുണ്ടായി. ഗോവണികളും കുട്ടികളും
ചട്ടികളും ഉപകരണങ്ങളുമെല്ലാം മൂടി. അവ ഇന്നുവരെയും
അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. വെള്ളത്തിന്റെ ആധിക്യത്താൽ,
ദൈവകൃപയാൽ, കഴിച്ച സ്ഥലം നികന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ
പറ്റാത്തതുപോലെയാക്കി. വിശുദ്ധനഗരത്തിലെ ജലസംഭര
ണികളെല്ലാം വക്കവരെ നിറഞ്ഞു. സന്തോഷത്തോടും ആഘോഷ
ത്തോടും കൂടെ ദേവാലയപ്രതിഷ്ഠാപ്പരുന്നാൾ അവർ
ആഘോഷിച്ചു.

68. പീറ്റർ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സഹോദരിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നത്

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ 86-ാം വയസ്സിൽ,
ഏഴുവർഷവും ഏഴുമാസവും പാത്രിയർക്കീസായിരിക്കുകയും
തന്റെ പിൻഗാമിയായി എലെവുതെറോപ്പൊളീസുകാരൻ
അതിഭാഗ്യവാനായ പീറ്ററിനെ വാഴിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് രണ്ടാം
ഇൻഡിക്കുന്നിലെ ഏപ്രിൽ 20 ന് (ക്രി. വ. 524) ആർച്ച
ബിഷപ്പ് ജോൺ മരിച്ചു. മൂന്നുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, ശാരീ
രികപീഡകളാൽ അലട്ടപ്പെട്ട വൃദ്ധനായ ജസ്റ്റിൻ ചക്രവർത്തി
ദൈവനിശ്ചയത്താലും സെനറ്ററിന്റെ മുഴുവൻ അംഗീകാര
ത്തോടുകൂടിയും അനന്തിരവനായ ജസ്റ്റീനിയനെ സിംഹാസന

ത്തിൽ ഉയർത്തി. കേൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പായ എപ്പിഫാനിയസാണ് കൈവയ്പ് നടത്തിയത്. ദൈവസംരക്ഷിത ചക്രവർത്തിയായ ജസ്റ്റീനിയൻ പടീഷ്യനും കോൺസുളും സർവസൈന്യാധിപനുമായിരുന്നു. രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല സ്വാധീനവുമുണ്ടായിരുന്നു. നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയായത് അതും ഇൻഡിക്ഷനിലെ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച ദിവസമാണ്.

നാലുമാസങ്ങൾക്കുശേഷം, ആഗസ്റ്റ് രണ്ടിന് ഭാഗ്യസ്ഥരെന്നാർഹനായ ജസ്റ്റിൻ, ഒൻപതുവർഷത്തെ ഭരണശേഷം മരിച്ചു. നമുക്ക് വന്ദ്യവയോധികനായ സാബാസിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിയാം.

ജറുസലേം പാത്രിയർക്കീസായിത്തീർന്ന അതിഭാഗ്യവാനായ പത്രോസ്, മുൻപാത്രിയർക്കീസുമാർ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനോട് കാണിച്ച ബഹുമാനാദരവുകൾ കാണിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ കൂടെക്കൂടെ മരുഭൂമിയിലേക്കു വരുവാൻ താൽപര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ദൈവികസൂക്തങ്ങൾ നിറഞ്ഞു നിന്ന ഹെസിക്കിയ എന്ന ഒരു സഹോദരി പാത്രിയർക്കീസിനുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ കഠിന രോഗബാധിതയായി. ഭീഷഗ്വരന്മാർക്ക് അവളെ സുഖപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ പാത്രിയർക്കീസ് പത്രോസ്, ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനെ വരുത്തി. അവളുടെ വീടുവരെ പോയി അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. നിഷേധിക്കാൻ അറിവില്ലാതിരുന്ന വിശുദ്ധൻ അവളെ കാണാൻ പോയി. നിരാശയായി അവളെ കണ്ട അദ്ദേഹം അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മൂന്നുപ്രാവശ്യം അവളോടമേൽ കരിശടയാളം വരച്ചു. അതോടെ അവൾ സുഖം പ്രാപിച്ചു. നഗരം മുഴുവൻ ഈ അത്ഭുതം പ്രസിദ്ധമായി; എല്ലാവരും ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

69. ഷണ്ഠന്മാരുടെ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കൽ

മുകളിൽ പറഞ്ഞ പട്ടീഷ്യനായ ജൂലിയാനാ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ നിരവധി സൽപ്രവൃത്തികൾ

ചെയ്തശേഷം ജീവിതാന്ത്യത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവളുടെ ഷണ്ഡന്മാർ ജറുസലേമിൽവന്നു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വച്ചു തന്നെ ആബാസാബായെ പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, ധാരാളം പണവുമായി വലിയ ലഠറായിൽ വന്ന് തങ്ങളേകൂടി സമൂഹത്തിൽ ചേർക്കണം എന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. യുവാക്കളെ യോ ഷണ്ഡന്മാരെയോ അവിടെ ചേർക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. കാരണം, തന്റെ ആശ്രമങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു ലഠറകളിൽ സ്ത്രീകളുടെ മുഖംകാണുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവരെ തനിക്കു പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, എല്ലാതരത്തിലും അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അവർക്കുറപ്പുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്, അദ്ദേഹം അവരെ ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിനെ രേമേലിച്ചു. അവർക്കു അദ്ദേഹം ചെറിയൊരു സന്നിധാനം പരിശീലനം നൽകി. അപ്പോൾ അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നെ പാർക്കാൻ ഒരു ഖേണമെന്ന് ആർച്ചബിഷപ്പിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. അപ്പോൾ ആർച്ചബിഷപ്പ് ജറീക്കോയിക്കടുത്തു ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന്റെ ആശ്രമങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷനും നെസ്താബുസിന്റെയും സക്കറിയാസിന്റെയും പിൻഗാമിയും ആയ ഒരു അലക്സാണ്ടറെ വിളിച്ചു അവരെ കരേ കാലത്തേക്കു അതിഥികളായി പാർപ്പിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അലക്സാണ്ടറാകട്ടെ, ദ്രവ്യാഗ്രഹത്താലോ വ്യത്യാസഭിമാനത്താലോ, ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ അവഗണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ മനസ്സാക്ഷിയെ ചവിട്ടിമെതിച്ചു. തന്റെ ആശ്രമങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു. വേർപെടുത്തപ്പെട്ട ആശ്രമം അന്നുമുതൽ ഷണ്ഡന്മാരുടെ ആശ്രമം എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

70. സമറിയാക്കാരുടെ ലഹള

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ 91-ാം വയസ്സിൽ, ഏഴാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജനുവരി 11-ന് (529) 'വൃദ്ധനും ദിവസങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കിയവനും' ആയി (ഉല്പ. 25 8) വിശുദ്ധനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസ് മരിച്ചു. സന്നിധാനേട്ടങ്ങളിൽ വന്ദ്യനായിരുന്ന സൊഫ്രോണിയസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി. ആബാ തിയഡോഷ്യസ് മരിച്ചതിന്റെ നാലാം മാസം പലസ്തീനയിലെ സമറിയാക്കാർ

എല്ലാവരും കൂടി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി ഇളകി അനേകം ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ നടത്തി. അവരുടെ കൈകളിൽ പതിച്ച പള്ളികളൊക്കെ കൊള്ളയടിച്ചു തീവച്ചു; കൈയിൽ കിട്ടിയ ക്രിസ്ത്യാനികളെയൊക്കെ വിവിധ പീഡനങ്ങളാൽ ദയാരഹിതമായി കൊന്നൊടുക്കി. പല തോട്ടങ്ങൾ മുഴുവനായും, പ്രത്യേകിച്ചു നെയ്യാപൊളീസ് പ്രദേശത്തുള്ളവ ചൂട്ടുകരിച്ചു. ബഹളത്തിനിടയിൽ തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ജൂലിയൻ എന്നൊരാളെ തങ്ങൾക്ക് രാജാവായും അവർ വാഴിച്ചു. പിന്നീട് അവർ നെയ്യാപൊളീസ് മെത്രാൻ മമോണാസിനെ കൊന്നു; ചില വൈദികരെ പിടിച്ച് കൊത്തിയരിഞ്ഞു, വിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളോടൊപ്പം അവരു വറ്റത്തെടുത്തു. അവരിത്തരം ഒത്തിരി പാതകങ്ങൾ ചെയ്തുകൂടി. തദ്ഫലമായി രാജകീയവീഥികൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റാത്തവ ആയിത്തീർന്നു.

ഏറ്റവും ഭക്തനായ നമ്മുടെ ചക്രവർത്തി ജസ്റ്റീനിയൻ ഇവയെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ സമറിയാക്കാർക്കെതിരായി ഒരു സൈന്യത്തെ അയക്കാൻ ഏറ്റവും മഹനീയരായ തിയഡോറീനും ജോണീനും കല്പന കൊടുത്തു; തുടർന്നുണ്ടായ പോരാട്ടത്തിൽ ജൂലിയനും അയാളോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്ന വളരെയധികം സമറിയാക്കാരും കൊല്ലപ്പെട്ടു.

തദവസരം മേല്പറഞ്ഞ സിൽവാനസ് രാജകീയ കല്പനകൾ ഒന്നും കൂടാതെ സമാധാനപരമായിട്ടെന്നവണ്ണം ഷിരോപ്പൊളീസിൽ വന്നപ്പോൾ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അയാളെ കടന്നു പിടിച്ച് നഗരമധ്യത്തിലിട്ട് ചൂട്ടുകൊന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ്, മെത്രാന്റെ വസതിയിൽ വച്ച് കൊമ്പുൾസോറിന്റെ മകനായ ജോണീനോട് ഇയാളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ പ്രവചനം ഇപ്രകാരം നിറവേറി.

കത്തിക്കരിഞ്ഞ സിൽവാനസിന്റെ മകനും, 'ഇല്ലൂസ്ട്രീസ്' എന്ന രാജകുളയാളും, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ താമസിച്ചിരുന്നവനും, എങ്ങനെയെന്നറിയില്ല, ദൈവസംരക്ഷിത ചക്രവർത്തിയുടെയും രാജ്ഞി തിയഡോറായുടെയും അടുത്തു സ്വാധീനം ഉണ്ടായിരുന്നവനുമായ ഒരു അർസേനിയസ്, പലസ്തീനയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരായി രാജകോപം

ഇളക്കി വിടത്തക്കവിധം ചക്രവർത്തിയെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. തദവസരം പലസ്തീനയിലെ ഒന്നും രണ്ടും പ്രോവിൻസുകളിലെ നികുതികൾ സമറിയാക്കാരുടെ കൊലയും കൊള്ളിവയ്പും നിമിത്തം ഇളവുചെയ്തു കിട്ടുന്നതിനായി കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ പോയി ചക്രവർത്തിയോടപേക്ഷിക്കണമെന്ന് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനോട് ആർച്ചുബിഷപ്പ് പീറ്ററും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള മെത്രാന്മാരും കൂടി അഭ്യർത്ഥിച്ചു. മെത്രാന്മാരുടെ നിർബന്ധത്തിനു വഴങ്ങി ആ വൃദ്ധൻ എട്ടാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ (530) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കുപോയി.

71. സാബാസ് ജസ്റ്റീനിയന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ

ദിവ്യനായ സാബാസ് വരുന്നതെന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് ചക്രവർത്തിക്ക് മുൻകൂട്ടി കത്തുകളുയച്ചിരുന്നു. ദിവ്യസംരക്ഷണം ലഭിച്ച ചക്രവർത്തി അത്യധികം സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തെ എതിരേല്ക്കാനായി രാജകീയ പടവുകൾ അയച്ചുകൊടുത്തു. അവയിൽ കയറി പാത്രിയർക്കീസ് എപ്പിഫാനിയസ്, എവുസേബിയസ് പിതാവ്, എഫേസോസ് മെത്രാൻ ഫിപാസ്യൂസ് എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ച് ചക്രവർത്തിയുടെ പക്കലേക്ക് ആനയിച്ചു. മുമ്പ് അനസ്താസ്യസിന്റെ കാലത്ത് ദൈവം ചെയ്തതുപോലെ, തന്റെ ദാസനെ അനുഗമിക്കുന്ന കൃപയെ അവിടന്ന് ചക്രവർത്തിക്ക് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. മേല്പറഞ്ഞ മെത്രാന്മാരോടുകൂടി കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് കർദ്ദസ് പീന്നിലെത്തിയപ്പോൾ ദൈവം ചക്രവർത്തിയുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. ദൈവകൃപയുടെ തേജസ്സ് ഒരു കിരീടത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ ആ വൃദ്ധന്റെ തലയിൽനിന്ന് കത്തിജ്വലിക്കുകയും സൂര്യകിരണങ്ങൾ പോലെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി ചക്രവർത്തി കണ്ടു. അദ്ദേഹം ഓടിച്ചെന്ന് സാബാസിന് സ്വസ്തി പറഞ്ഞു; സന്തോഷാശ്രുക്കളാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യശിരസ്സിനെ ചൂടിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചശേഷം പലസ്തീനയിൽനിന്നുള്ള മെമ്മോറാബിൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽനിന്നുവാങ്ങി. അകത്തു

പോയി അഗസ്താ തിയഡോറായെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ നിർബ്ബപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ചു.

മുപ്പൻ അകത്തുകടന്നപ്പോൾ അഗസ്താ സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു; ബഹുമാനപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ട് ഇപ്രകാരം അപേക്ഷിച്ചു: “പിതാവേ ദൈവം എന്നിങ്ങ് ഉദരഫലത്തെ നൽകുവാറായി എന്നിങ്ങ് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.” ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “എല്ലാവരുടെയും യജമാനനായ ദൈവം നിന്റെ സാമ്രാജ്യം സംരക്ഷിക്കും.” അഗസ്താ വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, ദൈവം എന്നിക്കൊരു കഞ്ഞിനെ തരുവാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചാലും.” ശ്രേഷ്ഠൻ മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: “മഹത്വത്തിന്റെ ദൈവം നിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തെ ഭക്തിയിലും വിജയത്തിലും കാത്തുസൂക്ഷിക്കും.” അവളുടെ അപേക്ഷ അംഗീകരിക്കാത്തതിൽ അഗസ്താ ദുഃഖിതയായി.

അവൻ അവളുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നു പോയപ്പോൾ അവനോടുകൂടെയുള്ള പിതാക്കന്മാർ അവനോടിപ്രകാരം സംശയം ചോദിച്ചു: “അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കാതെ എന്തുകൊണ്ടാണ് അങ്ങ് അഗസ്തായെ വിഷമിപ്പിച്ചത്?” ശ്രേഷ്ഠൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “പിതാക്കന്മാരേ എന്ന വിശ്വസിക്കുവിൻ. അവളുടെ ഉദരഫലം സെവേരൂസിന്റെ പ്രബോധനം വലിച്ചുകുടിക്കുകയും അനസ്താസ്യസിനേക്കാൾ സഭയ്ക്ക് നാശം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാനായി അവളുടെ ഉദരത്തിൽനിന്നു ഒരിക്കലും ഫലം പുറപ്പെടുകയില്ല.³²

കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിക്കാൻ അവർക്കു ക്ഷണം കിട്ടി. ദൈവസംരക്ഷിതനായ ചക്രവർത്തിക്ക് വന്ദ്യവയോധികന്റെ കയ്യിൽനിന്നു പലസ്ത്രീനായിലെ സഭകളുടെ മെമ്മോറാണ്ടം കിട്ടിയപ്പോൾ സമറിയാക്കാർക്കെതിരായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും രോഷാകുലനായി. മേലിൽ സമറിയാക്കാർ യോഗങ്ങൾ

32. തിയഡോറാ ഏകസ്വഭാവവാദികളെ പിൻതുണച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ സെവേരൂസിനെയും മറ്റും സഹായിക്കുകയും ഏകസ്വഭാവ വാദികൾക്കെതിരായി കർക്കശ നിലപാട് എടുക്കാതിരിക്കാൻ ചക്രവർത്തിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

കൂടാൻ പാടില്ല, നാട്ടിൽനിന്ന് അവരെ ആട്ടിപ്പുറത്താക്കണം, തങ്ങളുടെ മതക്കാർക്ക് ഇഷ്ടമാണ്. ചെയ്യാൻ അവർക്കവകാശമില്ല, സമ്മാനം എന്ന പേരിൽ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും കൈമാറാം. ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്നു തുടങ്ങി ഡിക്രികൾ അഥവാ നിയമങ്ങൾ അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു നിയമരാഹിത്യത്തിന് അവർക്കെതിരെ, പ്രത്യേകിച്ചു നേതാക്കൾക്കെതിരെ മരണശിക്ഷയും അദ്ദേഹം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ഊയവസരം, അർസേനിയസിനെ കൊല്ലാനുള്ള ഓർഡർ ചക്രവർത്തി പുറപ്പെടുവിച്ചു. കുറച്ചുകാലത്തേക്ക് അയാൾ ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞു. പിന്നീട് അയാൾ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് രാജകീയ നഗരത്തിൽ താമസിക്കുമ്പോൾതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ അയം തേടി, അയാളും കുടുംബം മുഴുവനും സ്നാനപ്പെട്ടു.

72. ചക്രവർത്തിക്ക് അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.

കരേ ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം വിശുദ്ധ സാബാസിനെ ചക്രവർത്തി വിളിച്ചപ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, അങ്ങ് മരുഭൂമിയിൽ ധാരാളം ആശ്രമങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അവയിൽ അങ്ങേയ്ക്കിഷ്ടമുള്ളതിനുവേണ്ടി, അതിലെ അന്തേവാസികളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരാളായമാർഗ്ഗം ചോദിച്ചുകൊള്ളുക. നമ്മുടെ ചുമതലയ്ക്ക് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി സന്നദ്ധനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനായി, ഞാൻ അക്കാര്യം ചെയ്തതരാം.”

സാബാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “അങ്ങേയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്ക് ആദായമാർഗം ആവശ്യമില്ല. കാരണം അവരുടെ അവകാശവും വരുമാനമാർഗവും കർത്താവാണ്. ആകാശത്തു നിന്ന് അപ്പം വർഷിച്ചുവന്നാണവിടന്ന്. അനുസരണം ഇല്ലാത്തവരും പിടലികുത്തവരുമായ ജനതയ്ക്കുവേണ്ടി പക്ഷികളെ വർഷിച്ചുവന്നാണ് അവിടന്ന്. ഏറ്റവും ഭക്തനായ ചക്രവർത്തി, പലസ്തീനയിലെ വിശുദ്ധ പള്ളികളുടെ സംരക്ഷണാർത്ഥം നികുതികൾ ഇളവുതരണമെന്നും, സമറിയാക്കാർക്കെതിരെയുള്ള എതിർപ്പുകൾ മന്ദിരങ്ങൾ വീണ്ടും പണിയണമെന്നും കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ട് ഒന്നുമില്ലാത്തവരായിത്തീർന്ന പലസ്തീനയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളെ സഹായിക്കണമെന്നും അങ്ങയോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതുപോലെ അപരിചിത

രായ രോഗികൾക്കായി വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ഒരാഴ്ചപ്രതി പണിയണമെന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. കറേക്കാലം മുൻപ് ഞങ്ങളുടെ ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസ് അടിസ്ഥാനമിട്ട ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളിപണിയണം; ഇത് അങ്ങേയ്ക്ക് പ്രത്യേകമായി അനുയോജ്യമാണ്, കാട്ടാളന്മാരുടെ കടന്നാക്രമണത്തെ ചെറുക്കാൻ, അങ്ങയുടെ ദാസൻ സ്ഥാപിച്ച ആശ്രമങ്ങളുടെ അടിവാരത്തുകൂടി പൊതുചിലവിൽ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു കോട്ട കെട്ടാൻ അതിമഹനീയനായ സമ്മുസിന് കല്പന കൊടുക്കണമെന്നും ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായ ഈ അഞ്ചുകാര്യങ്ങൾക്കു പകരമായി അങ്ങയുടെ സാമ്രാജ്യത്തോട് അങ്ങേയ്ക്കു മുൻപു ഭരിച്ചവർ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതും, ആഫ്രിക്ക, റോം, ഹൊണോറിയസിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ബാക്കിഭാഗങ്ങൾ എന്നിവ ദൈവം ചേർത്തുതരും. അങ്ങനെ നെസ്തോറിയസിന്റെയും ഒരിജനേറയും പാഷണ്ഡതകളോടുകൂടി അങ്ങ് ആരിയൻ പാഷണ്ഡതയെ പിഴുതെറിയുന്നതിനും, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെയും നഗരത്തെയും പാഷണ്ഡരുടെ നാശത്തിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാക്കുന്നതിനാണിത്.

ഈ മൂന്നു പാഷണ്ഡതകൾ പ്രത്യേകമായി ഇല്ലാതാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടത് എന്തിനാണെന്ന് ഞാൻ വിശദീകരിക്കാം. അദ്ദേഹം ആര്യൻ പാഷണ്ഡതകളെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിച്ചതിനു കാരണമുണ്ട്. ഈയവസരം ഗോത്യർ, വിസിഗോത്യർ, വാൻഡൽസ്, ജെപിഡ്സ് തുടങ്ങിയ ആപ്തന്മാരായിരുന്നു പട്ഞതാറ മുഴുവൻ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. ചക്രവർത്തി അവരെല്ലാം കീഴടക്കാൻ പോകുകയാണെന്ന് ആത്മാവിൽ ഉറപ്പായി അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ കൂടെവന്ന ചില സന്യാസികൾ ബസിലിക്കയിൽവെച്ച് അപ്പൊസ്തലിക് തത്വമായി തർക്കിച്ചപ്പോൾ തിയഡോറിയന്റെ പക്ഷം ചേരുന്നതു കണ്ടതിനാലാണ് അദ്ദേഹം നെസ്തോറിയസിന്റെ പാഷണ്ഡതയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞത്. 33

33. കാൽസിയോണിയരും കാൽസിയോൺ വിരുദ്ധരും തമ്മിൽ 530—531 ൽ നിരവധി ഐക്യചർച്ചകൾ നടന്നു. എന്നാൽ കാൽസിയൺ വിരുദ്ധർ കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേരും എന്ന് ജസ്റ്റിനിയൻ പ്രതീക്ഷിച്ചത് അസ്ഥാനത്തായി പോയി.

പരിത്യജിക്കേണ്ട പാഷണ്ഡതകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരിജന്റെ നശീകരണ പാഷണ്ഡതയും അവൻ ഉൾപ്പെടുത്തി. തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന സന്യാസികളിലൊരുവനും ബിസന്റീൻയിൽകാരണമായ ലെയോൺസ്യൂസ് ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതായി അവൻ കണ്ടു. പുതിയ ലൂറയിലെ അധ്യക്ഷനായിരുന്ന അഗപേറസിന്റെ മരണശേഷം നോണ്ണസിനോടൊപ്പം അവിടെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവനായിരുന്നു ലെയോൺസ്യൂസ്. കാൽസിഡൺ കൗൺസിലിനെ പിൻതാങ്ങുന്ന എന്ന് അവകാശപ്പെട്ടെങ്കിലും അയാൾ ഒരിജന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തിയതായി കണ്ടെത്തപ്പെട്ടു. ഇത് കേൾക്കുകയും ഭാഗ്യവാനായ അഗപേറസിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് കാരിന്യപൂർവ്വം പെരുമാറിക്കൊണ്ട് ലെയോൺസ്യൂസിനെയും തിയഡോറിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ പുലർത്തുന്നവരെയും പുറത്താക്കുകയും തന്റെ കൂട്ടുകെട്ടിൽ നിന്നൊഴിവാക്കുകയും ഈ രണ്ട് പാഷണ്ഡതകളെയും പുറന്തള്ളാൻ ചക്രവർത്തിയോടു പറയുകയും ചെയ്തു.

73. ആവശ്യങ്ങൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നു

നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ ചക്രവർത്തി, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും ഒട്ടും താമസം കൂടാതെ സാധിച്ചുകൊടുത്തു. നല്ലവനായ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനങ്ങളെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിക്കൊടുത്തു. താഴെക്കാണുന്നതിൽ നിന്ന് അത് വളരെ വ്യക്തമാകും.

ഒന്നാമതായി, ആർച്ചുബിഷപ്പ് പീറ്ററിനും പലസ്തീനയിലെ ഗവർണർമാർക്കും രാജകീയ കല്പനകൾ അയച്ചു. തന്നെ സരണം, പലസ്തീനയിലെ ഒന്നും രണ്ടും പ്രോവിൻസുകളിൽ സമറിയാക്കാർ കത്തിച്ച കെട്ടിടങ്ങൾ പരിശോധിക്കാനായി അസ്കലോൻ മെത്രാൻ അത്തോണിയേയും പെല്ലാ മെത്രാൻ സക്കറിയാസിനെയും നിയമിച്ചു. ഓരോ സ്ഥലത്തും സംഭവിച്ച നാശനഷ്ടങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, കൊടുക്കാൻ ഒൻപതു പത്തും ഇൻഡിക്ഷനിൽ നികുതികളിൽ നിന്ന് പതിമൂവായിരം പൗണ്ട് സ്വർണനാണയങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നും കല്പിച്ചു.

അടുത്തതായി, കത്തിച്ച പ്രാർത്ഥനാലയങ്ങൾ പരിശോധിച്ചു ഓരോന്നും പുനർനിർമ്മിക്കാനാവശ്യമുള്ള പണം എത്രയെന്ന് തീരുമാനിക്കണമെന്നും, പൊതുഫണ്ടിൽനിന്നോ സ്റ്റീഫൻപ്രഭു, സമറിയാക്കാരുടെ വസ്തുവകകളിൽനിന്നെടുത്തോ ഈ തുക കൊടുക്കണം എന്നും കല്പിച്ചു. മെത്രാന്മാർക്ക് ആവശ്യമുള്ള സഹായങ്ങൾ ഒക്കെ കൊടുത്തു് അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്നും അയാൾക്ക് നിർദ്ദേശം കൊടുത്തു.

വൃദ്ധന്റെ മൂന്നാമത്തെ ആവശ്യത്തിന്, വിശുദ്ധനഗര മധ്യത്തിൽ ന്യൂറുകിടക്കകളുള്ള ആശുപത്രി പണിയാൻ കല്പിച്ചു. അതിന് നികുതിയില്ലാത്ത 1850 നാണയങ്ങൾ ആഭ്യവർഷം നൽകാനും നിർദ്ദേശിച്ചു. അത് 200 കിടക്കകളാക്കി വലുപ്പിക്കാനും അതനുസരിച്ച് തുകയില്ലാതെ കൊടുക്കാനും കല്പിച്ചു.

വൃദ്ധന്റെ നാലാമത്തെ അപേക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ ചക്രവർത്തി വലിയ താൽപര്യം കാണിച്ചു. നിത്യകന്യകയായ വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ പുതിയ പള്ളി ജറുസലേമിൽ പണിയാൻ തിയഡോർ എന്ന ശില്പിയെ അയച്ചു. പണിക്കാവശ്യമായ പണം കൊടുക്കണമെന്ന് പലസ്തീനയിലെ ട്രഷറി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് കല്പിച്ചു. പണിയുടെ പൊതുചുമതല ആർച്ചു ബിഷപ്പ് പീറ്ററിനായിരുന്തെന്നെങ്കിലും പണിയുടെ മേൽനോട്ടം ബകാതായിലെ മെത്രാൻ ബറാക്കസിനായിരുന്നു. വലിയൊരു സംഖ്യ പണിക്കാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി 12 വർഷംകൊണ്ട്, നിത്യകന്യകയും സ്തുത്യർഹയുമായ ദൈവമാതാവിന്റെ പള്ളി പണിതു്, മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച് കൂദാശാകർമ്മം നടത്തി. ഈ ബഹുമാന്യ കെട്ടിടത്തിന്റെ വലിപ്പവും കണ്ണഞ്ചിക്കുന്ന തിളക്കവും മനോഹരമായ അലങ്കാരങ്ങളും വിവരിക്കുന്നത് അധികപ്പറായിരിക്കും. കാരണം അതു് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾക്കുമുൻപിൽ നിലകൊള്ളുന്നു; മനുഷ്യർ അത്ഭുതപരരൂപമാകുന്നതും ഗ്രീക്കുകാർ അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതുമായ എല്ലാപുരാതന കാഴ്ചകളെയും വിവരണങ്ങളെയും അതു് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു. ദിവ്യസാബാസിന്റെ നാലാം അഭ്യർത്ഥനയുടെ ഫലമായിരുന്നിതു്.

ദിവ്യസാബാസിന്റെ അഞ്ചാം അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ ചക്രവർത്തി, സുമുസിന് ഒരു ഡിക്രി

അയച്ചു. സാബാസിന് ഒരു കോട്ട പണിയാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രമങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ പട്ടാളക്കാരെ കാവലിടാനുമായി പലസ്തീനയിലെ വരുമാനത്തിൽ നിന്നുള്ള പൊതു ഫണ്ടിൽ നിന്ന് ആയിരം നാണയങ്ങൾ ആബാ സാബാസിന് കൊടുക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു.

മാഞ്ഞുരാം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നിടത്തു് കെസറർ ത്രിബോണിയനോടുകൂടി നമ്മുടെ ദൈവസംരക്ഷിത ചക്രവർത്തി ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് അല്പം അകന്നുമാറി ദാവീദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തനിയെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ട് മൂന്നാം മണിയുടെ യാമ പ്രാർത്ഥന നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരിലൊരുവനും വലിയ ലുറയിലെ ഡീക്കനമായ ജറെമിയാസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തുവന്നു പറഞ്ഞു: “വന്ദ്യപിതാവേ, അങ്ങയുടെ അഭ്യർത്ഥനകൾ നടപ്പാക്കാൻ ചക്രവർത്തി ഇത്രയും തീക്ഷ്ണത കാണിക്കുമ്പോൾ അങ്ങെന്താണ് ഒരരികിൽ മാറിനില്ക്കുന്നത്?” ശ്രേഷ്ഠൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “എന്റെ കട്ടി, അവർ അവരുടെ ജോലി ചെയ്യുന്നു. നമുക്ക് നമ്മുടെ ജോലി ചെയ്യാം.”

74. സാബാസ് പലസ്തീനയിലേക്ക് തിരികെ പോകുന്നു.

ചക്രവർത്തി ഈ ക്രമീകരണങ്ങളെല്ലാം വരുത്തി തന്റെ തീട്ടരം കൊടുത്തു് ഈ വന്ദ്യവയോധികനെ സമാധാനത്തിൽ യാത്രയാക്കി. ഈ വൃദ്ധന്റെ പ്രവചനം പൂർത്തിയാക്കിക്കൊണ്ടു് ദൈവം അനന്തമായി ചക്രവർത്തിക്കു പ്രതിഫലം നൽകി. തന്റെ മുൻഗാമികൾക്കൊക്കെ സാധിക്കാത്ത തരത്തിൽ അധികം താമസിയാതെ ചക്രവർത്തി രണ്ടു വിജയങ്ങൾ കൊണ്ടു് കിരീടമണിയുകയും രണ്ടു ഭോഫികൾ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. നടുത്തുകയറിക്കാരിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം റോമും ആഫ്രിക്കയും വീണ്ടെടുത്തു; റോമിലെ വിററിഗിസ്, ആഫ്രിക്കയിലെ ജെലിമെർ എന്നീ രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ തന്റെ മുമ്പിൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ഇപ്രകാരം ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ടു് റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി കരയുടെയും കടലിന്റെയും പകുതി അദ്ദേഹം വീണ്ടെടുത്തു.

ആര്യൻകാരായ മേല്പറഞ്ഞ നാണക്കുകയറിക്കാരുടെ മേല്പോയ്ക്കിയിൽനിന്ന് പടിഞ്ഞാറു മുഴുവൻ മോചിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ആ വന്ദ്യവയോധികന്റെ നിർദ്ദേശാനുസരണം, കുറഞ്ഞപക്ഷം പ്രവചനം അനുസരിച്ച്, ആര്യൻ ദേവാലയങ്ങൾ എല്ലാം തകർത്തുകളയണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഉത്തരവിറക്കി. അതിനുപുറമേ, കലീനമായി വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ രാജകീയ ഡിക്രികൾവഴിയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഇരയടുത്ത കാലത്തു കൂടിയ എക്യുമെനിക്കൽ കൗൺസിൽവഴിയും നെസ്തോറിയസിന്റെയും ഒരിജന്റെയും പാഷണ്ഡതകളെ അദ്ദേഹം കീഴടക്കി ശപിച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി പിന്നാലെ പ്രതിപാദിക്കാം.

നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ ആ വന്ദ്യവയോധികൻ ബിസാൻസ്യത്തിലെ ലെയോൺസ്യൂസിനെയും ഷിമാപ്സു വെസ്സ്യായിലെ തിയഡോറിയന്റെ അനുയായികളെയും തന്റെ സമൂഹത്തിൽനിന്നു പുറംതള്ളി; അവരെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വിട്ടിട്ട്, ഒൻപതാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ സെപ്തംബറിൽ (530) പലസ്തീനയിലേക്ക് കപ്പൽകയറി. ജറുസലേമിൽ എത്തിയിട്ട് രാജകീയ തീട്ടരങ്ങളെല്ലാം പ്രസിദ്ധമാക്കി; ബിസാൻസ്യത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന പണം തന്റെ ആശ്രമങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്തു. പണം ഇപ്രകാരം വിതരണം ചെയ്തതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് മേല്പറഞ്ഞ ജറമിയാസ് തദവസരം വലിയ ലത്താ വിട്ടു. 'ഗുഹയുടെ ആശ്രമത്തിന്' ഏതാണ്ട് അഞ്ചു സ്റ്റേഡിയ വടക്കുമാറി ഒരു മരുഭൂമലയിടുക്കിൽ താമസം തുടങ്ങി. നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അയാളെ സന്ദർശിച്ചു. ആ സ്ഥലം അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ജോലിക്കാരു പണവും സാധനങ്ങളുമായി അദ്ദേഹം അവിടെചെന്നു, വളരെ പാടുപെട്ട്, കുറച്ചുസമയംകൊണ്ട് ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനാലയവും അറകളും പണിയിച്ചു. അവിടെ താമസിക്കാൻ സഹോദരന്മാരെയും പറഞ്ഞയച്ചിട്ട് ജറമിയാസിനെതന്നെ അവരുടെ അധ്യക്ഷനാക്കി. തന്റെ വലിയ ലത്തായുടെ നിയമങ്ങൾ അവർക്കും നൽകി. അങ്ങനെ ദൈവകൃപയാൽ അദ്ദേഹം അതിനെ ഒരു ലത്തായാക്കി, അതിപ്പോഴുമുണ്ട് ഭാഗ്യവാനായ ജറമിയാസിന്റെ പേരിലാണ് അത് അറിയപ്പെടുന്നത്.

75. സാബാസ് ഷിതോപ്പൊളീസിൽ

നേരത്തെ പറഞ്ഞതുപോലെ, രാജകീയതീട്ടരങ്ങൾ ജറുസലേമിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ, അത് കേസറിയായിലും ഷിതോപ്പൊളീസിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനായി. നമ്മുടെ ആർച്ചബിഷപ്പിന്റെയും മാറ്റ് മെത്രാന്മാരുടെയും അഭ്യർത്ഥനയാൽ നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവിടേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഷിതോപ്പൊളീസിൽ എത്തിയപ്പോൾ, അങ്ങേയ്ക്കറിയാവുന്നതുപോലെ, തിയഡോഷ്യസ് മെത്രാപ്പൊലീത്തായും എന്റെ പിതാവുൾപ്പെടെയുള്ള ജനക്കൂട്ടം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടവനും. മെത്രാപ്പൊലീത്തായുടെ അസ്സസ്സ് എന്ന നിലയിൽ ഈ അവസരം മെത്രാസനാരമനയിൽ അധികാരമുള്ളയാളായിരുന്നു എന്റെ പിതാവ്. രാജകീയ തീട്ടരങ്ങൾ വായിച്ചിട്ട് ആ വന്ദ്യവയോധികൻ മെത്രാസന അരമനയിലേക്കുനയിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം താമസിച്ചത് വിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷിയായ പ്രൊക്കോപ്പിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിലാണ്. എന്റെ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതസഹചാരി ആയിരുന്നു. ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചു കുട്ടിയായിരുന്ന ഞാൻ ആ വന്ദ്യവയോധികന്റെ പാദം ചുംബിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെ പിടിച്ചുയർത്തി ചുംബിച്ചിട്ട് എന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു: “ഇപ്പോൾ മുതൽ ഈ കുട്ടി എന്റെ ശിഷ്യനും മരുഭൂമിയിലെ പിതാക്കന്മാരുടെ പുത്രനാണ്.” അദ്ദേഹം മെത്രാപ്പൊലീത്തായോടുപറഞ്ഞു: “എന്റെ പൊന്നുതമ്പുരാണേ, ഞാൻ ഈ കുട്ടിയെ അങ്ങയെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. അവനെ നോക്കിക്കൊള്ളണം. കാരണം എന്നിക്കവനെ ആവശ്യമുണ്ട്.” എന്റെ പിതാവ് ഇക്കാര്യം എന്റെ അമ്മയോടുപറഞ്ഞു. ഉടനെ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ച് തന്റെ ബഹുമാനാരവുകൾ അർപ്പിക്കാൻ അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ഏകാന്തവാംസിയായ ആബാ പ്രൊക്കോപ്പിയസിനെ കാണാൻ മാർത്തോമായുടെ ജില്ലയിലേക്ക് പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, എന്റെ അപ്പൻ അമ്മയോടു വിവരം പറഞ്ഞു, ഉടനെ ഞാനും അമ്മയും കൂടി ശ്രീഹായുടെ പള്ളിയിലേക്കുപോയി. അദ്ദേഹം അവിടെ വന്നപ്പോൾ എന്റെ പിതാവ് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വശത്തേക്കുവിളിച്ചിട്ട്

എന്റെ അമ്മയെ പരിചയപ്പെടുത്തി. അവൾ ബഹുമാനാദരവുകൾ കാണിച്ചു, അവൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാസിയായിരുന്നെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്നെ നോക്കി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു "നോക്കൂ, ഇതാ, എന്റെ ശിഷ്യനായ സിറീൽ; ഞാൻ സാഷ്യാംഗപ്രണാമം ചെയ്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു" പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു. എന്നിട്ട് എന്റെ പിതാവിനോടു പറഞ്ഞു: "എനിക്കിവനെ ആവശ്യമുള്ളതിനാൽ ഇവനെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കണം. ഇപ്പോൾ മുതൽ ഇവൻ എന്റെ ശിഷ്യനാണ്."

ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം എന്റെ അമ്മയെ അനുഗ്രഹിച്ചുപറഞ്ഞയച്ചു. ഞാനും എന്റെ പിതാവും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം നിന്നു. ആബാ പ്രൊക്കോപ്പിയൂസിനെ കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ച ശേഷം ഞങ്ങൾ മെത്രാസനാരമനയിലേക്കു മടങ്ങി.

പിറേദിവസം ജറുസലേമിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുന്നതിനു തൊട്ടുമുമ്പ് ആ വൃദ്ധൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കൂടെ ഞങ്ങളുടെ ഭവനത്തിൽ വന്നു. എന്റെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും എന്നെയും അനുഗ്രഹിച്ചു. അതിനുശേഷം തന്റെ അനുയായികളായ പിതാക്കന്മാരോടുകൂടി ഷിതോപ്പൊളീസിൽ നിന്നു പോയി.

വന്ദ്യപിതാവേ, ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ ലൂറായിൽ പ്രവേശിക്കാൻ അങ്ങ് എന്നെ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ, അങ്ങേയ്ക്കിതെല്ലാം അറിയാമെന്ന് എന്നോടു പറഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. അത് എന്തായാലും പുതിയ ലൂറയും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചതാണെന്നും ഒരിജനെ പിൻതുണയ്ക്കുന്നവരെല്ലാം പുറന്തള്ളപ്പെട്ടെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അങ്ങ് പറഞ്ഞു: "അതേയതേ, എനിക്കത് നന്നായറിയാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമം വഹിക്കുന്ന ലൂറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ് നിനക്കു നല്ലത്. ഈ കാര്യത്തിലും നമ്മുടെ വലിയ പിതാവായ സാബാസ് ഒരു പ്രവാചകനാണെന്ന് തെളിയുന്നതിന്, എങ്ങനെയായാലും ഇതു സംഭവിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും എന്ന് എനിക്കറിയാം."

ഇതാണ് അങ്ങ് എന്നോട പറഞ്ഞത്. എന്നെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, ദൈവം അനുവദിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഒരു വലിയ അറ നിർമ്മിച്ച് അതിൽ താമസിക്കുന്നതിനും, പറഞ്ഞതു പോലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനും അങ്ങയുടെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്.

ആ അവസരം മുതൽ സ്നേഹപൂർവ്വം മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്റെ പിതാവിനോട് ഇപ്രകാരം ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: “ആബാ സാബാസിന്റെ ശിഷ്യൻ എങ്ങനെയാണ്?” അതേ സമയം എന്നെ സങ്കീർത്തനങ്ങളും, വി. പൗലോസിന്റെ ലേഖനങ്ങളും പഠിപ്പിക്കണമെന്ന് എന്റെ പിതാവിനെ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, അദ്ദേഹം എന്നെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും സഭയിലെ ആദ്യപടിയിൽ എന്നെ കയറ്റിക്കൊണ്ട് എനിക്ക് ആദ്യപട്ടം തരികയും ചെയ്തു.

രാജകീയ തീട്ടരം വായിക്കുകയും നാശനഷ്ടങ്ങളുടെ കണക്കെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ട്, സ്ഥിരമായ മുഴുവൻ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒന്നാം പലസ്തീനിയ്ക്ക് പത്നീരായിരം പൗണ്ട് സ്വർണനാണയങ്ങളുടെ നികുതിയിളവ് അനുവദിച്ചു. ഷിതോപ്പൊളീസ് പ്രദേശത്ത് വലിയ നാശനഷ്ടം സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ നൂറ് പൗണ്ടിന്റെ ഇളവ് അനുവദിച്ചാൽ മതിയെന്ന്, മെത്രാന്മാർ തീരുമാനിച്ചു. കത്തിച്ചുകളഞ്ഞ പള്ളികൾക്കുവേണ്ടി വളരെ പണം വ്യയം ചെയ്തു. കത്തിച്ചവ പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിലും ഉചിതമായി അലങ്കരിക്കുന്നതിലും പലസ്തീനയിലെ മെത്രാന്മാർ വളരെ ഔദാര്യം കാണിച്ചു.

76. സാബാസിന്റെ മരണം

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള തന്റെ സേവനം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം ഭക്തനായ, മഹാനേതാവായ സാബാസ് ജറുസലേമിലേക്കു മടങ്ങി. പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ദേഹത്തെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങളോട് വിടവാങ്ങുന്ന രീതിയിൽ അവയെല്ലാം വണങ്ങിയ ശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ വലിയ ലത്തായിലേക്കുപോയി. അധികം വൈകാതെ അദ്ദേഹം രോഗിയായി. ഇതറിഞ്ഞ അതിവിശുദ്ധ മെത്രാനായ പീറ്റർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു.

ഷിക്കാൻ പെന്നു. തന്റെ മുറിയിൽ കറേ കാരൊബുപ്പുഴങ്ങളും പഴുകിയ ഇഴത്തപ്പുഴങ്ങളുമേ ഉള്ളൂ എന്നു മനസ്സിലാക്കി, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു മഞ്ചത്തിൽ കിടത്തി അരമനയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അവിടെ അദ്ദേഹം തന്റെ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ പരിചരിച്ച് ശുശ്രൂഷിച്ചു കുറച്ച ദിവസങ്ങൾക്കകം താൻ മരിച്ചു പോകുമെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ദർശനം നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനുണ്ടായി. - ഇത് ആർച്ച ബിഷപ്പിനെ അറിയിച്ചിട്ട്, തന്റെ മുറിയിൽ കിടന്നു മരിക്കാൻ വേണ്ടി, തന്റെ സ്വന്തം ലഘായിലേക്കുപോകാൻ അനുവദിക്കണമെന്ന് ആർച്ചബിഷപ്പിനോടപേക്ഷിച്ചു.

എപ്പോഴതെത്തിലും അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച ആർച്ചബിഷപ്പ് അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങളോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം ലഘായിലേക്ക് അയച്ചു. തന്റെ ഗോപുരത്തിൽ കിടക്കവെ, ഡിസംബർ ആരംഭത്തിൽ, ആ വൃദ്ധൻ ലഘായിലെ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി മെലീതാസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു ബൈബിളിക്കാരൻ സന്യാസിനെ അവരുടെ അധ്യക്ഷനായി നിയമിച്ചു. തന്റെ ആശ്രമങ്ങളിലെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ അഭംഗ്യം പാലിക്കപ്പെടണമെന്ന് അയാളോടു നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം അയാൾക്ക് എഴുതിക്കൊടുത്തു. ഒരു ഭക്ഷണവും കഴിക്കാതെയും ആരോടും സംസാരിക്കാതെയും അദ്ദേഹം നാലുദിവസം അനങ്ങാതെ കിടന്നു. ശനിയായ വളരെ വൈകി, പിറേദിവസം പുലർച്ചയ്ക്ക് അദ്ദേഹം കർബാനയാവശ്യപ്പെട്ടു; കർബാന സ്വീകരിച്ചു. പിന്നീട് അവസാനമായി, “കർത്താവേ നിന്റെ കൈകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മാവിനെ വിട്ടു.

77. സാബാസിന്റെ ശവസംസ്കാരം

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് നല്ല യുദ്ധം ചെയ്തു, തന്റെ ഓട്ടം പൂർത്തിയാക്കി, തന്റെ വിശ്വാസം കാത്തു; നീതിയുടെ കിരീടത്താൽ അദ്ദേഹം അലംകൃതനായി (2 തിമോ. 4:7-8). പത്താം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ഡിസംബർ മാസം 5 നാണ് അദ്ദേഹം മരിച്ചത്. അതായത്, സൂര്യനെനോക്കി

കാലഗണന നടത്താൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ലോക സൃഷ്ടിക്കു ശേഷം 6024-ാം വർഷം; ശ്രീഹന്മാരുടെ ശിഷ്യനും പൗരാണികനുമായ ഹിപ്പോളിറ്റസ്, സൈപ്രസ് മെത്രാൻ എപ്പിഫാനിയസ്, താത്തപികനും വിശ്വാസസാക്ഷിയുമായ ഹീറോ എന്നീ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ തയ്യാറാക്കിയ കാലാനുക്രമണിക അനുസരിച്ച്, വചനമായ ദൈവം കന്യകയിൽനിന്ന് ജഡമെടുത്ത് മനുഷ്യനായിട്ട് 524-ാം വർഷത്തിൽ (ക്രി.വ. 532). സാബാസിയൻ ജീവിതത്തിന്റെ കാലക്രമ വിവരണം ഇപ്രകാരമാണ്. അദ്ദേഹം പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ പലസ്തീനയിൽ വന്നു. ആശ്രമത്തിൽ പതിനേഴ് വർഷം ജീവിച്ചു. മരുഭൂമിയിലും വലിയ ലൗറയിലുമായി 59 വർഷം ജീവിച്ചു. 94-ാം വയസ്സിൽ മരിച്ചു. അതായത് ലംപാദിയൂസിന്റെയും ഒറെസ്തെസിന്റെയും കോൺസുളേറ്റിനു ശേഷം രണ്ടാം വർഷം, ഇപ്പോഴത്തെ ദൈവസംരക്ഷിത ഭരണത്തിന്റെ ആറാം വർഷം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണവാർത്ത ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം പ്രചരിച്ചു. സുന്നയാസികളും അൽമായരുമടക്കം വലിയൊരു ജനാവലി അവിടെ തടിച്ചുകൂടി. സന്നിഹിതരായ മെത്രാന്മാരോടും വിശുദ്ധ നഗരത്തിലെ പ്രമുഖരോടും കൂടെ ആർച്ചബിഷപ്പ് പീറ്ററും സ്ഥലത്തെത്തി. വലിയ ലൗറയിൽ രണ്ടു പള്ളികൾക്കുമിടയ്ക്ക്, അദ്ദേഹം അഗ്നിസ്തംഭം ദർശിച്ച സ്ഥലത്തു്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുശേഷിപ്പ് അടക്കി. “നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിലാകുന്നു; മരണം അവരെ ഒരിക്കലും സ്पर्ശിക്കുകയില്ല” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ (വിജ്ഞാനം 3:1) വിശുദ്ധൻ മരിച്ചില്ല. കററമററും ദൈവത്തിനു പ്രീതികരവുമായ ജീവിതം നയിച്ചിട്ട് അദ്ദേഹം നിദ്രപ്രാപിച്ചതേയുള്ളൂ. ഈ ദിവസംവരെ സത്യമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കേടുകൂടാതെയും അഴിവുകൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നു. അടുത്തകാലത്തെ പത്താം ഇൻഡിക്ഷനിൽ എന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു് ഞാനതു കണ്ടതാണ്.

78. വെള്ളിപ്പണിക്കാരുടെ സാക്ഷ്യം

ഭാഗ്യവാനായ കസ്സിയാനസിന്റെ തിരുശേഷിപ്പ് വയ്ക്കുവാനായി ആ അമൂല്യമായ കല്ലറ തുറന്നപ്പോൾ, ആ വന്ദ്യ

വയോധികന്റെ ശരീരത്തെ ബഹുമാനിക്കാനായി ഞാൻ കല്ലറയിലേക്കിറങ്ങി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരം കേടുകൂടാതെയും അഴിവു കൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പൊതുവു സർവ്വത്രികവുമായ ഉത്ഥാനത്തിന് മുൻപായി അഴിവില്ലായ്മകൊണ്ട് തന്റെ ശുശ്രൂഷകരെ ബഹുമാനിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്ത ദൈവത്തെ, അതുതപരതന്ത്രമായി ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തി. വിശുദ്ധ തിരുശേഷിപ്പിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവാകട്ടെ, ദൈവസമക്ഷം വലിയ സ്വാധീനം ഉള്ളതായിരുന്നു. ചില ഉദാഹരണങ്ങളാൽ അതിന്റെ തേജസ് കാട്ടിത്തരാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കാം.

ഡമാസ്കസുകാരനും റോമുളസ് എന്നു പേരുള്ളവനും വിശുദ്ധ ഗത്സമേന്റെ ആർച്ചുധീക്കനുമായ ഒരു വെള്ളിപ്പണിക്കാരൻ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. താഴെപ്പറയുന്ന കഥ ഈ റോമുളസ് എന്നോടു പറഞ്ഞതാണ്: ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ മരണത്തിന്റെ അവസരം എന്റെ കടകൊള്ളമായിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാണ്ട് നൂറുപയ്യൂറു വെള്ളി എന്നിങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ വിശുദ്ധ തിയഡോറിന്റെ തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രത്തിൽചെന്നു അഞ്ചുദിവസത്തേക്കു തിരികത്തിച്ചു അഴിക്കാലികൾ രാപകലകൾ കരഞ്ഞുനിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെ കഴിഞ്ഞു. അഞ്ചാം ദിവസം പാതിരാത്രിക്ക് ഞാൻ നിദ്രയിലാണു. അപ്പോൾ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷിയായ തിയഡോറിനെ കണ്ടു. അദ്ദേഹം എന്നോടൊരത്തു: “എന്താണു കാര്യം? എന്താണു നീ ദുഃഖിച്ചും വിലപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതു?”

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എന്റെയും മറ്റുള്ളവരുടെയും വസ്തുവകകൾ എന്നിങ്ങനെയുണ്ടായിരുന്നു. ഒന്നും നേടാതെ ഞാൻ ഇവിടെ ദിവസങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചു. വിശുദ്ധൻ അവനോടു പറഞ്ഞു: “എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. ഞാൻ ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. ആബാസാബാസിന്റെ വിശുദ്ധാത്മാവിനെ എതിരേറ്റു അതിനുള്ള വിശ്രമസ്ഥലത്തേക്കു ആനയിക്കാൻ വേണ്ടി ധൂതിപ്പെട്ടു പോകാൻ എന്നിങ്ങനെയായി കിട്ടി. എന്നാൽ നീയിപ്പോൾ ഇന്നു സ്ഥലത്തു ചെല്ലുക. കള്ളന്മാരെയും കൊള്ളമുതലും നീ അവിടെ

കണ്ടെത്തും.” ആ നാഴികയിൽതന്നെ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു, കരേ ആളുകളെ കൂട്ടി വിശുദ്ധൻ പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തെത്തി. ദർശനത്തിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടെത്തി.

79. ബുറീറായ് സഹോദരന്മാർക്കു കാണപ്പെടുന്നത്

സമതലത്തിലെ ബുറീറായ് ഗ്രാമവാസികളായ രണ്ടു സഹോദരന്മാർക്കു വിശുദ്ധ സാബാസിൽ വലിയ വിശ്വാസമായിരുന്നു. ആശ്രമവാസികൾ അതുവഴി ബിസിനസിനായി പോകുമ്പോൾ വിശ്വാസത്തിൽ അവരെ സ്വീകരിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ട പരിചരണം നൽകുകയും ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമാംവിധം തങ്ങളുടെ അധ്വാനഫലം അവർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏതോ പൈശാചിക പ്രവർത്തനത്താൽ കൊയ്ത്തുകാലത്തു അവരിരുവരും രോഗം ബാധിച്ചു; വീട്ടുകാർ വിഷാദമുക്തരായി. വിളവ് നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ ദുഃഖിച്ച്, അവർ ആബാ സാബാസിനെ ഓർത്തു. തങ്ങളെ സഹായിക്കണമെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം അപേക്ഷിച്ച അദ്ദേഹം അവർ ഇരുവർക്കും കാണപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനുവേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചതു കാണവിൻ. അവിടുന്ന് എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, സത്യദൈവമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു നിങ്ങളുടെ ജോലിക്കു പോകവിൻ”. ഉടൻതന്നെ അവർ സുഖം പ്രാപിച്ചു. കടംബത്തിലുള്ളവരോട് ഈ അത്ഭുതത്തെപ്പറ്റി പാഞ്ഞിട്ട് തങ്ങളുടെ ജോലികളിൽ പ്രവേശിച്ചു. അന്നുമുതൽ, ഈ അത്ഭുതത്തിന്റെ വാർഷികത്തിലെല്ലാം തങ്ങളുടെ എസ്റ്റേറ്റിലുള്ളവർക്കെല്ലാം അവർ ഒരു സദ്യ കൊടുത്തിരുന്നു.

80. തയ്യൽക്കാർക്കു കാണപ്പെടുന്നു

നമ്മുടെ മാതൃനഗരത്തിൽ നിന്നുള്ള ജനാറുസ് എന്ന സ്ത്രീ കസ്സെല്ലിയത്തിനു ഗുഹയ്ക്കും പേണ്ടി രണ്ടു വിരികൾ തയ്യാൻ തീരുമാനിച്ചു. പണിക്കുവേണ്ടി എല്ലാം തയ്യാറായപ്പോൾ, തയ്യാക്കുമെന്നോ സ്ത്രീകൾ വാക്കു പാലിച്ചില്ല. അതിൽ ജനാറുസ് വളരെ ദുഃഖിതയായി. ഉറക്കത്തിൽ ഭാഗ്യവാനായ

സാബാസ് അവരക്കു കാണപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: “രാവിലെ തന്നെ തയ്യൽക്കാരെ വരുത്തുക. അവർ വന്നു പണിചെയ്യും. വിഷമിക്കേണ്ട. നിന്റെ നേർച്ചയ്ക്കു തടസ്സം ഉണ്ടാകുകയില്ല”. അദ്ദേഹം തയ്യൽക്കാരക്കു അതുപോലെ കാണപ്പെട്ടു. ജോലി താമസിപ്പിക്കുന്നതിലുള്ള അത്യുപതി അവരെ അറിയിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം അതിരാവിലെ സന്തോഷത്തോടും താല്പര്യത്തോടും കൂടെ വന്നു; തങ്ങൾക്കുള്ള ദർശനം പരസ്പരം അറിയിച്ചിട്ട് ജോലി തുടങ്ങി. ദൈവത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ അവരുടെ ജോലി പൂർത്തിയാക്കി.

81. ഒട്ടകത്തിന്റെ അദ്ഭുതം

വളരെ നാളുകൾക്കുശേഷം വലിയ ലത്തറയിലെ കാര്യസ്ഥൻ, മക്കേറുസിൽ നിന്നു വാങ്ങിയ ധാന്യങ്ങൾ കൊണ്ടു വരാൻ ചാവുകടലിന്റെ അടുത്തുനിന്നു അറബികളുടെ ഒട്ടകങ്ങളെ കൂലിക്കെടുത്തു. ഭാരവുമായി ഒട്ടകങ്ങൾ ലത്തറയിലെത്തിയപ്പോൾ, അതിമിമന്ദിരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന റോഡിന്റെ വചത്തുവശത്തുകൂടെ ഒരാളുടെ വഴിതെറിപ്പോയി. കിഴക്കും തുക്കായ സ്ഥലത്തുനിന്നു ഭാരത്തോടുകൂടി മലയിടുക്കിലേക്കു വീണു. ഒരാളുടെ പത്തിരട്ടി താഴ്ചയുണ്ടായിരുന്നു ആ ചരിവിന്നു. ഒട്ടകത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ അറബി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: “ആബാ സാബാസ്, അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ എന്റെ ഒട്ടകത്തെ സഹായിക്കണം.”. ഒട്ടകം താഴേക്കു ഉരുണ്ടു പോയപ്പോൾ അയാൾ വീണ്ടും ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “ആബാ സാബാസ്, സഹായിക്കണം.”. ഒട്ടകം ഉരുണ്ടപ്പോൾ അതിന്റെ പുറത്തു പരിശുദ്ധനായ ഒരു ശ്രേഷ്ഠൻ ഇരിക്കുന്നതായി അറബിക്കു കാണപ്പെട്ടു. അയാൾ മറെറാരു വഴിയിലൂടെ ഓടി ഒട്ടകത്തിനടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തു ശ്രേഷ്ഠനെ കണ്ടില്ല. ഭാരവും വഹിച്ചു ഒട്ടകം അപകടം ഒന്നും കൂടാതെ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുന്നതു ദർശിച്ചു. അതിനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചു കരേക്കൂടി നല്ല പാതയിലൂടെ നടത്തി അതിമിമന്ദിരത്തിലെത്തിച്ചു ഭാരം ഇറക്കിവച്ചു. ഈ അത്ഭുതത്തിന്റെ അസാധാരണ സ്വഭാവത്താൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു ഈ അപരിഷ്കൃതൻ വൃദ്ധന്റെ ശവക്കല്ലറയെ വന്ദിക്കാൻ എല്ലാവർഷവും

വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കൃതജ്ഞതാ സൂചകമായി തന്റെ അധ്വാന ഫലമായ ഒരു ചെറിയ സ്വർണനാണയം പതിവായി കാര്യ സ്ഥാനെ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

82. ഔക്സെൻസ്യൂസ് അദ്ഭുതകരമായി രക്ഷ പെടുന്നു

നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ സ്കൂളത്തിന് താഴെയുള്ള ഗുഹയിൽ ഈയവസരം ഒരു ജലസംഭരണി പണിതു. ദൈവം പണിത പള്ളിയിൽ നിന്ന് സ്കൂളത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു രഹസ്യ പാത ഉണ്ടായിരുന്നു. മുകളിലുള്ള പാറയിൽ ഉയരത്തിലായി പിതാക്കന്മാർ ഒരു സംഭരണി പണിതു. അതിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞിട്ട് ജലസംഭരണിയിലേയ്ക്ക് ഒഴുക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നിട്ട്. ജലസംഭരണിയുടെയും മുകളിലത്തെ സംഭരണിയുടെയും പണി നടത്തിയിരുന്നത് കമ്മായം തേപ്പുകാരനും ബേത്ലഹേംകാരനുമായ ഒരു മാമാസായിരുന്നു. ജലസംഭരണിയുടെ പണി നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാമാസിന്റെ കൂടെ തൊഴിൽ പഠിക്കാനായി ഔക്സെൻസ്യൂസ് എന്നൊരു കുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. പെട്ടന്ന് കൊടുങ്കാറ്റിച്ച് മഴപെയ്തു. സംഭരണിയിൽ വക്കവരെ വെള്ളം നിറഞ്ഞു. ഉടനെ അത് തകർന്നു. പ്രായപൂർത്തിയായ മാമാസ് അപകടത്തിൽ നിന്ന് കഷ്ടിച്ചു രക്ഷപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ആ കുട്ടി വെള്ളത്തിന്റെ കടത്താഴ്ക്കിൽപ്പെട്ടു. കല്ലും മണ്ണും വെള്ളവും എല്ലാം കൂടി കട്ടിയോടു കൂടി മലമുകളിൽ നിന്ന് രണ്ടു പള്ളികൾക്കിടയുള്ള നടുമുറത്തേക്കൊഴുകി വന്നു. ആ സ്ഥലത്താണ് ലോ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ അമൂല്യമായ തിരുശേഷിപ്പ് കിടക്കുന്നത്. ആ മലഞ്ചരിവിന്റെ ഉയരം അൻപതടിയിലായിരുന്നു. മഴ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ കുട്ടി ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളക്കുമുൻപിൽ, താഴെ ഉരുണ്ടുവീണ കല്ലുകൾക്കിടയിൽ കിടക്കുന്നത് കാണപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അവൻ യാതൊരപകടവും സംഭവിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ അദ്ഭുതത്തിന് ഞാൻ ദുക്സാക്ഷിയാണ്. അന്ന് ഞാൻ പുതിയ ലോകത്തിൽ നിന്ന് വലിയ ലോകത്തിൽ അവിടെ ഒരു മുറി നിർമ്മിക്കാൻ ഒരിടം തേടിവന്നതായിരുന്നു.

ആ വന്ദ്യവയോധികന്റെ അതുളതങ്ങളിൽ നിന്നും ഇവ മാത്രം തെരഞ്ഞെടുത്തത് ഞാൻ കുറിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കും ശിഷ്യർക്കും എന്തു സംഭവിച്ചു എന്ന് ഭാഗികമായി വിവരിക്കാനുള്ള സമയമായി.

83. ഒരിജനിസം വീണ്ടും പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നു⁸⁴

അലക്ഷ്യമായിട്ടാണോ പരിചയമില്ലായ്മകൊണ്ടാണോ എന്നറിയില്ല, വന്ദ്യവയോധികനായ സാബാസിന്റെ പിൻഗാമി ആബാ മെലിതാസ്, രാജകീയ കല്പന അനുസരിച്ച് കോട്ട കെട്ടുവാനായി സുമ്മസ് നൽകിയ ആയിരം നാണ്യം ആർച്ചുബിഷപ്പ് പീറ്ററിന്റെ കൈയിൽ കൊണ്ടു കൊടുത്തു. - അതുകൊണ്ട് കോട്ടപണി നടന്നില്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ആ പണം വിവിധ ആശ്രമങ്ങൾക്കായി പങ്കിട്ടു കൊടുത്തു.

തഴച്ചുവളരുന്ന അവസ്ഥയിലാണ് വന്ദ്യവയോധികന്റെ അജഗണത്തിന്റെ ചുമതല ഈ ആബാ മെലിതാസ് ഏറ്റെടുത്തത്. നമ്മുടെ ദൈവവും പ്രധാന ഇടയനുമായ ക്രിസ്തു രക്ഷിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരിൽ ചെന്നാൽ ഈ അജഗണത്തെ കടിച്ചു കീറുമായിരുന്നു. ഇത് എങ്ങനെ, ഏതു രീതിയിൽ സംഭവിച്ചു എന്ന് ഞാൻ ചുരുക്കമായി പറയാം.

നമ്മുടെ സ്തുത്യർഹനായ സാബാസ് ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ മരുഭൂമിയിലെ ആശ്രമങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേയൊരു വിശ്വാസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജറുസലേമിലെ മക്കളെല്ലാവരും ഒരേ മനസ്സോടുകൂടി ദൈവഭവനത്തിലേക്കു പോകുന്നത് കാണാമായിരുന്നു. ദൈവിക പ്രബോധനങ്ങളുടെ അലംഘനീയവും വർണ്ണനാതിതവുമായ സ്വഭാവം ഏകയോഗമായി അവർ ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. “നിങ്ങൾ കണ്ണുകൾ ഉയർത്തി ചുറ്റും നോക്കുവിൻ. ഇതാ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരിക്കുന്നു” എന്ന തിരുലിഖിതം നിറവേറിയിരുന്നു (ഏശാ. 60:4). എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠനായ ഈ ഇടയൻ ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒട്ടും പരിചയമില്ലാത്ത ഒരിടയൻ

84. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരിജനിസത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന രേഖയാണ് സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം.

നയിച്ചതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജഗണത്തിന് പ്രയാസങ്ങളുണ്ടായി.

നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിന്റെ മരണം മുതലെടുത്തുകൊണ്ട് നോണ്ണസും അനയായികളും തങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുണ്ടായിരുന്ന പാഷണ്ഡത പരസ്യമാക്കി; തങ്ങളുടെ പുറമുള്ളവരിൽ പ്രക്ഷുബ്ധമായ മുന്നേറ്റം ഇളക്കിവിട്ടു പുതിയ ലഗറായി ലുള്ള കൂട്ടൽ വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവരെ മാത്രമല്ല, മർത്ത്യരിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിലും ഫിർമീനസിന്റെ ലഗറായിലും ഉള്ളവരെയും തങ്ങളുടെ ഈ ദുഷിച്ച പാഷണ്ഡതയിലേക്ക് വശീകരിച്ചു. വന്ദ്യവയോധികന്റെ ശിഷ്യരും സഹപോരാളികളുമായ ഫിർമീനസും സൊസൊമെന്നും ഈയവസരം മറിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൂടാതെ വലിയ ലഗറായിലും മരുഭൂമിയിലെ മറ്റു ആശ്രമങ്ങളിലും ചുരുങ്ങിയ സമയം കൊണ്ട് ഒരിജന്റെ പാഷണ്ഡത വിതയ്ക്കുന്നതിൽ അവർ വിജയിച്ചു. അതേസമയം, മർത്ത്യരിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിലെ അദ്ധ്യക്ഷനായ ഡൊമീഷ്യനും പുതിയ ലഗറായുടെ കീഴിലുള്ളവരുടെ അദ്ധ്യക്ഷനും അസ്കീദാസ് എന്നു വിളക്കപ്പെടുന്നവനുമായ തിയഡോറും ഒരിജന്റെ ബാധ പൂർണ്ണമായും സ്വന്തമാക്കിക്കൊണ്ട് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ, കാൽസിഡൺ കൗൺസിലിനുവേണ്ടി പോരാടുന്നവരാണ് തങ്ങൾ എന്ന് നടിച്ചു.³⁵

മുകളിൽ പറഞ്ഞ, ബിസാൻത്യത്തിലെ ലെയോൺസ്യസിന്റെ ശിപാർശപ്രകാരം അവർ എവുസേബിയസ് പിതാവുമായി³⁶ ബന്ധപ്പെട്ടു; അദ്ദേഹം വഴി നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ ചക്രവർത്തിയുമായും, യേരൂസലേമിലൂടെ തങ്ങളുടെ പാഷണ്ഡത അവർ മൂടിവച്ചു; കൊട്ടാരവുമായി നേരിട്ടു ബന്ധം പുലർത്താൻ സാധിച്ചതുവഴി ഡൊമീഷ്യൻ ഗലാത്യ പ്രോവിൻസിലെ ഒന്നാമത്തെ സിംഹാസനം കരസ്ഥമാക്കി;³⁷

35. 536 ലാണ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഈ ഹോംസിനഡ് നടന്നത്. അവിടെ പച്ച പ്രമുഖരായ ഏകസ്വഭാവ നേതാക്കന്മാർ ശപിക്കപ്പെട്ടു.

36. തലസ്ഥാനത്തെ വലിയ പള്ളിയിലെ വൈദികനായിരുന്ന എവുസേബിയസ്.

37. അൻസീറം.

തിയഡോർ, കപ്പഡോഷ്യയിലെ കേസറിയ രൂപതയും. ഇതിൽനിന്നു കൂടുതൽ ശക്തി സംഭരിച്ചുകൊണ്ടു നോണ്ണസ് സംഘവും ഒരിജനിസത്തിന്റെ വിത്തുകൾ പലസ്തീനയിലൂടെ നീളം വിതയ്ക്കുന്നതിൽ ഉത്സുകരും അക്ഷീണരുമായിരുന്നു.

84. ഒരിജനിസ്കാർ പുതിയ ലഘായിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നു

ആബാ സാബാസിന്റെ അജഗണത്തെ അഞ്ചുവർഷം ഭരിച്ചശേഷം ആബാ മെലിതാസ് മരിച്ചു. മുകളിൽ പല പ്രാവശ്യം സൂചിപ്പിച്ച ഭാഗ്യവാനായ തെയോഡുളസ് മരിച്ചതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ ജലാസിയസ് അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ ആബാ സാബാസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് അധ്യക്ഷനായി.

അദ്ദേഹം അധ്യക്ഷനായപ്പോൾ തന്റെ പല സമൂഹങ്ങളും ഒരിജനിസത്തിന്റെ പിടിയിൽ അമർന്നിരിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. മെത്രാനും ഏകാന്തവാസിയും ദൈവപ്രചോദിതനുമായ ജോണിന്റെ വീക്ഷണങ്ങൾ ജലാസിയസ് പുലർത്തിയിരുന്നു. ഒരു ഗലാത്യക്കാരൻ എഴുത്തുകാരൻ എപസ്താത്യോസ്, ജറുസലേമിലെ സ്റ്റീഫൻ, ഗാബാലായിലെ തിമോതി എന്നിവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതരുമായിരുന്നു. അവസാനം പറഞ്ഞവരും ഇന്നും ഷേതിൽ സൂത്രങ്ങളിൽ പരിലസിക്കുന്നു. ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരായി ബോസ്രായിലെ വിശുദ്ധ മെത്രാനായ അന്തിപത്രോസ് എഴുതിയ കൃതി ജലാസിയസ് പള്ളിയിൽ വായിച്ചു. ആത്മാക്കളെ നശിപ്പിക്കുന്ന ഈ പാഷണ്ഡത സ്വീകരിച്ചവർ അതിനാൽ പ്രകോപിതരായി പള്ളിയിൽ ബഹളം ഉണ്ടാക്കി. ഡീക്കനും ലഘായിലെ ഗായകസംഘ നേതാവും അന്ത്യോക്യക്കാരനുമായ ഒരു ജോണായിരുന്നു ഇതിന്റെ തലവൻ. അയാളുടെ പാഷണ്ഡത നിമിത്തം വിശുദ്ധ പദവിയിൽനിന്നു പിതാക്കന്മാർ ഇയാളെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയിരുന്നു. ഇടിയുടെ പിശാചു് എന്നറിയപ്പെട്ട ഒരു ജോൺ, പ്റോറോമി ആദിയായവരുമൊത്തു് അയാൾ ഗുഡാലോപന നടത്തിയിരുന്നു. ഇയാളുകൾ അന്തവാദം കൂടാതെ യോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി അനേകം ആത്മാ

ക്കളെ വഴിതെറ്റിക്കുൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇത്രയുമായപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ ഏകയോഗമായി, അവരെ ഓരോരുത്തരെയായി ലഘായിൽനിന്നു പുറത്താക്കി. അവരുടെ സംഖ്യ നാല്പതിനോടടുത്തു വരും. നോണ്ണസ്സിനോടും ബിസാൻസ്യത്തെ ലെയോൺസ്യൂസിനോടും ചേരാനായി അവർ പുതിയ ലഘായിലേക്കു പോയി. ഈ അവസരം ലെയോൺസ്യൂസ് കോൺസ്റ്റാന്റീനോപ്പിളിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തി. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ പിൻഗാമികൾക്കെതിരെ രോഷാകലരായി. ആബാ ജലാസിയൂസിനും വലിയ ലഘായിലെ പിതാക്കന്മാർക്കും എതിരായി ശകാരവർഷം ചൊരിഞ്ഞു.

എല്ലാ പാഷണ്ഡതാ നേതാക്കന്മാരും അവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂടിയപ്പോൾ, ഏറെ നാളായി ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ബിസാൻസ്യത്തിലെ ലെയോൺസ്യൂസ് വലിയ ലഘാ തല്പിത്തകർത്താ ആത്മവാസയോഗ്യ മല്ലാതാക്കണമെന്നു എല്ലാവരെയും നിർബന്ധിച്ചു. ഈ പാഷണ്ഡത സ്വീകരിക്കുന്നവരെയെല്ലാം എല്ലായിടത്തുനിന്നും പുതിയ ലഘായിൽ അയാൾ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി. ഒന്നിച്ചുകൂടിയവർ ലെയോൺഷ്യൂസിനെയും പുറത്താക്കപ്പെട്ട സന്യാസികളെയും അനുധാവനം ചെയ്ത് ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു. ആശ്രമാധ്യക്ഷനും പ്രശസ്തനുമായ സൊഫ്രോണിയൂസിനെയും പിതാക്കന്മാരെയും വശത്താക്കാനായിരുന്നു പദ്ധതി. എന്നാൽ അവരുടെ പദ്ധതി പൊളിഞ്ഞു. അവർ ലജ്ജിച്ച് പിന്തിരിയേണ്ടിവന്നു. പിന്നീടു ജലാസിയൂസിന്റെയും വലിയ ലഘായുടെയും നേരെയായി അവരുടെ രോഷം. ലെയോൺസ്യൂസും സംഘവും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു പിക്കാസ്, കോരിക, അലവാക്, പൊളിക്കാ നുള്ള മറ്റുപകരണങ്ങൾ എന്നിവ ശേഖരിച്ച ഒരു കൂലിപ്പടയേയും സജ്ജമാക്കിനിർത്തി. ഇവയെല്ലാമായി, രോഷാകലരായി വലിയ ലഘാ പൊളിക്കാൻ അവർ ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ ആബാ സാബാസിന്റെ ദൈവം ഒരുത്തരും പ്രവർത്തിച്ചു. പകലിന്റെ രണ്ടാം മണിക്കൂറിൽ അവിടെയെല്ലാം മുടൽമഞ്ഞും ഇരുട്ടും വ്യാപിച്ചു. പരുപരുത്തതും ദുർഗന്ധമുള്ളതുമായ സ്ഥലങ്ങളിലൂടെ അവർ ദിവ്വസം മുഴുവൻ നടന്നു.

ചിലരിൽ നിന്നും കൃത്യമായി അറിഞ്ഞതനുസരിച്ച്, പിറേ ദിവസം വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട് ഭാഗ്യവാനായ മാർസിയന്റെ ആശ്രമത്തിലെത്തിയതായി അവർക്കു മനസ്സിലായി. പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ, ഒന്നും നേടാതെ, നാണംകെട്ട് അവർ തിരിച്ചു പോയി. അത്തുടങ്ങലുടെ ദൈവമാണ് ഈ അത്തുടം പ്രവർത്തിച്ചത്. അവിടുന്ന് അഹങ്കാരികളെ എതിർക്കുകയും വിനീതർക്കു തന്റെ കൃപ വർഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ലോത്തിനേറും ഏലീശായുടെയും എതിരാളികളെ അന്ധരാക്കി ശിക്ഷിച്ചവനാണ് അവിടുന്ന് (ഉല്പ. 19:11; 2 രാജ.6:18).

85. ഒരിജനിസ്കാർക്കെതിരെയുള്ള രാജകീയ വിളംബരം

അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ മെത്രാനായ പൗലോസിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കിയതു സംബന്ധിച്ച് അന്ത്യോക്യൻ പാത്രിയർക്കീസായ എഫ്രേമും വൈദികനായ എവുസേബിയസും ഈ കാലത്തു് പലസ്തീനായിൽ വന്നു. കൗൺസിൽ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം എവുസേബിയസ് ജറുസലേമിൽ വന്നപ്പോൾ, വലിയ ലൗറയിൽ നിന്നു പുറത്തളിയവരെ അദ്ദേഹത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തി. സമൂഹത്തെ ജലാസിയസ് രണ്ടു ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചെന്നും എതിരാളികളെ പിൻതുണച്ചുകൊണ്ടു് തങ്ങളെ പുറത്താക്കിയെന്നും കുറപ്പെടുത്തി. ലെയോൺസ്യൂസിന്റെ വാക്കുകളാൽ വഴിപിഴപ്പിക്കപ്പെട്ടും, അവരുടെ പാഷണ്ഡതയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിയാതെയും എവുസേബിയസ്, ആബം ജലാസിയൂസിനെ വരുത്തി. തക്കം തീർക്കാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ, ഒന്നുകിൽ പുറത്തളിയവരെ തിരികെയെടുക്കുക അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെ എതിരാളികളെ പുറത്തളിക എന്നു് ആബാ ജലാസിയൂസിനോടു് നിർബന്ധിച്ചു പറഞ്ഞു. നിർബന്ധത്തിന്റെ പേരിൽ, ചർച്ചകൾക്കുശേഷം, സ്റ്റീഫൻ, തിമോതി, മറു് നാലു് സഹോദരന്മാർ എന്നിവരെ പിതാക്കന്മാർ ലൗറായിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി. അവർ സ്വമേധയാ ഉള്ള നാടകടത്തൽ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് അന്ത്യോക്യയിൽ പോയി സംഭവിച്ച സംഗതികൾ പാത്രിയർക്കീസിനെ അറിയിക്കുകയും ഭാഗ്യവാനായ അന്തിപത്രോസിന്റെ കൃതി കാണി

ക്കുകയും ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസ്, തനിക്കു കിട്ടിയ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്ന് ഒരിജന്റെ ദൈവഭൂഷണങ്ങൾ വായിക്കുകയും ഒരിജനിസ്കുകാർ ജറുസലേമിൽ കാട്ടിക്കൂട്ടിയവ ഗ്രന്ഥം കൊടുത്തവരിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ട് ധൈര്യപൂർവ്വം പ്രവർത്തിച്ചു. സിനഡിക്കൽ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങളെ പരസ്യമായി ശപിച്ഛു.

ഇതു ജറുസലേമിൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ നോണൂസ്സിനും സംഘത്തിനും കണ്ഠിതമുണ്ടായി. അവർ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലേക്കു മടങ്ങി. ബിസാൻത്യത്തിലെ ലെയോൺ സൂസ്, ഗലാത്യയിലെ ഡൊമീഷ്യൻ, കപ്പഡോഷ്യയിലെ തിയഡോർ എന്നിവരോടുകൂടി ചേർന്ന്, എഫ്രേമിന്റെ പേര്, വിശുദ്ധ അനുസ്മരണപ്പട്ടികയിൽനിന്നു നീക്കാൻ ആർച്ചബിഷപ്പ് പീറ്ററിനെ നിർബന്ധിച്ചു. അവരിപ്രകാരം ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ ആർച്ചബിഷപ്പ് രഹസ്യമായി സൊഫ്രോണിയസിനെയും ജലാസിയസിനെയും വരുത്തി ഒരിജനിസ്കുകാർക്കെതിരെ അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധ അനുസ്മരണപ്പട്ടികയിൽനിന്ന് പാത്രിയർക്കീസ് എഫ്രേമിന്റെ പേര് നീക്കുന്നതല്ലെന്ന് ശപഥം ചെയ്തു. അവർ അപേക്ഷ തയ്യാറാക്കി ആർച്ചബിഷപ്പിനു സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിച്ച്, ഒരിജനിസ്കുകാരുടെ നവീനതങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു കത്തുകൂടി ചേർത്ത് പത്രവർത്തിക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഈ അപേക്ഷ കിട്ടിയപ്പോൾ നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ പത്രവർത്തി ഒരിജന്റെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരായി ഒരു രാജകീയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ പാത്രിയർക്കീസ് മെന്നാസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള സിനഡും അതിൽ ഒപ്പുവച്ചു. ഡൊമീഷ്യനും തിയഡോറും ഒപ്പുവെക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. എന്നാൽ അവരുടെ കാപട്യം എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമായി. കാരണം, ഒപ്പിട്ടശേഷം ചില ഒരിജനിസ്കുപാഷണ്ഡികൾ ഒപ്പിടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറി എന്നു കണ്ട ഡൊമീഷ്യൻ ദുഃഖത്തിലും പരവേശത്തിലുമായി. അയാൾ തന്റെ മീശ മുറിച്ചിട്ട് കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്ന് സ്വയം വിച്ഛേദിച്ചു. അയാൾ സഭാഭ്രഷ്ടനായി, മഹോദരംവന്ന്

കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽവെച്ചു മരിച്ചു. ഒപ്പിട്ടശേഷം സത്യ വിശ്വാസികൾക്കെതിരായി തിയഡോർ ഭയങ്കരമായ പീഡനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ടത് അയാളുടെ കാപട്യം സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

86. വലിയ ലഘുയുടെ മേലുള്ള ആക്രമണം

സാബാസിന്റെ മരണം കഴിഞ്ഞു പതിമൂന്നാം വർഷത്തിൽ അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ (543) ഒരിജനെതിരായ വിളംബരം ജറുസലേമിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ആബിലാമെത്രാൻ അലക്സാണ്ടർ ഒഴിച്ച് പലസ്തീനയിലെ എല്ലാ മെത്രാന്മാരും മരുഭൂമിയിലെ അധ്യക്ഷന്മാരും അതിൽ ഒപ്പിട്ടു. അതിൽ കപിതനായ നോണ്ണസ്, പീറർ, മെന്നാസ്, ജോൺ, കല്ലിസ്തസ്, അനസ്താസ്യസ്, എന്നിവരും മറ്റ് പാഷണ്ഡതാനേതാക്കന്മാരും കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു പിൻമാറി. അവർ പുതിയ ലഘുവായിൽ നിന്നിറങ്ങി സമതലപ്രദേശത്തു വന്നുപാർത്തു. എവസേബിയസ് പിതാവും ലെയോൺഷ്യസും ഇതിനകം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. ജറുസലേം വാർത്ത കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിയപ്പോൾ, കൊട്ടാരത്തെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന കപ്പഡോഷ്യയിലെ തിയഡോർ തിരുവുത്ഥാന ദേവാലയത്തിലെ പ്രതിപുരുഷന്മാരെ വിളിച്ച് ഉഗ്രകോപത്തോടെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “പീറർ പാത്രിയർക്കീസ് പിതാക്കന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തിത്തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ലഘുവായിൽ അവരെ തിരികെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഈ നിമിഷം ഞാൻ അയാളെ ഒരു ‘മുൻ മെത്രാൻ’ ആക്കും.” ഇതറിഞ്ഞ നോണ്ണസിന്റെ പാർട്ടി തിയഡോർ അസ്സീദാസിന്റെ ഉപദേശാനുസൃതം താഴെവരുമ്പിധം ആർച്ച ബിഷപ്പിനെഴുതി:

താഴെവരുമ്പ്രകാരം പൊതുവായി ഒരു പ്രഖ്യാപനം താല്പര്യപൂർവ്വം നടത്തി മിതമായ ഒരുറപ്പ് തന്നെ അങ്ങയുടെ മനസ്സിന് തൃപ്തി വരുത്തണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അങ്ങയോടപേക്ഷിക്കുന്നു: “ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമല്ലാത്ത രീതിയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ ശാപങ്ങളും നീക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്; പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ അവ നീക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.” ഇതിന് നിഷ്കൃഷ്ടമായ കൃത്യത ഇല്ലെങ്കിലും ഈ ഉറപ്പുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾ തൃപ്തരായിക്കൊള്ളാം.

ഈ കത്തു കിട്ടിയപ്പോൾ, ഇത് ഉപദ്രവകരമാണെന്നും അനുവദനീയമല്ലെന്നും കരുതി അതിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്ന ഉറപ്പുനൽകാൻ ആദ്യമായും ആർച്ചബിഷപ്പ് വിസമ്മതിച്ചു. എന്നാൽ അസ്സീദാസിന്റെ ഉപജാപങ്ങളെ ഭയന്നും അവസരം ഉപയോഗിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചും അദ്ദേഹം സമതലത്തിൽ നിന്ന് നോണ്ണുസിനെയും പാർട്ടിയെയും വിളിച്ചുവരുത്തി; അവരെ വേദേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവരാവശ്യപ്പെട്ട ഉറപ്പുകൊടുത്തു. ഉറപ്പുലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ പുതിയ ലഠറയിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയി വലിയ ലഠറയിലെ പിതാക്കന്മാരോട് കടുത്ത എതിർപ്പു പുലർത്തിക്കൊണ്ട് താമസം തുടങ്ങി. ആയിടയ്ക്ക് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പോയ ആർച്ചബിഷപ്പ് പീറ്റർ, അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ പീറ്ററിനെയും ജോൺ സ്ത്രോംഗ്ലൂസിനെയും തന്റെ ചാൻസലർമാരായി എടുക്കണമെന്ന് അസ്കിദാസ് നിർബന്ധിച്ചു. അയാൾ മർത്ത്യരായ സിന്റെ ആശ്രമധ്യക്ഷനായിരുന്ന ഷണ്ഡനായ ജോണിനെ പുതിയ പള്ളിയുടെ സൂപ്പീരിയറാക്കി. തങ്ങളുടെ അഭേദി പരസ്യമായും വീടുതോറും കയറിയിറങ്ങിയും പ്രഘോഷിക്കാനും വലിയലഠറയിലെ പിതാക്കന്മാർക്കെതിരായി വിവിധ തരം പീഡനങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യാനും നോണ്ണുസിനും അയാളുടെ പാട്ട് ക്കും കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസം നൽകി. സത്യ വിശ്വാസിയായ ഒരു സന്യാസിയെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ കണ്ടാൽ ചില ലഠുകായതികൾക്കൊണ്ട് അവരെ കടന്നാക്രമിക്കുകയും 'സാബാസിന്റെയൊ' എന്നു പറഞ്ഞ് കളിയാക്കുകയും അങ്ങനെ അവരെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നിന്ന് ഓടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സത്യവിശ്വാസികളായ പല പിതാക്കന്മാരെയും അവർ കടന്നാക്രമിക്കുകയും ഒഴുർക്കെതിരായി ലഹള തുടങ്ങുകയും ചെയ്തപ്പോൾ യോർദ്ദാനിലെ ബേസ്സി ദൈവികതീക്ഷ്ണതയാൽ ജ്വലിച്ചു, അലട്ടപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികളായ സന്യാസികളെ സഹായിക്കാൻ വിശുദ്ധ നഗരത്തിലേക്കു വന്നു. ബേസ്സിക്കും ശേഷം സത്യ വിശ്വാസികൾക്കും എതിരായി പരസ്യമായി യുദ്ധം നടന്നു. അപ്പോൾ അവർ ഓടി വലിയ ലഠറായുടെ അതിർത്തിയിൽ അഭയം തേടി. അപരരുടെ എതിരാളികളും പെട്ടെന്ന് പിറകെയെത്തി. തങ്ങളുടെ ഉഗ്രകോപത്തിൽ പിതാക്കന്മാരെ

കൊല്ലാനാണ് അവർ വന്നത്. കെട്ടിടം നല്ല ബന്തവസി
ലായിരുന്നതിനാൽ അവർക്കെന്തു കടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
അവർ ജനലുകൾ എറിഞ്ഞു തകർക്കുകയും അകത്തുള്ളവരെ
പരിക്കേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം പിതാക്കന്മാരെ അവർ
വളഞ്ഞപ്പോൾ, തെയോഡുൾസ് എന്ന ബേസ്സൻ ഒരു അടികോൽ
കയ്യിലെടുത്തു് മന്ദിരത്തിൽ നിന്നു് പുറത്തു് കടന്നു. ശത്രുക്കൾ
ഏതാണ്ടു് മൂന്നുറു് പേരുണ്ടായിരുന്നിട്ടും പരസഹായം കൂടാതെ
അവരെല്ലാം അയാൾ ഒറ്റയ്ക്കു് നാലുപാടും ചിതറിപ്പോയി.
ആരേയും അടിച്ചുവീഴ്ത്താതിരിക്കാൻ അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.
എന്നാൽ അവരിലൊരാൾ കല്ലെറിഞ്ഞു് അയാളെ വീഴ്ത്തി.
കുറച്ച ദിവസങ്ങൾക്കകം അയാൾ മരിച്ചുപോയി. ഭക്തർക്കെ
തിരെയുള്ള യുദ്ധം ഇങ്ങനെ അവസാനിച്ചു. എതിരാളികളുടെ
കാടത്തത്തിനെതിരായി സാക്ഷ്യം നൽകിക്കൊണ്ടു് വീലന
ശാലയുടെ കുറിയ മെറ്റൽപടി പൊട്ടിയിരിക്കുന്നത് ഇന്നും
കാണാം.

87. ഒരിജനിസ്റ്ററുകളുടെ വ്യർത്ഥവിജയം

ഈ അവസരം വലിയ ലൗറയിലെ പിതാക്കന്മാർ ആബോ ജലാസിയൂസിനോട് കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിൽ പോയി ഇവയെല്ലാം നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ ചക്രവർത്തിയെ ധരിപ്പിക്കാൻ അപേക്ഷിച്ചു. ആബോ ജലാസിയൂസ് വലിയ ലൗറയിലെ പള്ളിയിൽ പിതാക്കന്മാരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി. അവരെ സ്നേഹപൂർവ്വം അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ട് താഴെപ്പറയുന്ന പ്രഖ്യാപനം നടത്തി: “പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് ഞാൻ കോൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിളിലേക്കു പോകുന്നു എന്ന് കാണുവിൻ. എന്റെ യാത്രയിൽ എന്നിക്കത്തു സംഭവിക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അതുകൊണ്ട്, പാഷണ്ഡിയായിരുന്ന മൊപ്സുവെസ്റ്റ്യായിലെ തിയഡോറിയൻറെ ഒരനുയായിയേയും നിങ്ങളുടെക്കൂടെ താമസിപ്പിക്കരുത്. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് ഒരിജനോടുകൂടി ഇയാളെയും വെറുത്തിരുന്നു. അയാളെ ശപിക്കുന്നതിനെതിരായി, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കല്പനയാൽ മരുഭൂമിയിൽ തയ്യാറാക്കിയ അപേക്ഷയിൽ ഒപ്പിട്ടതിൽ ഞാൻ അത്യധികം വേദിക്കുന്നു. അപേക്ഷ തള്ളിക്കളയാനും തിയഡോർ ശപിക്കപ്പെടാനും ദൈവം തന്റെ സ്വയം

ടുള്ള പരിഗണനയാൽ ഇടയാക്കി". പിതാക്കന്മാരോടു് ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചശേഷം ജലാസിയസ് പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ബിസാൻസ്യത്തു് എത്തിയപ്പോൾ അസ്സിദാസിനു് വരവിനേപ്പറ്റി അറിവു കിട്ടി. അതിമിഥിമനസ്സിലോ, പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഭവനത്തിലോ, കൊട്ടാരത്തിലോ ജറുസലേമിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സന്യാസിയെ സ്വീകരിച്ചുപോകരുതെന്നു് അയാൾ കർശനമായി വിലക്കി. അതുകൊണ്ടു്, ആബാ ജലാസിയസ്, ഒരിടത്തും കയറാൻ സാധിക്കാതെ, അസക്വിദാസിന്റെ ഉപജാപങ്ങളെ ഭയന്നു് സ്ഥലം വിട്ടു. ബിസാസിയത്തു നിന്നു് പലസ്തീനയിലേക്കു് നടന്നു തുടങ്ങി. അമോറിയത്തു് എത്തിയപ്പോൾ ഒൻപതാം ഇൻഡിക്കുന്നിലെ ഒക്ടോബറിൽ അദ്ദേഹം മരിച്ചു. ഇന്ത്യപ്പറ്റി അറിഞ്ഞ വലിയ ലത്തറയിലെ പിതാക്കന്മാർ ഏകയോഗമായി വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ചെന്നു് രേഖ്യക്ഷനെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ പാത്രിയർക്കീസിനോടു് ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ചാൻസലറന്മാരുടെ നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ചു് ബലം പ്രയോഗിച്ചും ഭ്രഷ്ടിപ്പിച്ചും മെത്രാന്റെ വസതിയിൽനിന്നു് അവരെ പുറത്താക്കി. അതിന്റെ ഫലമായി നിരവധി പരീക്ഷണങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടും ലക്ഷ്യം സാധിക്കാതെ അവർ വലിയ ലത്തറയിലേക്കു് മടങ്ങിപ്പോന്നു.

അത്യാവശ്യം കൊണ്ടോ, മുഖസ്തൂതിയിൽ വീണുപോയതു കൊണ്ടോ അജ്ഞതകൊണ്ടു് വഴിതെറ്റിപ്പോയതിനാലോ, അഭക്തിക്കുണ്ടായിരുന്ന അധികാരത്തെ ഭയന്നിട്ടോ എന്നോ ഈയവസരം എല്ലാവരും ഒരിജനിസ്സുകാരുടേ കൂടെ കൂടിയിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് എല്ലാം നിയന്ത്രിച്ചിരുന്ന പാഷണ്ഡികൾ വലിയ ലത്തറയ്ക്കുതീരായിമാത്രം തങ്ങളുടെ ശക്തികളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു; അതുകൈവശപ്പെടുത്താൻ അത്യധ്വാനം ചെയ്തു. വലിയ ഉപജാപങ്ങളുടെ ഫലമായി ഒരിജനിസ്സായ ജോർജിനെ അധ്യക്ഷനാക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. പോലീസ് അകമ്പടിയോടെയാണു് അയാളെ ലത്തറയിലേക്കു് നയിച്ചതു്. ഒൻപതാം ഇൻഡിക്കുന്നിലെ ഫെബ്രുവരി മാസത്തിൽ (547) നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ കസേരയിൽ അയാളെ ഇരുത്തി. ഈ ചെന്നായുടെ വരവിൽ വലിയ മതപീഡനം ഉണ്ടായി. അതു് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെ

ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു. മെത്രാനും ഏകാന്തവാസിയുമായ നമ്മുടെ ദൈവപ്രചോദിത പിതാവ് യോഹന്നാൻ അനേകം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തന്റെ വാസസ്ഥലം വിട്ട് ഒലിവു മലയിലേക്കുപോയി. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഭക്തിയുള്ള എല്ലാവരും സ്ഥലം വിട്ടു; അവരിൽ അനേകർ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിലൂടെ ചിതറു പോയി.

എന്നാൽ മുമ്പ് ആറിയസിന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്നതു പോലെ ദൈവം ഒരു വലിയ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചു. വലിയ ലഠറായിൽ നിന്ന് അവരെ പുറത്തളിയ മതപീഡനദിവസം തന്നെപ്രധാനശത്രുവും അഭക്തിയുടെ നായകനുമായ നോണ്ണസ് പെട്ടെന്ന് മരിച്ചു.

88. വലിയ ലഠറായിലെ അധ്യക്ഷൻ കാസ്സിയൻ

അതിക്രമമായ ചെന്നായ് ജോർജ്ജ് ദിവ്യസാബാസിന്റെ വിശുദ്ധ അജഗണത്തെ ഏഴുമാസം ഭരിച്ചു. അയാളെ പിൻതുണച്ചവർതന്നെ ലമ്പടത്വത്തിന്റെയും ദുർവൃത്തിയുടെയും പേരിൽ അയാളെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറത്താക്കി അഗാധ വിസ്തൃതിയും മറവിയും അർഹിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്റെ വിവരണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാതിരിക്കാനായി, ഈ ആരോപണങ്ങൾ ഞാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം നിശബ്ദതയിൽ കടത്തിവിട്ടുന്നു. തദവസരം പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പിതാക്കന്മാർ വലിയ ലഠറ വിട്ടുപോയി. ഷിതോപ്പൊളീസിലെ ആബാ കാസ്സിയനെ സുപ്പീരിയറായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. ഈ അവസരം അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസത്തോടും കഴിവുററ രീതിയിലും സുകാ സമൂഹത്തെ നയിക്കുകയായിരുന്നു. വളരെ ഇള പ്രായത്തിൽതന്നെ ലോകം ഉപേക്ഷിച്ച ആളായിരുന്നു അദ്ദേഹം; ദിവ്യനായ സാബാസാണ് അദ്ദേഹത്തെ പരിശീലിപ്പിച്ചത്. അദ്ദേഹം വലിയ ലഠറയിലെ വൈദികനായി, ഏഴുവർഷം സുകാ ലഠറ ഭരിച്ചു, സുഗ്രാ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന, ഷിതോപ്പൊളീസിലെ ആശ്രമസ്ഥാപിച്ചു. വന്ദ്യവയോധികന്റെ വിശുദ്ധ അജഗണത്തെ പത്തു മാസം ഭരിച്ചു. പത്താം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജൂലൈ 20 ന്, അതായത് മഹാനായ സാബാസ് മരിച്ചിട്ട് 16-ാം

വർഷം (548) ആബാ കാസ്സിയൻ നിദ്ര പ്രാപിച്ചു സമാധാനത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു.

89. ഒരിജനിസ്തരുടെ ഇടയിലെ ശീശ്മ

സന്യാസനേട്ടങ്ങളിൽ വിഖ്യാതനും പ്രബോധനങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസിയുമായ ആബാ കോനോനെ സുപ്പീരിയറാക്കൻ വലിയ ലഠറയിലെ പിതാക്കന്മാരെ ദൈവം തദവസരം പ്രേരിപ്പിച്ചു. ലീസിയൻകാരനായ അദ്ദേഹം ബാല്യകാലത്തു തന്നെ തന്റെ ജന്മനാട്ടിൽ സന്യാസജീവിതം പരിശീലിക്കുകയും നിരവധി ദൈവികപോരാട്ടങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ മരണശേഷം, വിശുദ്ധ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അദ്ദേഹത്തെ ദൈവം വലിയ ലഠറയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇടയാക്കി. ജീവിത വിശുദ്ധിയാലും, സ്വഭാവത്തിന്റെ ആർജ്ജവത്താലും പെരുമാറ്റത്തിലെ വിനയത്താലും ആത്മീയധാരണയാലും വിവേകത്താലും അദ്ദേഹം എല്ലാ പിതാക്കന്മാർക്കും മാതൃക നൽകി. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ അജഗണം അദ്ദേഹം ചുമതല ഏറ്റെടുത്തപ്പോൾ വളരെ കുറച്ചു പുരുഷന്മാരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു, ശ്രേഷ്ഠമാക്കി. ഗ്രാമ പ്രദേശങ്ങളിലൊക്കെ ചിതറിപ്പോയ പിതാക്കന്മാരെ അദ്ദേഹം ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി.

പണ്ടു ഏബെറിന്റെ കാലത്തു് ദൈവം ഭാഷകൾ വിഭജിക്കുകയും തനിക്കെതിരായുള്ള കൂട്ടുകെട്ടു് തകർക്കുകയും ചെയ്തതു പോലെ (ഉല്പ. 10:25; 11:9), തന്റെ സഭയെ നിരന്തരം പരിപാലിക്കുന്ന അവിടുന്ന് ഈയവസരം ഒരിജനിസ്കൃതരുടെ ഐക്യം തകർത്തുകളഞ്ഞു. നോണ്ണസ് മരിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ തങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളെപ്രതി പുതിയ ലഠറയിലുള്ളവരുമായി ഫിർമീനുസിന്റെ ലഠറയിലുള്ളവർ കലഹിക്കുകയും പരസ്പരം മല്ലയുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഭംഗപ്രസുവായ ഈ രണ്ടു അഭേദികളെപ്പറ്റിയും ദൈവത്തിനു പ്രിയംകരനും നമ്മുടെ അജഗണത്തിൽ പെട്ടവരുമായ ചിലയാളുകൾ, അവ അർഹിക്കുന്ന ഖണ്ഡനം നൽകിക്കൊണ്ടു്, ഇക്കാലത്തു് വളരെ വിശദമായും വ്യാപകമായും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. അവർ പരസ്പരം നൽകുന്ന പേരുകളിൽ നിന്നുതന്നെ അവരുടെ

അഭക്തിയെപ്പറ്റിയറിയാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്ക് അവസരമുണ്ട്. ഫിർമീനസിന്റെ ലത്തീനിലുള്ളവരെ 'പ്രോതോക്രിസ്തർ' എന്നോ 'തെത്രാദിതെസ്' എന്നോ വിളിക്കുന്നു പുതിയ ലത്തീനിലുള്ളവരെ 'ഇസോക്രിസ്തർ' എന്നും വിളിക്കുന്നു. ഓരോ ഗ്രൂപ്പിനും പ്രത്യേകമായ ഭക്തിരഹിത പ്രബോധനത്തിൽ ഓരോ പേരു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. 38

രാജകാര്യങ്ങൾ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നവൻ ഇസോക്രിസ്ത വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവനും അവരെ പിൻതുണച്ചിരുന്നവനുമായ കപ്പദോഷ്യയിലെ തിയഡോർ, തന്റെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെട്ട അനേകരെ പലസ്തീനയിൽ മെത്രാന്മാരായി വാഴിച്ചു. പുതിയ ലത്തീനിലെ സുപ്പീരിയറായ തിയഡോറിനെ കരിശിന്റെ സൂക്ഷ്മീകാരനും ഷിരോപ്പൊളീസിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുമാക്കി. പ്രോതോക്രിസ്തരുടെ നേതാവ് ഒരു ഇസദോറായിരുന്നു. തിയഡോർ നമ്മുടെ അജഗണത്തിനെതിരായി മാത്രമല്ല കൊടുങ്കാറ്റും തിരമാലകളും അഴിച്ചുവിട്ടത്; പിന്നെ

38. ക്രി.വ. 543-ൽ ജസ്റ്റിനിയൻ ഒരിജനിസ്കൃർക്കെതിരെ വിളംബരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. 543നും 553നും ഇടയ്ക്ക് ഒരിജനിസ്ത ചിന്തയിൽ വളർച്ച ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. 543-ലെ ശാപങ്ങൾ "ആദ്യതത്വങ്ങൾ" എന്ന കൃതിയിൽ നിന്നെടുത്ത ഒരിജനിസ്ത ചിന്തകൾക്കെതിരായിട്ടാണ്. 'പ്രോതോക്രിസ്തർ' അഥവാ ആദ്യം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന വിഭാഗം മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ പ്രിസ്ഥിതിയിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നവരാണ്. "553-ലെ" ശാപങ്ങൾ എവാഗ്രിയസിന്റെ ഗോസ്റ്റിക് പ്രശ്നങ്ങൾ എന്ന കൃതിയെ ആധാരമാക്കി രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടവയാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. ഉത്തമാനന്തരം നിതിമാൻമാർ ക്രിസ്തുവിനേക്കോത്തു ഭരിക്കും എന്ന ആശയം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ട് 'ഇസോക്രിസ്തർ' (ക്രിസ്തുവിനോക്കോത്തു തുല്യർ) എന്ന് ഇവർ അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോക്കോത്തു നിതിമാന്മാർ ഭരിക്കുമ്പോൾ ത്രിത്വത്തോടു കൂടി നാലാമതൊന്ന് ചേർക്കപ്പെടുന്നു. എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'തെത്രാദിതെസ്' എന്ന് ഇവർ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. 543 നു ശേഷം ഒരിജനിസത്തിൽ തീവ്രവാദികൾ ഉടലെടുത്തു; അവർ എവാഗ്രിയൻ സ്വാധീനം സ്വീകരിച്ചവരായും. ഇത്തരത്തിലുള്ള പിളർപ്പുകൾ ഒരിജനിസ്കൃതരുടെ അധഃപതത്തിന് കാരണമായി.

യോ പ്രോതോക്തസ്തിരുടെ ഏറ്റവും ഹീനമായ തത്ത്വങ്ങൾ പിൻചെല്ലുന്നവർക്കെതിരായും പ്രവർത്തിച്ചു.

അസ്തിദാസിനെയും പുതിയ ലഘായിലുള്ളവരെയും എതിർക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ ഇസിദോർ, നമ്മുടെ അജഗണത്തിന്റെ ഇടയനായ ആബാ കോനോന്റെ അടുത്തുവന്നു, “മുൻ സ്ഥിതി” എന്ന തത്ത്വം താന്നൊരിക്കലും വിശ്വസിച്ചിരുന്നില്ല എന്നും തന്റെ സർവ്വകഴിവും ഉപയോഗിച്ച് അതിനെ എതിർക്കുമെന്നും വിശുദ്ധ സീയോന്റെ നാമത്തിൽ വാക്കുകൊടുത്തിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ പതിനഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ (551/2) കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പോയി.

90. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ സൂനഹദോസും സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ വിജയവും

ആബാ കോനോന്റെ സംഘം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ എത്തിയപ്പോൾ അസ്കിദാസ് അവരെ ബഹുവിധ പരീക്ഷണങ്ങൾക്ക് വിധേയരാക്കിയെങ്കിലും അവർ വിജയികളായി പുറത്തുവന്നു. അധികം വൈകാതെ, ആർച്ചുബിഷപ്പ് പീറ്റർ മരിച്ചപ്പോൾ, പുതിയ ലഘായിലെ സന്യാസികളുടെ ഹിതമനുസരിച്ച് മക്കാരിയൂസ് വാഴിക്കപ്പെട്ടു; അതിന്റെ ഫലമായി വിശുദ്ധ നഗരം യുദ്ധങ്ങളുമായി മാറി. അതിഭേതനായ ചക്രവർത്തി, അസ്കിദാസിനും ഒരിജനിസ്കൂർക്കു മെതിരെ കോപം കൊണ്ടു ജ്വലിക്കുകയും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തു നിന്ന് മക്കാരിയൂസിനെ നീക്കാൻ കല്പനയിടുകയും ചെയ്തു. ആബാ കോനോന്റെ സംഘം ഈ തക്കം നന്നായി മുതലെടുത്തു. തങ്ങളുടെ അവസ്ഥ വിവരിച്ചുകൊണ്ടും ഒരിജനിസ്കൂർക്കു അഭേതി തുറന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ടും ഒരപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു. ഇസിദോർ ഇതിനോടകം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. അവർ ആത്മധൈര്യത്തോടെ അലക്സാണ്ട്രിയായിലെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററായ എവുസ്നോക്കിയൂസിനെ ജറുസലേം മെത്രാനായി നാമനിർദ്ദേശം ചെയ്തു. അയാൾ തദവസരം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എവുസ്നോക്കിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസ് ആകണമെന്ന് അതിഭേതനായ ചക്രവർത്തി കല്പിച്ചു; അതുപോലെ ഒരു എക്യുമെനിക്കൽ കൗൺസിൽ കൂടണമെന്നും കല്പിച്ചു. എവുസ്നോക്കിയൂസിനെ ജറുസലേമിലേക്കയച്ചു. ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായ എവുളോഗിയു

സിനെ അയയ്ക്കാൻ എവണ്ണോക്കിയൂസിനോട് കോനോൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അടുത്തു വരുന്ന സിനധിൽ അയാൾക്കും പങ്കെടുക്കാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നിതു്. എവണ്ണോക്കിയൂസ് തന്റെ പാത്രിയാർക്കേറ്റിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് കൗൺസിലിൽ തന്നെ പ്രതിനിധീകരിക്കാൻ മൂന്നു മെത്രാന്മാരെ അയച്ചു. 'സ്'പ്രിങ്' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ലത്തായുടെ അധ്യക്ഷനായ കുറിയാക്കോസിനെയും സ്കോപസനായ പൻക്രാസിയൂസിനെയും ആബാം എവളോഗിയൂസിനോടൊപ്പം അയച്ചു.

അബാം സാർവത്രിക സുന്നഹദോസ് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കൂടിയപ്പോൾ ഒരിജനും മൊപ്സവെസ്റ്റായിലെ തിയഡോറിയനുമെതിരായും, മുൻസ്ഥിതി, സാർവത്രികോത്ഥാനം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചുള്ള എവാഗ്രിയസിന്റെയും ടിദീ മുസിന്റെയും പ്രബോധനങ്ങൾക്കെതിരായും നാലു പാത്രിയർക്കീസുമാരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിലും അംഗീകാരത്തോടു കൂടെയും പൊതുവു് സാർവത്രികവുമായ ശാപം രൂപീകരിച്ചു. നമ്മുടെ ദിവ്യസംരക്ഷിത ചക്രവർത്തി ഈ സിനധിന്റെ നടപടികൾ ജടുസലേമിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ, അബീലായിലെ അലക്സാണ്ടർ ഒഴികെയുള്ള പലസ്തീനിയൻ മെത്രാന്മാരെയും വർദ്ധികമായും ലിഖിതമായും അതംഗീകരിച്ചുറപ്പിച്ചു. അലക്സാണ്ടർ മെത്രാസനത്തിൽ നിന്നു നിഷ്ഠാസീതനായി. ബിസാൻത്യത്തിലുണ്ടായ ഒരു ഭൂമികലുക്കത്തിൽ ഭൂമിക്കടിയിലായിപ്പോയി മുതിയടങ്ങു. പുതിയ ലത്തായിലെ സുന്നയാസിക് കത്തോലിക കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു് ഈയവസരം സ്വയം വിച്ഛേദിച്ചു. എവണ്ണോക്കിയൂസ് പാത്രിയർക്കീസ് അവരോടു് ബഹുമാനപുരസ്കാരം പെരുമാറി; എടുമാസത്തോളം അദ്ദേഹം അവരെ ഗുണഭോഷിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി കൂട്ടായ്മയിൽ കഴിയാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ഉള്ള ശ്രമം വിഫലമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇമ്പീരിയൽ കല്പനകൾ എടുത്തുപ്രയോഗിച്ചു. അനസ്താസ്യസ് എന്ന സൈന്യാധിപൻ വന്നു പുതിയ ലത്തായിൽനിന്നു് അവരെ പുറത്താക്കി; അങ്ങനെ അവരുടെ നാശകരമായ സ്വാധീനത്തിൽനിന്നു് പ്രോവിൻസ് മുഴുവനെയും വിമുക്തമാക്കി. അവിടെ ആളില്ലാതിരിക്കേണ്ട എന്നു കരുതി ആർച്ചുബിഷപ്പ് 120 സുന്നയാസിക്രെ തെരഞ്ഞെടുത്തു് മററിക്കുള്ളിൽനിന്നു് അവിടെ പാർപ്പിച്ചു; വലിയ ലത്ത

യിൽനിന്നു 60 പേരെ. അവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ജോൺ എന്നു പേരുള്ള ഒരു മുൻ സ്നേഹാരിയുസിനെ സുപ്പീരിയറാക്കി. ബാക്കി 60 പേരെ മരുഭൂമിയിലെ മററ് ഓർത്തഡോക്സ് ആശ്രമങ്ങളിൽനിന്നും തിരഞ്ഞെടുത്തു. അവരിൽ ഒരുവനാണ് ഞാൻ. വലിയ ലത്തായിലെ പിതാക്കന്മാരാണ് വിശുദ്ധ എപുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽനിന്നു എന്നെ വിളിച്ചതു്. മെത്രാനും. ഏകാന്തവാസിയും. ദൈവപ്രചോദിതനുമായ ജോണിന്റെ അനുവാദത്തോടും ഉപദേശത്തോടും കൂടെയാണ് ഞാൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. ഞങ്ങൾ വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. പാത്രിയർക്കീസിനോടും പുതിയ അദ്ധ്യക്ഷനോടു കൂടെ തെക്കോവാ ഗ്രാമത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. സൈന്യാധിപനായ അനസ്താസ്യസ് ഒരിജനിസ് റൂകാരെ പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ പുതിയ ലത്തായിൽ പ്രവേശിച്ചു. അതു് രണ്ടാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ഫെബ്രുവരി 21 നു്, ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ മരണംകഴിഞ്ഞു് 23-ാം വർഷത്തിലായിരുന്നു (554/5). അങ്ങനെ കേരീക്കേരിരായ യുദ്ധം അവസാനിച്ചു.

വന്ദ്യവയോധികനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം ഏതാണ്ടു് അവസാനിപ്പിക്കാനായ ഈ അവസരം “മരുഭൂമി ആനന്ദിക്കുകയും ലിപ്തിപ്പെട്ടിപ്പോലെ പുഷ്പിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ” എന്ന പ്രവാചകവാചനം (ഏശാ. 35:1-1) ഞാൻ ഉച്ചരിക്കും. എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ “ജറുസലേമിലുള്ള എന്റെ ജനത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ ഞാൻ നോക്കിക്കണ്ടു്. അവരുടെ നിലവിളി ഞാൻ കേട്ടു. അവരെ വിടുവിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു” (പുറ. 3:7-8) എന്ന് ദൈവം പറഞ്ഞതനുസരിച്ചു് അതിന്റെ മക്കളോടു് അവിടുത്തേക്കു് അനുകമ്പതോന്നി. തന്റെ തിരുഹിതപ്രകാരം അവിടുന്ന് നമ്മെ സന്ദർശിച്ചു. ഒരിജനിസ്കൂടെ ശക്തിയിൽനിന്നു് അവിടുന്ന് നമ്മെ വിടുവിച്ചു് വീണ്ടെടുത്തു. നമ്മുടെ മുമ്പിൽനിന്നു് അവിടുന്ന് അവരെ ആട്ടിപ്പായിച്ചിട്ടു് അവരുടെ വാസഗൃഹങ്ങൾ നമുക്കു പാർക്കാനായി അവിടുന്ന് നൽകി. നാം അവിടുത്തെ കല്പനകൾ പാലിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ നിയമം പഠിക്കുന്നതിനുമായി അവരുടെ അധ്വാനഫലം അവിടുന്ന് നമുക്കു് നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു് എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്ത്വമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ.

നമ്മുടെ പിതാവായ വിശുദ്ധ സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രം ഉവിടെ അവസാനിച്ചു.

നമ്മുടെ പിതാവായ വിശുദ്ധ സാബാസിന്റെ
ലഠയിലെ ഹെസിക്കാസംഗം മെത്രാനുമായ

നമ്മുടെ പിതാവ് വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ ജീവചരിത്രം

1. ജനനവും മാതാപിതാക്കളും

ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ ലഠയിലെ ഏകാന്ത
വാസിയാലായ യോഹന്നാനെ, ജനനത്തിലും ജീവിതവൃത്തി
യിലും മറ്റൊരാളെക്കാളും മുൻപന്തിയിൽ നില്ക്കുന്നവനായി
എന്റെ വിവരണത്തിൽ ആദ്യമായി ഞാൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നു.
അർമേനിയായിലെ നിക്കോപ്പൊളീസിൽ എൻക്രസ്യസ്,
എവഫേമിയ എന്നീ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ഈ
ശ്രേഷ്ഠ പിതാവായ യോഹന്നാൻ ജനിച്ചു. അവർ ധനികരും
കലീന കുടുംബത്തിലെ ഉത്തമരായിരുന്നു. രാജകൊട്ടാരത്തിലെ
ജോലികളെപ്പോലെ സിവിളം സൈനികവുമായ നിരവധി
ഉദ്യോഗങ്ങൾ പ്രശസ്തമായവിധം അവർ നോക്കിയിരുന്നു.
ബിസാൻത്യത്തിലെയും അർമേനിയയിലെയും ജനങ്ങൾ അവ
രുടെ നേട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി ധാരാളം കഥകൾ പറയാറുണ്ട്. ആരും
തേതിൽ തന്നെ എന്റെ വിവരണം അരോചകമാകാതിരിപ്പാ
നായി ഞാൻ അവയെല്ലാം വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ട്, അയാളെ അറി
യുന്ന എല്ലാവരും അറിയാവുന്ന കുറെ ജീവിതസംഭവങ്ങൾ
മാത്രം വിവരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ.

അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞതുപോലെ, ദൈവത്തിന്
പ്രിയംകരനായ മാർസിയന്റെ ഭരണത്തിന്റെ നാലാം വർഷം
ഏഴാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജനുവരി 8 ന് അദ്ദേഹം ജനിച്ചു.
ക്രിസ്തീയ മാതാപിതാക്കളിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനാൽ, തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടൊപ്പം അദ്ദേഹത്തിന് ക്രിസ്തീയമായ
ശിക്ഷണം ലഭിച്ചു.

2. അദ്ദേഹം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ച് റോശ്യം സ്ഥാപിക്കുന്നു

കുറേ നാളുകൾക്കുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചു. അവരുടെ വസ്തുവകകൾ പങ്കിട്ടു. ഈ ദൈവപ്രചോദിതമനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. നിത്യകന്യകയും ദൈവമാതാവും എല്ലാ സ്തുതികൾക്കും അർഹയുമായ മറിയത്തിന് നിക്കോപ്പൊളിസിൽ തന്നെ ഒരു പള്ളി പണിതിട്ട്, തന്റെ 18-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഈ ലോകവ്യവഹാരങ്ങളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു. രക്ഷിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ച പത്തു പേരെ കൂട്ടി അവിടെ റോശ്യം സ്ഥാപിച്ചു.

നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വയറിന് ജാഗരണമോ ശുദ്ധതയോ അസാധ്യമാണെന്നും വ്യത്യാമിമാനത്തിന് സ്വസ്ഥതയില്ലെന്നും, ജാഗരുകത, ശുദ്ധത, വിനയം എന്നിവ കൂടാതെ താപസനാകാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ തന്റെ വയറിനെ നിയന്ത്രിക്കാനും വ്യത്യാമിമാനത്തെ നിന്ദിക്കുവാനും തന്റെ യൗവനം മുഴുവൻ അദ്ദേഹം കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചു. തന്മൂലം, മനപ്പതർച്ച ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനും വിശുദ്ധ ഉപ്പുകൊണ്ടു പതം വരുത്തി, സംഭാഷണം കറകരമാകാതിരിപ്പാനും തന്റെ യൗവനത്തിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചു. തന്റെ കീഴിലുള്ളവരെ വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും അദ്ദേഹം പരിശീലിപ്പിച്ചു. നവാഗതരെ നിയമത്തിന്റെ നക്ഷത്തിൻകീഴിൽ അദ്ദേഹം അമർത്തിയില്ല; അവർ അലസരും പരിശീലനമില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചിട്ടില്ല. മരിച്ച് അവരെ കുറേക്കൂടി കുറേക്കൂടി മുന്നോട്ട് നയിച്ച്, വിശുദ്ധ അരുവികളാൽ നന്നച്ച് തങ്ങളുടെ വിളിക്കുന്നതുമായി ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഇടയാക്കി.

3. അദ്ദേഹം കൊളോണിയാ മെത്രാനാകുന്നു

ഇരുപത്തിയെട്ടാം വയസ്സ് തുടങ്ങുകയും തന്നിൽ പ്രകാശിച്ച കൃപ എല്ലായിടത്തും അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീർത്തിയാലും കൊളോണിയാ നഗരവാസി

കളുടെ അപേക്ഷയാലും സെബാസ്തെയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ മറേറത്തോ കാര്യത്തിനെന്നപേരിൽ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി, മേല്പറഞ്ഞ സ്ഥലത്തെ മെത്രാൻ മരിച്ച ഒഴിവിലേക്ക് മെത്രാനായി വാഴിച്ചു; സഭയിലെ വിവിധ പട്ടങ്ങളിലൂടെ ഇതിനകം അദ്ദേഹം കടന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹിതത്തിനെതിരായിട്ടാണ് മെത്രാനായത്. തന്റെ സമ്പ്യാസ ജീവിതശൈലി മാറാതെ ആശ്രമത്തിലെന്നവണ്ണം അരമനയിൽ ജീവിച്ചു. പ്രത്യേകമായി, “കളിക്കുന്നതിൽനിന്നും” അദ്ദേഹം അകന്നിരുന്നു. മറ്റുള്ളവർ തന്നെ കാണാതിരിക്കുക മാത്രമല്ല, സ്വയം നഗ്നനായി കാണാതിരിക്കാനും ശ്രദ്ധവച്ചു. ആദത്തിന്റെ നഗ്നതയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടും ആ ഭാഗത്തു “ഭേദപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് ഓർത്തുകൊണ്ടും (ഉല്പ. 3:7-11) കളിക്കാതിരിക്കുന്നത് ഏറ്റവും വലിയ സൂത്രങ്ങളിൽ ഒന്നായി അദ്ദേഹം കരുതി.

ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിനെതിരായ അഹന്ത നിറഞ്ഞ എല്ലാ ചിന്തകളെയും തടസ്സങ്ങളെയും നീക്കിക്കൊണ്ടും ഉപവാസത്തിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും ശരീരത്തിന്റെ വെടിപ്പിലും ഹൃദയവിശുദ്ധിയിലും, റെറാക്കിൽ എല്ലാ രീതികളിലും, ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചു കൂടാതെ, സേനോ, അനസ്താസ്യസ് എന്നീ ചക്രവർത്തിമാർ ബഹുമാനിക്കുകയും പല സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങളും വഹിക്കുകയും ചെയ്ത സ്വാസഹോദരർ പെർഗാമിയൂസിനെയും ഈ മാതൃക വളരെ സ്വാധീനിച്ചു. ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ അയാളും നന്നായി പരിശ്രമിച്ചു. അതുപോലെ അതിശ്രേഷ്ഠനായ ചീഫ് സെക്രട്ടറിയും തന്റെ അനന്തരപരമായ തിയോഡോസ് തന്റെ മാതൃസഹോദരന്റെ സൂത്രപൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി ഗ്രഹിച്ചിട്ട്, ഭവനം മുഴുവനോടുകൂടെ മാതൃക സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഈ തിയഡോറിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറിവിനേയും ജീവിത ഗുരൂവത്തെയും സത്യവിശ്വാസത്തെയും കരുണയേയും ദാനശീലത്തെയും പ്രതി സെനാറ്റം മുഴുവനും നമ്മുടെ അതിഭക്തനായ ജസ്റ്റീനിയൻ ചക്രവർത്തിയും ഇക്കാലത്തു വളരെയധികം ബഹുമാനിക്കുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി പിന്നീട് പറയാം; സംഭവങ്ങൾ നടന്ന രീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കട്ടെ.

4. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കുള്ള യാത്രയും പലസ്തീനയിലേക്കുള്ള പിൻമാറ്റവും

ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാൻ മെത്രാനായി ഒരു പതുവർഷം പൂർത്തിയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരിയായ മറിയത്തിന്റെ ഭർത്താവ് പസിനിക്കസ് ആയിരുന്നു അർമേനിയ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. പൈശ്ചാലിക പ്രവർത്തനത്താൽ, യോഹന്നാന്റെ ചുമതലയിലുള്ള പള്ളികളെ ഇയാൾ ശിക്ഷിക്കാനും വിഷമിപ്പിക്കാനും തുടങ്ങി. സഭാകാര്യങ്ങളിൽ വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധിക്കാൻ സഭാശുശ്രൂഷകരെ അനുവദിക്കാതെ തടസ്സപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് അയം തേടിയവരെ ബലപ്രയോഗത്താൽ അവിടെനിന്നു് വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടുപോയി; അങ്ങനെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തിന്റെ പരിപാവനതയ്ക്കു് കളങ്കം വരുത്തി. യോഹന്നാന്റെ സഹോദരി മറിയം ഇതിനോടകം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തുടരെതുടരെ അയാളോടേകപ്പെട്ടിട്ടും തിരുലിഖിതത്തിലേക്കു് അയാളുടെ ശ്രദ്ധതിരിച്ചുകൊണ്ടു് ഉപദേശിച്ചിട്ടും അയാൾ കൂടുതൽ ദുഷ്ടനായതേയുള്ളു. തദ്ഫലമായി പൊറുതിമുട്ടിയ നീതിമാൻ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്കു പോകുവാൻ നിർബന്ധിതനായി. അവിടെ ചെന്നു്, കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പായ എവുഫേമിയസിന്റെ സഹായത്താൽ സഭയുടെ താൽപര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിച്ചു. അതു് സേനായുടെ ഭരണത്തിന്റെ അന്ത്യഘട്ടമായിരുന്നു. തദവസരം, വിശുദ്ധ നഗരത്തിലേക്കു പിൻവാങ്ങി ഈ ലോകവ്യഗ്രതകളിൽ നിന്നു് അകന്നുമാറി ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു തീരുമാനിച്ചു. തനിക്കു ലഭിച്ച ഇമ്പീരിയൽ ഡിക്രികളും രേഖകളുമെല്ലാം തന്റെ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന വൈദികരെ ഏല്പിച്ചു അവരെ മടക്കി അയച്ചു. അദ്ദേഹം തനിയെ ഒരു കപ്പൽ കയറി ജറുസലേമിലേക്കു പോയി. അവിടെ ചെന്നു് ഭാഗ്യവതിയായ എവുഡോന്യ ഫാപിച്ചതും പട്ടണത്തിനു് തൊട്ടുപുറത്തുള്ളതുമായ അതിഥിമന്ദിരത്തിൽ താമസിച്ചു. വിശുദ്ധ ഗിവർഗീസ് സഹദായുടെ ഒരു ചാപ്പൽ അതിനുള്ളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ കയറിയപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ

ബഹളംകണ്ട് അദ്ദേഹം അതീവ ദുഃഖിതനായി. രക്ഷയ്ക്ക് സജ്ജനായകമായതും ഏകാന്തതയുള്ളതും ആയ നല്ലൊരു സ്ഥലത്തേക്കു നയിക്കണമേ എന്ന് കണ്ണുനീരോടെ ദൈവത്തോടു പേക്ഷിച്ചു.

5. അദ്ദേഹം വലിയ ലഠറയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

നമ്മുടെ വന്ദ്യപിതാവായ യോഹന്നാൻ രാത്രികാലങ്ങളിൽ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചു. 'കേറേനോ ഈ അതിഥിമന്ദിരത്തിൽ ഇപ്രകാരം ജീവിച്ചു. ഒരു ദിവസം രാത്രിയിൽ പ്രസ്തുത ഭവനത്തിന്റെ മുറ്റത്തുകൂടെ നടക്കുമ്പോൾ ആകാശത്തേക്ക് നോക്കി. കരിശാകൃതിയിൽ പ്രകാശിക്കുന്ന ഏതോ വസ്തു തന്റെ പക്കലേക്ക് പാഞ്ഞുവരുന്നതായി അദ്ദേഹം ദർശിച്ചു. അതിനുള്ളിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഒരുസ്വരം കേട്ടു: "രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ ഈ പ്രകാശത്തെ പിൻതുടരുക." ശബ്ദത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഉടനെ ഇറങ്ങി ഈ പ്രകാശത്തിന്റെ പിറകെ പുറപ്പെട്ടു. പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ വലിയ ലഠറയിൽ എത്തിച്ചു. അന്ന് ജറുസലേമിലെ സഭയെ ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് സള്ളസ്ത്വിയസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നോടു പറഞ്ഞതുപോലെ, സേനോയുടെ മരണശേഷം അനസ്താസ്യസ് ഭരണമേറ്റെപ്പോൾ വലിയ ലഠറയിലെ ദൈവം നിർമ്മിച്ച പള്ളി കൂദാശചെയ്തു വർഷത്തിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 38-ാം വയസ്സിൽ, പതിനാലാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ (ക്രി. വ. 491) ആണ് ഇതു സംഭവിച്ചത്.

ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് 150 ഏകാന്തവാസികളുടെ സമൂഹത്തെ സ്ഥാപിച്ചെന്നും ശാരീരിക കാര്യങ്ങളിൽ അവർ പരമ ഭരിത്രരാണെന്നും ആത്മീയ വരങ്ങളിൽ സമ്പന്നരാണെന്നും വലിയ ലഠറയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അദ്ദേഹത്തിലുള്ള നീക്ഷേപം തിരിച്ചറിയാതെ, ഒരാരംഭേകനെപ്പോലെ, ആശ്രമത്തിലെ കാര്യവിചാരിപ്പുകാരന്റെ കീഴിലായിരിക്കുന്നതിനും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനുമായി, ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ച് വിചാരിപ്പുകാരനെ ഭരമേല്പിച്ചു. ശ്രേഷ്ഠനായ സാബാസിൽ നിന്ന്

യോഹന്നാന്റെ സുകൃതബോധം. ദൈവം മറച്ചുവെച്ചതിൽ അത്ഭുതപ്പെടേണ്ടതില്ല. ദൈവം തന്റെ വിശുദ്ധർക്ക് വെളിപ്പെടുത്താനാഗ്രഹിച്ചാൽ അവർ പ്രവാചകരാകും; എന്നാൽ മറച്ചുവെക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചാൽ മറുജീവികൾ കാണുന്നതിൽ കൂടുതലായിട്ടൊന്നും അവർ കാണില്ല എന്നത് ചിന്തിക്കേണ്ട കാര്യമാണ്. ശൂനാമ്യ സ്രീയോട് “അവളുടെ ആത്മാവ് വലിയ സങ്കടത്തിലാണ്. കർത്താവ് അത് എന്നിൽ നിന്നു മറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു ഏലീശാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ എന്റെ ഈ വാക്കുകൾക്ക് സാക്ഷിയാണ്. ദൈവ പ്രചോദിത യോഹന്നാൻ, താഴ്മയോടും താല്പര്യത്തോടും കൂടെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും മലയിടുക്കിൽ നിന്നു വെള്ളം കൊണ്ടു വരികയും അതിഥിമന്ദിരം പണിതപ്പോൾ പണിക്കാക്കുവേണ്ടി പാചകം ചെയ്യുകയും കല്ലും മറ്റ് പണിസാധനങ്ങളും എത്തിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് കാര്യസ്ഥനും പിതാക്കന്മാർക്കും പരിപൂർണ്ണമായി അനുസരണ ഉള്ളവനായിരുന്നു.

6-7 ആദ്യത്തെ സന്യാസജോലികൾ

6. അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നോട് വിവരിച്ചതുപോലെ, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസിനോടും മറ്റ് ചിലരോടും കൂടെ കന്യേല്ലിയത്തിൽ അദ്ദേഹം വളരെ അധ്വാനിച്ചു. ലൗറായിലെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താമസത്തിന്റെ രണ്ടാം വർഷമായിരുന്നത്. വിശുദ്ധ സാബാസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ വിവരിച്ചതുപോലെ, പിശാചിന്റെ ആവാസത്തിൽനിന്ന് കന്യേല്ലിയത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചെടുത്ത അവസരമായിരുന്നു അത്. പിതാക്കന്മാർക്ക് ഭക്ഷണമില്ലാതെ അവർ വിശന്നു വലഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവിക വെളിപാടാൽ വിശുദ്ധ ആബാ മാർസിയൻ അവർക്ക് ഭക്ഷണം എത്തിച്ച കാലമായിരുന്നു.

ഒന്നാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ ഉദ്യോഗം മാറ്റുന്ന അവസരം (ക്രി.വ. 492/3), കാര്യസ്ഥനായസന്യാസി ഈ ജ്യോതിർഗോളത്തെ പാചകക്കാരനും അതിഥികളുടെ ചുമതലക്കാരനും ആക്കി, വളരെ താത്പര്യത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടെ ഈ ശുശ്രൂഷ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. പിതാക്കന്മാർ ഓരോരുത്തരെയും വിനയത്തോടും ശാന്തതയോടും ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ എല്ലാവർക്കുമായി തന്റെ ജോലികൾ ചെയ്തു. ലൗറയ്ക്കു പുറത്തു്

വടക്കായി ആശ്രമം നിർമ്മിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷാ കാലത്താണ്. ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചവരുന്നവർക്ക് അവിടെ ആശ്രമത്തിൽ ആദ്യം കർക്കശമായ പരിശീലനം നൽകാനുള്ള തായിരുന്നത്. കൂട്ടജീവിത നിയമങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര പരിശീലനം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അവർ ലഘായിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഫലത്തിനു മുൻപ് പുഷ്പമെന്നതുപോലെ ഏകാന്തജീവിതത്തിനു മുൻപ് കൂട്ടജീവിതമാണ് എന്ന് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് കരുതുകയും പറയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ഈ ആശ്രമപ്പണിക്കാലത്തും, തന്റെ ഉദ്യോഗത്തിനടുത്തു മറ്റും ജോലികൾക്കു പുറമേ അതിഥികളുടെ ചുമതലക്കാരൻ എന്ന നിലയിൽ പണിക്കാർക്കു വേണ്ട പാപകം ചെയ്യുന്നതും അതിഥിമന്ദിരത്തിൽ നിന്ന് പത്തു സ്റ്റേഡിയാ അകലത്തിലുള്ള പണിസ്ഥലത്തേക്ക് ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യം കൊണ്ടുകൊടുക്കുക എന്നതും ഈ നീതിമാന്റെ ജോലിയായിരുന്നു.

7. അദ്ദേഹം തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ വർഷം പൂർത്തിയാക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുമാറ്റത്തിലും കാര്യഗൗരവത്തിലും ആത്മീയഉൾക്കാഴ്ചയിലും പിതാക്കന്മാർ സംപ്രീതരായി. അപ്പോൾ ഏകാന്തജീവിതത്തിനായി നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അദ്ദേഹത്തിനൊരു മനിയറ നൽകി. അദ്ദേഹം അത് സ്വീകരിച്ചു. ഏകാന്തവാസത്തിന് അനുവാദവും വാങ്ങി. ആഴ്ചയിൽ അഞ്ചുദിവസം ഒരാൾക്കും ദർശനം നൽകാതെയും ഒരു മനുഷ്യനുമായും സംസർഗം ഇല്ലാതെയും ചെലവഴിച്ചു. എന്നാൽ ശനിയാഴ്ചയും ഞായറാഴ്ചയും പള്ളിയിൽ ആദ്യം വരുന്നതും അവസാനം അവിടെ നിന്ന് പോകുന്നതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. "യേത്തോട്ടുകൂടി കർത്താവിനെ സേവിക്കുക, വിറയലോടുകൂടി അവിടുത്തെ പുകഴ്ത്തുക" എന്ന സങ്കീർത്തനമനുസരിച്ച്, സങ്കീർത്തനാലാപത്തിന് പരിപൂർണ്ണ യേത്തോട്ടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടെ അദ്ദേഹം നിലകൊള്ളുമായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം മൂന്നുവർഷം അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു. രക്തരഹിത ബലിയുടെ അവസരം ധാരാളമായി കരയത്തക്ക വിധമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുതാപം. സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിനുള്ള കണ്ണനീരിന്റെ വരം

146 അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു

കണ്ടു പിതാക്കന്മാർ അതുതപ്പെടുത്തുവാൻ; നല്ല കാര്യങ്ങൾ നൽകുന്ന ദൈവത്തെ അവർ മഹത്വപ്പെടുത്തി.

ഈ മൂന്നുവർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലത്തറയിലെ കാര്യസ്ഥനായി നിയമിതനായി. എല്ലാകാര്യത്തിലും ദൈവം അവനെ സഹായിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ലത്തറ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലത്തു സമൂഹം വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

8-10. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം രഹസ്യമായിരിക്കുന്നു

അദ്ദേഹം സുകൃതവാനും പരിപൂർണ്ണനുമായ ഒരു സന്യാസി ആയിരുന്നതിനാൽ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് പട്ടം കൊടുക്കാൻ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് ആഗ്രഹിച്ചു. ആറാം ഇൻഡിക്കത്തിൽ (ക്രി. വ. 497/8) വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ ഭാഗ്യവാനായ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ പക്കലേക്ക് സാബാസ് അയാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അയാളുടെ സുകൃതങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുകയും അയാൾക്കു വൈദികപട്ടം കൊടുക്കണമെന്നപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുകൂട്ടെ ഉടനെ തന്റെ കൈകൾ കൊണ്ടു തന്നെ അയാൾക്കു പട്ടം കൊടുക്കാനായി ആർച്ചുബിഷപ്പ് കാൽവരിയിലെ വിശുദ്ധപള്ളിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കടന്നു കളയാതിരിക്കാൻ അവർ ശ്രദ്ധിച്ചു. ഈ വലിയ പിതാവ് തന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിലുപയോഗിച്ചു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “വന്ദ്യപിതാവേ, ഞാൻ കരേ പാപങ്ങൾ ചെയ്തതിനാൽ രഹസ്യമായി അവ അങ്ങയുടെ മുൻപാകെ നിർത്തിവെക്കാം. അതിനുശേഷം അങ്ങ് എന്നെ യോഗ്യനായി പരിഗണിച്ചാൽ ഞാൻ പട്ടം സ്വീകരിക്കാം.” അയാളെ വിശുദ്ധ ഗോശുൽത്തായുടെ കയറ്റത്തേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി രഹസ്യമായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഈ നാട്ടിൽ നിന്നു എന്നെ ആരും ഓടിച്ചു കളയാതിരിക്കാൻ ഈ രഹസ്യം ആരോടും പറയരുതെന്നും എന്റെ ജീവനെ രക്ഷിക്കണമെന്നും ഞാൻ അങ്ങയോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു.” അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറപ്പ് കിട്ടിയപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു. പിതാവേ, ഞാൻ ഇന്നു പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനായി പട്ടം സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ

ദൃഷ്ട വർദ്ധിച്ചതിനാൽ ഞാൻ വിദൂരത്തിലേയ്ക്ക് ഓടി ദൈവ സന്ദർശനം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് മരുഭൂമിയിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് ശരിയാണെന്ന് ഞാൻ കരുതി. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എനിക്ക് ശാരീരികാരോഗ്യമുള്ളപ്പോൾ പിതാക്കന്മാരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഞാൻ ബലഹീനനാകുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരാൽ ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നതിന് ഞാൻ കുറിക്കാൻ ആകുകയില്ലല്ലോ.” ഇതുകേട്ട ആർച്ചബിഷപ്പ് അതുതപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിനെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം എന്നോട് ചില കാര്യങ്ങൾ രഹസ്യമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് പട്ടം കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തെ ആരും ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതൊന്നും ഇന്ന് മുതൽ അദ്ദേഹം ഏകാന്തജീവിതം നയിക്കട്ടെ”. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ആർച്ചബിഷപ്പ് അവരെ അവരുടെ വഴിക്ക് പറഞ്ഞയച്ചു.

9. ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ്, ആത്മാവിൽ വളരെ ദുഃഖിതനായി, വലിയ ലഗ്നായിൽ നിന്നും ഏതാണ്ട് മൂപ്പത് സ്റേറിയ അകലെ, കസ്സലിയുമിന്ന് തെക്കുള്ള ഒരു ഗുഹയിലേക്ക് പിൻവാങ്ങി ദൈവതിരുമുമ്പാകെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ പൗരോഹിത്യത്തിന് യോഗ്യനാണെന്ന് ചിന്തിക്കാനായി ഞാൻ ചതിവിൽ പെടത്തക്കവണ്ണം നീ എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്നെ തിരസ്കരിച്ചത്? ഇപ്പോൾ, എന്റെ കർത്താവേ, എന്റെ ഗുരുവുമേ, അയാളെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യം എനിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തണമെ. വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതും ശുശ്രൂഷായോഗ്യവും വിശുദ്ധ തൈലം സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യവും എന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയപാത്രം നിന്റെ ഭരണത്യത്തിൻ മുൻപാകെ ശുശ്രൂഷായോഗ്യമല്ലെന്ന് തിരുമുമ്പാകെ തെളിയിക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ എന്റെ ആത്മാവ് മരണത്തോളം അസ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നു”. കണ്ണുനീരോടുകൂടി ആബാ സാബാസ് ഇതും ഇതുപോലെയുള്ള വാക്കുകളും രാത്രിമുഴുവൻ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഒരു മാലാഖ അവന് കാണപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: “യോഹന്നാൻ പ്രയോജനമില്ലാത്ത പാത്രമല്ല, പിന്നെയോ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രമാണ്. അദ്ദേഹം മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ടവനാകയാലാണ് ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് വൈദികനാകുവാൻ സാധിക്കുന്നത്”. ദർശനം ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. ദൈവദൂതങ്ങളും

മാലാഖമരുടെ കാണപ്പെടലുകളും കണ്ടിട്ടുള്ള നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് യേശുവില്ല. പിന്നെയോ ദിവ്യനായ യോഹന്നാന്റെ മുറിയിലേക്കു നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടെ കടന്നുചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. “പിതാവായ യോഹന്നാൻ, നീ എന്നിൽ നിന്നു ദൈവദാനം മറച്ചുവെച്ചു. എന്നാൽ ദൈവം അന്തർനിമിത്തം വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നിരിക്കുന്നു.” ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാൻ മറുപടി പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, ഞാൻ ദൂരിതത്തിലായിരിക്കുന്നു. ഈ രഹസ്യം ആരെങ്കിലും അറിയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. ഇനിയും ഈ നാട്ടിൽ പാർക്കാൻ എനിക്കു സാധ്യമല്ല.”

10. ഇതാരോടും പറയില്ലെന്ന് ശ്രേഷ്ഠൻ ദൈവവചനത്താൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അപ്പോൾ മുതൽ നാലുവർഷത്തേക്കു പള്ളിയിൽ വരാതെയും തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനൊഴികെ മറ്റാരോടും സംസാരിക്കാതെയും ഏകാന്തതയിൽ തന്റെ ഗൃഹയിൽ ചെലവഴിച്ചു മാതാവും നിത്യകന്യകയുമായ മറിയത്തിന്റെ നാമത്തിൽ ലത്തീനിൽ പണിത ശ്രേഷ്ഠദൈവമായ കൂദാശസ്തു മാത്രം ഒൻപതാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ (501) പുറത്തുവന്നു. അപ്പോൾ തന്നെയും, കൂദാശസ്തുണത്തെ ഏലിയാസ് പാത്രിയർക്കീസിനെ സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായതിനാൽ മാത്രം. അയാളെ കണ്ടുമുട്ടിയ പാത്രിയർക്കീസ് അയാളുടെ ആത്മീയജ്ഞാനത്തിലും സൗഹൃദസംഭാഷണത്തിലും വളരെ സന്തുഷ്ടനായി. തന്റെ ഭരണകാലം മുഴുവൻ അയാളെ പാത്രിയർക്കീസ് ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു.

11. റൂബാ മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങുന്നു

നാലാം വർഷത്തിന്റെ അവസാനം, പുതിയ ലത്തീനിൽ പിന്നിട്ട വന്നുതാമസിച്ചവരുടെ ക്രമക്കേടനിമിത്തം ഭാഗ്യവാനയ സാബാസ് ലത്താവിട്ടു ഷിതോപ്പൊളീസ് പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി. അതിവന്ദ്യനായ യോഹന്നാനും തന്റെ അൻപതാം വയസ്സിൽ പതിനൊന്നാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ (503) ഈ ക്രമരഹിതമായ സമൂഹത്തിൽ നിന്ന് ഓടി റൂബാ മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. അവിടെ എല്ലാ മാനുഷിക ബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് ഏകാന്തതയിൽ ദൈവവുമായി സംഭാഷണം.

ചെയ്യുവാനും, മുടപടംകൂടാതെ ദൈവമഹത്വം ദർശിക്കാനായി സുദീർഘമായ വിചിന്തനത്തിലൂടെ മനോനയനങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും, കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള അവന്റെ ആഗ്രഹത്താൽ മഹത്വത്തിൽ നിന്നു മഹത്വത്തിലേക്ക് പുരോഗമിക്കാനായി പൂർണ്ണമായി തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു. ശാരീരികാവശ്യങ്ങളെ പ്രതി രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസത്തിൽ ഒരിക്കൽ അവൻ ഗൃഹയിൽ നിന്നിറങ്ങി, മരുഭൂമിയിൽ തന്നെ വളരുന്നതും മരുഭൂമിയിലെ ഏകാന്തവാസികൾ ഭക്ഷിക്കുന്ന തുമായ മെലാഗ്രിയ ശേഖരിക്കാൻ മരുഭൂമിയിൽ ചുറ്റിത്തിരിയാറുണ്ടായിരുന്നു.

അവിടുത്തെ താമസത്തിന്റെ ആരംഭകാലത്തു് മരുഭൂമിയിൽ വലിയ പരിചയം കിട്ടുന്നതിനു മുൻപ് ഒരു ദിവസം മേല്പറഞ്ഞതുപോലെ, മെലാഗ്രിയ ശേഖരിക്കാൻ ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വഴിതെറ്റി കടക്കുന്നസാധ്യമായ മലഞ്ചരവിൽ എങ്ങനെയോ ചെന്നെത്തി. എങ്ങനെ ഗൃഹയിൽ തിരികെ എത്താമെന്ന് അറിയാതെയും മൂന്നോട്ട് നടക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെയും നിരാശനായി അദ്ദേഹം അവിടെ വീണു. പെട്ടെന്ന്, ഹബക്കൂക്കിനെപ്പോലെ, ദൈവിക ശക്തിയുടെ സന്ദർശനം അദ്ദേഹത്തെ വായുവിലൂടെ പൊക്കിയെടുത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹയിൽ കൊണ്ടുവന്നാക്കി. കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ മരുഭൂമിയുടെ കിടപ്പ് അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ എവിടെ നിന്നാണു് പൊക്കിയെടുത്തതെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചു. അതു് അഞ്ചുമൈൽ ദൂരത്തിൽ ആയിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കി.

12. അദ്ഭുതകരമായ പരിപാലന

ഒരു സഹോദരൻ രൂബായിൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഏകാന്തജീവിതം പരിശീലിച്ചുകൊണ്ടു് കരേക്കാലം അവിടെ താമസിച്ചു. ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ സമീപിച്ചപ്പോൾ ഈ സഹോദരൻ ശ്രേഷ്ഠനോടു പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, നമക്കിവിടെ മെലാഗ്രിയ അല്ലാതെ മറെറാന്നും ഭക്ഷിക്കാൻ ഇല്ലാത്തതിനാൽ നമുക്കു് ലത്തറയിൽ പോയി പിതാക്കന്മാരോടൊത്തു് ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ആഘോഷിക്കാം.” അവൻ ഈ ചിന്തയാൽ

നിറഞ്ഞുനിന്നു. ഞൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, നമ്മുടെ പിതാവായ സാബാസ് അവിടം വിട്ടുപോയതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ അവിടെ പോകാൻ ദൈവപ്രഭോദിതനായ യോഹന്നാൻ ഇഷ്ടമില്ലായിരുന്നു. ആ സഹോദരൻ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ യോഹന്നാൻ അവനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടുപറഞ്ഞു: “സഹോദരാ, നമുക്കിവിടെ ശാന്തമായി വസിക്കാം. മരുഭൂമിയിൽ ആറു ലക്ഷത്തെ തീറ്റിപ്പോറ്റിയവൻ തന്നെ നമുക്കാവശ്യമുള്ളവ മാത്രമല്ല വേണ്ടതിലധികം തരം എന്ന് വിശ്വസിക്കുക. കാരണം, ഞാൻ നിന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തില്ല, നിന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുകയുമില്ല” എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. “എന്തു തിന്നമെന്നോ എന്തു കുടിക്കമെന്നോ എന്തു ധരിക്കമെന്നോ, ആകലപ്പെടേണ്ട. ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കാവശ്യമാണെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്വർഗീയ പിതാവ് അറിയുന്നു. നിങ്ങൾ സ്വർഗരാജ്യവും ദൈവനീതിയും അന്വേഷിക്കുക, ഇവയെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെടും” എന്ന് സുവിശേഷത്തിൽ അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്യുന്നു (മത്താ. 6:31-33). എന്റെ കട്ടി, ക്ഷമിച്ചിരിക്കുക. വിശാലപാതയേക്കാൾ ഇടുങ്ങിയപാത തെരഞ്ഞെടുക്കുക. കാരണം, ഈ ലോകത്തിലെ സുഖസമൃദ്ധി നിത്യശിക്ഷയെ ജനിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ നല്ല കാര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കമാണ്. ഇതും ഇതുപോലുള്ള വാക്കുകളുമാണ് അവൻ ബോധ്യം പകരാത്തതിനാൽ അവൻ അവിടെ നിന്നിറങ്ങി ലൗറയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു.

അവൻ പോയ ഉടൻ തികച്ചും ഒരപരിചിതൻ ഒരു കഴുതപ്പുറത്ത് ധാരാളം ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. ചൂടുള്ള വെളുത്തഅപ്പം, വീഞ്ഞും, എണ്ണ, പുതിയ പാൽക്കട്ടി, മുട്ട, ഒരു ഭരണി തേൻ എന്നിവ അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ ഇവ ഇറക്കി വെച്ചിട്ട് കടന്നുപോയി. ഈ ദൈവിക സന്ദർശനത്തിൽ നമ്മുടെ അതിവന്ദ്യപിതാവായ യോഹന്നാൻ ആത്മാവിൽ സന്തോഷിച്ചു; എന്നാൽ പോയ സഹോദരന് വഴിതെറ്റി, സർവത്ര തടസ്സങ്ങളുണ്ടായി. തന്റെ അനുസരണക്കേടിന്റെ ഫലം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട്, വിശന്ന് അവശനായി മൂന്നാം ദിവസം തിരികെവന്നു. നല്ല ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങൾ ആ ഗൃഹത്തിൽ കണ്ടപ്പോൾ തന്റെ വിശ്വാസരാഹിത്യവും

മർക്കടമുഷ്ടിയും അവൻ മനസ്സിലാക്കി. തന്നോട് ക്ഷമിക്കണമെന്നപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ലജ്ജിതനായി അവൻ ശ്രേഷ്ഠന്റെ മുമ്പാകെ സഷാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു. മാനുഷിക ബലഹീനതയിൽ സഹതാപവും സഹോദരനോട് അനുകമ്പയും തോന്നുകയാൽ ശ്രേഷ്ഠൻ അവനെ എഴുന്നേൽപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു: “മരുഭൂമിയിൽ മേശ ഒരുക്കാൻ തന്നെ ദൈവത്തിനു കഴിയും എന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക.”

13. അറബികളുടെ കടന്നാക്രമണം

അക്കാലത്തു്, സിദികായുടെ മകനായ അൽമുൻദീറസ് പേർഷ്യയ്ക്ക് വിധേയരായ അറബികളുടെ രാജാവായി. അയാൾ റോമാക്കാർക്കെതിരെ രോഷാകലനമായി അറേബ്യയും പല സ്കീനയും ആക്രമിച്ച് കൈയിൽ കിട്ടിയതെല്ലാം കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അയാൾ അമീദ് പിടിച്ചെടുത്തു് നിരവധി ക്രൂരകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തിട്ട് അസംഖ്യം റോമാക്കാരെ തടവുകാരാക്കി. മരുഭൂമിയിലുടനീളം ഈ കിരാതന്മാർ ഇരച്ചുകയറി. മരുഭൂമിയിൽ ഉള്ള അതിർത്തി കാവൽക്കാർ ഈ വിവരം ആശ്രമങ്ങളെ അറിയിച്ചു. കിരാതന്മാർക്കെതിരെ വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. റൂബായിലെ വാസം അവസാനിപ്പിച്ചിട്ട് വലിയ ലഗ്നായിലുള്ള തന്റെ മുമ്പിയറയിലേക്കുവന്ന് ഏകാന്തവാസം നയിക്കാൻ വന്ദ്യപിതാവിനോട് വലിയ ലഗ്നായിലെ പിതാക്കന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാൻ, തന്റെ ഏകാന്തജീവിതം വഴി ദിവ്യമാധുര്യം അനുഭവിച്ചതിനാൽ വിട്ടുപോകാൻ മനസ്സാകാതെ അവിടെ തന്നെ തങ്ങി. അയാൾ ഇപ്രകാരം ചിന്തിച്ചു: “ദൈവം എന്നെ പരിപാലിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ എന്തിനു ജീവിക്കണം?” തദനുസരണം അവൻ അത്യുന്നതനെ തന്റെ അഭയകേന്ദ്രമാക്കി; അചഞ്ചലനായി അവിടെത്തന്നെ തങ്ങി. തന്റെ ദാസരെ സഭാ പരിപാലിക്കുന്ന ദൈവം, തിരുലിഖിതത്തിലെപ്പോലെ, ഈ വിശുദ്ധനെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോട് കല്പിച്ചു (സങ്കീ. 91:9-11). അല്പം ഭയമുണ്ടായിരുന്ന യോഹന്നാനെ ദുഷ്ടകിരാതന്മാരുടെ കെണികളിൽ നിന്ന്

രാപകലുകൾ സംരക്ഷിക്കാനായി ഉറപ്പിനുവേണ്ടി കാണപ്പെടുന്ന സംരക്ഷകനെന്ന നിലയിൽ വലിയ ഭീകര സിംഹത്തെ ദൈവം അയച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നോട് പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, തന്റെ സമീപത്തു് ഒരു സിംഹം കിടക്കുന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ ആദ്യരാത്രിയിൽ സ്വാഭാവികമായി അദ്ദേഹത്തിനു് അല്പം ഭയമുണ്ടായി. എന്നാൽ വിട്ടുമാറാത്ത സഖിയായി രാപകലുകൾ ആ സിംഹം അന്യധാവനം ചെയ്തു് കിരാതന്മാരെ തുറത്തുനന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ നീതിമാന്മാരുടെ അവകാശത്തിൻ്റെ മേൽ പാപികളുടെ ചെങ്കോൽ ഉയർത്താത്ത ദൈവത്തിനു് അവൻ കൃതജ്ഞതാസ്സോത്രം ആലപിച്ചു.

14-15. അയാളുടെ നില വെളിപ്പെടുന്നു

14. എന്റെ രണ്ടാം പ്രബന്ധത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ നമ്മുടെ പിതാവായ ഭാഗ്യവനായ സാബാസ് നിക്കോപ്പൊളീസിൽനിന്നു തിരികെ വന്നു് പുതിയ ലത്തീനുകൾക്കും ഗ്രെക്കുകൾക്കും പണി നടത്തുകയും ചെയ്തു. ഭക്തനായ യോഹന്നാന്നെപ്പറ്റി അവനു് ഒരിക്കൽ ലഭിച്ച ദർശനം ഓർത്തിട്ട് അവനെ കാണാൻ ദൂബായിലേക്കു പോയി അവനോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “ദൈവം അങ്ങയെ കിരാതന്മാരുടെ കെണികളിൽ നിന്നു സംരക്ഷിച്ചു, കാണപ്പെടുന്ന ഒരു സംരക്ഷകനെ അയച്ചു് നിനക്കു് അവിടുന്ന് ഉറപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നതു് കാണുക. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ഏഴുനേറു് മറ്റു മനുഷ്യരെപ്പോലെ പെരുമാറുക. നീ അഹംഭാവിയാണെന്നു കരുതപ്പെടാതിരിപ്പാനായി പിതാക്കന്മാർ ചെയ്തതുപോലെ ഓടിക്കളിക്കുക. മറ്റു പലതരത്തിലും അവനെ ഉപദേശിച്ചു്, രണ്ടാം ഇൻഡിക്ഷനിൽ (509) വലിയ ലത്തീനിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 56ാം വയസ്സിൽ ഒരു മൂനിയറയിൽ പാർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു മെത്രാനാണെന്നു് സമൂഹത്തിൽ ആരും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ദീർഘകാലത്തിനുശേഷം, ഈ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിക്ഷേപം താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ വെളിപ്പെടണമെന്നു ദൈവം തീരുമാനസ്സായി.

15. ഏഷ്യാപ്രേംവിൻസുകാരനും എതേരിയസു് എന്ന പേരുള്ളവനുമായ ഒരാൾ ആർച്ചുബിഷപ്പസു്മാനത്തേക്കു്

ഉയർത്തപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്ഥാനത്തിനുചിതമാം വിധം പെരുമാറിയ അദ്ദേഹം ജറുസലേമിൽ വന്നു. ജീവദായകമായ സ്ത്രീബാലയും വന്ദ്യസ്ഥലങ്ങളും വന്ദിച്ചു. ആശ്രമങ്ങൾക്കും പാവങ്ങൾക്കുമായി അദ്ദേഹം ധാരാളം പണം വ്യയം ചെയ്തിട്ട് തന്റെ നാട്ടിലേക്ക് തിരികെ പോകാനായി വിശുദ്ധ നഗരം വിട്ടു. കപ്പലിൽ കയറി കുറേ ദൂരം പോയപ്പോൾ എതിർക്കാരെ മൂലം അപകടത്തിലായി, അശ്കലോനിലേക്ക് തിരിച്ചു വരാൻ നിർബന്ധിതനായി. രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും യാത്ര തിരിക്കാൻ ആലോചിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കെ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവനു കാണപ്പെട്ട് അവനോട് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നീ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ തിരികെ പോയി ആബാ സാബാസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ചെന്നു ഏകാന്തവാസിയായ ആബാ യോഹന്നാനെ കാണാതെ കപ്പൽയാത്ര ചെയ്യാൻ നിനക്കുവേണ്ടില്ല. അയാൾ നീതിമാനും സുകൃതവാനും സമ്പൽസമൃദ്ധിയുള്ള ഒരു മെത്രാനുമാണ്. ദൈവഭയത്താലും ദൈവസ്നേഹത്താലും അയാൾ ഈ ലോകവസ്തുക്കളെ നിന്ദിക്കുകയും സ്വമേധയായുള്ള ദാരിദ്ര്യത്താലും തപസ്സിനാലും തന്നെത്തന്നെ വിനീതനാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”. ഏതേരിയസ് ഉറക്കത്തിൽ നിന്നുണർന്ന് സ്വപ്നത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു. സൂക്ഷ്മമായ അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ട് ആബാ സാബാസിന്റെ ലഘായിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. തനിക്കുണ്ടായ ദർശനത്തെപ്പറ്റി പിതാക്കന്മാരോടു സംസാരിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ യോഹന്നാന്റെ പക്കലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അയാൾ മെത്രാനെ വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. മെത്രാൻ അവിടെ രണ്ടു ദിവസം താമസിച്ചു. തന്റെ ജീവിതകഥ ആത്മാർത്ഥമായി വിവരിക്കണമെന്ന് സംസാരത്തിനിടയിൽ താപസനെ മെത്രാൻ, ദൈവനാമത്തിൽ നിർബന്ധിച്ചു. ഇപ്രകാരം മെത്രാൻ നിർബന്ധം പിടിച്ചതിനാൽ തന്റെ ജന്മദേശത്തെപ്പറ്റിയും മാതാപിതാക്കളെപ്പറ്റിയും മെത്രാൻസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയും ഒക്കെ അദ്ദേഹം വെളിപ്പെടുത്തി. കാര്യം ഗ്രഹിച്ച ഏതേരിയസ് വിസ്മയപൂർവ്വം ഇപ്രകാരം ഉദ്ഘോഷിച്ചു: സത്യമായും ഇന്നും വിശുദ്ധ കല്പകൾ നാട്ടിൽ ഉരുളുന്നു. മെത്രാൻ അയാളെ വിട്ട് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ പക്കലെത്തി. അദ്ദേഹത്തോടു പിതാക്കന്മാരോടു

ഈ ദൈവപ്രചോദിത മനുഷ്യനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരം മുഴുവൻ വസ്തുനിഷ്ഠമായി പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു, ആ അവസരംമുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടംബചരിത്രവും മെത്രാൻസ്ഥാനവും പിതാക്കന്മാർക്കു അറിവായി.

16-17. സാബാസിന്റെ മരണം

16. വിശുദ്ധ യോഹന്നാന്റെ 79-ാം വയസ്സിൽ, അദ്ദേഹം മുമ്പായിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ട് 24-ാം വർഷം, പതിനൊന്നാം ഇൻഡിക്ക്ഷനിലെ ഡിസംബർ 5 ന് (ക്രി. വ. 532) നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് നിദ്രപ്രാപിക്കുകയും സമാധാനത്തിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. വിശുദ്ധപിതാവിന്റെ മരണസമയത്തു മുറിവിട്ട് സന്നിഹിതനാകാഞ്ഞതിൽ ഈ അമൂല്യരത്നമായ യോഹന്നാൻ വളരെ ദുഃഖിതനായി. അങ്ങനെ ദുഃഖാർത്തനായിരുന്നു, പിതാവു മരിച്ചതിൽ കണ്ണീരോടുകൂടി വിലപിച്ചപ്പോൾ, നമ്മുടെ പിതാവ് സാബാസ് ഉറക്കത്തിൽ അവൻ കാണപ്പെട്ടു അവനോടു പറഞ്ഞു: "പിതാവായ യോഹന്നാൻ, എന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കേണ്ട. ഞാൻ ജഡത്തിൽ നിന്നിൽ നിന്നു വേർപെട്ടിരിക്കുന്നെങ്കിലും ആത്മാവിൽ നിന്നോടുകൂടെയാണ്". ജോൺ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: "എന്നേക്കൂടി എടുക്കാൻ ഗുരുവിനോടപേക്ഷിച്ചാലും". ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: "ഇപ്പോഴിതു സംഭവിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഈ ലോകയിൽ വലിയ സങ്കടകരമായ പരീക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നു. വിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി സഭയെല്ലാം പോരാടുന്നവരെ ശക്തിപ്പെടുത്താനും സമാശ്വസിപ്പിക്കാനും അങ്ങ് ശരീരത്തിൽ അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നു". ഇവയെല്ലാം കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാൻ സന്തോഷത്താൽ മതിമറന്നു; പിതാവിനെ ഓർത്തുള്ള ദുഃഖം ദൂരെയകറ്റി. സാബാസ് പറഞ്ഞ പരീക്ഷണങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം ഓർത്തു വിഷമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

17. ശരീരത്തിൽ നിന്നും ആത്മാവ് വേർപെടുന്നത് കാണണമെന്ന ആഗ്രഹം ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിച്ചു. ഇതേപ്പറ്റി അവൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ,

അയാൾ ആത്മാവിൽ ബേതാലഹേമിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തെ ശ്രേഷ്ഠദേവാലയത്തിന്റെ അടുത്തു് ഒരു പരിചയവും ഇല്ലാത്ത ഒരു മനുഷ്യൻ നിവർന്നു് മരണാസന്നനായി കിടക്കുന്നതു് അദ്ദേഹം കണ്ടു. മാലാഖമാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു് ഗാനാലാപത്തോടും സുഗന്ധധൂപത്തോടും കൂടെ സ്വർഗത്തിലേക്കുനയിക്കുന്നതും ദർശിച്ചു. ഇതു് ഇപ്രകാരം തന്നെയോ എന്നു് തന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ടു് കണ്ടു് ഉറപ്പുവരുത്താനായി അപ്പോൾതന്നെ അവിടെ നിന്നു് ബേതാലഹേമിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആ മണിക്കൂറിൽതന്നെ അയാൾ മരിച്ചതായി അവിടെ കണ്ടു. അവിടെ കിടന്ന അയാളുടെ ശരീരത്തെ യോഹന്നാൻ കെട്ടിച്ചുണർന്നു. അതിനെ ഉചിതമാംവിധം ഒരുക്കി ഒരു വിശുദ്ധ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചിട്ടു് തന്റെ അറയിലേക്കു മടങ്ങി.

18-19. ശിഷ്യന്മാർ പറഞ്ഞ കഥകൾ

ദിവ്യപ്രകാശം ലഭിച്ച ഈ ശ്രേഷ്ഠന്റെ ശിഷ്യരായ തിയഡോറും യോഹന്നാനും ഏനോട് താഴെപ്പറയുന്ന കഥ പറഞ്ഞു: "വിശുദ്ധ സാബാസിയന്റെ മരണശേഷം ഈ ശ്രേഷ്ഠൻ ഞങ്ങളെ ഒരു കാര്യത്തിനായി ലിവിയാസിലേക്കു് പറഞ്ഞയച്ചു. യോർദ്ദാൻ കടന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ചിലയാളുകളെ റോഡിൽ കണ്ടുമുട്ടി. അവർ പറഞ്ഞു: "സൂക്ഷിച്ചോളൂ. നിങ്ങൾക്കു് മുമ്പിൽ ഒരു സിംഹമുണ്ട്". "ഞങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഞങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും. ഞങ്ങളുടെ മറ്റൊരു കാര്യത്തിന്നും അല്ലല്ലോ പോകുന്നതു്. ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠന്റെ കല്പന അനുസരിക്കുന്നു" എന്നു് അവർ പരിചിന്തനം ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ നടന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ സിംഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. ഞങ്ങൾ ഭയങ്കരമായി ഭയന്നുവിറച്ചുപോയി. ഞങ്ങളുടെ ശക്തി വാർന്നു പോകുന്നതായി തോന്നി. പെട്ടെന്നു് ശ്രേഷ്ഠൻ ഞങ്ങളുടെ മധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതായും ഭയംനീങ്ങുന്നതായും ധൈര്യമായിരിക്കാൻ പറയുന്നതായും ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. ചാട്ടവാറുകൊണ്ടു് അടിയേറാറാലെന്നവണ്ണം തദവസരം സിംഹം അവിടെനിന്നു് കുതിച്ചു പാഞ്ഞുപോയി. ഞങ്ങൾ സുരക്ഷിതരായി യാത്ര പൂർത്തിയാക്കിതിരിക്കെയെത്തി. ശ്രേഷ്ഠൻ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചു

കൊണ്ടുപറഞ്ഞു: “നിങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ ഞാൻ എപ്രകാരം നിങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടോ? യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇവിടെയും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ധാരാളം പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഇതാ ദൈവം തന്റെ കരുണ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു”.

19. താഴെപ്പറയുന്ന കഥപറഞ്ഞത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരിലൊരുവനായ തിയഡോറാണ്: “അദ്ദേഹം വളരെ നാൾ ദ്രാവകക്ഷേണം കഴിച്ചാണ് ജീവിച്ചിരുന്നത്. അതിൽ അദ്ദേഹം ധൂപകലശത്തിലെ ചാരം കലർത്തി കുടിക്കുകയും ബാക്കി തിന്നുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന് ഞങ്ങൾ താഴെവരും വിധം അദ്ദേഹത്തെ പിടികൂടി. ഒരിക്കൽ തന്റെ കതകിന്റെ കൊളുത്തിടാൻ അദ്ദേഹം മറന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന് കറേ കലർത്തിയ മിശ്രിതം നൽകാനായി ഞാൻ വാതിൽ തുറന്നു. ധൂപകലശത്തിലെ ചാരം തന്റെ പാത്രത്തിലേക്ക് കുടഞ്ഞിടുന്നതായിട്ടാണ് ഞാൻ കണ്ടത്. ഞാൻ കണ്ടതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് കണ്ണിതമുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അങ്കലാപ്പുകാരൻ ഞാൻ പറഞ്ഞു: “പിതാവേ, അങ്ങ് മാത്രമല്ല ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്, ഈ ലൗറയിലെ ഭൂരിഭാഗം ആളുകളും ഇങ്ങനെ തന്നെ ചെയ്യുന്നു. ‘ഞാൻ അപ്പം പോലെ ചാരം ഭക്ഷിച്ചു’ എന്ന തിരുലിഖിതം അങ്ങനെ പൂർത്തിയാക്കുന്നു (സങ്കീ. 102 9). ഈ വാക്കുകളാൽ ശ്രേഷ്ഠനെ ഒരുവിധം സാന്ത്വനപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു കഴിഞ്ഞു.

20. ഗ്രന്ഥകാരൻ, യോഹന്നാന്റെ പക്കൽ

വിശുദ്ധ എവുതീമിയസിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഞാൻ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഈ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠന്റെ 90-ാം വയസ്സിൽ, ആറാം ഇർഡിക്ഷനിലെ നവംബർ മാസത്തിൽ(543) ഞാൻ ഷിതോപ്പൊളീസ് മെത്രോപ്പൊളീസ് വിട്ടു. ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാന്റെ നിർദ്ദേശവും ഉപദേശവും കൂടാതെ ആത്മാവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യരുതെന്ന എന്റെ ഭക്തയായ മാതാവിന്റെ നിർദ്ദേശം ഞാൻ മുറുകെപ്പിടിച്ചിരുന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: “ഒരിജനിസ്കൂരുടെ തെറ്റുകളിൽ നീ വീണുപോകരുത്; ആരംഭത്തിൽ ഉള്ള നിന്റെസ്ഥിരത നഷ്ടപ്പെടാനിടയാകരുത്.” തദനുസരണം.

ജറുസലേമിൽ വന്ന്, ദൈവമാതാവും നിത്യകന്യകയും എല്ലാ സ്തുതികൾക്കും അർഹയുമായ മറിയത്തിന്റെ പുതിയ പള്ളി യുടെ കൂടാശയിൽ സംബന്ധിച്ചു. അതിനുശേഷം, ഭാഗ്യവാ നായ സാബാസിയന്റെ ലഘായിൽ വന്ന് ഈ ദൈവപ്രചോദിത മുപ്പനെ സന്ദർശിച്ചു. എന്റെ കാര്യം അവന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമായ ഉപ ദേശം തരണമെന്നപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞു: “നിനക്കു രക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ മഹാനായ എവുതീ മിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക.”

ഞാൻ യുവാവും മുഖ്യമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർദ്ദേശത്തെ നിരസിച്ചിട്ട് യോർദ്ദാനിലുള്ള ഒരാശ്രമത്തിൽ ചേരാൻ അവിടേക്കു പോയി. അവിടെ ഞാൻ പുരോഗമിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, കലാമോന്റെ ലഘായിൽ ആറു മാസത്തേക്കു വളരെ രോഗാതുരനായി. ഞാൻ എന്റെ രോഗം നിമിത്തം ദുഃഖിതനും ക്ലേശിതനും ആയിത്തീർന്നു. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അംഗമല്ലാതെ ഒരു വിദേശരാജ്യത്തു കഴിഞ്ഞതു കൂടുതൽ ആകലനാക്കി. അപ്പോൾ പ്രകാശിതനായ ഈ ശ്രേഷ്ഠൻ നിദ്രയിൽ എനിക്ക് കാണപ്പെട്ട് എന്നോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “എന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നിരസിച്ചതിനാൽ നീ വേണ്ടവണ്ണം ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് ജീവിക്കുകയേക്കാം പോകുക. അവിടെ ആബ്രാഹാമിമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ വക അതിഥിമന്ദിരത്തിൽ ജറോൺസ്യൂസ് എന്ന സന്യാസിയെ നീ കണ്ടെത്തും. ആശ്രമത്തിലേക്കു അവനെ അനുധാവനം ചെയ്യുക, നീ രക്ഷ പ്രാപിക്കും.” നിദ്രവിട്ടുണർന്നപ്പോൾ എന്റെ ശക്തി തിരിച്ചു കിട്ടിയതായി എനിക്കനുഭവപ്പെട്ടു ഞാൻ കളങ്കരഹിതമായ രഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു; ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട് ജീവിക്കുകയേക്കാം കുതിച്ചു. എനിക്ക് പെട്ടെന്നു സുഖമായതിൽ പിതാക്കന്മാർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഞാൻ വഴിനടന്ന് ആറാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജൂലൈമാസത്തിൽ (544) വിശുദ്ധ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ താമസമാക്കി. എന്റെ ജീവിതത്തെ പറ്റി പൂർണ്ണമായി അദ്ദേഹത്തിനു തുറന്നു കാട്ടിക്കൊണ്ട് കൂടെക്കൂടെ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചതു ഇക്കാലം മുതൽ

ലാണ്. ഷിരോപ്പൊളീസിൽ വെച്ചു എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരെ അറിയാം. തങ്ങളുടെ സ്വന്തം അതിഥി മന്ദിരം എന്നനിലയിൽ അവർ ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ വരികയും ലഘായിലെ സമൂഹത്തിനും ദൈവപ്രചോദിതനായ പിതാവിനും വേണ്ടി എന്റെ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് ഒരു വാർഷിക സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസ് ഞങ്ങളുടെ ഭവനം സന്ദർശിച്ച് ഞങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ചതു മുതൽ എന്റെ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അദ്ദേഹത്തോടു ലഘായിലെ പിതാക്കന്മാരോടു വലിയ അടുപ്പമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച നിർദ്ദേശം എന്റെ യാത്രാവസരം എന്റെ അമ്മ എനിക്ക് തന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശവും പ്രാർത്ഥനയും അനുഭവിക്കാൻ കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ഞാൻ മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ച് ഇപ്പോൾ ഞാൻ പുതിയ ലഘാ വീടു വലിയ ലഘായിൽ താമസിക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരത്താൽ ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇതേപ്പറ്റി പിന്നീട് പറയാം.

21-22. പിശാചിനെ പുറത്താക്കുന്ന അദ്ഭുതം

21. കരേക്കാലം മുൻപ് ഒരു പൈശാചിക ചിന്തയാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഈ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠനെ സന്ദർശിച്ചു. ഞാനത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ ആശീർവദിച്ചപ്പോൾ എനിക്ക് ഉടനെ അതിൽ നിന്നുള്ള വിടുതൽ ലഭിച്ചു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കതകിന്റെ വലത്തുവശത്തു നിന്നുകൊണ്ട് ട്രിഡ്രൂബോധനം ശ്രവിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു ഗിവർഗിസ് പിശാചു ബാധിച്ച മകനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഇട്ടിട്ട് കടന്നുപോയി. കട്ടി നിവർന്നു കിടന്ന് കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അവനെ അശുദ്ധാത്മാവ് ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി, അചനിൽ അലിവുതോന്നി. അദ്ദേഹം അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിശുദ്ധ കരിശിലെ തൈലം കൊണ്ട് അവനെ പുശുക്കയും ചെയ്ത് അവനെ ആരോഗ്യമുള്ള

വനാക്കി. കാരണം, അശുദ്ധാത്മാവ് തൽക്ഷണം പുറപ്പെട്ടു പോകുകയും കട്ടി ശുദ്ധിയുള്ളവനായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

22. കുറച്ചുകാലം മുൻപ് സേർജിയസ് മരിച്ചപ്പോൾ ആബാ എവുസ്താത്യോസ് 'ഗുഹയുടെ' അദ്ധ്യക്ഷനായി. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ ആത്മീയ തിരിച്ചറിവിൽ വിഖ്യാതനും, സത്യപ്രബോധനം ഉള്ളവനും, ജീവിത വിശുദ്ധിയുള്ളവനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യം എന്നോട് വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ഒരിക്കൽ ദൈവദൂഷണം എന്ന പിശാചിനാൽ കഠിനമായി അലട്ടപ്പെട്ടു. ഞാൻ എന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ നിരത്തി വച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാവശ്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റ് എനിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു: 'എന്റെ കട്ടി, കർത്താവ് വാഴ്ത്തപ്പെട്ടെ. കാരണം, ദൈവദൂഷണത്തിന്റെ പരീക്ഷ നിനക്കൊരിക്കലും ഇനിയും ഉണ്ടാകുകയില്ല.' അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കനുസരിച്ചു തന്നെ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ദൈവദൂഷണത്തിനുള്ള ദൂഷ്യ പരീക്ഷകൾ എനിക്കുണ്ടായിട്ടേ ഇല്ല!

23-24. ബസിലീനായും അവളുടെ അനന്തിരവനും

23. കുപ്പഡോഷ്യക്കാരിയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ വലിയ പള്ളിയിലെ വനിതാധീക്ഷണമായ ഒരു ബസിലീനാ തന്റെ അനന്തിരവനോടുകൂടെ ജറുസലേമിൽ വന്നു. അവൻ ഉന്നതോദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്നു. അവൻ സെവേരൂസിന്റെ പാഷണ്ഡത സ്വീകരിച്ചിരുന്നതിനാൽ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി കൂട്ടായ്മയിലല്ലായിരുന്നു. മറ്റു കാര്യങ്ങളിലൊക്കെ ഭക്തനായിരുന്നു. അയാളുടെ മനസ്സുമാറ്റി അയാളെ കത്തോലിക്കാസഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുത്താൻ അവർ കഠിനമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് ഓരോ നീതിമാനോടും അവൾ അപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. അവൾ ദൈവപ്രചോദിതനായ യോഹന്നാന്റെ കൃപയെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ആദരാഞ്ജലികൾ അർപ്പിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ സ്രീകൾക്ക് ലത്തയിൽ പ്രവേശനാനുമതി ഇല്ലെന്ന് കേട്ട് ശിഷ്യനായ തിയഡോറിനെ

വരുത്തി തന്റെ അനന്തിരവനെ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠന്റെ പക്കലേയ്ക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകവാൻ അവൾ കെഞ്ചി അപേക്ഷിച്ചു. വിശുദ്ധന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്റെ അനന്തിരവന്റെ ഹൃദയ കാഠിന്യം നീക്കി അവൻ കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ എന്ന ദാനം ദൈവം നൽകുമെന്ന് അവൾക്ക് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു അവനെയും കൂട്ടി ശിഷ്യനായ തിയഡോർ വിശുദ്ധന്റെ പക്കലേയ്ക്കു പോയി; പതിവുപോലെ വാതിലിൽ മുട്ടി. ശ്രേഷ്ഠൻ വാതിൽ തുറന്നപ്പോഴേക്കും വന്നവർ ഇരുവരും സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം ചെയ്തു. “പിതാവേ, ഞങ്ങളെ ആശീർവദിക്കണമെ” എന്നു ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ശ്രേഷ്ഠൻ വാതിൽ തുറന്ന് ശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞു: “ഞാൻ നിന്നെ ആശീർവദിക്കാം; എന്നാൽ അയാൾ അനുഗ്രഹം ഇല്ലാത്തവനാണ്” ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു: “അങ്ങനെയല്ല പിതാവേ”. ശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഇയാൾ അപ്പോസ്കിന്യരുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിലേക്കും വരുമെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നതു വരെ ഞാൻ അയാളെ ആശീർവദിക്കയില്ല.” ഇതു കേട്ട അനന്തിരവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണ്ടാം ദർശനവരത്തെപ്പറ്റി അത്ഭുതപ്പെട്ടു; ഈ അഭ്യുതം വഴി അയാൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ഉത്തമബോധ്യത്തോടുകൂടി കത്തോലിക്കാസഭയുമായുള്ള കൂട്ടായ്മയിലായിരിക്കാൻ സമ്മതിച്ചു. ഉടനെ ശ്രേഷ്ഠൻ അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ച് ആശീർവദിച്ചു. കളങ്കരഹിതമായ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ ആദ്യമായി അദ്ദേഹം അവൻ പകർത്തുകൊടുത്തു. ആ മനുഷ്യൻ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് എല്ലാ സംശയങ്ങളും ദൂരെയകറ്റി.

24. ബസിലീനാ ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠനെ തന്റെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണാൻ അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുൻപിൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ പുരുഷവേഷം ധരിച്ച് ലത്തീനിൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാൻ അവൾ പദ്ധതിയിട്ടു. ദിവ്യദർശനത്താൽ അത് അദ്ദേഹത്തിനു വെളിപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം അവളെ അറിയിച്ചു: നീ വന്നാലും നീയെന്നെ കാണുകയില്ല എന്ന് അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക. നീ ഇത്ര ബുദ്ധിമുട്ടാതെ നീ പാക്കുനിടത്തു കാത്തിരിക്കുക. ഉറക്കത്തിൽ ഞാൻ നിന്റെ പക്കൽ

വൻ നീനക്കു പറയാനുള്ളത് കേൾക്കാം. ദൈവം പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നതൊക്കെ നീനോടു ഞാൻ പറയാം. അവരും അതു കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു. വളരെ വ്യക്തമായി അവർക്കു ദർശനമുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഉറക്കത്തിൽ അവർക്കു കാണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “ദൈവം എന്നെ നിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചിരിക്കുന്നതു കാണുക. നീനക്കു് ഏതു വേണമെന്നു് എന്നോടു പറയുക.” അവരും തന്റെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു; അതിനു് അവർക്കു് ഉചിതമായ മറുപടിയും കിട്ടി. അവരും എഴുന്നേറ്റു് ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു. ശിഷ്യൻ വന്നപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠന്റെ രൂപവും വസ്ത്രവുമെല്ലാം അവരും വിവരിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു. വനിതാധീക്കനായ ബസീലീനായിൽ നിന്നു തന്നെ കേട്ടാണു് ഞാൻ ഈ സംഭവം ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്:

25-26. അത്തിമരത്തിന്റെ അദ്ഭുതം

25. ഈ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠൻ താമസിച്ചിരുന്ന ഗുഹയുടെ പടിഞ്ഞാറു് ഒരുയർന്ന ചെങ്കുത്തായ ഭാഗമുണ്ടായിരുന്നു. അറയുടെ മേൽക്കൂര അതിൽ തൊട്ടുനിന്നു. അവിടുത്തെ പാറ വളരെ വരണ്ടതും ഒട്ടും ജലാംശമില്ലാത്തതുമായിരുന്നു. അക്കാലത്താൽ ഗുഹയിൽ അല്പംപോലും നനവില്ലായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഒരത്തിക്കുരു എടുത്തുകൊണ്ടു് വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ ശിഷ്യരായ തിയഡോറീനോടും യോഹന്നാനോടും പറഞ്ഞു: “എന്റെ കുട്ടികളേ, ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ ഈ വിത്തിനു് കൃപയും പാറയ്ക്കു ശക്തിയും നൽകിയാൽ അവിടുണെന്നിങ്ക് സ്വർഗരാജ്യം ഒരു ദാനമായി നല്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളുക: ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു് അദ്ദേഹം അത്തിവിത്തു് മിനുസമുള്ള പാറയിൽവെച്ചു് ഞെക്കി. ഉണങ്ങിയ അഹറോന്റെ വടി തളിർത്തു പൂക്കാൻ ഇടയാക്കിയ ദൈവം ഈ വരണ്ടു് മിനുസമുള്ള പാറ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ ഇടയാക്കി. തന്റെ ദാസൻ നേടിയ കൃപ എന്താണെന്നു് വരും തലമുറയെ കാണിക്കാനായിരുന്നു ഇതു്. അതു മുളച്ചുവരുന്നതു കണ്ടു് ശ്രേഷ്ഠൻ കണ്ണുനീരോടുകൂടി ദൈവത്തിനു നന്ദി പറഞ്ഞു. അതു് സാവധാനം വളർന്നു മേലുകൂര വരെയെത്തി, അതിനെ മുടി. ചുരുക്കത്തിൽ കാലാന്തരത്തിൽ, ഇതാ മൂന്നു് അത്തിപ്പൂ

ങ്ങരം. കണ്ണനീരോടുകൂടി അവയെടുത്തു് ചുംബിച്ചിട്ടു് ശ്രേഷ്ഠൻ ഭക്ഷിച്ചു. ഈ ഉറപ്പിനു് ദൈവത്തിനു് നന്ദി പറഞ്ഞു. ഒരു ചെറിയ ഭാഗം തന്റെ ശിഷ്യർക്കും കൊടുത്തു. ഈ മരം ശ്രേഷ്ഠന്റെ സുകൃതത്തിനു സാക്ഷിയായിത്തീർന്നതു് എങ്ങനെ എന്നു കാണുക.

26. അത്തിപ്പഴം തിന്നതുമുതൽ ഈ ദൈവപ്രചോദിത ശ്രേഷ്ഠൻ തന്റെ മരണത്തിനായി ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പടുവുദ്ധനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാനായി ശിഷ്യർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറ തുറന്നു. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നപ്പോൾ അത്തിയുടെ അത്ഭുതകരമായ കമ്പുകൾ ദർശിച്ചു. അതു് എങ്ങനെ വേരറച്ചെന്നും പാറയിൽ വിളളലുണ്ടോ എന്നും പരിശോധിച്ചു. എനിക്ക് ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു് വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: "ദൈവത്തിന്റെ സമ്പത്തിന്റെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും ആഴം! അവിടുത്തെ വിധികൾ എത്ര അജ്ഞേയം! അവിടുത്തെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ എത്ര ദുർഗ്രഹം!" (റോമ.11:34). ലഠറയിലെ ചൂടിന്റെ ആധിക്യവും വായുവിന്റെ വരൾച്ചയും നിമിത്തം, നല്ല വായുവും നല്ല മണ്ണും ഉള്ളിടത്തുപോലും അത്തി മരമോ, മറെറൊക്കിലും മരമോ വളരുകയില്ല എന്നു്, ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ ലഠറയെപ്പറ്റി നീണ്ട അനുഭവമുള്ളവർക്കു് നന്നായറിയാം. ലഠറായുടെ ചെറിയ ആശ്രമത്തിൽ വഴിവക്കിൽ മരം വളരുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഫലമാണവ എന്നായിരിക്കും മറുപടി. അവിടെ മണ്ണിനു് ആഴമുണ്ടു്. മലയിടുക്കിൽ നിന്നു് വെള്ളവും ലഭിച്ചിരുന്നു. ചെറിയ ആശ്രമത്തിലെ പിതാക്കന്മാർ ഇന്നുവരെ തണുപ്പുകാലം മുഴുവൻ മലയിടുക്കിൽ നിന്നു് അവയെ നനച്ചിരുന്നു. മലയിടുക്കിൽ മണ്ണുള്ളിടങ്ങളിൽ നട്ടു് തണുപ്പുകാലം മുഴുവൻ നനച്ചുവളർത്താൻ പലരും ശ്രമിച്ചെങ്കിലും അവ ഒറ്റ വഷംപോലും നിന്നിട്ടില്ല. കാരണം, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടുത്തെ ചൂടു കഠിനവും വായു ജലാംശം തീരെ ഇല്ലാത്തതുമാണു്.

27-28. സമാപനം

അനേക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു് ഈ സംഗതികൾ ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തു രേഖപ്പെടുത്തിയതാണു്. ഒരിജൻ, മൊപ്സ

വെസ്റ്റ്യായിലെ തിയഡോർ എന്നിവരുടെ അനുയായികൾക്കും അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾക്കുമെതിരെ വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങളും ശൈശവിക പ്രബോധനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സുവിശേഷാൻസ്മൃതം അദ്ദേഹം സഹിച്ച പീഡനങ്ങളും ഞാൻ വിവരിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരോചിത കർമ്മങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിന് മറ്റെളവർക്കായി ഞാൻ വിടുന്നു. കാരണം, സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടി അദ്ദേഹം നടത്തിയ പോരാട്ടങ്ങളും സഹിച്ച പീഡകളും അപകടങ്ങളും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയശ്രീലാളിതവും മഹത്ത്വപീതൃത്വമായ രീതികളും വിവരിക്കാൻ തല്പരരായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം അനേകർ മുന്നോട്ട് വരും എന്നെന്നിരിക്കറിയാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതവും ഉജ്ജ്വല സൂക്തങ്ങളും നിമിത്തം മിക്കവാറും നമ്മുടെ എല്ലാ ആശ്രമങ്ങളിലും അദ്ദേഹം വിഖ്യാതനും കീർത്തിമാനമാണ്.

28. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധ നാവു് എന്നോടു പറഞ്ഞതു പോലെയും ഞാൻ നേരത്തെ വിവരിച്ചതുപോലെയും, അദ്ദേഹം 28-ാം വയസ്സിൽ മെത്രാനായി; ഒൻപതു വർഷം മെത്രാനായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ആദ്യം 12 വർഷം ലത്തറായിൽ ചെലവഴിച്ചു; അതിൽ ആറു വർഷം സേവനത്തിലും, ആറു വർഷം ഏകാന്തതയിലും കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടു് ആറു വർഷം റൂബായിൽ താമസിച്ചു. അദ്ദേഹം ഇന്നുവരെ ഏകാന്തവാസിയായി തന്റെ അറയിൽ അടച്ചുപൂട്ടി കഴിയുന്നു. ആ രീതിയിൽ, ദൈവകൃപയാൽ 47 വർഷം അദ്ദേഹം പൂർത്തിയാക്കി. ഇതാ അദ്ദേഹത്തിനു് 104 വയസ്സായി; നല്ല മുഖശോഭയും ആത്മാവിൽ തീക്ഷ്ണതയും ഉള്ളവനും ദിവ്യകൃപകൊണ്ടു് നിറഞ്ഞവനുമായ അദ്ദേഹം പടുവുദ്ധനുമായി, ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു് കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തി കൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം സമാധാനത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഇടയാക്കട്ടെ എന്നു് ദൈവത്തോടു് വിനീതമായി ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം യോഹന്നാന്റെ പ്രാർത്ഥനകളാൽ, ഇതു് ഏഴുതീയ പാപികളായ ഞങ്ങളുടെ മേൽ അവിടുന്ന് എന്നുമെന്നേക്കും കരുണ ചൊരിയട്ടെ.

അനുബന്ധം

അദ്ദേഹം നിരന്തരമായി തന്റെ പുറപ്പാടിനെ നോക്കി പാർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കായി കർത്താവു വാശാനം ചെയ്തതും, അവനുവേണ്ടി അവിടുന്ന് തയ്യാറാക്കിയതുമായ നീതിയുടെ കിരീടം സ്വീകരിക്കാൻ അവൻ താല്പര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ അദ്ധ്യക്ഷനായ ആബ്രാഹാം കോനോനെ പാത്രീയർക്കീസ് വിളിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ അശ്കലോനിലേക്കയച്ചു. അവൻ വിശുദ്ധ ശ്രേഷ്ഠന്റെ ഒരു ശിഷ്യനെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോയി. കോനോൻ ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചവനും വിവേകപൂർണ്ണനും ദൈവസ്നേഹത്തിൽ പരിപൂർണ്ണനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണമടുത്തപ്പോൾ പിതാക്കന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ ഓടിക്കൂടി; അദ്ദേഹം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്ന് അവർ കരുതി. അതു ഞായറാഴ്ചയായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം മരണവേദനയിലായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തെ അറയിൽനിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു. അദ്ദേഹം പിതാക്കന്മാരോടു പറഞ്ഞു: “പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. ദൈവനിശ്ചയത്താൽ, ദൂരെയുള്ള നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ ബുധനാഴ്ച ഇവിടെയെത്തും. മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ട് നിങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടും. എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവതിരുമനസ്സ് നിറവേറും.” അത് അപ്രകാരം തന്നെ സംഭവിച്ചു. ദൂരെയുള്ളവർ ബുധനാഴ്ച ഉച്ചക്ഷണത്തിനുമുൻപു തന്നെ എത്തിച്ചേർന്നു. അവരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശീർവാദം സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ ജനവരി എട്ടിന് ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ തന്റെ ആത്മാവിനെ സമർപ്പിച്ചു. വിശുദ്ധനുവേണ്ടിയും നമുക്കുവേണ്ടിയും, പിതാവിനും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും എന്നുമെ നേക്കും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ആരാധനയും സമർപ്പിക്കാം.

സുക്കാലൂറയിലെ ആബാ കുറിയാക്കോസിന്റെ ജീവചരിത്രം

ഏകാന്തവാസികളിൽ ഉത്തമനായ കുറിയാക്കോസ് എന്ന ഏകാന്തവാസിയെപ്പറ്റി മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിൽ ഞാൻ തുടരെതുടരെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചില പ്രത്യേക കാര്യങ്ങൾ, അതായത്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതകർമ്മങ്ങളുടെ ചില ആദ്യഫലങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിച്ചുകൊണ്ട് എന്റെ വായനക്കാർക്ക് അദ്ദേഹത്തെ കൂടുതൽ പരിചയപ്പെടുത്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നു. തിരുലിഖിതമനുസരിച്ചു് (റോമ. 11:16) ആദ്യഫലം വിശുദ്ധമാണെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം മുഴുവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു വ്യക്തമാണല്ലോ.

ആത്മാവിൽ പ്രകാശിതനായ ഈ കുറിയാക്കോസ് കോരിന്തു് പട്ടണത്തിലുള്ള ഗ്രീക്ക് കടംബത്തിൽപെട്ട ആളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവായ യോഹന്നാൻ കോരിത്തിലെ വിശുദ്ധ കത്തോലിക്കാസഭയിലെ വൈദികനായിരുന്നു; അമ്മയുടെ പേരു് എവുഡോക്സാ എന്നായിരുന്നു. രണ്ടാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ ജനുവരി 9 നു് ഇളയ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ (449) അവൻ ജനിച്ചു. കോരിത്തിലെ മെത്രാനായ പീറ്ററിന്റെ അനന്തിരവനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ചെറുപ്പത്തിലേ അദ്ദേഹം വായനക്കാരനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്നെ എന്നോട പറഞ്ഞതുപോലെ, വേദപുസ്തക പാരായണത്തിൽ ദിനരാത്രങ്ങൾ ചെലവഴിച്ചു. ആരംഭമുതലേ മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടവ ദൈവം സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു എന്നതിനെപ്പറ്റിയും, ശരിയായ തീരുമാനം വഴി ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായി ജീവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെ തലമുറതലമുറകളായി വൈവിധ്യമാർന്ന രീതിയിൽ ദൈവം മഹത്തമപ്പെടുത്തുകയും ഈ ലോകത്തിൽ ജ്യോതിർഗോള

ങ്ങളാക്കി ഉയർത്തിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തു എന്നതിനെപ്പറ്റിയും അദ്ഭുതപരത്വത്തനായി അദ്ഭേഹം ചിന്തിച്ചു ഇരുന്നു പോയിട്ടുണ്ട്.

2. ഹാബേലിന്റെ ബലിനിമിത്തം ദൈവം അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി (ഉല്പ. 4:4). ദൈവത്തിനു പ്രീതികരനായതിനാൽ ഹാനോക്കിനെ ദൈവം എടുത്തുകൊണ്ട് മഹത്വപ്പെടുത്തി (ഉല്പ. 5:24). നോഹയുടെ നീതി നിമിത്തം മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ തീപ്പെറ്റിപോലെ അവനെ കാത്തുസംരക്ഷിച്ചു (ഉല്പ. 7:1). അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസം നിമിത്തം അവനെ ജനതകളുടെ പിതാവാക്കി (ഉല്പ. 17:4-5). മൽക്കീസദേക്കിന്റെ ഭക്തിനിറഞ്ഞ പൗരോഹിത്യത്തെ അവിടുന്ന് സ്വീകരിച്ചു (ഉല്പ. 14:18). യശുപ്പിനെയും ഇയ്യോബിനെയും നമുക്ക് അടക്കത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും മാതൃകകളായി ഉയർത്തി. മോശയെ നിയമദാതാവായി. തന്റെ പുത്രനായ ജോഷ്വായെ സൂര്യനെയും ചന്ദ്രനെയും വിലക്കുവാൻ അനുവദിച്ചു (10:12-14). ദാവീദിനെ പ്രവാചകനും രാജാവും ഭീകരമായ രഹസ്യത്തിന്റെ പൂർവികനാക്കി. ബാബിലോണിയൻ അഗ്നിച്ചൂളയിലെ അഗ്നിയെ പനമഞ്ഞാക്കി മാറ്റി. ദാനിയേലിനെ ഇട്ട സിംഹക്കൂട്ടിൽ കിടന്ന സിംഹങ്ങളെ ഉപവസിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചു (6:22). തിമിംഗലത്തെ പ്രവാചകന്റെ മുറിയായി (യോനാ 1:17).

ഈ അദ്ഭുതങ്ങൾക്കു പുറമേ, ഇവയെ അതിശയിക്കുന്നവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചപ്പോൾ കറിയോക്കോസിന്റെ മനസ്സ് ഒരു ചുഴലിയായിത്തീർന്നു. പുരുഷസംസർഗ്ഗം കൂടാത്തുള്ള അസാധാരണമായ ഗർഭധാരണം, കന്യകാമാതാവ്, മാറ്റം കൂടാതെ ദൈവവചനം മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന കാര്യം, തന്റെ അമൂല്യ കരിശാലും ഉത്ഥാനത്താലും പാതാളത്തെ ഇടിച്ചുനിറപ്പാക്കിയതു്, തന്റെ വിജയത്താൽ വഞ്ചകനായ സർപ്പത്തെ ബലഹീനനാക്കിയതു്, പാപംവഴി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയ ജീവൻ ജനത്തിനു തിരികെ കൊടുത്തു് അവനെ പറ്റുദീസയിലേക്കു് തിരികെ പ്രവേശിപ്പിച്ചതു്. ഇവയെപ്പറ്റിയും ഇതുപോലുള്ളവയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ ഹൃദയം ദൈവഭയത്താൽ കത്തിത്തുള്ളയ്ക്കപ്പെട്ടു. വിശുദ്ധനഗരത്തിലേക്കു്

പിൻവാങ്ങി ലൗകികകാര്യങ്ങൾ വിട്ടുകൊണ്ട് അവൻ തീരുമാനിച്ചു.

3-5. പലസ്തീനയിലെ ആദ്യവർഷങ്ങൾ

3. അത്തരം ചിന്തകളിൽ അദ്ദേഹം ആമഗ്നനായിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ഞായറാഴ്ചദിവസം താഴെപ്പറയുന്ന സുവിശേഷഭാഗം കേട്ടു: 'ആരെങ്കിലും എന്നെ അനുഗമിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചാൽ അവൻ സ്വയം പരിത്യജിച്ചു തന്റെ കരിശെടുത്തു എന്റെ പിന്നാലെ വരട്ടെ' (മത്താ. 16:24). ഉടനെ അവൻ പള്ളിയിൽ നിന്നിറങ്ങി, ആരോടും ഒന്നും ഉരിയാടാതെ കെൻത്രേയിൽ വന്നു. അവിടെ പലസ്തീനയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കപ്പലിൽ കയറി ജറുസലേമിൽ വന്നു. അത് തന്റെ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ, അതായത്, ജറുസലേമിൽ അനന്യ്യാസ്യസിന്റെ ഭരണത്തിന്റെ എട്ടാംവർഷം, മഹാനായ ലെയോ ചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തിന്റെ ഒൻപതാംവർഷം, അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ (466) ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ വന്നപ്പോൾ വിശുദ്ധ എവുസ്തോർജിയസ് അദ്ദേഹത്തെ ഹാർദ്ദവമായി സ്വാഗതം ചെയ്തു. പരിശുദ്ധാത്മ ഭാഗങ്ങളാൽ പ്രശോഭിക്കുന്ന ഒരു വിശുദ്ധനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. വിശുദ്ധ സീയോന്റെ സമീപം അദ്ദേഹം വളരെ പ്രശസ്തമായ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചിരുന്നു. തണുപ്പുകാലം അവിടെ ചെലവാക്കിയിട്ട് ദൈവഭാസനായ കരിയാക്കോസ് മരുഭൂമിയിൽ താമസമാക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഏതാണ്ട് എല്ലാവരും ദൈവികനായ എവുത്രിമിയസിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹത്തോടു സംസാരിച്ചു. തന്നെ ആശീർവദിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേക്കയയ്ക്കണമെന്ന് മഹാനായ പിതാവ് എവുസ്തോർജിയസിനോട് കരിയാക്കോസ് അപേക്ഷിച്ചു.

4. അതു സ്വീകരിച്ചു അദ്ദേഹം മഹാനായ എവുത്രിമിയസിന്റെ ലൗകികലേഖ്യൻ വന്നു. കൊറിന്ത്യാക്കാരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചയക്കാരും സഹോദരന്മാരുമായ അനറ്റോളിയസ് എന്ന വൈദികന്റെയും ഒളിംപിയസ് എന്ന സന്യാസിയുടെയും കൂടെ കറേ ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം മഹാനായ എവുത്രിമിയസിന് വിധേയനായി

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധ കൈകളിൽ നിന്നു സന്യാസവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു. യുവാവായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെ താമസിപ്പിച്ചില്ല; അദ്ദേഹത്തെ യോർദ്ദാനിൽ വിശുദ്ധ ജോസഫിന്റെ പക്കലേയ്ക്കയച്ചു. മഹാനായ തെയോക്രിസ്റ്റസ് ഇതിനകം മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ ലഹരിയിൽ യുവാവിനെ താമസിപ്പിക്കുന്നത് പരിപൂർണ്ണമായി നിരോധിച്ചിരുന്നു. വിശുദ്ധ ജോസഫിനു അവനെ സ്വീകരിച്ചു. അയാൾ യുവാവാണെന്ന് കണ്ടു ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവിടെ അയാൾ വിറക് വെട്ടി, വെള്ളം കോരി, പാചകം ചെയ്തു, എല്ലാത്തരം ജോലികളും തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം നിർവ്വഹിച്ചു. അയാൾ തന്റെ ദിവസങ്ങൾ അധ്വാനത്തിലും ജോലിയിലും രാത്രികൾ ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും ചെലവഴിച്ചു; വളരെ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം കായികാധ്വാനത്തോടുകൂടി സങ്കീർത്തനാലാപം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

5. ആശ്രമത്തിൽ സേവനം ചെയ്യുന്ന അവസരം അദ്ദേഹം ഒന്നിടവിട്ട ദിവസങ്ങളിൽ അപ്പവും വെള്ളവും കഴിക്കുക, എണ്ണ, വീഞ്ഞും കലർത്തിയ പാനീയം എന്നിവ വഴ്ജിക്കുക, തുടങ്ങി ഏകാന്തവാസികളുടെ ജീവിതരീതി അഭ്യസിച്ചു. ഈ യുവാവിന്റെ താപസ ജീവിതരീതികൾ മനസ്സിലാക്കിയ മഹാനായ ജോസഫിനു അവനെ വളരെയധികം ശ്രദ്ധിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. തദ്ഫലമായി, വിശുദ്ധ ഉപവാസകാലത്തു് റൂബാ ഉൾക്കൊള്ളിയിലേയ്ക്കു് തന്റെ കൂടെ അവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ കൈകളിൽ നിന്നു് ഞായറാഴ്ച തോറും കർബാന സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് ഓശാന ഞായറാഴ്ചവരെ അവർ ചെലവഴിച്ചു. കരോളിനുശേഷം മഹാനായ എവുതീമിയസ് ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാലാഖമാർ വഹിച്ചു് സ്വർഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നത് വിശുദ്ധ ജോസഫിനു ദർശിച്ചു. ആബാ കുറിയാക്കോസിനെയും കൂട്ടി അവന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി. അവന്റെ ശരീരം സംസ്കരിച്ചശേഷം മടങ്ങിവന്നു. ആബാ കുറിയാക്കോസിന്റെ പലസ്തീനയിലെ താമസത്തിന്റെ ഒൻപതാം വർഷം, പതിമൂന്നാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ മാർച്ച് 5നു് (475) നമ്മുടെ വലിയ പിതാവായ ജോസഫിനു മരിച്ചു. നീതിയുടെ

കിരീടത്താൽ അലംകൃതനായി. സഹോദരന്മാരായ ബേസി
ലും സുറീഫനും അധ്യക്ഷന്മാരായപ്പോൾ ആബാ കറിയ
ക്കോസ് ആശ്രമം വിട്ട് മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ
ലഗായിൽ വന്നു. അധ്യക്ഷനായ ഏലിയാസ് അയാളെ
സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരറയിൽ കയറി ഈ ലോക
ത്തിന്റെ യാതൊന്നും കൂടാതെ ഒരു ഏകാന്തവാസി ആയി
ത്തീർന്നു.

6-7. എവുതീമിയസിന്റെ ലഗായിലേയും സൂക്കാ ലഗായിലേയും താമസം

6. ആശ്രമം പണിയാൻ അദ്ദേഹം കഠിനാധ്വാനം ചെയ്തു.
ലഗാ ഒരാശ്രമമായി മാറിയ കാലമായിരുന്നിട്ടും തന്റെ
ജീവിതരീതിയിൽ മഹാനായ ഒരു തോമസ് അക്കാലത്തു്
ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ സൂക്തങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും
മനസ്സിലാക്കി, ആത്മീയസ്നേഹത്താൽ ആബാ കറിയക്കോ
സിന് അയാളോട് അടുപ്പം തോന്നി. അയാൾ കറിയക്കോ
സിനെ പഠിപ്പിച്ച് പരിശീലിപ്പിച്ചു. അയാളുടെ ജീവിത
രീതി കറിയക്കോസ് അനുകരിച്ചു. ആശ്രമക്കെട്ടിടത്തിനു
വേണ്ടി അലക്സാണ്ട്രിയൻ ആർച്ചുബിഷപ്പിൽ നിന്ന്
അയത്താരവിരികൾ വാങ്ങാൻ തോമസിനെ ഫീദുസ്
അലക്സാണ്ട്രിയായിലേക്കയച്ചു. മഹാനായ എവുതീമിയ
സിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരായ എവുതീ
മിയസിന്റെയും തെയോക്സിസ്റ്റസിന്റെയും ആശ്രമങ്ങൾ
പൊതു ജീവിതരീതിയോടും ഒരു കാര്യസ്ഥന്റെ കീഴിൽ ഏക
ഭരണത്തോടും കൂടെ ഐക്യമത്യത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ
അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശുദ്ധമരണത്തിനു ശേഷം പന്ത്രണ്ടുവർഷം
കഴിഞ്ഞു, ആബാ തെയോക്സിസ്റ്റസിന്റെ ആശ്രമാധ്യക്ഷൻ
ആബാ ലൊംഗീനസ് മരിച്ചപ്പോൾ, പൗലോസ് അധ്യക്ഷ
നായി. മഹാനായ എവുതീമിയസ് സുഖപ്പെടുത്തി സ്നാന
പ്പെടുത്തിയ തെരെബോൻ എന്ന അറബി മരിക്കാറായപ്പോൾ
രണ്ടു ആശ്രമങ്ങൾക്കും ധാരാളം സമ്പത്തു് അവശേഷിപ്പിച്ചു.
പൗലോസ്, തെരെബോന്റെ വസ്തുവകകളും തിരുശേഷിപ്പും
സ്വേച്ഛയാ പിടിച്ചെടുത്തപ്പോൾ കലക്കുമുണ്ടാകുകയും ആശ്രമ
ങ്ങളുടെ വേർതിരിവ് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

7. തദ്ഫലമായി, ഭക്തനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിന് ചുറ്റുമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ പങ്കിടേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിട്ടു് പൗലോസ് ഒരു ഗോപുരം പണിതു. വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ, പൊതുവായുണ്ടായിരുന്ന അതിഥിമന്ദിരം തന്റെ സ്വന്തം കസ്സടിയിലാക്കാൻ വേണ്ടി, മറ്റൊരു അതിഥിമന്ദിരം പണിയാൻ 200 നാണയങ്ങൾ കൊടുത്തു. ഇക്കാലത്താണ് സൂക്ക ലഠറയിലെ പിതാക്കന്മാരിൽ നിന്ന് ഓവീദിന്റെ ഗോപുരത്തിനടുത്ത് മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികൾ ഈ 200 നാണയങ്ങൾക്ക് ഒരു അതിഥിമന്ദിരം വാങ്ങിയതു്. ആശ്രമങ്ങൾ വേർപെടുത്തിയതിൽ ദുഃഖിതനായ ആബാ കുറിയാക്കോസ് അവിടെ നിന്ന് പിൻമാറി, എട്ടാം ഇൻഡിക്ഷന്റെ അവസാനം (485) സൂക്ക ലഠറയിലേക്കു പോയി. പല വഷങ്ങളിലായി അദ്ദേഹം നാലു് ഉദ്യോഗങ്ങൾ വഹിച്ചു: റൊട്ടിയുണ്ടാക്കുന്നവൻ, രോഗീശുശ്രൂഷകൻ, അതിഥികളെ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ, കാര്യസ്ഥൻ. ഇപ്രകാരം സേവനം ചെയ്തതിനാൽ പിതാക്കന്മാർക്ക് അയാളിൽ വളരെ ഇഷ്ടം തോന്നി അയാളെ വൈദികസമൂഹത്തിൽ ചേർത്തു. മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു് അയാൾ ഡീക്കനായി വാഴിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നാലു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലുതാം വയസ്സിൽ (489) അദ്ദേഹം ട്രഷററും കാനോനാർക്കും ആയിത്തീർന്നു. പതിമൂന്നുവർഷം ഈ ജോലി പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ വൈദികനാക്കി. തുടന്ന് പതിനെട്ടു വർഷം കൂടി ട്രഷററും കാനോനാർക്കുമായി ജോലിചെയ്തു.

8-10. അവൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങുന്നു

8. അദ്ദേഹം എന്നോടു തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു: "ഞാൻ കാനോനാർക്കും ട്രഷററും ആയിരുന്ന ഈ നീണ്ട മുപ്പത്തൊന്നു വർഷവും ഞാൻ ഭക്ഷിക്കുന്നതായോ കോപിക്കുന്നതായോ സൂര്യൻ കണ്ടിട്ടില്ല". അവൻ ഇതും എന്നോടു പറഞ്ഞു: "കരയില്ലാത്ത

1. ഗാനങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകുക, മരമണി അടിച്ചു് (സിമാൻദ്രോൻ) സന്യാസികളെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുക എന്നിവ കാനോനാർക്കിന്റെ ജോലിയിലായിരുന്നു. ട്രഷററുടെ (celmeliarch) ചുമതലയിലായിരുന്നു വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങൾ.

സങ്കീർത്തനം' മുഴവൻ (119/118) ചൊല്ലിത്തീർക്കാതെ രാത്രിയിലെ സങ്കീർത്തനാലാപത്തിനുള്ള മണിയടി ഞാൻ നിന്തു മായിരുന്നില്ല'.

മൂന്നാം ഇൻഡിക്കസിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 77-ാം വയസ്സിൽ അദ്ദേഹം ഷെറർ ജോലി മറ്റൊരാളെ ഏല്പിച്ചിട്ട് ഒരു ശിഷ്യനുമൊത്തു നരൂഹാ ഉൾമരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. അവിടെ മെലാഗ്രിയാ വളരാത്ത സ്ഥലമായിരുന്നതിനാൽ, ശാരീരികാവശ്യങ്ങളെപ്രതി അവിടെയുള്ള കാട്ടുള്ളി തിന്നു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കണമെന്നു അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടപേക്ഷിച്ചു. കയ്പിനെ മധുരമാക്കുൻ കഴിയുന്ന, എല്ലാറ്റിനേറിയം സ്രഷ്ടാവിൽ ആശ്രയം വച്ചുകൊണ്ടു അവൻ തന്റെ ശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞു: എൻ കട്ടി, പോയി കാട്ടുള്ളി ശേഖരിച്ചുപുഴുങ്ങുക. അതുകൊണ്ടു നമ്മെ സത്തുപ്പുരാക്കുന്ന ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ. ശിഷ്യൻ പോയി ശേഖരിക്കുകയും, പുഴുങ്ങി ഉപ്പുചേർത്തു വിളമ്പുകയും ചെയ്തു. കാട്ടുള്ളി തൽക്ഷണം മധുരമുള്ളതായിത്തീർന്നു. നാലുവർഷത്തോളം അവർ അതു ഭക്ഷിച്ചു. നാലാം വർഷാവസാനം തെക്കോവാ ഗ്രാമത്തെ ലവൻ മരുഭൂമിയിൽ ആടുമേയ്ക്കുന്നവരിൽ നിന്നു അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിട്ട് ഒരു കഴുതപ്പറത്ത് ചൂടുള്ള അപ്പം കൊണ്ടു വന്നു അവിടെ ഇറക്കിവെച്ചിട്ട് പോയി.

9. പിന്നെ അവർ ഈ അപ്പം തിന്നാൻ തുടങ്ങി. ശിഷ്യൻ, ശ്രേഷ്ഠന്റെ ആഗ്രഹംകൂടാതെ, പതിവുപോലെ കാട്ടുള്ളി പുഴുങ്ങി. രുചിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ കയ്പു സന്ധിക്കവയ്ക്കാതെ ശബ്ദരഹിതമായി താഴെ കിടന്നുപോയി. അവൻ സംഭവിച്ച ദുർഭാഗ്യം ഗ്രഹിച്ച ശ്രേഷ്ഠൻ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു അവനെ പിടിച്ചുയർത്തി. കളങ്കരഹിതമായ രഹസ്യങ്ങളിൽ അവൻ ഭാഗഭാഗിത്വം നൽകി അവനു ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുത്തു. അവനെ ഇപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചു: "എന്റെ കട്ടി, ദൈവം സദാസമയവും, എല്ലാറ്റിനുമുപരി ആവശ്യത്തിലും വിഷമഘട്ടത്തിലും, പ്രത്യേകിച്ചു, ആത്മാക്കളുടെ

2. squills; വളരെ കൈപ്പുള്ളതും യുദ്ധമരുഭൂമിയിൽ വളരുന്നതുമായ ചെടി, ഒട്ടും ഭക്ഷ്യയോഗ്യമല്ല. കാട്ടുള്ളി എന്നു വിവർത്തനം ചെയ്യാം.

രക്ഷാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് യേശുവേണ്ട. അവരുടെ അപ്പം തീർന്നിട്ട് അവർ വലിയ മുട്ടുപാടിലായപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠൻ ശിഷ്യനെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ഭക്ഷണത്തിനായി കാട്ടുള്ളി പഴങ്ങൾ അവനു നിർദ്ദേശം നൽകി. അതു തൊടാൻ തന്നെ ശിഷ്യനു ഭയമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠൻ അതെടുത്തു കരിശടയാളം വരച്ചു അതിനെ ആശീർവദിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്നെ അത് ആദ്യം ഭക്ഷിച്ചു. അതു കണ്ട ശിഷ്യനും അതു തിന്നു; എന്നാൽ ദോഷം ഒന്നും സംഭവിച്ചില്ല.

നഗ്നമായിലെ താമസത്തിന്റെ അഞ്ചാം വർഷാവസാനം, അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കേട്ട തെക്കോവായിലെ ഒരു മനുഷ്യൻ, കഠിനമായി ചൂഴ്ന്നിരുന്നതന്റെ മകനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അവനിൽ സഹതാപം തോന്നിയ ശ്രേഷ്ഠൻ അവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വിശുദ്ധ കരിശിൽ നിന്നുള്ള ഉതലം കൊണ്ടു അവനെ പുഴയിൽ സുഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

10. തന്റെ മകനു സൗഖ്യം ലഭിച്ചപ്പോൾ, തെക്കോവാക്കാർ ഈ അത്ഭുതം എല്ലായിടത്തും പ്രസിദ്ധമാക്കി. ആ ജില്ല മുഴുവൻ ഈ വാർത്ത പരന്നപ്പോൾ അനേകർ ആബാ കുറിയ കോസിന്റെ പക്കൽവന്നു അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്തി. ശല്യം സഹിക്കവയ്ക്കാതെ അദ്ദേഹം റൂബായിലെ ഉൾമരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി, മെലാഗ്രിയായ വേരും മുളകാമ്പുകളും തിന്നു അഞ്ചുവർഷം അവിടെ ചെലവഴിച്ചു. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ ചിലർ രോഗികളെയും അശുദ്ധാത്മബാധിതരെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലെത്തിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടും വന്ദ്യസ്ത്രീബാലയുടെ അടയാളം വരച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം അവരെ സുഖപ്പെടുത്തി. അവിടെയും ആളുകളുടെ ശല്യം സഹിക്കവയ്ക്കാത്തതിട്ട് ഏകാന്തവാസികളാകും താമസിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും മറഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും ജില്ലാനിവാസികൾ സുസാക്കി. എന്നു വിളിക്കുന്നതുമായ തനി മരുഭൂമിയിലേക്കു റൂബായിൽ നിന്നു പിൻമാറി. ആ സ്ഥലം പുതിയ ലൂറായിലെയും സുക്കാലൂറയിലെയും ജലധാരകൾ സന്ധിക്കുന്നതും ആഴമുള്ളതും യേം ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. ഈ ജലധാരകൾ

ഏതാമിന്റെ നദികളാണെന്ന ചിലർ പറയുന്നു. ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് ഭാവിഭ് അതേപ്പറ്റി പറയുന്നു. “നീ ഏതാമിന്റെ നദികളെ വറിച്ചു.” അദ്ദേഹം അവിടെ ഏഴുവർഷം ചെലവഴിച്ചു. അപ്പോൾ ഭീകരമരണത്തിന്റെ നാളുകളിൽ വരാൻ പോകുന്ന ഭീകരതയെ ഭയന്ന് സൂക്കാ ലുറയിലെ പിതാക്കന്മാർ ഏകയോഗമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കൽ വന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. നീണ്ട അപേക്ഷകളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം സുസാക്കിമിൽ നിന്ന ലുറയിലേക്കു മടങ്ങി. ആബാ കുറിയാക്കോസ് വിശുദ്ധ കരിതോന്റെ മൂറി തന്റെ വാസസ്ഥലമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. അവിടെ അഞ്ചുവർഷക്കാലം ഒരിജനിസ്കൂർക്കെതിരെ പോരാടി.

11-15. കുറിയാക്കോസുമായി ഗ്രന്ഥകാരൻ നടത്തിയ ആദ്യകൂടിക്കാഴ്ച

11. ഈ അവസരം ഞാൻ മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ വലിയ ലുറയിലേക്കു് മെത്രാനും ഏകാന്തവാസിയുമായ യോഹന്നാനെ സന്ദർശിക്കാൻ വന്നു. അപ്പോൾ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നടക്കുന്ന ആഭ്യന്തരകലാപം വിവരിച്ചുകൊണ്ടും, ഒരിജന്റെ പ്രബോധനം വഴി ക്രിസ്തുവിനെതിരെ പുതിയ ലുറയിൽ നോണ്ണസും ലെയോൺസ്യസും അവരുടെ പാർട്ടിക്കാരും പോരാടുന്നത് ശമിപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തോടു് മാധ്യസ്ഥ്യംവഹിക്കണമെന്ന പേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും ഉള്ള കത്തുകളുമായി അദ്ദേഹം എന്നെ ആബാ കുറിയാക്കോസിന്റെ പക്കലേക്കയച്ചു. തദനുസാരണം ഞാൻ സൂക്കായിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യരായ സോസിയസും യോഹന്നാനും ഒത്തു് കരിതോന്റെ ഗുഹയിൽ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ പോയി. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ വണങ്ങി കത്തു കൊടുത്തു. അതോടുകൂടി ഏകാന്തവാസിയായ യോഹന്നാൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു വീട്ട ഒരു കാര്യം നേരിട്ടു് അറിയിക്കുക കൂടി ചെയ്തു. കണ്ണനീരോടുകൂടി ആബാ കുറിയാക്കോസ് മറുപടി പറഞ്ഞു: “നിന്നെ അയച്ചയാളിനോടു പറയുക. പിതാവേ, നാം നിരാശരാകേണ്ടതില്ല, കാരണം നോണ്ണസും ലെയോൺസ്യസും ഉടനെ മരിച്ചു പോകുന്നത് നാം

പെട്ടെന്നു കാണം; ബാക്കിയുള്ളവർ പുതിയ ലഠറയിൽ നിന്നു പുറത്തുള്ളപ്പോൾ; കള്ള ശിഷ്യർ പുറത്തുള്ളപ്പോഴുണ്ടായപ്പോൾ ജാഗ്രതയായ സാബാസിന്റെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്മാർ പുതിയ ലഠറയിൽ താമസമാക്കും.

12. ഞാൻ അദ്ദേഹത്തോടാരാഞ്ഞു: പിതാവേ, അവർ എന്തു മിശ്രായങ്ങളാണ് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നത്? അവർ വി. ഗ്രിഗറി യുടെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിക്കാറുണ്ടല്ലോ: ലോകം, പദാത്മം, ആത്മാവ്, നല്ലതും തീയതുമായ ബൗദ്ധിക പ്രകൃതികൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാഭാവം, ഉത്ഥാനം എന്നിവയെപ്പറ്റി യൊക്കെ താത്ത്വിക ചർച്ച നടത്തിക്കൊള്ളുക. കാരണം, ഈ കാര്യങ്ങളിൽ സത്യത്തെ ഉറച്ചുനോക്കുന്നത് പ്രയോജനം കൂടാ തെയല്ല; തെറ്റായ അപകടം കൂടാതെയുമാണ്." ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് "പ്രീസ്ഥിതിയും" (preexistence) "പ്രത്യാ യനവും" (restoration) പ്രാധാന്യമില്ലാത്തതും അപകടമില്ലാത്തതുമാണ് എന്ന് അവർ തന്നെ പറയുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഗ്രേപ്പൻ താഴെ വരുംപ്രകാരം പ്രത്യുത്തരിച്ചു: "പ്രീസ്ഥി തിയും പ്രത്യായനവും സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രബോധനങ്ങൾ പ്രാ ധാന്യമില്ലാത്തതോ അപകടം കൂടാത്തതോ അല്ല; പിന്നെയോ അപകടകരവും ഉപദ്രവകരവും ദൈവഭൃഷണപരവുമത്രേ. നി ന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ അവരുടെ ചുരുങ്ങിയ വാക്കുകളിൽ അവരുടെ ബഹുമാനമായ അഭക്തി ഞാൻ വിവരിക്കാം: ക്രിസ്തു ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനാണ് എന്ന് അവർ നിഷേധിക്കു ന്നു. നമ്മുടെ ഉത്ഥിതശരീരം പരിപൂർണ്ണ നാശത്തിലേക്കു കട കുന്നു എന്നും അതിലാദ്യം ക്രിസ്തുവിന്റേതായിരുന്നു എന്നും അവർ പറയുന്നു. വിശുദ്ധത്രിത്വം ലോകം സൃഷ്ടിച്ചില്ലെന്നും പ്രത്യായനത്തിൽ പിശാചുകളുടെപ്പോലെയുള്ള ബൗദ്ധിക ജീവി കൾക്ക് "ഏതോണുകളെ" (aeons) സൃഷ്ടിക്കാനാവും എന്നും അവർ പറയുന്നു. ഉത്ഥാനത്തിൽ നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ ഗോളാ കാരമായും വായവമായും (etherial and spherical) ഉയിർത്തെഴു ന്ണേൽക്കുമെന്ന് അവർ പറയുന്നു. കർത്താവിന്റെ ശരീരം പോലും ഈ രീതിയിലാണ് ഉത്ഥാനം ചെയ്യുന്നത് അവർ

തറപ്പിച്ചുപറയുന്നു. പ്രത്യായനത്തിൽ നാം ക്രിസ്തുവിന് തുല്യരാകും എന്ന് അവർ പറയുന്നു.

13. ഈ പ്രബോധനങ്ങൾ ഏതു നരകമാണ് അക്രോശിച്ചത്? പ്രവാചകരിലൂടെയും ശ്രീഹന്മാരിലൂടെയും സംസാരിച്ച ദൈവത്തിൽ നിന്നല്ല അവരിൽ പഠിച്ചത്-അവരുടെ ചിന്ത നശിച്ചു പോകട്ടെ-പിന്നയോ പിത്തഗോരസ്, പ്ലേറോ, ഒരിജൻ, എവാഗ്രിയസ്, ടിമോത്ത് എന്നിവരിൽ നിന്നാണ് മറ്റേവരും ഭക്തിരഹിതവുമായ ഈ പ്രബോധനങ്ങൾ അവർ പുനർജ്ജീവിപ്പിച്ചത്. ഇത്തരം ഉപദ്രവകരവും ശ്രമകരവുമായ വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങൾക്കായി അവർ എത്രയും വ്യർത്ഥമായും പ്രയോജനരഹിതമായും അത്യധാനം ചെയ്തു എന്നതിലും ഈ രീതിയിൽ ഭക്തിക്കെതിരെ എപ്രകാരം തങ്ങളുടെ നാവുകളെ സുസജ്ജമാക്കി എന്നതിലും ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു. ഇതിനുപകരം അവർ സഹോദരസ്നേഹത്തെയും അതിഥി സൽക്കാരത്തെയും കന്യത്വത്തെയും പാവങ്ങളെ പരിചരിക്കുന്നതിനെയും സങ്കീർത്തനാലാപത്തെയും നിശാജാഗരണങ്ങളെയും അനുതാപത്തിന്റെ കണ്ണനീരുകളെയും പ്രകീർത്തിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ ?

ഇത്തരം കെട്ടുകഥകളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാരംഭനയിൽ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയർന്നുകൊണ്ടും ഉപവാസത്താൽ ശരീരത്തെ ശിക്ഷണവിധേയമാക്കിയും ഈ ജീവിതത്തെ മരണത്തിനുള്ള പരിശീലനമാക്കേണ്ടതായിരുന്നില്ലേ? എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിനീത പാതയിലൂടെ നടക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. മറിച്ച് “അവരുടെ യുക്തിവിചാരങ്ങൾ നിഷ്ഫലമായിത്തീരുകയും വിവേകരഹിതമായ ഹൃദയം അന്ധകാരത്തിൽ ആണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. ഉത്താനികളെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ കോപ്പന്മാരായിത്തീർന്നു” (റോമ. 1:21-22). ഈ കളകളെല്ലാം വിതച്ചതും ഈ തിന്മകളെയെല്ലാം കാരണക്കാരനും നോണ്ണുസാണ്. നമ്മുടെ ഭാഗ്യവാനായ പിതാവ് സാബാസ് മരിച്ചതിന്റെ മറവിൽ തന്റെ അയല്പാറനെ ക്രോധത്തിന്റെ പാനപാത്രം കടിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി (ഹബ. 2:15). ബിസാൻത്യത്തിലെ ലെയോൺസ്കൂസ് അയാളുടെ സഹായിയും ചാമ്പ്യനും സഹപോരാളിയുമായിരുന്നു.

14. “തന്റെ ദുഷ്ടമായ പാപങ്ങളായിലേക്ക് ആദ്യമായി പുതിയ ലൂറയിലെ കൂടൽ അറിവുള്ളവരെ അല്ലെങ്കിൽ അറിവു കറഞ്ഞവരെ അവൻ വശീകരിച്ചു. ഈ സന്യാസികളെ കൊണ്ട് അവൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. പിന്നെയോ, മരുഭൂമിയിലെ മറ്റ് ആശ്രമങ്ങളിലും ഈ പകർച്ചവ്യാധി പകർന്നുകൊടുക്കാൻ അവൻ പാടുപെട്ടു. നിസ്സാരനും ബലഹീനനുമായ എന്നെയും ഇതിലേക്ക് വലിച്ചിഴയ്ക്കാൻ അവൻ എന്തെല്ലാം തന്ത്രങ്ങളാക്കി! എന്നാൽ ഈ പാപങ്ങളുടെ മോചനം വെളി പാടുവഴി ദൈവം എന്നെ കാണിച്ചു. സുക്കോസമൂഹത്തിന് തന്റെ ദുഷ്ടപ്രബോധനം പകർന്നുകൊടുക്കാൻ അവൻ എന്തെല്ലാം ഉപായങ്ങളാക്കി! എന്നാൽ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിയരുതെന്ന് ഓരോരുത്തരെയും ദൈവകൃപയാൽ ഞാൻ ഉപദേശിക്കുകയും താക്കീതു ചെയ്യുകയും ചെയ്തതിനാൽ അവൻ പരാജയപ്പെട്ടു. ഞങ്ങളുടെ ലൂറയുടെ അധ്യക്ഷനായ അലക്സാണ്ട്രിയക്കാരൻ പീറ്ററിനെ തന്റെ അനുയായിയാക്കി, അതുവഴി സമൂഹം മുഴുവനെയും വലിച്ചിഴയ്ക്കാൻ അവൻ പരിശ്രമിച്ചെങ്കിലും അതും നടന്നില്ല. മറിച്ച്, സമൂഹം ഉണർന്ന് അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നു പീറ്ററിനെ പുറംതള്ളി. വീണ്ടും, ഞങ്ങളുടെ അധ്യക്ഷനായി ഗ്രീക്കുകാരനും ഒരിജന്റെ പകർച്ചവ്യാധിയെ പിൻതുണയ്ക്കുന്നവനുമായ മറ്റൊരു പീറ്ററിനെ നോണ്ണസ് നിയമിച്ചെങ്കിലും സമൂഹം ആത്മീയ തീക്ഷ്ണതയാൽ ഉയർന്ന് അധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്ന് അയാളെയും നീക്കി. അവർ ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന്റെ ലൂറയിൽ ചെന്നു് ഇപ്പോഴത്തെ അധ്യക്ഷനായ ആബാ കാസ്സിയനെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അദ്ദേഹം ഷിതോപ്പൊളീസുകാരനും സത്യ വിശ്വാസിയും ജീവിതത്തിലും പ്രബോധനത്തിലും അലംകൃതനായിരുന്നു. അപ്പോൾ മാത്രമാണ്, വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട്, ഒരിജന്റെ അനുയായികളെ പുറത്താക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ വിജയിച്ചത്.”

15. ദൈവദാസനായ കറിയാക്കോസ് എന്നോടീതു പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഞാൻ ഭാഗ്യവാനായ എവതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽപ്പെട്ടവനാണ് എന്നറിഞ്ഞതിനാൽ സന്തുഷ്ടനായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നമ്മുടേതു് ഒരേ ആശ്രമം ആണെന്നു്

കാണു". തുടർന്ന് വിശുദ്ധരായ എവുതീമിയസ്, സാബാസ് എന്നിവരെപ്പറ്റി അനേകം കാര്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം എന്നോട് പറഞ്ഞു. അവരെപ്പറ്റി ഞാൻ എഴുതിയ രണ്ട് മുൻവിവരണങ്ങൾ കൊണ്ട് എന്നെ പ്രബുദ്ധനാക്കിയിട്ട് അദ്ദേഹം എന്നെ സമാധാനപൂർവ്വം യാത്രയാക്കി.

വിശുദ്ധ കരിതോന്റെ മുമ്പാകെ മുമ്പാകെ ചിലർ അദ്ദേഹത്തെ ശല്യപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ തന്റെ 99-ാം വയസ്സിൽ (ക്രി.വ. 547), താൻ എട്ടുവർഷം ഏകാന്തതയിൽ ജീവിച്ച സുസാക്കിമിലേയ്ക്ക് കരിതോന്റെ അറയിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടുപോയി. ഒരിജനിസ്സ് നേതാവായ നോണ്ണസിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി ഒരിജനിസ്കരുടെ നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരെള്ള അവരുടെ സമരം തകർന്നുപോയി. പാഷണ്ഡർ തന്നെ പരസ്പരം വഴക്കിടാൻ തുടങ്ങി. അതിനാൽ തന്റെ അധ്വാനം കുറഞ്ഞു എന്നു കണ്ടതിനാലുമാണ് ശ്രേഷ്ഠൻ പിൻവാങ്ങിയത്.

അദ്ദേഹത്തിന് എന്റെ സ്നേഹാഭാവങ്ങൾ അർപ്പിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹത്താൽ ഞാൻ സൂക്കാ ലത്തറയിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി സുസാക്കിമിലേയ്ക്ക് പോയി. സൂക്കാ ലത്തറയിൽ നിന്ന് 90 സ്റ്റേഡിയ അകലെയാണിത്. ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തോടടുത്തപ്പോൾ ഒരു ഭീകരസിംഹത്തെ ഞങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടി. ഞാൻ ഭയചകിതനായി. എന്നാൽ ആബാ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞു: "ഭയപ്പെടേണ്ട". ഞങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠന്റെ പക്കലേക്കുവന്നു കണ്ട സിംഹം വഴിമാറിപ്പോയി.

16-19. കുറിയാക്കോസിനെ ശ്രദ്ധാർഹമായി വീണ്ടും സന്ദർശിക്കുന്നത്.

16. ഞങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ ശ്രേഷ്ഠൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനായി പറഞ്ഞു: "എന്റെ സ്വന്തം ആശ്രമത്തിലെ സിറിൽ ഇതാ." ആബാ യോഹന്നാൻ അവനോട് പറഞ്ഞു: "പിതാവേ സിംഹത്തെക്കണ്ട് അദ്ദേഹം വളരെ ഭയപ്പെട്ടുപോയി." ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു: "എന്റെ കുട്ടി, ഭയപ്പെടേണ്ട. കാട്ടാടുകൾ എന്റെ സന്യസ്തർക്കൾ തന്നെ നശിപ്പിക്കാതെ നോക്കുന്ന എന്റെ

വിശ്വസ്തമാസന്നാണ് ഈ സിംഹം. വിശുദ്ധ എവത്രിമിയ സിനെപ്പറിയും മരുഭൂമിയിലെ മറ്റു പിതാക്കന്മാരെപ്പറിയും നിരവധി കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞശേഷം തന്റെ കൂടെ ഭക്ഷിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ സിംഹം ഞങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വന്നുനിന്നു. എഴുന്നേറ്റു അതിനൊരു കഷണം റൊട്ടി കൊടുത്തിട്ട് സസ്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ അതിനെ പറഞ്ഞയച്ചു. ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നോട് പറഞ്ഞു: "അത് സസ്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുക മാത്രമല്ല, കിരാതന്മാരെയും കൊള്ളക്കാരെയും ഓടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ഞങ്ങൾ ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ചെലവഴിച്ചു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനം മതിവരുവോളം ശ്രവിച്ചു. പിറേദിവസം അദ്ദേഹം എനിക്കൊരു സമ്മാനം തന്നു. ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിച്ച് സമാധാനത്തിൽ യാത്രയാക്കി. മടങ്ങി വരവെ സിംഹം വഴിയരികിലിരുന്ന് ഒരു കാട്ടാടിനെ തിന്നുന്നതു കണ്ടു. മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ ധൈര്യപ്പെടാതെ ഞങ്ങളവിടെ നിന്നു കണ്ട സിംഹം ഇരയെ അവിടെ ഇട്ടിട്ട് ഞങ്ങൾ കടന്നു പോകുന്നത് വരെ പിന്മാറിപ്പോയി.

17. ആ സ്ഥലത്തു് ജലസംഭരണികളില്ലായിരുന്നു. പാറകളിലുള്ള കുഴികളിൽ നിന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിനു ജലം ലഭിച്ചതു്. തണുപ്പുകാലത്തു് തന്റെ ആവശ്യത്തിനും ചൂടുകാലത്തു സസ്യങ്ങൾ നനയ്ക്കാനും അതു് ധാരാളം മതിയാകുമായിരുന്നു. ഒരു വർഷം ജൂൺ മാസത്തിൽ വെള്ളം പാടെ വറ്റി, അദ്ദേഹം വലിയ ഞെരുക്കത്തിലായി അദ്ദേഹം കണ്ണുകളുയർത്തി ദൈവത്തോടു് താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു: "ദൈവമായ കർത്താവേ, എന്റെ ഈ ബലഹീന ശരീരത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ പ്രതി അല്പം ജലം നൽകണമെ." ദൈവം അതു കേട്ടു. സുസാക്കിമിന്റെ മുകളിൽ ഒരു ചെറിയ മോലം കാണപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറയ്ക്കു ചുറ്റും മഴപെയ്തു് പാറയിടുക്കിലുള്ള എല്ലാ കുഴികളിലും നിറഞ്ഞു.

18. ആബാ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ നല്ലൊരു കഥ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത് ഉചിതമെന്നു കരുതുന്നു. ഞങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽകൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ, ഭാഗ്യവതിയായ മറിയം എന്ന സ്ത്രീയുടെ കല്ലായുടെ സ്ഥാനം എന്നെ അദ്ദേഹം കാണിച്ചു.

ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ട അവളുടെ കഥ വിവരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: താഴെവരും വിധം അയാൾ ആ കഥ പറഞ്ഞു: “എന്റെ കൂട്ടുകാരനായ ആബാ പരാമോനോടുകൂടി ആബാ കുറിയക്കോസിന്റെ പക്കലേക്കു കരേനാൾ മുമ്പ് ഞാൻ പോകുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഒരു മന്നാച്ചെടിയുടെ അടുത്തു് ഒരു മനുഷ്യരൂപം നില്ക്കുന്നതായി ഓരേ നിന്നു് ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഈ സ്ഥലത്തു് ധാരാളം ഏകാന്തവാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അതു് ഏകാന്തവാസികളിൽ ഒരാളായിരിക്കും എന്ന് കരുതി അദ്ദേഹത്തിന് ബഹുമാനദ്രവ്യകൾ അർപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾ അവിടേക്കു നടന്നു.

“ഞങ്ങൾ ആ സ്ഥലത്തെത്തിയപ്പോൾ ആ വ്യക്തി മറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഭയവും അത്ഭുതവും ഞങ്ങളെ പിടികൂടി. അതൊരശുദ്ധാത്മാവായിരിക്കും എന്നു കരുതി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാനിരതരായി അവിടെ നിന്നു. ആമ്മേൻ ചൊല്ലിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ചുറ്റും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ ഭൂമിക്കടിയിലുള്ള ഒരു ഗുഹ കണ്ടു. ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒളിച്ചിരിക്കാൻ ആ ദൈവദാസൻ അതിനുള്ളിൽ കയറിയതാകും എന്നു ഞങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഗുഹയ്ക്കടുത്തു ചെന്നു് അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചു. അതേസമയം ഇപ്രകാരം ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: പിതാവേ, അങ്ങയുടെ പ്രാർത്ഥനകളും അങ്ങയുടെ ദർശനവും ഞങ്ങൾക്കു നിരസിക്കരുതേ.” മടിച്ചമടിച്ചുള്ള മറുപടി ഇപ്രകാരമായിരുന്നു: “നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ നിന്ന് എന്തുവേണം? ഞാൻ ഒരു സ്ത്രീയാണ്.” അവൾ തുടർന്നു ചോദിച്ചു: “നിങ്ങൾ എവിടേക്കു പോകുന്നു?” ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞു: “ആബാ കുറിയക്കോസിന് എന്ന ഏകാന്തവാസിയുടെ പക്കലേക്കു ഞങ്ങൾ പോകുന്നു. നിന്റെ പേരെന്താണെന്നും ഇവിടെ എങ്ങനെ വന്നെന്നും എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നെന്നും ഞങ്ങളോടു പറയുക.” അവൾ പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോകവിൻ. തിരികെ വരുമ്പോൾ നിങ്ങളോടു പറയാം.” അവളുടെ കഥയറിയാതെ അണുവിട അനങ്ങുകില്ല എന്നു താല്പിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ പറഞ്ഞു: “എന്റെ പേര് മറിയം എന്നാണ്. ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്ഥാനദേവാലയത്തിലെ പാട്ടുകാരിയായി. അനേകരുടെ ഇടർച്ചയ്ക്കു് പിശാച് എന്നെ കരുതാക്കി. അത്തരം ഇടർച്ചകൾക്കു് ഞാൻ

കാരണക്കാരിയാണ് എന്നതിനു പുറമേ, പാപത്തോടുകൂടി പാപം കൂടിച്ചേർക്കാതിരിക്കാനായി, അത്തരം ഇടർച്ചയുള്ള കാരണക്കാരി എന്ന നിലയിൽ നിന്ന് എന്നെ രക്ഷിക്കണമെന്ന ഞാൻ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

19. ഒരു ദിവസം ദൈവഭയത്താൽ എന്റെ ഹൃദയം കത്തിത്തുളയ്ക്കപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ വിശുദ്ധ ശീലോഹാം കളത്തിൽ പോയി ഈ പാത്രം നിറയെ വെള്ളം കോരി. ഈ കൂട നിറച്ച് നനച്ച പയറും എടുത്തു. എന്നെ ഇവിടേക്കു നയിച്ച ദൈവത്തിന് സ്വയം സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് രാത്രിയിൽ ഞാൻ ഇതു രണ്ടും എടുത്തുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ നഗരം വീട്ടു. ഇതാ, പതിനെട്ടു വർഷമായി ഞാൻ ഇവിടെ കഴിയുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ ഇന്നുവരെ കടത്തിലെ വെള്ളം തീർന്നിട്ടില്ല, കൂടയിലെ പയർ ഇല്ലാതായില്ല. ഇന്ന് നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരൊഴിച്ചു ഒരു മനുഷ്യ ജീവിയേയും ദർശിച്ചിട്ടില്ല. നിങ്ങൾ പോയി നിങ്ങളുടെ ഭൗത്യം പൂർത്തിയാക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ തിരികെ വരുമ്പോൾ എന്നെ സന്ദർശിക്കുവിൻ". അതുകേട്ട ഞങ്ങൾ ആബാ കുറിയാക്കോസിന്റെ പക്കൽ പോയി ഈ കഥ അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: "ദൈവമേ, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇത്തരം വിശുദ്ധരുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ, എന്റെ കട്ടികളേ. പോയി അവരും പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യുവിൻ."

വിശുദ്ധന്റെ അനുഗ്രഹം സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഞങ്ങൾ ഗുഹയ്ക്കടുത്തു ചെന്ന് ഏകാന്തവാസികളുടെ രീതിയിൽ കൊട്ടി. മറ്റു പടി കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഉള്ളിൽ കടന്നു; അവളെ മരിച്ചവളായി കണ്ടു. അവളെ ഉചിതമായി അടക്കാൻ അവിടെ ഒന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങൾ സൂക്ഷാ ലുറയിൽ ചെന്ന് ആവശ്യമുള്ളതെല്ലാം കൊണ്ടുവന്നു. അവൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകൾ നടത്തി ആ ഗുഹയിൽ തന്നെ അവളെ അടക്കി; ഗുഹാമുഖത്തു കല്ലുകൾ വാരികൂട്ടി അടച്ചു. ഇതാണ് ആബാ യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ കഥ. തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് അന്ത്യംവരെ സഹനശക്തി നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വത്തിനും എന്റെ വായനക്കാരുടെയും ശ്രോതാക്കളുടെയും ഹൃദയതാപത്തിനും ഈ കഥ ഇവിടെ ചേർക്കണമെന്ന് എന്നിക്കു തോന്നി. നമുക്ക് ആബാ കുറിയാക്കോസിനെപ്പറ്റി തുടരാം.

20-21. കുറിയാക്കോസിന്റെ മരണം

അദ്ദേഹം സുസാക്കിമിൽ എട്ടുവർഷം പൂർത്തിയാക്കുകയും പട്ടവൃദ്ധനാകുകയും ചെയ്തു. അപ്പോഴേക്കും പുതിയ ലത്തറയിൽ നിന്ന് ഒരിജനിസ്കൂറെല്ലാം പുറപ്പെട്ടു പോയിക്കഴിഞ്ഞു. തദവസരം സുകാലത്തറയിലെ പിതാക്കന്മാർ വന്ന് അദ്ദേഹത്തെ കരിത്തോന്റെ ഗുഹയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അദ്ദേഹം ഈ ഗുഹയിൽ പാർന്നു അവസരം ഞാൻ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു എന്റെ ആത്മാവിന് വളരെ പ്രയോജനം വരുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രായാധിക്യമായി; 107 വയസ്സ് തികഞ്ഞു (ക്രി. വ. 556).

അദ്ദേഹം പതിനെട്ടാം വയസ്സിലാണ് വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ വന്നത്. ഒൻപതുവർഷം വിശുദ്ധ ജോസഫിന്റെ കൂടെ താമസിച്ചു. മഹാനായ എവുതീമിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ പത്തു വർഷവും. വിവിധ ജോലികൾ ഏറ്റെടുത്തു കൊണ്ട് 33 വർഷം സുകാ ആശ്രമത്തിൽ കഴിഞ്ഞു; നന്ദാമാ മരുഭൂമിയിൽ കാട്ടുള്ളി തിന്നുകൊണ്ട് അഞ്ചുവർഷവും. ദുബായിൽ അഞ്ചുവർഷവും ജീവിച്ചു. സുസാക്കിമിൽ ഏകാന്ത വാസിയായി ഏഴുവർഷവും വിശുദ്ധ കരിത്തോന്റെ ഗുഹയിൽ അഞ്ചുവർഷവും സുസാക്കിമിൽ തിരികെ പോയി വീണ്ടും എട്ടു വർഷവും ജീവിച്ചു.⁴

21. തന്റെ മരണത്തിന് രണ്ടുവർഷം മുൻപ് പിതാക്കന്മാർ വളരെ പ്രേരിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ഭാഗ്യവാനായ കരിത്തോന്റെ ഗുഹയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അദ്ദേഹം പട്ടവൃദ്ധനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹം ശക്തനും തീക്ഷ്ണനുമായിരുന്നു. സങ്കീർത്തനാലാപത്തിന് നില്ക്കുവാനും തന്റെ സന്ദർശകർക്ക് സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു വിളമ്പിക്കൊടുക്കാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തു അദ്ദേഹത്തിനു ശക്തി കൊടുത്തതിനാൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടും ക്ഷീണിതനായില്ല; എല്ലാക്കാര്യങ്ങളും സ്വന്തമായി ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വളരെ ദയാലുവും ആർക്കും സമീപിക്കാവുന്നവനുമായിരുന്നു. പ്രവചനവരവും പഠിപ്പി

4. ജനനം. 449; ജന്മശതാബ്ദത്തിൽ 466; സുസാക്കിമിൽ 546, 554.

ക്കാനുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. തികച്ചും സത്യവിശ്വാസിയുമായിരുന്നു. ശാരീരികമായി ഒരു ഉയരവും കലീനത്വവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവയവങ്ങളെല്ലാം കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ അവികലാവസ്ഥയിലുമായിരുന്നു.

അനേകം ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാരീരിക ബലം കുറഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലഘായിലെ പിതാക്കന്മാരെ വരുത്തി. അവരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു ശേഷം സമാധാനത്തിൽ മരിക്കുകയും തന്റെ ആത്മാവിനെ കർത്താവിൽ സമർപ്പിക്കുകയും, തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് അവിടുന്ന് വാശാനം ചെയ്ത നീതിയുടെ കിരീടം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്പോളദ്ദേഹം വിശുദ്ധരുടെ വിശ്രാന്തി അനുഭവിക്കുന്നു. നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലടികൾ പിൻതുടർന്ന് വാശാനം ചെയ്യപ്പെട്ട നല്ല കാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് പ്രാപിക്കാനായി നമുക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. അവിടുത്തേക്ക് എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്വവും ആധിപത്യവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ

വിശുദ്ധ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ജീവചരിത്രം

1. ആദ്യവർഷങ്ങൾ

തിയഡോഷ്യസ് കപ്പഡോഷ്യക്കാരനായിരുന്നു. ഭാഗ്യവാൻ, സ്വർഗീയപൗരൻ, പലസ്തീനയുടെ വലിയ മഹത്തവം, മരുഭൂമിയുടെ അഭിമാനം, സന്യാസക്രമത്തെ നിലനിർത്തിയവൻ, സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ചാമ്പ്യനും ജനറാളും, കൂട്ടജീവിത നിയമത്തിന്റെ പേട്രോം. നേതാവും. എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. കേസറിയ നഗരത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള മൊഗരിയാസുസ് ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സുവർണ്ണ നഗരം എന്നറിയപ്പെടുന്ന കൊമാനായിൽ നിന്ന് അത് അകലെയല്ലായിരുന്നു. ബാല്യകാലം മുതലേ അദ്ദേഹം കൊമാനായിലെ വിശുദ്ധ പള്ളിയിൽ ഒരു നല്ല പാട്ടുകാരൻ ആയിരുന്നു. സഭയുടെ നമസ്കാരങ്ങളിൽ അവിടെ അവൻ നല്ല പരിശീലനം ലഭിച്ചു. അവൻ സങ്കീർത്തനങ്ങളും മറ്റും തിരുലീലിതങ്ങളും നന്നായി പഠിച്ചു. ദിവ്യമായ ആഗ്രഹത്താലും അനുതാപത്താലും പ്രേരിതനായി, ദൈവസ്നേഹിതനായ മാർസിയന്റെ ഭരണകാലത്ത് സമീപത്തുള്ള മരുഭൂമിയിൽ ഒരേകാന്തവാസിയായി താമസിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടെ അദ്ദേഹം ജറുസലേമിൽ വന്നു. നമ്മുടെ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശുദ്ധ ഉത്ഥാന ദേവാലയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട താപസരുടെ സമൂഹത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനും കപ്പഡോഷ്യക്കാരനുമായ ലോൻഗീനസ് ദാവീദിന്റെ ഗോപുരത്തിൽ വച്ച് അദ്ദേഹത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്തു.

തിയഡോഷ്യസ് ഏകാന്തതയെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും വസ്ത്രത്താലെന്നപോലെ ദൈവഭയത്താൽ പൊതിയപ്പെട്ടവനുമായിരുന്നതിനാൽ മരുഭൂമിയിലെ ഒരാശ്രമത്തിൽ പോയി താമസിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ മരുഭൂമിയിലെ താപസർ

കത്തോലിക്കാ സഭയുമായി കൂട്ടായ്മയില്ലാതെ ഏവതീക്കെ സിന്റെയും ദിയസ്തോറോസിന്റെയും താർക്കിക മനസ്ഥിതിയുടെയും പാഷണ്ഡതയുടെയും സ്വാധീനത്തിലായി ശീശ്മയിൽ ആയിരുന്നതിനാൽ ഭാഗ്യവാനായ ലൊൻഗീനസ് അവനെ അനുവദിച്ചില്ല. അതിനു പകരം, അദ്ദേഹം അവനെ വിശുദ്ധയും ഭാഗ്യവതിയുമായ ഹിസേലിയായെ ഭരമേല്പിച്ചു. അവൾ ആ കാലത്തു് ദൈവമാതാവിന്റെ കാത്തിപ്പാ പള്ളി പണിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. പള്ളിയിലെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കും മറ്റു് സേവനങ്ങൾക്കും അവൻ അവൾക്കു് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. ഭക്തിയുടെ പൂർണ്ണപാത അഭ്യസിപ്പിച്ചവളായിരുന്നു അവൾ. ഇക്കാലത്തു് ഭാഗ്യവതിയായ ഹിസേലിയായാണ് നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ ദേവാലയത്തിൽ കാഴ്ച വയ്ക്കുന്നത് തിരികളോടു കൂടി ആലോഷിക്കുന്നതിനു് വഴിയൊരുക്കിയതു്. ഈ യുവ വിശുദ്ധനെ അവൾ സ്വീകരിച്ചു. ഒരനുഗ്രഹീത ഗായകനാണു് അവനെന്നു കണ്ടു് അവിടെ തന്റെ കീഴിലുള്ള ഭക്തസന്യാസ സമൂഹത്തിൽ അവന്റെ പേരു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. കരേക്കാലം കഴിഞ്ഞു് ഭാഗ്യവതിയായ ഹിസേലിയ മരിച്ചപ്പോൾ അവൻ ആ സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യവിചാരകനായി. കുറേക്കാലം രീതിയിൽ അവൻ ഈ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സ്ഥലത്തെ അധ്യക്ഷൻ മരിച്ചു. അപ്പോൾ അവർ കത്തിപ്പാ പള്ളിയിലെ അധ്യക്ഷനായി ഏകയോഗമായി അദ്ദേഹത്തെ തെരഞ്ഞെടുത്തു. അവനിന്നു കേട്ട ഉടൻതന്നെ, അധികാരത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അപകടം ഭയന്നു് ഒളിച്ചോടിപ്പോയി.

2. മർദ്ദമിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങുന്നു

അവൻ ആദ്യമായി, മെത്തോപാ പ്രദേശത്തു് ഏകാന്ത വാസിയും ഭാഗ്യവാനുമായ മരീനസിന്റെയും മെത്തോപായിലെ ആബാ ലൂക്കോസിന്റെയും പക്കലേക്കു പോയി. അവരെ സന്യാസ ശിക്ഷണം ആദ്യമായി അഭ്യസിപ്പിച്ചതു് വിശുദ്ധ ഏവതീമിയസായിരുന്നു. അവരിൽ നിന്നു് അവൻ മർദ്ദമിയിലെ നിയമങ്ങൾ പഠിച്ചു. അവിടെ കുറേ വർഷം താമസിച്ചശേഷം ആബാ തിയഡോഷ്യസ് മലകളിലേക്കു്

പോയി കാട്ടുസസ്യങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവിടൊരു ഗുഹയിൽ താമസിച്ചു. ദൈവസഹായത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ആശ്രമം ഇപ്പോൾ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത് അവിടെയാണ്. അത് വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നിന്ന് ആറു മൈൽ അകലെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വന്ദ്യതീരുശേഷിപ്പ് അവിടെത്തന്നെയാണ്. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു ശിഷ്യനെ കിട്ടി. അവനെ കടുത്ത താപസ ജീവിതരീതി അഭ്യസിപ്പിച്ചു. തന്റെ ശിഷ്യന് ഒരു കലവും ചട്ടിയും ഉണ്ടെന്ന് ഒരിക്കൽ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ, അദ്ദേഹം അവനോടി പ്രകാരം പറഞ്ഞ് അവനെ പിരിച്ചയച്ചു: “വേവിച്ച ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ നീ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിനക്ക് എന്റെ കൂടെ കഴിയാൻ സാധ്യമല്ല; കാരണം ഞാൻ കറേക്കുടി കഠിനമായ താപസജീവിതം നയിക്കുന്നയാളാണ്. പുറത്താക്കപ്പെട്ട ശിഷ്യൻ, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച വിശുദ്ധ മാർസ്യന്റെ പക്കൽ അഭയം തേടി. അദ്ദേഹം വിശുദ്ധ ബേത്ലഹേമിനടുത്ത് റൊശ്രൊമാധ്യക്ഷനായിരുന്നു. മഹാനായ മാർസിയൻ ആബാ തിയഡോഷ്യസിനെ വിളിച്ച് അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: “ഒരു ചട്ടി വാങ്ങിയതിന് നീ ഒരു സഹോദരനെ പുറത്താക്കി. നിന്റെ ആശ്രമത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളെല്ലാം തണ്ടുകളിൽ വഹിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസങ്ങൾ വരുന്നു എന്ന് കർത്താവ് അരുചെയ്യുന്നു (സംഖ്യ 4:14). കാരണം, “മല മുകളിൽ പണിതിരിക്കുന്ന പട്ടണത്തിന് മറഞ്ഞിരിക്കാൻ കഴിയില്ല” (മത്താ. 5:14). സ്വയം ഒളിപ്പിച്ചു നിന്നെ ശ്രേഷ്ഠനാക്കി എല്ലാവർക്കും ദൈവം കാട്ടിക്കൊടുക്കും.” ഇതെല്ലാവർക്കും വ്യക്തമായതുപോലെ ഈ പ്രവചനം ഒട്ടും തെറ്ററിയില്ല. കാരണം, പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ കാരുണ്യത്താലും ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനത്താലും എല്ലാവരിനെയും ഉല്ലാസിക്കുന്നതും പലസ്തീനും മുഴുവനുമുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉത്തമമായി ഭവിക്കപ്പെട്ടു പോകുന്നതുമായ റൊശ്രൊമം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത് മാനുഷിക യത്നത്താലല്ല, ദൈവകൃപയുടെ സഹായത്താലാണ് എന്ന് ചില തെളിവുകൾ കൊണ്ട് ഞാൻ വ്യക്തമാക്കും.

3. അദ്ദേഹം അതിഥിമന്ദിരവും

ആശ്രമവും സ്ഥാപിക്കുന്നു

ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രാർത്ഥനാനിരതനായും സന്യസ്തനും കഴിച്ചും അദ്ദേഹം ഗുഹയിൽ മറഞ്ഞിരുന്നപ്പോൾ അകാപിയുസ് എന്ന പേരുള്ളവനും ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും ഇല്ലസ്ത്രിസ് എന്ന റാങ്കുള്ളവനും സുവിശേഷത്തിലെ നല്ല മുത്തുകൾ സ്വാദിക്കാൻ തല്പരനും ആയ ഒരാൾ ബിസാൻത്യത്തു നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുകൃതത്തെപ്പറ്റി കേട്ട് അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിക്കാനായി മേല്പറഞ്ഞ ഗുഹയിൽ വന്നു. അദ്ദേഹത്തെ വന്ദിച്ചശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രബോധനവും ഉപദേശവും കേൾക്കാനായി ഇരുന്നു. ആരിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലും സ്വീകരിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടമില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ നൂറു നാണയങ്ങൾ ഉള്ള ഒരു പെട്ടി ഗുഹയിൽ കഴിച്ചിട്ടു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തെ ആലിംഗനം ചെയ്തിട്ട് അവിടെ നിന്നു പോയി. ബിസാൻത്യത്തേയ്ക്ക് തിരിച്ചു പോയശേഷവും ഒരോ വർഷവും ഒരു നിശ്ചിത തുക ദാനമായി ആബാ തിയഡോഷ്യസിന് അയക്കുകയുണ്ടാകാത്തതുകൊണ്ട് അയച്ചു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അകാപിയസിനെപ്പറ്റി ഇത്രയും. ഇല്ലസ്ത്രിസ്¹ പോയ ദിവസം തന്നെ ഗുഹയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചിരുന്ന പണം മറ്റൊരാൾ തിയഡോഷ്യസ് കണ്ടെത്തി. അതുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഗുഹയ്ക്കകത്തു അതിഥിമന്ദിരം സ്ഥാപിച്ചു. അവിടെ, തന്നെ സന്ദർശിച്ച സകലരെയും അയാൾ സ്വീകരിച്ചു. രണ്ട് കഴുതകളെ കൊണ്ടുവന്നു. തന്റെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടവ അദ്ദേഹം തന്നെ പോയി കൊണ്ടുവരുമായിരുന്നു. പിന്നീട് തന്റെ ആശ്രമക്കെട്ടിടപ്പണി തുടങ്ങി. അക്കാലം മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിക്കാനായി അനേകർ തിടക്കം കൂട്ടി. അദ്ദേഹം അവരെ സ്വീകരിച്ച് പരിപൂർണ്ണമായി ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് നടക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു. എല്ലാക്കാര്യങ്ങളിലും ദൈവം അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചു. യൗസേപ്പിനെ

1. ഇല്ലസ്ത്രിസ് (Illustis-Illustrissimus) എന്നത് സൈനരോറിയൽ റാങ്കുള്ള ഉന്നതോദ്യോഗസ്ഥന്റെ സ്ഥാനമാണ്.

പററി നാം കേൾക്കുന്നത് പോലെ “അദ്ദേഹം ജീവിതവിജയം ഉള്ള ഒരാളായിരുന്നു” (ഉല്പ. 39:2).

4. അദ്ദേഹം ആർക്കിമെൻഡൈറ്റാകുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണം

അദ്ദേഹത്തിന് മുമ്പ് അസാധാരണ സൂകൃതങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു: യൗവനം മുതൽ വാർദ്ധക്യം വരെ സത്യവിശ്വാസത്തോടു ചേർന്നുള്ള കഠിന തപശ്ചര്യ, ആളുകളെ നോക്കാതെ, അപരിചിതർക്കും പാവങ്ങൾക്കും ഉള്ള ദാനശീലം, മൂന്നാമത്, മുക്കും കൂടാതെ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടിയുള്ള ആരാധനാസാക്ഷാത്കാരം. മഹാനായ തീയഡോഷ്യസ് ഇവയിലും ഇതുപോലുള്ള അഭ്യാസങ്ങളിലും പോരാട്ടങ്ങളിലും അതിശ്രേഷ്ഠനായിരുന്നതിനാൽ, വിശുദ്ധ ആബ്രാഹാം മാർസിയാൻ ക്രിസ്തുവിൽ മുറിച്ചു ഉടൻതന്നെ മരുഭൂമിയിലെ താപസരെല്ലാം പാത്രിയർക്കീസ് സള്ളസ്കിയൂസിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി മഹാനായ തീയഡോഷ്യസിനെ ഐക്യകണ്ഠേന വിശുദ്ധനഗരത്തിന്റെ കീഴിലുള്ള ആശ്രമങ്ങളുടെ ആർക്കിമെൻഡൈറ്റായി, ഭാഗ്യവതിയായ മെലാനിയയുടെ ആശ്രമങ്ങളിൽ ജറോൺസ്യൂസിന്റെ സ്ഥാനത്തു് തെരഞ്ഞെടുത്തു. ആബ്രാഹാം മാർസിയാൻ ആശ്രമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായിരുന്ന വിശുദ്ധ പൗലോസിനെ ഡപ്യൂട്ടിയായി നിയമിച്ചു. ഭാഗ്യപിതാക്കന്മാരായ പസ്റ്റോറിയോന്റെയും എൽപീദിയൂസിന്റെയും സ്ഥാനത്തു് പലസ്തീനയിലെ എല്ലാ ലൗറാകളുടെയും ഏകാന്തവാസികളുടെയും ആർക്കിമെൻഡൈറ്റും നിയമഭാരതാവുമായി നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിനെ അവർ നിയമിച്ചു. വിശുദ്ധ ആബ്രാഹാം ജോസഫിന്റെ ലൗറയുടെ സുപ്രീമിയർ ഭാഗ്യവാനായ എവുജേനിയൂസിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡപ്യൂട്ടി ആയും നിയമിച്ചു.

ദൈവപ്രചോദിതനായ ആബ്രാഹാം തീയഡോഷ്യസ് ദൈവിക സൂകൃതങ്ങളിൽ വളർന്നു് മഹാനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ എന്തെങ്കിലും പറയണമോ? അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൈവികജീവിതവും പ്രശസ്തവും വിശുദ്ധവുമായ ആശ്രമത്തിന്റെ ആത്മീയ സ്ഥിതിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൂകൃ

തവും മതിയാംവണ്ണം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. കൂടാതെ, പെത്രാ പട്ടണത്തിലെ അതിഭക്തമെത്രാനും അതിവന്ദ്യനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നവനും സന്യാസപരവും മെത്രാനടുത്തുമായ സുകൃതങ്ങളാൽ പരിലസിച്ചിരുന്നവനുമായ തിയഡോർ, ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വ്യക്തമായും കൃത്യമായും വിശദമായും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

അദ്ദേഹം ഈ മരുഭൂമിയിൽ അൻപതുവർഷത്തോളം പോരാടുകയും മത്സരിക്കുകയും കിരീടം നേടുകയും ചെയ്തു. മതസംബന്ധമായി എണ്ണമറ്റ പോരാളികളെയും വിജയികളെയും കാഴ്ചവെച്ചു. പട്ടുവുദ്ധനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ശാരീരികരോഗം ബാധിച്ചു. കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ അരൂപിയാൽ ഈ അവസ്ഥയിൽ തുടർന്നിട്ട് അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവതൂക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം വൃദ്ധനായി ജീവിതം തികച്ചു. ഏതാണ്ട് നൂറുവർഷം ജീവിച്ചു. ഏഴാം ഇൻഡിക്ക്ഷനിലെ ജനുവരി 11 ന്, ദൈവസംരക്ഷിത ചക്രവർത്തിയായ ജസ്റ്റീനിയന്റെ ഭരണത്തിന്റെ 22-ാം മാസം (ക്രി. വ. 529) അദ്ദേഹം മരിച്ചു.

5. പിൻഗാമിയായ സൊഫ്രോണിയൂസ്

സന്യാസസുകൃതങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്ന ഒരു സൊഫ്രോണിയൂസ്, ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ അധ്യക്ഷനായി. അദ്ദേഹം സെബാസ്റ്റ്യെ മെത്രോപ്പോളീസിനടുത്തുള്ള സൈമേരി ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു അർമേനിയനായിരുന്നു. ചെറുപ്പമായിരിക്കുമ്പോഴേ നാടുവിട്ട് ജറുസലേമിൽ വന്നു. അനേകം പിതാക്കന്മാരെ കണ്ടുമുട്ടി, അവർ ഓരോരുത്തരുടെയും സുകൃതവും ജീവിതരീതിയും മനസ്സിലാക്കി തന്റെ ആത്മാവിൽ അവയുടെ മുദ്ര പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. അയാൾ ഭാഗ്യവാനായ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വന്നു സന്യാസവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു; അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ സന്യാസപരിശീലനം ലഭിക്കുകയും സന്യാസ സുകൃതങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വിനയത്തെയും അനുസരണയെയും തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അസ്തിവാരവും അടിത്തറയുമായി അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചു. എല്ലാതാപസ സുകൃതങ്ങളിലും കൂടി

കടന്നുപോയിട്ട് തന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ബഹുവിധമായ നിരവധി ജോലികൾ ചെയ്തു; എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ അംഗീകരിച്ചതിനാൽ പതിനഞ്ചുവർഷത്തോളം അധ്യക്ഷനായിരുന്നു. മഹാനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസ് മരിക്കാറായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ താല്പര്യങ്ങൾ ആശ്രമാധ്യക്ഷനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി.

ഭാഗ്യവാനായ സൊഫ്രോണിയസിന് മാമാസ് എന്ന പേരുള്ള ഒരു ബന്ധുവുണ്ടായിരുന്നു. യൗവനത്തിലുണ്ടായ ഒരു പക്ഷം നിമിത്തം ഭിഷഗ്വരന്മാർ അയാളെ ഷണ്ഡനാക്കി. അയാൾ ബിസാൻത്യത്തുപോയി അനസ്താസ്യസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കബികളായിരുന്നത് ആയിത്തീർന്നു. കരേക്കാലം കഴിഞ്ഞ് പ്രെപോസിതുസ് 2 എന്ന രാജ് ലഭിച്ചു. ഈ മനുഷ്യൻ ആശ്രമത്തിന് വലിയ ദാനധർമ്മം നടത്തി. ഈ പണം കൊണ്ട് തിയഡോഷ്യസിന്റെ മരണശേഷം സൊഫ്രോണിയസ് ആശ്രമത്തെ നാലിരട്ടി വിപുലപ്പെടുത്തി വലുതാക്കി; ഈ വിശുദ്ധ ആശ്രമത്തിന്റെ അടിത്തറയിൽ നിന്ന് ദൈവമാതാവു. നിത്യകന്യകയും എല്ലാവരും പ്രകീർത്തിക്കുന്നവളുമായ മറിയത്തിന്റെ ഒരു പള്ളി പണിതു. ഞാനെന്തിനാണ് നീട്ടിപ്പറയുന്നത്, സൊഫ്രോണിയസിന്റെ അധ്വാനങ്ങളും നേട്ടങ്ങളും ഭാഗ്യവാനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമാണ്. അതിനെ വസ്തുവകകൾ കൊണ്ടും വാർഷിക വരുമാനം കൊണ്ടും ധന്യമാക്കി. സമൂഹത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ മുന്നിരട്ടി വളർപ്പിച്ചു. ഒറ്റ വാക്കിൽ, പതിനാലുവർഷവും രണ്ടുമാസവും ഈ ആശ്രമം നന്നായി ഭരിച്ചിട്ട്, അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷനിലെ മാർച്ച് 21ന് സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ദേഹം മരിച്ചു. അദ്ദേഹം മരിക്കാറായപ്പോൾ അടുത്തു കരഞ്ഞു കൊണ്ടു നിന്ന ശിഷ്യനോട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എന്റെ കട്ടി, ദുഃഖിക്കേണ്ട. എന്നിക്കു ദൈവസമക്ഷം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഏഴാം ദിവസം ഞാൻ നിന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാം. അങ്ങനെ വിശ്രമസ്ഥലത്തു നീ എന്നോടുകൂടി ആയിരിക്കും”. അതു അപ്രകാരം തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഏഴാം ദിവസം ആ ശിഷ്യൻ മരിച്ചു. സൊഫ്രോണിയസിന് ദൈവസമക്ഷം സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നുള്ളതു ഇങ്ങനെ എല്ലാവർക്കും അറിവായി.

നമ്മുടെ പിതാവായ തെയോഗ്നിയൂസ് മെത്രാന്റെ ജീവചരിത്രം -

സുപ്രസിദ്ധനും പലസ്തീന മുഴുവന്റെയും വലിയ മഹത്വവും മരുഭൂമിയിലെ മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന പ്രകാശവും മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വല താരവുമായ തെയോഗ്നിയൂസ്, കപ്പഡോഷ്യ പ്രോവിൻസിലെ അറാറാതിയ പട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ളവനായിരുന്നു. അവിടെ വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേ സന്യാസജീവിതത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. മാർസിയന്റെ ഭരണത്തിന്റെ അഞ്ചാംവർഷം (454/5) അയാൾ ജറുസലേമിൽ വന്നു. വിശുദ്ധ നഗരം അപ്പോസ്തലിപ്പന്മാരുടെ കൈയിലുൾക്കൊണ്ടതായി അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ വിവരം കേട്ടു എതിർപ്പിനും ലഹളയ്ക്കും അദ്ദേഹം വശംവദനായില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവ് സംരക്ഷിച്ച ഫ്ലാവിയ എന്ന പുണ്യസ്ത്രീയുടെ കൂടെക്കൂടി. അവൾ ഈ കാലത്ത് ഒലിവുമലയ്ക്കടുത്ത് ഒരാശ്രമവും വിശുദ്ധ രക്തസാക്ഷി ജൂലിയന്റെ പള്ളിയും സ്ഥാപിക്കുകയായിരുന്നു. അവൾ അവനെ സ്വീകരിച്ച്, ഏറെക്കാലം പരീക്ഷണവിധേയനാക്കി. അവൻ വിശ്വാസനീയനും സുകൃതവാനും, ആണെന്നു കണ്ടു അവൾ അവനെ തന്റെ ആശ്രമത്തിന്റെ അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ആക്കി. താൻ പണിത പള്ളിയുടെ ആവശ്യത്തെപ്രതി അവൾ പലസ്തീനയിൽ നിന്ന് തന്റെ ജന്മനാട്ടിലേക്കു പോയി അവിടെ വെച്ചു മരിച്ചു. അപ്പോൾ പ്രശസ്തനായ തെയോഗ്നിയൂസിനെ പള്ളിയുടെ അധ്യക്ഷനാക്കാൻ സമൂഹം മുഴുവൻ നിർബന്ധിച്ചു. അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെ അപകടം ഭയന്ന് അയാൾ മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി.

അയാൾ അതിപരിശുദ്ധനായ ആബാ തിയഡോഷ്യസിന്റെ പക്കലെത്തി അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം കരേക്കാലം താമസിച്ചു. തന്റെ ജീവിതപ്രയോജ്നം അയാൾ സമൂഹം

മുഴുവനെയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു. സന്യാസനേട്ടങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠകർമ്മങ്ങളെ ദർശിച്ചവരെല്ലാം സ്വർഗീയപിതാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കളങ്കരഹിതവും വിശുദ്ധവുമായ ജീവിതത്തെ ശ്ലാഘിക്കുകയും ചെയ്തുകിട്ടും സ്തുതിയും മാനുഷികമഹത്വവും മൂലം തന്റെ ആത്മാവിനുണ്ടാകുന്ന നാശമോർത്തു് അദ്ദേഹം ഭയപ്പെട്ടു. അതേസമയം ദൈവകൃപയാൽ, വലുപ്പത്തിലും ധനസമൃദ്ധിയിലും ആശ്രമം വളരുന്നതും അദ്ദേഹം കണ്ടു. മനപ്പതച്ചയിൽ നിന്നുളവാകുന്ന കോലാഹലത്തിൽ അദ്ദേഹം കണ്ണിതനായിരുന്നു. തദ്ഫലമായി ആശ്രമത്തിനു പുറമുള്ള ജില്ലയിലേക്കു് അദ്ദേഹം പിൻവാങ്ങി. അവിടെ കണ്ട ഗുഹയിൽ കയറി ഏകാന്തതയിൽ കുറേനാൾ താമസിച്ചു. അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമായിത്തീർന്നു. ഉന്നതത്തിൽ നിന്നുള്ള ശക്തി ധരിച്ചുകൊണ്ടു് മാറ്റാരോഗങ്ങൾ അസാധാരണമായി സുഖപ്പെടുത്തി. അനേകം അതുഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നു. സാവധാനത്തിൽ അദ്ദേഹം പ്രശസ്തമായ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു.

കറേക്കാലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആച്ചുബിഷപ്പ് ഏലിയാസു് അയാളെപ്പറ്റി കേട്ടറിഞ്ഞു. അയാളെ ബതീലിയൂസിന്റെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. അതു് വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നിന്നു് 90 മൈൽ ദൂരെ കടൽ തീരത്തുള്ള ആ ചെറിയ പട്ടണമാണു്. ദൈവികനായ തെയോഗിയുസ് മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയാണു് മെത്രാൻസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചതു്. അദ്ദേഹം കുറേനാൾ അവിടെ ആയിരിക്കവെ, കടൽ അതിർത്തികടന്നു് പട്ടണത്തിലേക്കു് ഇറച്ചുകയറാൻ തുടങ്ങി. അതിനെ വിഴുങ്ങി കടലിൽ ആഴ്ത്തിക്കളയും എന്ന മട്ടായി. നഗരവാസികളെ ശിക്ഷിക്കാനും തെയോഗിയൂസിന്റെ ദൈവികകൃപ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനും ദൈവം ക്രമീകരിച്ചതായിരുന്നിതു്. കടൽ ആർത്തിരമ്പിക്കയറുന്നതു കണ്ടു് ഭയചകിതരായ ജനക്കൂട്ടം മെത്രാന്റെ പക്കലേക്കു് ഓടിക്കൂടി. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഇതിനെ തടയണമെന്നു് അവർ അപേക്ഷിച്ചു. അവരുടെ നിരന്തരമായ അഭ്യർത്ഥനയാൽ അദ്ദേഹം കടൽത്തീരത്തുവന്നു് വെള്ളത്തിലേക്കു കടന്നു. വെള്ളം ആദ്യം കിടന്നിടത്തു്

ഒരു കരിശു നാട്ടിയിട്ട് താഴെപ്പറയുന്ന തിരുലിഖിതവചനം കടൽജലത്തോടു പറഞ്ഞു: “കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുചെയ്യുന്നു. നീ ഈ കരിശുവരെയേ വരാവൂ. ഇതു കടക്കരുത്. നിന്നിൽ തന്നെ നിന്റെ അലകൾ തല്ലി അടിയട്ടെ.” അവിടെ കരിശു നാട്ടിയിട്ട് തിരിച്ചുപോന്നു. ഉടൻതന്നെ കടൽ പൂർവസ്ഥിതിയിലേക്കു പിൻവാങ്ങി. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ കടൽ എത്ര ഇളകിമറിഞ്ഞാലും, നീതിമാൻ നാട്ടിയ കരിശിനെ സ്തംഭീകര്യത്തോടെ അതു ശക്തി കറഞ്ഞു പിൻ തിരിയും.

എന്നാൽ തെയോഗിയൂസ് പിതാവിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഞാനെന്താണു പറയേണ്ടത്? പ്രത്യേകിച്ച്, എലൂസാ പട്ടണത്തിലെ ഏകാന്തവാസിയും സന്യാസ സൂത്രങ്ങളിലും സത്യപ്രബോധനത്തിലും പ്രകാശിക്കുന്നവനും തന്റെ ജീവിതവും പ്രബോധനവും വഴി നമ്മുടെ ദിവ്യപാതകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനുമായ ആബ്രാ പൗലോസ് കൃത്യമായും വിശദമായും എനിക്കു മുമ്പേ ഭാഗ്യവാനായ തെയോഗിയൂസിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയിരിക്കുന്ന സഹചാര്യത്തിൽ.

മഹാനായ തെയോഗിയൂസ് തന്റെ ജീവിതം വഴി സന്യാസശ്രമത്തിനും സന്യാസജീവിതത്തിനും ശോഭ പരത്തി. ആത്മീയകർമ്മങ്ങളും ദിവ്യവരങ്ങളും കൊണ്ട് മെത്രാസനത്തെ അലങ്കരിച്ചു. രണ്ടുതലത്തിലും അദ്ദേഹം വളരെയധികം ശോഭിച്ച് എണ്ണപ്പെട്ടവനായി. ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണസമയം വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതിനാലാകാം തന്റെ ജീവിതാവസാനം തന്റെ സ്വന്തം ആശ്രമത്തിലേക്കു പോയി. ചെറിയൊരു സുഖാനന്തരം, യഥാർത്ഥമായി സന്തോഷിക്കുന്ന വരുടെ വാസസ്ഥലത്തേക്കു വേദനയോ പ്രയാസമോ കൂടാതെ അദ്ദേഹം കടന്നുപോയി.

ക്രൈസ്തവ മെത്രാനായിത്തീർന്ന

നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവ് അബ്രാമിയൂസിന്റെ ജീവചരിത്രം

1. ആദ്യകാലം

സിറിയയിലെ മെത്രാപ്പൊലീസായ എമേസായിൽ പൗലോസ്, തെക്ല എന്നീ മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് സേനോയുടെ ഭരണത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് (474) പ്രശസ്തനായ ശ്രേഷ്ഠ അബ്രാമിയൂസ് ജനിച്ചു. മെത്രാപ്പൊലീസിനടുത്തുള്ള ഒരാശ്രമത്തിൽവെച്ച് വളരെ ചെറുപ്പത്തിലേ അദ്ദേഹം ലോകം ഉപേക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് അവിടെ സന്യാസ ജീവിത സംബന്ധമായ ഉത്തമ പരിശീലനം ലഭിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ കിരാതന്മാർ ആശ്രമത്തിൽ കടന്നാക്രമണം നടത്തി. അപ്പോൾ ആബട്ട്മൊത്തു കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. കരേക്കാലത്തിനുശേഷം ഈ ആബട്ട് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഒരാശ്രമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം ഈ ഉജ്ജ്വല താരത്തെ തന്റെ യഥാർത്ഥ സഹപോരാളിയായും, അനുസരണയുള്ള ശിഷ്യനായും, ഏറ്റവും വിശ്വസനീയനായ കാര്യസ്ഥനായും കൂടെ നിർത്തി. കാലം പുരോഗമിച്ചപ്പോൾ ആശ്രമത്തിനകത്തും പുറത്തും വിവിധ സൂക്തങ്ങളിൽ അബ്രാമിയൂസ് പ്രശോഭിച്ചു. സകലരോടുമുള്ള സൗഹൃദത്താലും സ്വഭാവമാധുര്യത്താലും ശുദ്ധതയാലും പെരുമാറ്റത്തിലെ കലീനത്വത്താലും തന്റെ ആത്മീയ ജീവിത വിശുദ്ധിയാലും അദ്ദേഹം എല്ലാവർക്കും പ്രിയംകരനായി.

2. അദ്ദേഹം ക്രൈസ്തവയിലെ സുപീരിയർ ആയിത്തീരുന്നു

ഇവയും ഇതുപോലെയുള്ളവയുമായ സൂക്തങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം പരിലസിച്ചു. തദവസരം ഹൊണോറിയായിലെ

1. പോന്ത്യസിലെ പഥ്ലഗോണിയായുടെയും ബിഥ്ലിനിയായുടെയും ഭാഗമാണ് ഹൊണോറിയോസ്.

ക്രാന്തെയാ പട്ടണക്കാരനായ ഒരു യോഹന്നാൻ തന്റെ മാതാ പിതാക്കളുടെ കബറിങ്കൽ ഒരാശ്രമം സ്ഥാപിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു. അയാൾ പല സർക്കാർ ജോലികളും വഹിച്ചവനും കോമെസ് ലാർജിതോരും എന്ന സ്ഥാനമുള്ളവനുമായിരുന്നു. അയാളുടെ സഹോദരൻ പ്ലാതോ ആ പട്ടണത്തിലെ മെത്രാനുമായിരുന്നു. അയാൾ അബ്രാമിയൂസിന്റെ കരതീർത്ഥജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും വിശുദ്ധ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റിയും കേട്ടറിഞ്ഞു. താൻ സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്ന ആശ്രമത്തിന്റെ ചുമതല ഏറ്റെടുക്കാൻ അയാളെ വിട്ടുതരണമെന്ന് അബ്രാമിയൂസിന്റെ അധ്യക്ഷനോടപേക്ഷിച്ചു. ആബട്ട് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അബ്രാമിയൂസ് ക്രാന്തെയായിൽ വന്ന്, ആശ്രമം പണിതു. തന്റെ 27-ാം വയസ്സിൽ, മേല്പറഞ്ഞ ക്രാന്തെയാ മെത്രാൻ പ്ലാതോ അദ്ദേഹത്തെ ആശ്രമാധ്യക്ഷനും വൈദികനുംമാക്കി. അധ്യക്ഷനായിരുന്ന പത്തുവർഷക്കാലം അദ്ദേഹം ആശ്രമത്തെ വളരെ പ്രശസ്തമാക്കി; ധാരാളം സഹോദരന്മാരെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി, അവരെ ദൈവേഷുമനസരിച്ചു നയിക്കുകയും സന്യാസ ജീവിതത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. അദ്ദേഹം ജറുസലേമിനടുത്തുള്ള ഗോപുരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വാർത്ത എല്ലായിടത്തും വ്യാപിച്ചപ്പോൾ സന്യാസികളും അൽമായരും ഉൾപ്പെടെ നിരവധി യാളുകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്കലേത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മധുരഭാഷണം ശ്രവിക്കാൻ മെത്രാന്മാരും വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ചെറുപ്പം മുതൽ ഏകാന്തത ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇതുമൂലം വളരെ വിഷമിച്ചു മനസ്സമുത്തു് അവിടെ നിന്നോടി. ഈ ലോകത്തിന്റെതായ ഒന്നുമെടുക്കാതെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി, കഷ്ടപ്പെട്ട്, പട്ടിണികിടന്ന് അഞ്ചാം ഇൻഡിക്ഷന്റെ ആരംഭത്തിൽ, 37 വയസ്സ് പൂർത്തിയായപ്പോൾ (511) ജറുസലേമിൽ വന്നു. അവിടെ തിരുവൃത്തമാനദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ വിശുദ്ധ യോഹന്നാനെ കണ്ടുമുട്ടി. അയാൾ ഒരു മുൻ സ്തോളാരിയൂസും നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവായ സാബാസിന്റെ ശിഷ്യനായിത്തീർന്നവനും, ഭാഗ്യവതിയായ എവുഡോസ്യ നിർമ്മിച്ച ഗോപുരത്തിന്റെ ചുമതലക്കാരനുമായിരുന്നു. എവുതീമിയസിനെപ്പറ്റിയും സാബാസിനെപ്പറ്റിയുമുള്ള രണ്ട് മുൻവിവരണങ്ങളിൽ

ഈ കാര്യം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അബ്രാമിയൂസിന്റെ സ്വഭാവ ട്രസ്തയും ഇരുത്തംവന്ന നോട്ടവും ഉചിതമായ സംഭാഷണവും മനസ്സിലാക്കിയ യോഹന്നാൻ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദൈവഭാസനായി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. വലിയ ലഘുയുടെ അതിഥിമന്ദിരത്തിലേയ്ക്ക് അയാളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഭാഗ്യവാനായ സാബാസിന് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുവാദത്തോടുകൂടെ മേല്പറഞ്ഞ ഗോപുരത്തിൽ അയാൾക്കു പ്രവേശനം നൽകി. സ്തോളാരിയൂസിനോടുകൂടി ഭാഗ്യവാനായ സാബാസ് മറ്റു രണ്ടുപേരെക്കൂടി അവിടെ ആക്കിയിരുന്നു. അവർ ദൈവപ്രചോദിത ശ്രേഷ്ഠരും ദൈവികജ്ഞാനം ഉള്ളവരും പോൻതുസുകാരുമായ യോഹന്നാനും ഗ്രിഗറിയുമായിരുന്നു. അബ്രാമിയൂസ് അരൂപിയിൽ അവരുമായി ബന്ധിതനായി, ഏല്പാക്കാര്യങ്ങളിലും അവരെ അനുസരിച്ചു; ആത്മാക്കളെ രക്ഷയിലേയ്ക്ക് നയിക്കാൻ കഴിവുറ്റവരായി അവരെ അവൻ കണ്ടു.

4. ഒളിംപിയസ് അവനോടുകൂടെ ചേരുന്നു

ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ, ഹൊണോറിയസിനെ ക്ലേദിയോ പ്ലാജീസുകാരനും, പ്രശസ്തനുമായ ഒരു ഒളിംപിയൂസിനെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ജടുസലേമിലേക്കു നയിച്ചു. ക്ലേദിയോപ്ലാജീസ് ക്രാതെയായ് സമീപമായിരുന്നു. അവിടെവെച്ച് പലപ്പോഴും അബ്രാമിയൂസിന്റെ ആത്മീയപ്രബോധനങ്ങൾ കേൾക്കാൻ അയാൾക്ക് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അയാൾ അബ്രാമിയൂസിനെ തേടി ഇറങ്ങിയതായിരുന്നു. അദ്ദേഹം താമസിക്കുന്നിടം കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ ഗോപുരത്തിൽ ചെന്നു അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ക്രാതെയായിലേക്കു തിരികെ പോകുവാൻ അദ്ദേഹത്തെ വളരെ നിർബന്ധിച്ചു. അബ്രാമിയൂസിനെ തേടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെന്ന് പ്ലാതോമെത്രാൻ തുടരെത്തുടരെ നിർബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞതിനാലാണ് ഒളിംപിയൂസ് ഈ യാത്ര തുടങ്ങിയത്. വളരെ സന്തോഷപൂർവ്വം അയാളെ സ്വീകരിച്ചിട്ട് ഈ ലോകസംബന്ധമായവയെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ദൈവയെത്തിന് സ്വയം സമർപ്പിക്കാൻ അബ്രാമിയൂസ് അയാളെ ദൈവവചനത്താൽ ഉപദേശിക്കുകയും നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒളിംപിയൂസ് ആ ഉപദേശം അനുസരിച്ചു. ശ്രേഷ്ഠരായ യോഹന്നാൻ, ഗ്രിഗറി, യോഹന്നാൻ സ്തോളാരിയൂസ് എന്നിവരുടെ സുകൃതത്തെപ്പറ്റിയും ജീവിതരീതിയെപ്പറ്റിയും അറിയുകയും അവരുടെ മാതൃക തന്റെ ഉള്ളിൽ പതിയുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ ലോകം ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥ അദ്ദേഹത്തിനു കൈവന്നു. നമ്മുടെ

പിതാവായ വിശുദ്ധ സാബാസിന്റെ കൃപയുടെ ശോഭയിൽ വിശേഷവിധിയായി അദ്ദേഹം പ്രകാശിതനായി. സാബാസ് ഈ കാലത്തു് ഗോപുരത്തെ ഓരോമുക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ പിതാക്കന്മാരെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒളിംപിയസ് പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ദൈവത്തിനു സ്വയം സമർപ്പിച്ചു. വളരെ കുറച്ചു സ്വയം കൊണ്ട് അദ്ദേഹം സൂക്തസോപാനത്തിൽ എത്തിയതിനാൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ ഡീക്കനും വൈദികനുംമാക്കി. ആശ്രമഭരണത്തിന്റെ രണ്ടാം ചുമതലക്കാരനായി നിയമിച്ചു.

5. ക്രാതെയായിലേക്കു പോകാൻ അദ്ദേഹം നിർബന്ധിതനാകുന്നു

സ്നോളാരിയസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ നാലുവർഷം പൂർത്തിയാക്കിയപ്പോൾ താഴെപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ക്രാതെയായിലേക്കു പോകുവാൻ അബ്രാമിയസ് നിർബന്ധിതനായി. മേല്പറഞ്ഞ പ്ലാതോ മെത്രാൻ പല പ്രാവശ്യം അയാളെ തിരികെ വിളിച്ചിട്ടും ഫലമുണ്ടാകാഞ്ഞതിനാൽ സഭാകാനോനാകൾ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി; ആദ്യം അയാളെ സസ്പെൻഡു ചെയ്തു. എന്നാൽ അയാൾ അങ്ങനെയൊന്നു തുടരുന്ന എന്ന് കണ്ടപ്പോൾ അയാൾക്കു് മുടക്കുകയല്ല അയച്ചു. അപ്പോൾ ഭാഗ്യവാനായ യോഹന്നാൻ സ്നോളാരിയസ് അയാളെയും കൂട്ടി വലിയ ലഠറയിലെത്തി അയാളുടെ കാര്യം നമ്മുടെ മഹാപിതാവായ സാബാസിനെ അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം, അവരിരുവരെയും കൂട്ടി വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ ചെന്ന് പ്രശ്നം ആർച്ചബിഷപ്പ് ഏലിയാസിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. ഈ മുടക്കു തീർക്കാൻ വകുപ്പ് വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നും ആരാഞ്ഞു. മറ്റൊരു മെത്രാന്റെ മുടക്കു്, പ്രത്യേകിച്ചു് പട്ടം കൊടുക്കുകയും മുടക്കുകയും ചെയ്തയാൾ ജീവിച്ചിരിക്കുകയും അയാളെ കേൾക്കാതെയും, തീർക്കുന്നതു് കാനോനികമല്ലെന്ന് മഹാനായ മെത്രാൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു. ഇതുകേട്ടപ്പോൾ തന്റെ മെത്രാന്റെ പക്കലേക്കു തിരികെ പോകാനും മുടക്കു തീർക്കാനും ഭാഗ്യവാനായ സാബാസും യോഹന്നാനും അയാളോടു പറഞ്ഞു. പിതാക്കന്മാരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ നാല്പ്പത്തി ഒന്നാംവർഷം പൂർത്തിയായപ്പോൾ ആബാ അബ്രാമിയസ് ക്രാതെയായിലേക്കു പോയി. അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ

സ്വന്തം മെത്രാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും മുടക്കുതീർത്തു ആശ്രമാധ്യക്ഷനായി പുനഃപ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു². അതിനുശേഷം പ്ലാത്തോ മെത്രാൻ കദേ ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ ജീവിച്ചുള്ളൂ. അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ ക്രാന്തയാ ജനം ഒന്നടങ്കം ഏകയോഗമായി മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പക്കലേത്തി അബ്രാമിയൂസിനെ മെത്രാനാക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. മറ്റൊരേതാ കാര്യത്തിനെന്ന് പറ്റാത്തത് അയാളെ മെത്രാപ്പോലീത്താ വരുത്തി ക്രാന്തയാ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു.

6. ക്രാന്തയാ മെത്രാൻസ്ഥാനം

വിസ്താരയേതാൽ, മെത്രാനെന്ന നിലയിൽ അദ്ദേഹം ചെയ്ത ഓരോ ഭക്തകൃത്യവും വിവരിക്കാതെ ഞാൻ വിട്ടുകളയുകയാണ്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനാഥാലയങ്ങൾ, അതിഥിമന്ദിരങ്ങൾ, ആശുപത്രികൾ, പിശാചിനെ ബഹിഷ്കരിക്കൽ, ആവശ്യക്കാരെ സഹായിക്കൽ, പള്ളിപണികൾ, നിരവധി അഭ്യർത്ഥന കർമ്മങ്ങൾ. മെത്രാൻ എന്ന നിലയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ അവസാനഭാഗത്തേക്ക് വേഗത്തിൽ കടക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹം പതിനഞ്ചുവർഷം മെത്രാനായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതത്താലും പ്രബോധനത്താലും നഗരത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. സഭാസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി പലയിടത്തുമുള്ള പലരെയും കാണേണ്ടതായി വന്നു. അങ്ങനെ തന്റെ ഇച്ഛയ്ക്കു വിരുദ്ധമായി ഒരിക്കൽ ഇമ്പീരിയൽ നഗരത്തിൽ പോകേണ്ടിവന്നു. സ്നോളാരിയൂസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ഏകാന്തവാസിയായിരുന്നപ്പോൾ അനുഭവിച്ച സന്യാസ ഏകാന്തതയും, ഇപ്പോഴുള്ള ലൗകിക പര്യായലതകളും മനപ്പതർച്ചയും ഓർത്തു അദ്ദേഹം വളരെ ദുഃഖിതനും പര്യായലനുമായി. അദ്ദേഹം ദൈവത്തോടു ഇപ്രകാരം താല്പര്യപൂർവ്വം അപേക്ഷിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു: “ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പിൻമാറുന്നതാണ് തിരുഹിതമെങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം നടത്തിത്തരണമെ.”

7. അയാൾ വിശുദ്ധ നാട്ടിലേക്കു തിരികെ പോകുന്നു

അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവ് സാബാസ് അവിടെ ഉണ്ടെന്ന് കേട്ടു². ക്രാന്തയാ ആശ്രമം പോന്യൂസിലാണ്.

അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അവിടെയെല്ലാം താല്പര്യപൂർവ്വം അന്വേഷിച്ചെങ്കിലും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തുടർന്നുള്ള അന്വേഷണഫലമായി താൻ വരുന്നതിനു മുമ്പ് ദിവസം മുൻപ് അദ്ദേഹം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ വിട്ട് ജറുസലേമിലേക്കു പോയി എന്നറിവാൻ ഇടയായി കാണാൻ കഴിയാത്തതിൽ വളരെ ദുഃഖിതനായിരിക്കെ, പിറോരാത്രിയിൽ സാബാസ് നിദ്രയിൽ കാണപ്പെടുത്തുന്നു: എന്നെ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ കാണാത്തതിൽ കണ്ണിതപ്പെടേണ്ട. ഈ ലോകവ്യഗ്രതകളിൽ നിന്ന് മോചിതനാകണമെന്ന് നീ യഥാർത്ഥത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നിന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്കു തിരിച്ചുപോകുക, അവിടെ നീ ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും; നിദ്ര വിട്ടുണർന്നപ്പോൾ ആരോടും ഇതേപ്പറ്റി യാതൊന്നും സൂചിപ്പിച്ചില്ല. സഭാസംബന്ധമായി നേടിയെടുത്ത കാര്യങ്ങളെല്ലാം കൂടെയുള്ള ഡീക്കനെ രേമേലിച്ചു വേഗത്തിൽ അവനെ മടക്കി അയച്ചു. ഈ ലോകസംബന്ധമായ യാതൊന്നും എടുക്കാതെ കപ്പൽ കയറി ജറുസലേമിലേക്കു. അവിടെ നിന്ന് ഗോപുര ആശ്രമത്തിലേക്കും തിടക്കത്തിൽ പോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവ് യോഹന്നാൻ സ്റ്റൊളാരിയൂസിനെയും ഒളിംപിയൂസിനെയും അതീവസന്തുഷ്ടരാക്കി. ഇവർ മൂവരും ഏകാത്മാവായിത്തീർന്നു. താമസവും ഭക്ഷണവും സഭാ പ്രവൃത്തികളും ഇവർക്ക് പൊതുവായിരുന്നു. ഭക്തകർമ്മങ്ങൾക്ക് ഇവർ പരസ്പരം പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ദൈവഹിതമനുസരിച്ചുള്ളതല്ലാതെ മറെറാന്നും അവർ ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. ലൗകികകാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് പിൻമാറി അവർ ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് അടുത്തു. അബ്രാമിയൂസ് വന്ന് ഒരു വർഷം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡിസംബർ അഞ്ചിന് നമ്മുടെ വിശുദ്ധ പിതാവ് സാബാസ് കടന്നു പോയി.

8. ഒളിംപിയൂസിന്റെയും യോഹന്നാൻ സ്കൊളാരിയൂസിന്റെയും മരണം

ഉപവാസദിവസങ്ങളിൽ യോഹന്നാൻ സ്റ്റൊളാരിയൂസിനെയും ഒളിംപിയൂസിനെയും കൂട്ടി വിശുദ്ധ അബ്രാമിയൂസ് റൂബാ മരുഭൂമിയിലേക്ക് പിൻവാങ്ങിയിരുന്നു. ഈ മരുഭൂമിയിലെ നിശ്ശബ്ദനിവാസികളെ കണ്ടപ്പോൾ, അവർ മൂവരും ഒന്നിച്ച് എടുപർഷത്തോളം ഈ ജീവിതാവസ്ഥയ്ക്കു ചേർന്ന കാര്യങ്ങളിൽ തല്പരരായി അവരുടെ പ്രായശ്ചിത്ത കർമ്മങ്ങളെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് ആ സ്ഥലത്തു പാർത്തു. പ്രവചനവരം

ലഭിക്കത്തക്ക വിധം മറെറൊരു സന്യാസികളെയും ഉല്പാദിച്ച ശേഷം ഈ കാലത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ഒളിമ്പിയസ് മരിച്ചു.

മഹാനായ അബ്രാമിയൂസ് ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും ഭിഷഗ്വരനായിരുന്നു. വിവിധതരം രോഗങ്ങൾക്കു സൗഖ്യംകിട്ടാൻ നിരവധിയാളുകൾ ആശ്രമത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. അധികം താമസിയാതെ യോഹന്നാൻ സ്നൊളാരിയൂസ് രോഗഗ്രസ്തനായി. ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ രോഗത്തിനുശേഷം, ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു കടന്നുപോകാൻ സമയമായി എന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവ് അറിയിച്ചു. അദ്ദേഹം തന്റെ അന്ത്യോപദേശങ്ങളെല്ലാം നൽകി. രോഗം തുടങ്ങി നാലാംദിവസം ജന്മവരിമാസത്തിൽ (542) ക്രിസ്തുവിലേക്കു കടന്നുപോയി. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് 68 വയസ്സായിരുന്നു. സുപ്പീരിയർ സ്ഥാനം രാജിവയ്ക്കുന്നതുവരെ ആശ്രമഭരണത്തിൽ കുറിയായ്ക്കോസ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായി.

9. അബ്രാമിയൂസിന്റെ അദ്ഭുതങ്ങൾ

വിഖ്യാതനായ അബ്രാമിയൂസിനു ദൈവം കൊടുത്ത കൃപകൾ, ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ പരസ്യമാക്കി. ആശ്രമത്തിൽ നിന്ന് അകലെ താമസിച്ചിരുന്ന, ലെയോൺഷ്യൂസ് എന്നുപേരുള്ള ഒരു ശിഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ഥലത്തുള്ള പൗലോസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരാളെ ഈ ശിഷ്യൻ തന്റെ കൂടെ കൂട്ടിയിരുന്നു. ഈ പൗലോസിന് ഒരു മാനസിക രോഗം ഉണ്ടായിരുന്നു. അബ്രാമിയൂസിനെ കാണാൻ അയാളെയും കൂട്ടി ലെയോൺഷ്യൂസ്, സ്നൊളാരിയൂസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ എത്തി. അവനെ കണ്ടപ്പോൾ പിശാച് അവനെ നിലത്തു് ഉരുട്ടിയിട്ട് കഠിനമായി ക്ലേശിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവന്റെ നിലവിളികേട്ട് ആശ്രമവാസികളെല്ലാം ഓടിക്കൂടി. പിശാച് ദൈവഭയം പറയുകയും അബ്രാമിയൂസിനെ താറടിച്ചു് പുലമ്പുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു: “അബ്രാമിയൂസേ, നീ നിമിത്തം എന്നിക്കു ഹാ, കഷ്ടം. എന്നെ നീ എന്തിനു പീഡിപ്പിക്കുന്നു?” അബ്രാമിയൂസ് അടുക്കുമ്പോൾ: “ഈ മനുഷ്യനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകണമെന്നു ഒരു തരത്തിലും അവനിലേക്കു തിരിച്ചു വരരുതെന്നും യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു”. ഉടനെ പിശാച് പുറത്തു ചാടി; ആ മനുഷ്യൻ ഉടനെ സൗഖ്യമുള്ളവനായി.

രക്തസ്രാവത്താൽ ഭേദിക്കുന്ന മറ്റൊരു സഹോദരൻ ഞ്ഞാളാരിയുസിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ പലതരം മരുന്നുകൾ ചെയ്തുകിട്ടും ഒരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. പൗലോസിന്റെ കാര്യത്തിൽ അബ്രാമിയസ് മെത്രാൻ ചെയ്തതുകണ്ടു അവൻ തന്റെ പദ്ധതി രഹസ്യമായി സൂക്ഷിച്ചു. മധ്യാഹ്ന സമയത്തു അവൻ പള്ളിയിൽ കയറി തന്റെ വസ്ത്രമെല്ലാം ഉരിഞ്ഞുമാറിയിട്ട് അബ്രാമിയസ് സാധാരണയായി ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു കയറിയിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽ രോഗി ഇരുന്ന ക്ഷണത്തിൽതന്നെ രക്തസ്രാവം നിലച്ചു; അയാൾ ആരോഗ്യവാനായിത്തീർന്നു. ആശ്രമവാസികൾ പെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റം കണ്ടപ്പോൾ കാരണം തിരക്കി. അപ്പോൾ അയാൾ എല്ലാം വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു. അവർക്ക് അത്ഭുതമായിപ്പോയി. എല്ലാ അത്ഭുതങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവത്തിനു അവർ നന്ദി പറയുകയും തന്റെ ദാസനായ അബ്രാമിയസിനു ദൈവം കൊടുത്ത കൃപയെ പുകഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു.

10. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യവിശ്വാസവും മരണവും

സത്യവിശ്വാസകാര്യത്തിൽ അബ്രാമിയസ് തീക്ഷ്ണനായിരുന്നു. അതിൽ നിന്ന് അകന്നവരെല്ലാം അദ്ദേഹം എതിർത്തിരുന്നു. പുത്രനായ ദൈവം ത്രിത്വത്തിൽ ഒരുവനാണെന്നും, അവിടുന്ന് പരിപൂർണ്ണ ബൗദ്ധികാത്മാവുള്ള പരിപൂർണ്ണ മനുഷ്യനും പരിപൂർണ്ണ ദൈവവുമാണെന്നും, ദൈവത്വത്തിൽ പരിപൂർണ്ണനും മനുഷ്യത്വത്തിൽ പരിപൂർണ്ണനാണെന്നും, തന്റെ ദൈവത്വംവഴി അത്ഭുതം പ്രവർത്തിച്ചെന്നും തന്റെ മനുഷ്യത്വത്തിൽ പീഡ സഹിച്ചെന്നും അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉജ്ജ്വലകർമ്മങ്ങളും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയ ആത്മീയ ദാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ സന്യാസാനുഭവത്തിന്റെ മഹത്വമാക്കി. വേദനയോ, പ്രയാസമോ കൂടാതെ ഡിസംബർ 6നു മരിച്ച് യഥാർത്ഥമായി സന്തോഷിക്കുന്നവർക്കുള്ള വാസസ്ഥലത്തേക്ക് കടന്നു; നമ്മുടെ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് സ്വർഗീയകീരീടം സ്വീകരിച്ചു. അവിടുത്തേക്ക് എന്നുമെന്നേക്കും മഹത്വവും സ്തുതിയും ആധിപത്യവും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

പുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ

ജി. ചേടിയത്ത്

1. കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭകൾ
(മൂന്നാം പതിപ്പ്) P. XVI + 464, Rs. 45/-
2. യഹോവാസാക്ഷികൾ
3. ശിശുസ്നാനം വേദാന്തസ്പൃതം
4. ത്രിയേകദൈവം
(ബ്രഹ്മനി പ്രസിദ്ധീകരണം)
5. മാർത്തോമ്മാശുദ്ധീഹായുടെ ഇൻഡ്യൻസഭ,
(രണ്ടാം പതിപ്പ്) 1992, P. 160. Rs. 15/-
6. ആദിമസഭാപിതാക്കന്മാർ, 1993, P. 356, Rs. 30/-
(രണ്ടാം പതിപ്പ്)
7. ഹെർമാസിന്റെ ഇടയൻ
(രണ്ടാം പതിപ്പ്) 1992, P. 144, Rs. 15/-
8. മലങ്കരസഭാചരിത്രം, (ഒന്നാം ഭാഗം) 1994, 92, Rs. 10/-
9. ആദിമസഭയുടെ സന്ദേശം
(മൂന്നാം പതിപ്പ്), 1994, P. 24 + 326, Rs. 30/-
10. വിശുദ്ധ ഏവുതീമിയസിന്റെ ജീവചരിത്രം, P.10 + 90
1994, Rs. 10/-
11. പലസ്തീനയിലെ സന്ന്യാസികൾ, P. 8 + 200,
1994, Rs. 20/-

കോപ്പികൾക്ക്:

- 1 പൗരസ്ത്യ വിദ്യാപീഠം പി. ബി. 1, വടവാരമൂർ,
കോട്ടയം. 686010.
- 2 സെൻറ് അലോഷ്യസ് സെമിനരി, പട്ടം,
തിരുവനന്തപുരം, 695004.